R. P. R.

DOS. Nr 40002 VOL. Nr. 6

MINISTERUL SECURITĂȚII STATULUI

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Ancheta PĂTRĂȘCANU LUCREȚIU

1959948

P 000218, Vol. 6

Data

P 218/6

Urmează vol. Nr. 7

1

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Direcția VIII-a

11259 Vol. 6.

ANUL 1954

DOSAR Nr.

Referitor la PĂTRĂȘCANU LUCREȚIU

VOLUMUL VI

001

D E C L A R A T I E

Subsemnatul STELIAN ION, în continuarea declarației, fiind întrebat despre numita LOTY FORIS, declar următoarele:

Stiu că fiind cerută de Brăila de către Siguranța în legătură cu o cădere care se petrecuse acolo, LOTY FORIS a fost trimisă însoțită de un comisar anume POPA CONSTANTIN, actualmente pensionar

In ceiace privește faptul că ar fi fost informatoare nu am cunoștință.

Imi mai amintesc că înainte de anul 193o, subinspectorul BANCILESCU TEODOR, m'a trimis în oraș ca să-iau contact cu o persoană într'un gang, nu-mi amintesc precis unde, și am luat contact cu o persoană care mi-a dat un plic pentru BANCILESCU.

Această persoană am cunoscut-o că era PETRESCU GHEMPET.

Susțin și semnez.

/ss/ I. Stelian

002

2

Declaratie

Subsemnatul Stelian Ion, în continuarea declaratiei, fiind întrebat despre numita Loty Foriș, declar următoarele:

Știu că fiind cerută de Braila de către Siguranta în legătură cu o cădere care se petrecuse acolo, Loty Foriș a fost trimisă însotită de un comisar anume Popa Constantin, actualmente pensionar

În ceeace privește faptul că ar fi fost informatoare nu am cunoștință -

I. Stelian

Îmi mai amintesc că înainte de anul 1930, subinspectorul Bănciulescu Teodor ~~...~~ m-a trimis în oraș să i-au contact cu o persoană într-un gang nu-mi amintesc precis unde, și am luat contact cu o persoană care mi-a dat un plic pentru Bănciulescu.–

aceasta persoană am cunoscut-o că era Petrescu Gheorghe –

Susțin și semnez.–

I. Velican

D E C L A R A T I E

Subsemnatul NICOLAE TURCU, declar următoarele cu privire la persoanele de care sunt întrebat și anume:

1). Stiu că după greva ceferiștilor din Februarie 1933, Sindicatul lucrătorilor ceferiști s'a refăcut și cu timpul a devenit președintele lui vopsitorul DAGU VASILE, care avea ca secretar pe TURCU PETRE, pe care eu personal nu-l cunosc decât din activitatea lui prin cuvântările ce le ținea la diferitele întruniri ale Sindicatului.

Mai mult știu despre el cu ocazia unei întruniri în care el a criticat Siguranța, făcând ~~aluzuri~~ aluziuni și la persoana mea că s'a interzis ținerea unei întruniri cu proporții mai mari.

2). Despre LOTTI FORISCH, nu știu decât că este înregistrată comunistă, nu am văzut-o niciodată și nici nu am avut vreo cercetare cu dânsa.

Relațiuni mai amănunțite despre LOTTI FORISCH, poate să dea dl. STELIAN și persoanele vechi ale Brigăzii.

Dacă persoanele de mai sus ar fi servit ca informatori, eu n'am nici o cunoștință.

Susțin și semnez.

Referitor la întrebarea pusă, dacă cunosc pe DRANCEANU ION, pe BARBULESCU ION, declar că nu cunosc pe aceste persoane, deoarece în 1941 eu eram detașat la Prefectura Poliției, unde mă ocupam de legionarii rebeli.

Susțin și semnez.

/ss/ Nicolae Turcu

4 Septembrie 1948.

Declarațiune

Subsemnatul Nicolae Țurcanu
declar următoarele cu privire la persoanele
despre care sunt întrebat și anume:

1/ Știu că după greva ceferiștilor
din Februarie 1933, sindicatul lucrătorilor
ceferiști s-a refăcut și cu timpul a devenit
președintele lui revizorul Dragu Vasile, care
avea ca secretar pe Țurcanu Petre, pe care nu
personal nu-l cunosc decât din activitatea
lui prin cuvântările ce le ținea la ședin-
țele întrunirii ale sindicatului. —
Mai mult știu despre el cu ocazia
unei întruniri în care el a criticat Siguranța
făcând aluzie și ca persoana [illegible]
[illegible] [illegible] unei întruniri
ca să [illegible] [illegible]
de propaganda mai mare. —

2/ Despre Lotti Gerisch, nu știu
decât că este originară comunistă, nu [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] de [illegible]. —
[illegible] [illegible] cercetare cu [illegible]

Relaţiunei mai amănunţite despre Lotti Fărieh pentru dr. Dr. Stelian și pensiunea nu mă [illegible].—

Dacă prezența ce-mi văd ar fi servit cu informatori, nu-mi dau nici o constatare.—

Grațiat și semnat
[signature]

4/9/1948

Referitor la întrebarea pusă, dacă cunosc pe Stănescu Ion sau Stăn-Ionescu Ion, declar că nu am avut pe acesta pe vreun timp, dar în 1941 era detașat la Prefectura Poliției unde erau deţinuţi legionari rebeli.—

Grațiat și semnat
[signature]

D E C L A R A T I E

Subsemnatul STELIAN ION, născut la anul 1898, Sept. 3o, în T. Severin Mehedinţi, fiul lui ION şi MARIA, fost Chestor de poliţie, cu ultimul domiciliu în Bucureşti str. Timpului 7, declar următoarele:

Referitor la notele informative pe care se găseşte o rezoluţie a mea către TAFLARU şi în care ar fi vorba de str. Lirei nr. 15, unde s'au făcut arestări a câtorva persoane.-

Aceste note cred că au fost aduse în direcţie prin filiera VINTILA IONESCU - RADU LECCA şi acesta i le-a dat lui STRATILESCU, pentru exploatare.

Timpul când s'a petrecut acest fapt era Ianuarie 1941.-

Cercetarea a fost făcută de TAFLARU.-

Susţin şi semnez.

22 Oct. 1951

ss/ Stelian Ion.

Declarație

Subsemnatul Stelian Ion, născut la anul 1898 Sept. 30, în T. Severin Mehedinți fiul lui Ion și Maria, fost chestor de Poliție, cu ultim domiciliu în București Str. Timpului 7, declar următoarele:

Referitor la notele informative pe cari se găsește o rezoluție a mea către Taflaru și în cari ar fi vorba de Str. Lirei No 15, unde s'au făcut arestări a câtorva persoane.

Aceste note cred că au fost aduse în Direcție prin filiera Vintilă Ionescu, Radu Leca și acesta le-a dat lui Stroilescu pentru exploatare.

Timpul când s'a petrecut acest fapt era Ianuarie 1941

Cercetarea a fost făcută

de Taflaru.-
Susţin şi semnez-
I. Ilieşiu
22. oct. 1951

D E C L A R A T I E

Subsemnatul STELIAN ION, născut la 3o Septembrie 1898, în T. Severin jud. Mehedinți, fiul lui ION și MARIA, fost chestor de poliție, cu ultimul domiciliu în București str. Timpului Nr. 7, declar următoarele:

In legătură cu VINTILA IONESCU fost inspector de siguranță știu că la începutul anului, 1941, era în discuție cu direcția siguranței Statului, respectiv generalul LEOVEANU, pentru a fi angajat ca subdirector general tehnician, cu contract, întrucât el era pensionar și nu mai putea fi numit oficial.- Discuția nu a dus la rezultat favorabil, pentrucă condițiunile puse de VINTILA IONESCU nu au putut fi acceptate.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez.

22 Oct. 1951

ss/ Stelina Ion.

803 4

Declaraţie.

Subsemnatul Stelian Ion, născut la anul 1898 Septembrie 30, în T. Severin jud. Mehedinţi, fiul lui Ion şi Maria, fost chestor de poliţie, cu ultimul domiciliu în Bucureşti str. Timpului No 7, declar următoarele:

În legătură cu Vintilă Ionescu fost inspector de siguranţă ştiu că la începutul anului 1941, era în discuţie cu direcţia Siguranţei Statului, respectiv generalul Leoveanu, pentru a fi angajat ca subdirector general-tehnician, cu contract, întrucât el era pensionar şi nu mai putea fi numit oficial. — Discuţia nu a dus la rezultat favorabil, pentrucă condiţiunile puse de Vintilă Ionescu nu au putut fi acceptate.

Aceasta îmi este declaraţia pe care o susţin şi semnez.

22 Oct. 951

[signature]

D E C L A R A T I E

Subsemnatul STELIAN ION, născut la 30, Sept. 1898, în T. Severin- Mehedinţi, fiul lui ION şi MARIA, fost Chestor de poliţie, cu ultimul domiciliu în Bucureşti str. Timpului Nr. 7:

După rebeliunea legionară din anul 1941, în discuţiunile pe care le aveam cu inspectorul STRATILESCU STRATI, acesta mi-a spus că RADU LECCA, i-a afirmat că VINTILA IONESCU este în posesia unor informaţiuni în ceiace priveşte activitatea partidului Comunist, şi că aceste informaţiuni au o inportanţă mare şi de aceia le va utiliza mai târziu.-

Spre a arăta utilitatea angajării lui la direcţiunea siguranţei ca tehnician.-

Susţin şi semnez.-
22 Oct. 1951
ss/ Stelian Ion.

013 6

Declarație.

Subsemnatul Stelian Ion, născut la anul 1888 septembrie 30, în T. Severin - Mehedinți; fiul lui Ion și Maria, fost chestor de poliție, cu ultimul domiciliu în București str. Timpului No 7;

După rebeliunea legionară din anul 1941, în discuțiunile pe care le aveau cu inspectorul Stoilescu Stoica, acesta mi-a spus că Radu Leca i-a afirmat că bunul lui Ionescu este în posesia unor informațiuni în ceiace privește activitatea Arhivului comunist, și că aceste informațiuni de importanță mare, și care se vor utiliza mai târziu pe a arata utilitatea angajării la la Direcțiunea Siguranței ca technician.

Susțin și semnez -

22. oct. 951 Stelian

DECLARATIE

Subsemnatul STELIAN ION, născut la 3o Sept. 1898, în T. Severin- Mehedinți, fiul lui ION și MARIA, fost chestor de poliție, cu ultimul domiciliu în București str. Timpului nr. 7, asupra celor întrebate declar următoarele:

Intrebare:

Arătați amănunțit în ce împrejurări ați cunoscut pe inginerul HERBERT ZILBER?

Răspuns:

In perioada dintre anii 1933-36, venind în interes de serviciu la biroul lui FILIPOVICI GHEORGHE care era secretarul lui VINTILA IONESCU, am observat că în birou mai era un domn de statură mică care privea pe fereastră.-

FILIPOVICI GHEORGHE din proprie inițiativă mi-a spus acesta este inginerul ZILBER.-

Despre acest inginer ZILBER se vorbea la direcțiune,.- eu personal am auzit dela DONGHIU PETRE, că a fost implicat în procesul de spionaj "Victori Aradi", condamnat la 5 ani și că ulterior găsindu-se că nu a fost vinovat,a fost pus în libertate.-

Imprejurările în care a fost pus în libertate și faptul că l-am văzut așteptând să intre la VINTILA IONESCU m'a determinat să cred că a fost recrutat informator.-

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez propriu. -

22 Oct. 1951

ss/ Stelian Ion.

012 ~~8~~

Declarație

Subsemnatul Stelian Ion născut la anul 1898 Septembrie 30, în T. Severin - Mehedinți, fiul lui Ion și Maria, fost ofiter de Poliție, cu ultimu domiciliu în București str. Trupului No 7, asupra celor întrebate declar următoarele:

__Întrebare.__

arătați amănunțit în ce împrejurări ați cunoscut pe inginerul Herbert Sibler.-

__Răspuns.__ În perioada dintre anii __1933-1936__, venind în interes de serviciu în biroul lui Filipescu Gheorghe care era secretarul lui Vintilă Ionescu, am observat că în birou mai era un domn de statura mică care privea pe fereastră -

Stelian

Filipovici Gheorghe din proprie inițiativă mi-a spus aceasta este inginerul Silber.-

Despre acest inginer Silber se vorbea la Direcțiune - cu personal care auzit dela Dinghin Petre, - că a fost implicat în procesul de spionaj victor aradi; condamnat la 5 ani, și că ulterior găsindu-se că nu a fost vinovat a fost pus în libertate. -

Împrejurările în care a fost pus în libertate și faptul că l-am văzut așteptând să intre la biuroul lui Ionescu mă determinat să cred că a fost recrutat informator.

aceasta îmi este declarația pe care o susțin, și semnez.

22. oct. 1951 — J Neliân

11 Februarie 1952

R E F E R A T

- Din cercetarea numitului MORARU ALEXANDRU, fost plot. de jandarmi, care în anul 1942-1945 a funcţionat în calitate de şef al Postului de Jandarmi Poiana Ţapului, declară că în anul 1942, la Postul de Jand. Poiana, a funcţionat ca şef de patrulă un sergent elev de jandarmi anume ANGHEL CONSTANTIN.-

Studiind dosarele Siguranţei şi al I.G.J-ului, rezultă un proces verbal întocmit în anul 1942, de Postul de Jans. Poiana Ţapului, în care se arată printre altele că: PATRASCANU, în afară de persoanele Postului, mai este supravegniat şi de informatorul Postului.-

Acest proces verbal nu este semnat, dar pus în faţa numitului MORARU ALEXANDRU, acesta declară că scrisul este unul şi acelaş cu scrisul numitului ANGHEL CONSTANTIN, care în acel timp era şef de patrulă.-

Pentru a identifica informatorul de care numitul ANGHEL CONSTANTIN vorbeşte în procesul verbal,

P R O P U N E M :

Arestarea şi cercetarea numitului ANGHEL CONSTANTIN.-

CAPITAN DE SECURITATE

Dumitru Marinache

S. 1.

015 ~~51~~

UNITATEA D.G.S.S.

28-I Sel Nr. 14

PROCES VERBAL Nr. 112

DE DEPUNERE ŞI PERCHEZIŢIE CORPORALA

Făcut astăzi 18-II-952 *ora* 20⁴⁵ *in* București

Noi Lt. Gh. [illegible] *din* D.G.S.S.

in virtutea drepturilor ce ne sunt acordate dispunem depunerea in arest in interesul cercetărilor [illegible]*ntului* Anghel D. [illegible] *născut la* 17-I-1917 *in comuna* [illegible] *Raionul* Cislău *fiul lui* Dumitru + *și* Ana *de profesiune* Agricultor *căsătorit cu* Elisabeta *domiciliat in* Poiana Țapului *S*[illegible] Brașov *Nr.* 26 *primit conform* *ordinului / raportului* ______

Nr. ______ *din* ______

Procedând la percheziția corporală a susnumitului, am găsit asupra lui următoarele obiecte și valori:

16 lei și 85 de bani; 1 curea pantaloni, 1 fular, 1 p. mănuși, 2 p. ciorapi, [illegible], 1 p. [illegible]; 1 cămașe, 1 p. chiloți, 1 armă vânătoare cu curea, 1 pumnal baionetă, 1 busolă, 1 cutie cu olice, 1 cutie pulbere, 3 metri bitford, 1 [illegible] de încercat [illegible] armă, 2 [illegible] 3 [illegible], 1 [illegible], 1 [illegible], 1 [illegible] [illegible], 1 [illegible] germană, 3 [illegible], 30 [illegible] mici și 8 mari, 1 cornet pentru [illegible], 1 [illegible], 1 cornet p. expediție, 2 [illegible], 54 [illegible], 2 [illegible], [illegible], 3 fișe de înscriere [illegible] și acte personale

Drept care am încheiat prezentul proces verbal.

OFIŢER DE SERVICIU, **Perchezitionat**

[signature] [signature]

Transferat la ______ **conform Ordinului Nr.** ______ **din** ______

Am predat,
OFIŢER DE SERVICIU,

Am primit reținutul și obiectele menționate in prezentul proces verbal.

D O V A D A

Am primit obiectele și valorile menționate in prezentul proces verbal.

Data ______

Nr. 28-I. S.1: 010 10

FIŞA PERSONALĂ

Intocmită de Direcţia, Serv. Judeţean: D.S.S.S.
Numele şi pronumele: ANGHEL - I. - COSTANTIN.
Cu porecla: —
Nume fals: —
Semnătura infractorului: [signature]

Felul infracţiunii:
Ocupaţiunea: Agricultor.
Origina socială:
Apartenenţa politică:
Avere:
Vârsta: 35 ani.
Anul naşterii, comuna, judeţul, ţara: 17-I-1917. Com. Valea-Muscelului. Buzău.
Ultimul domiciliu: comuna, judeţul, ţara: Com. Poiana-Ţapului. Raion. Sinaia. Regi. Prahova.
Domicilii anterioare
Naţionalitatea: Rom.
Cetăţenia: "
Religiunea

Starea civilă	Expunerea rezumativă a infracţiunii
Tata Dumitru +	
Mama Ana	
Soţ-(ţia) Elisaveta.	
Copii 1.	
Rude	

A fost: Fotografiat de Bolay. Clişeul Nr. 3415. Dactiloscopiat de

Studii: 4. Clase. Primare.
Limba ce posedă: Rom.
Situaţia militară: Sergt. Major.
Specialitatea ca infractor:

Formula dactiloscopică:

IA

SEMNALMENTELE

1. Talia: m. 1 cm. 67,
f. mic, mic, mijlociu, inalt, f. înalt.

2. Corpolența Potrivit.
~~slab, svelt~~, potrivit, ~~bine făcut, mare.~~

3. Fața { culoarea Brună- / forma ovală-
culoarea: ~~roșie palidă~~, brună.
forma: ~~rotundă~~, ovală, ~~patrată, plină sau slabă~~

4. Fruntea mijlocie
~~mică~~, mijlocie, ~~mare, turtită, plină sau slabă~~

5. Părul { neted cu chelie / culoarea castaniu
~~ondulat~~, neted, chelie.
culoarea: ~~blond, roșu~~, castaniu, negru, sur, alb.

6. Ochii negrii
~~albaștri, cenușii, galbeni, portocalii, castanii deschis, castanii închis, particularități.~~

7. Sprâncene { forma arcuite / culoarea
forma: ~~drepte~~, arcuite, ~~îmbinate.~~
culoarea: se notează când diferă de a părului capului.

8. Nasul { profil / fața rectilin
pirectilin, ~~concav, convex.~~
~~f. drept, onduiat, turtit, scobit, boltit.~~

9. Gura mijlocie buze groase
~~mică~~, mijlocie, ~~mare~~, buze groase, ~~subțiri, resfrânte.~~

10. Bărbia subțire.
subțire, ~~lată, dublă, cu gropiță.~~

11. Urechile mijlocii depărtate.
~~mici~~, mijlocii, ~~mari~~, depărtate, ~~lipite, găurite.~~

12. Semne particulare { —
cicatrice, pigmentări ale pielei, tatuaj, fracturi, anchiloze, picioare în X sau O, ghebos, amputări, etc.

Legături politice	Caracterizări speciale asupra individului

Impresiunile digitale a mânei stângă

Mare	Index	Mijlociu	Inelar	Mic

017

Ziua arestării și comportarea la arestare	Rezultatul percheziției		Antecedente	Condamnat Prin sentință sau decizie
15-II-1952				Locul unde se execută pedeapsa

Observațiuni și note oficiale	Semnătura celui ce a făcut foaia
	Sigiliul
	Semnătura ofițerului de poliție unde s'a fotografiat și dactiloscopiat Bölöni Sigiliul

Impresiunile digitale a mânei drepte

Mare	Index	Mijlociu	Inelar	Mic

Ştiinţe rezultate din declaraţiile sale

Ştiinţe rezultate din declaraţiile altora

Confruntări

Reconstituiri

018

COPIE
după original

PROCES - VERBAL

Astăzi 16 Februarie 1952, orele 1,oo.-

Noi, Slt. de Securitate DEMETRESCU STELIAN din Direcţiunea Regională a Securităţii Statului Prahova- Raionul de Securitate Sinaia, fiind însoţit de Slt. VASILE IOAN şi Slt. MIHAI IOAN, în baza ordinului de percheziţie domiciliară Nr.______________ al __________________ am procedat la percheziţia domiciliară a numitului ANGHEL CONSTANTIN din oraşul Buşteni Satul Poiana Ţapului Str. Mihai Bravu Nr. 26, unde am găsit următoarele:

1.- Una armă de vânătoare.-
2.- 5o (cincizeci) tuburi pentru armă de vânătoare goale şi 4 (patru) tuburi pline.-
3.- Un pumnal baionetă nichelat cu presile de os negru şi un echilet alb.-
4.- Una cutie alice, pentru armă de vânătoare.-
5.- Una cutie cu pulbere pentru armă de vânătoare.
6.- 4 (patru m.l. Fitil Bitford.-
7.- Una busolă militară Bezard.-
8.- Una maşină de încărcat tuburi de armă de vânătoare.
9.- Doi cocoşei de aur.(francezi unu imperiu şi unu Republica)
10.- Trei stele pentru căciulă miliţie.-
11.- Una decoraţie "Bărbăţie şi Credinţă".-
12.- Una panglică "Virtutea Militară".-
13.- Una decoraţie "Centenarul".z
14.- Una insignă germană.
15.- Trei buc. cu portretul fostului rege Carol al II-lea.
16.- 36 (treizeci şi şase) plicuri 1/4 şi 4 (opt) buc. plicuri 1/2 cu antetul Miliţiei Generale.-
17.- Un carnet de serviciu pentru Miliţie.
18.- Una broşură cu instrucţiuni Nr. 16co31 din 2 Aprilie 1948, - asupra modului de a executa cercetările penale.-
19.- Un carnet pentru expediţie a corespondenţei Miliţiei.
2o.- Două exemplare coduri de procedură penală.
21.- Două buletine de identitate în alb (vechi).
22.- Trei buletine de înscriere la Biroul Populaţiei.

Drept pentru care, am încheiat prezentul proces-verbal.

SLT DE SECURITATE

SS/ S. Demetrescu

ASISTENTI
Slt.Vasile Ioan
Slt.Mihai Ioan

Percheziţionat

ss/ Anghel Constantin.

Conform cu originalul
[illegible]

Direcțiunea Generală a Securității Statului

010

PROCES-VERBAL

Astăzi 18 Februarie 1952

Noi Slt. de Securitate sg. Coroă Vasile din Reg. Prahova și Slt. de Securitate Lioran Ioan din DGSS am procedat primul la predarea și scundul la primirea reținut Anghel Constantin

43.163.711.

înaintat de Reg. Prahova cu Nr. fără Nr. din 17.II.1952

Drept pentru care am încheiat prezentul proces-verbal în dublu exemplar, spre cele legale.

Am predat: Coroă

Am primit: Slt. Lioran

DECLARATIE

Subsemnatul ANGHEL D.CONSTANTUN,fost serg.maj.de miliţie provenit din jandarmerie,cu ultimul domiciliu în Poiana Tapului str.Mihai Bravu nr.26,Raionul Sinaia Regiunea Prahova,declar următoarele:

Intrebare:

Cunoşti adresa ce ţi se pune in faţă nr.335 din 15.XI.1942 emisă de postul de jand.Poiana Tapului către Legiunea de Jandarmi Prahova?

Răspuns:

Cunosc acea adresă după scris însă nu este originalul, aceasta este o copie a originalului scoasă (scrisă) de mine, acest raport a fost făcut de comandantul de post şi originalul cred că s'a trimis iar ce este scris de mine este numai copia care trebuia să rămână în arhivă.-

Intrebare:

In acest raport se arată că PATRASCANU este supraveghiat în afară de personalul postului de agentul postului.Cine era acesta?

Răspuns:

In broşura J.2 a fostului I.G.J.prevedea că primii agenţi informatori ai şefului de post sunt subalternii săi şi când şeful de post a conceput acest raport probabil că s'a gândit la cel ce-l urmărise prima dată (ultima dată) pe PATRASCANU cu foaia de serviciu.Nu cunosc dacă comandantul postului avea agent al postului special pentru PATRASCANU,dar ştiu că toţi erau agenţi şi-l urmăreau,când ne trimetea cu foaia de serviciu fiindcă altfel nu puteam părăsi conform (postul).

Mai departe declar căci faptul din raport cu agentul postului se poate să fie şi o farsă a şefului de post faţă de comandantul de legiune sau o intărire a raportului fiindcă de câte ori se făcea inspecţie la post se primea observaţii că nu se urmăreşte bine numitul LUCRETIU PATRASCANU.-

Intrebare:

Ce agenţi acoperiţi ai fostului I.G.J.sau ai fostei legiuni de jandarmi Prahova veneau şi-l supraveghiau pe PATRASCANU.

Răspuns:

Stiu că veneau diferiţi civili la post care se legitimau

./.

cum că sunt dela Legiune sau I.G.J.însă vorbea separat numai cu şeful de post fără subalterni,de multe ori ne dădea pe noi subalternii afară, ei şi cu şeful de post mergeau în altă cameră.

Nu i-am văzut niciodată supraveghind la domiciliu pe PATRASCANU dar am fost câteodată când vorbea cuvintele PATRASCANU în camera separată,unde discutau cu şeful de post DUTU GH. şi POPESCU CHIVU.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau,o susţin şi o semnez propriu.-

ss.Anghel D.Constantin

18.II.1952.-

18.II.1952
Dată în fața noastră
[semnătură]

Declarație

Subsemnatul Anghel I. Constantin, fost serg. maj. de Miliție provenit din jandarmerie, cu ultimul domiciliu în Poiana Țapului Str. Mihai Bravu 26, Raionul Sinaia, Regiunea Prahova declar următoarele.

Întrebare

Cunoști adresa Nr. 335 - din 15-XI-1942 (ce ți se pune în față) emisă de Postul de jandarmi Poiana Țapului către Legiunea de Jandarmi Prahova?

Răspuns

Cunosc acea adresă după scris însă nu este originalul, aceasta este o copie a originalului, scrisă (scrisă) de mine, acest raport a fost făcut de Comandantul de post și originalul, cred că s-a trimes iar ce este scris de mine este numai copia care trebuia să rămână în arhivă.-

Întrebare

În acest raport se arată că Pătrășcanu este supravegheat în afară de personalul postului de agentul postului. Cine era acesta?

Răspuns

În broșura 72 a postului I.C.J. Prahova că primi agent (informator) cu șefului de post niște subalterni săi și când șeful de post a conceput acest raport probabil că s-a gândit la cel ce urmărea pe primăvara (ultimăvara) pe Pătrășcanu cu familia de serviciu - Nu cunosc dacă Comandantul postului avea agent al postului.

[semnătură]

special pentru Potrascanu, doar stiu că
toți eram agenți să-l urmărească, când
ne'trimeteau cu lucrări de serviciu finală
altfel nu puteam părăsi Conformaportul.
Mai departe declar că faptul că în
raport cu agentul postului se poate să fie
și la fel ca șefului de port fiind de Comandantul
de Regime sau a întoarcere și raportează finală
de câte ori se făcea inspect la port se primea
că parvenit că nu se urmărește bine mintul
lucratiu Potrascanu.-

Intrebare

Ce agenți acoperiți ai fostului S.G.I.
sau Cai fostei Regimi de Transport Prahova
venea să-l supravegheze pe Potrascanu.

Raspuns.

Stiu că veneau diferiți civili la port
care se legitimau cum că sunt dela Regime
sau S.G.I. și să vorbea separat numai cu
șeful de port fiind subalterni, de multe
ori ne dădea pe noi subalterni afară, sau
și cu șeful de port mergea în altă cameră.
Nu iam văzut nici odată supraveghind
la domiciliu pe Potrascanu doar se auzea
câte odată când vorbea cuvintele Potrascanu.
din camera separată mele discută cu șeful
de port Dutu Gheorghe și Popescu Ghiță.-
Aceasta mi este declarația pe care o
dau la mâna și scrisă Propriu.-

[signature]

18-II-1952.

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ANGHEL D.CONSTANTIN,născut la 17 Ianuarie 1917,in comuna Valea Muscelului Raionul Cislău Regiunea Buzău,fiul lui Dumitru + şi al Anei,posed 4 clase primare,căsătorit,cu un copil,avere posed 5,5o m.pământ in comuna Poiana Tapului,improprietărit de actualul regim,condamnat nu am fost niciodată,in prezent fără ocupaţie,până la 26 Decembrie 1951 am fost in miliţie cu gradul de serg.major provenit din jandarmerie,cu ultimul domiciliu in Poiana Tapului str.Mihai Bravu nr.26,Regiunea Prahova,la cele intrebate declar următoarele:

Intrebare:

Cât timp ai funcţionat la postul de jandarmi Poiana Tapului,cu ce grad şi in ce funcţiune?

Răspuns:

La postul de jandarmi Poiana Tapului am funcţionat din anul 1942 luna Septembrie sau Octombrie,nu-mi reamintesc precis până in anul 1943 luna Mai sau Iunie iarăşi nu ştiu precis,cu gradul de sergent elev până în ultimele 2 luni când am fost făcut serg major. Aci tot timpul am avut funcţia de şef de patrulă.-

Intrebare:

Cine era şef de post în acea perioadă?

Răspuns:

In acea perioadă şef de post a fost titular MORARU ALEXANDRU care se afla la Cernăuţi la şcoala de şefi de secţie iar locul său îl ţinea DUTU GHEORGHE tot plutonier iar după DUTU GHEORGHE a venit POPESCU CHIVU.-

Intrebare:

Ca şef de patrulă ce misiuni ai îndeplinit?

Răspuns:

Ca şef de patrulă îndeplineam următoarele misiuni:

Primeam foaia de serviciu dela şeful de post,citeam însărcinările care erau în general.

Reglementarea circulaţiei,înmânări de ordine de chemare, invitam persoane la post,pentru cercetări care le făceau şeful de post,curăţenia ostaşilor şi mai scoteam câte o copie după anumite acte când imi da şeful de post,mai făceam instrucţia militară cu ostaşii şi executam transferarea.-

Intrebare:

Ce supravegneri de persoane suspecte au făcut,cine erau acestea și dece fapte se făceau vinovați?

Răspuns:

Cât am făcut serviciu in Poiana Tapului am supraveghiat numai pe LUCREȚIU PATRASCANU care era proprietar in acea comună și avea domiciliu in casele sale forțat.-

Acesta după explicațiile colonelului SCHIPOR MIHAIL, care era comandant da legiune era avocat și făcea politică comunistă.-

Intrebare:

Care erau formele ce le-ai întrebuințat în supravegherea acestuia?

Răspuns:

Formele ce le-am intrebuințat in supravegherea sa,erau:

Mi se scria in foaia de serviciu de către comandantul de post când aveam forme de patrulare pela casele lui PATRASCANU ce să fac,de exemplu pândă dela orele la orele,sau intrebarea lui personală dacă merge la Bușteni sau la Sinaia,a doua zi pentru a-i da să ducă un plic la sector.

De multe ori ceream un foc să aprind o țigară pentru a vedea dacă e acasă și cu cine e. Pândele le făceam la exteriorul curții sale la loc vizibil insă nu am constatat abateri niciodată eu personal.-

Intrebare:

In afară de personalul postului ați folosit și informatori acoperiți pentru supravegnerea lui?

Răspuns:

Eu personal nu am avut agenți acoperiți pentru urmărirea lui PATRASCANU și nici comandantul de post nu știu dacă a avut și dacă comandantul de post ar fi avut nu ne spunea nouă.-

Mai menționez căci operatoarea de serviciu dela Telefoane când PATRASCANU vorbea la telefon anunța Postul și dacă nu era șeful de post la post i se comunica imediat la domiciliu iar patrulele afla despre aceste convorbiri.-

Intrebare:

Dacă in timpzl cât l-ai supraveghiat pe PATRASCANU acesta s'a deplasat in alte localități,unde și cine aproba aceste deplasări din comună?

Răspuns:

Cât l-am supravegniat pe PATRASCANU s'a deplasat in ora-

şul Buşteni şi Sinaia,însă cu aprobarea şefului de post,personal,fiindcă înainte de a pleca se prezenta la post unde vorbea cu şeful de post şi explica motivul deplasării.-

Intrebare:

Dacă PATRASCANU s'a deplasat şi în alte localităţi decât în cele arătate mai sus?

Răspuns:

In tot timpul cât eu am funcţionat la acel post nu ştiu să se fi deplasat în alte localităţi numitul PATRASCANU,dar soţia sa care era tot acolo cu domiciliu forţat ştiu că a obţinut odată aprobare să plece la Bucureşti şi a plecat.-

Intrebare:

In timpul cât PATRASCANU avea domiciliu obligator s'a deplasat vre'odată la Bucureşti?

Răspuns:

Cât PATRASCANU a avut domiciliul obligatoriu nu s'a deplasat la Bucureşti vreodată.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau,susţin şi o semnez.-

ss.Anghel D.Constantin

18.II.1952.

18.II.1952
Dată în fața noastră
Cpt. de sec.
[signature]

24

026

Declarație

Subsemnatul Anghel I. Constantin, născut la 17 Ianuarie 1917 în comuna Gârleasa Chiozeclului, raionul Cislău, Regiunea Buzău, fiul lui Dumitru și al Anei, posed 4 clase primare, căsătorit cu un copil, avere posed 5.50 ha pământ în comuna Poiana Țapului, împroprietărit de actualul regim, condamnat nu am fost niciodată, în prezent fără ocupație, până la 26 Decembrie 1951 am fost în miliție cu gradul de Serg. Major provenit din jandarmerie, cu ultimul domiciliu în Poiana Țapului Str. Mihai Bravu 26, Regiunea Prahova la cele întrebate declar, următoarele:

Întrebarea:
Cât timp ai funcționat la postul de jand. Poiana Țapului, cu ce grad, și în ce funcțiune?

Răspuns:
La postul de jandarmi Poiana Țapului am funcționat din anul 1942 luna Septembrie sau octombrie nu-mi reamintesc precis până în anul 1943 luna mai sau iunie iarăși nu știu precis cu gradul de Sergent Elev până în ultimele 2 luni când am fost făcut serg. major. Aici ~~tot~~ timpul am fost am avut funcția de Șef de patrulă.

Întrebare:
Cine erau șefi de post în acea perioadă?

[signature]

Răspuns

În aceea perioadă șef de post a fost titular Marcu Alexandru care se afla la Cernăuți la școala de șefi de secție iar locul îl ținea Dutu Gheorghe tot plutonier iar după Dutu Gheorghe a venit Popescu Chiru.

Întrebare

Ca șef de patrulă ce misiuni ai îndeplinit?

Răspuns

Ca șef de patrulă îndeplineam următoarele misiuni:

Primeam foaia de serviciu de la șeful de post citeam înștiințările care erau în general: -regulam traficul circulație, înmânări de ordine de chemare, invitam persoane la post pentru cercetări care le făcea șeful de post [illegible] ostașilor și mai scriam câte o copie după anumite acte când îmi da șeful de post, mai făceam instrucția militară cu ostașii și executam transferări.

Întrebare

Ce supravegheri de persoane suspecte ai făcut? Cine erau acestea și de ce fapte se făceau vinovați.

Răspuns

Cât am făcut serviciu în Poiana Stampei am supravegheat mai pe Lucreția Petrescu care era proprietar în acea comună și avea domiciliu în casele sale forțat; Aceasta după explicațiile Colonelului Filipov care era comandant de legiunea era avocat și face politică Comunistă.

Întrebare

Care erau formele ce le-ai întrebuințat în supravegherea acestuia?

[signature]

Răspuns

Formele ce le-am întrebuințat în supravegherea lui, acestuia erau;

Mi se scria în foaia de serviciu de către Comandantul de Post Coinel **aveam** sarcina de urmărire pe la casele lui Pătrășcanu ce să facă, de exemplu Pandele dela oră la oră, sau întrebarea lui personală dacă merge la Bușteni sau la Sinaia a doua zi și pentru ca să ducă un plic la factor.

De multe ori am aceeam ne face să aprind o țigară pentru a vedea dacă e acasă și cine e. Pândele le făceam la exteriorul curții vilei la loc vizibil încă nu am constatat abateri neîncadrate cu personal.

Întrebare:

În afară de personalul postului ați folosit și informatori acoperiți pentru supravegherea lui?

Răspuns

Eu personal nu am avut agenți acoperiți pentru urmărirea lui Pătrășcanu, și nici Comandantul de Post nu știu dacă a avut, și dacă Comandantul de post ar fi avut nu mi spunea mie.-

Mai menționez aici operatoarea de serviciu dela Telefonie Coinel Petrescu vorbea la telefon cu tot postul și dacă nu era șeful de post la post îl comunica imediat la domiciliul său în Portul unde se afla despre aceste convorbiri.

Întrebare.

Dacă în timpul cât l-ați supravegheat pe Pătrășcanu acesta s-a deplasat în alte localități unde; și cine aproba aceste deplasări din Comuna:

[signature]

Răspuns

Cât l-am supraveghiat pe Pătrășcanu s-a deplasat în orașul Buzău și Sinaia însă cu aprobarea șefului de post, personal. Întotdeauna înainte de a pleca se prezenta la post unde vorbea cu șeful de post și explica motivul deplasării.

Întrebare

Dacă Pătrășcanu s-a deplasat și în alte localități decât în cele arătate mai sus? –

Răspuns

În tot timpul cât eu am funcționat la la acel post nu știu să se fi deplasat în alte localități. Numitul Pătrășcanu după sosire era tot angajat cu domiciliul fortat știu că a obținut aceasta aprobarea să plece la București și a plecat.

Întrebare

În timpul cât Pătrășcanu avea domiciliul obligatoriu s-a deplasat vreodată la București:

Răspuns

Cât Pătrășcanu a avut domiciliul obligatoriu nu s-a deplasat la București vreodată.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și o semnez.

[signature]

18-II-1952

33

D E C L A R A Ţ I E

Subsemnatul ANGHEL D. CONSTANTIN, născut la 17.1.1917 în com. Valea Muscelului, Raionul Cislău, Reg. Buzău, fiul lui DUMITRU + şi al ANEI, carte ştiu 4 clase primare, serviciul militar satisfăcut la Reg. 6 Grăniceri Batalionul 3 Huşi, căsătorit cu ELISABETA VIŞAN, am un copil, condamnat nu am fost nici odată, avere am 55o m. patraţi de pământ împropietărit de actualul regim în com. Poiana Ţapului Raionul Sinaia, Reg. Prahova, unde şi locuiesc.

Şcoala primară am absolvit-o în com. Valea Muscelului Raionul Cislău, reg. Buzău în anul 1928, după care m'am ocupat cu munca la diferiţi cetăţeni contra plată până la anul 1937 luna Ianuarie când am venit băiat de prăvălie în Bucureşti pe Griviţa la Nr. 425 la restaurantul PAŢU, unde am stat până (circa) 7 luni, după care am fost la PUŢU lui CRĂCIUN tot băiat de prăvălie vre-o 3 luni până în anul 1937 luna Octombrie.

Din luna Octombrie 1937 până în toamna anului 1938, am fost Picol la bodega MIRCEA în Bucureşti sub terasa fostului Cerc Militar.

Dela data de (toamna) anului 1938 luna nu mi reamintesc am plecat militar la Reg. 6 Grăniceri Chişinău, repartizându-mă ca recrut la Batalionul 3 Grăniceri Huşi, unde am stat până la Iunie 194o, când Reg. 6 Grăniceri s'a contopit cu lo Vânători, unde am trecut şi eu cu gradul de caporal.

In timpul rebeliunei legionare, am fost comandant de gardă la Uzina Electrică din Huşi, unde o apăram de rebeli aci aveam gradul de caporal.

Cu Reg. lo Vânători am luptat în U.R.S.S. dela 22 Iunie 1941, până la Odesa luna August ziua nu mi reamintesc când am fost rănit şi transportat la spital la Vatra Dornei.

./.

La spital la Vatra Dornei am stat circa 2 luni după care nu m'am mai dus pe front ci am intrat în Şcoala de Serg Maj. de Jandarmi la Cernăuţi unde pe la începutul lunei Aug. 1942, am terminat şcoala cu gradul de Sergent elev.

Din August 1942 am fost repartizat la Legiunea de Jandarmi Prahova, care şi ea m'a repartizat la Postul de jandarmi Pleaşa.

Prin luna Septembrie 1942 ziua nu-mi reamintesc, am fost mutat la Postul de jandarmi Poiana Ţapului, unde am făcut serviciul cam până în luna Mai 1943, cu gradul de Serg. Elev, şi în cele din urmă Serg. Maj. Din luna Mai 1943 până în Iunie 1943 am fost mutat la Postul de jandarmi Alpini Zepi.

Dela Postul de jandarmi Alpini Zepi în luna Iunie 1943 am fost mutat la Legiunea de jandarmi Tiraspol în U.R.S.S., care legiune m'a repartizat la Postul de jandarmi Fartaica.

La Postul de jandarmi Fartaica, am stat până prin Februarie 1944, când am fost mutat la controlul la eşire din Transnistria către Tighina- U.R.S.S., unde dam concurs grănicerilor.

Cam prin luna Aprilie 1944 am plecat de acici cu toată legiunea de jandarmi Tiraspol şi am venit la I.G.J.-Bucureşti unde s'a format un Batalion 5o2 în care am intrat şi eu . Acest Batalion am stat la comuna Clinceni - Ilfov, până la 23 August 1944, când la (circa 3 săptămâni după 23 August 1944), acest batalion s'a desfiinţat iar eu am fost mutat la Postul de jandarmi Păcureţi- Prahova, unde am stat până în luna Iunie 1945 ca şef de Patrulă cu gradul de Serg. Maj.

Din luna Iunie 1945 până cam în luna Septembrie 1946 am funcţionat la Postul de jandarmi Buşteni din Reg. Prahova în calitate de Plutonier şef de Patrulă.

Din luna Septembrie 1946 până în Iunie 1947, am funcţionat la Postul de jandarmi Curtici - Arad în calitate de şef de Patrulă cu gradul de Plutonier.

Din luna Iunie până în Decembrie 1947, am făcut şcoala de ofiţeri de Poliţie Judiciară la Oradiea Mare.-

Dinluna Ianuarie 1948 până în luna Ianuarie 1949, am fost şef de post cu gradul de Plutonier la Postul Breţcu în judeţul Trei Scaune. -

./.

Din luna Ianuarie 1949 până în luna Iunie 1951, am funcționat comandant de post de Miliție la Postul de Miliție Zăbala în județul Trei Scaune cu gradul de Plutonier Major avansat excepțional.-

Din luna Iunie 1951 până în 26 Decembrie 1951, am funcționat la reședința raionului de Miliție, Târgul Secuiesc în calitate de șef de Problemă Pază și ordine cu gradul de Serg. Major după noile grade.

La data de 26 Decembrie 1951 am fost scos din cadrele Miliției și m'am mutat cu domiciliul la familie în Com. Poiana Țapului Regiunea Prahova.

Până în prezent nu am ocupat nici un serviciu.

Subsemnatul în trecut nu am făcut nici un fel de politică și nici după 23 August 1944 nu am fost înscris în nici un partid politic.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez.

19.2.1952

ss/ Anghel Constantin.

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ANGHEL D. CONSTANTIN, fost Serg. Maj. de Miliţie provenit din cadrele jandarmeriei, cu ultimul domiciliu în com. Poiana Tapului Str. Mihai Bravu Nr. 26, Raionul Sinaia Regiunea Prahova, declar următoarele:

Intrebare:

Cât timp ai funcţionat la Postul de jandarmi Fartaica - U.R.S.S. (Transnistria), în ce funcţie şi cu ce grad?

Răspuns:

La postul de jandarmi Fartaica U.R.S.S.(Transnistria), am funcţionat cam din luna Iulie 1943 până în Februarie 1944. Aici am avut gradul de Serg. Major, iar funcţia de şef de Patrulă.

Intrebare:

Care au fost misiunile ce le-ai îndeplinit, d-ta în cadrul Postului de jandarmi Fartaica?

Răspuns:

Misiunile ce le îndeplineam la acest post erau:

Făceam patrulări conform foi de serviciu primite în calitate de şef de patrulă.

- inmânam mandate de aducere, executam mandate de arestare şi transferări, care mandate de arestare erau multiple la Codul Silvic. Mandatele de arestare erau emise de instanţa de judecată.

- Dam concurs autorităţilor administrative pentru scoaterea populaţiei la diferite munci.

Cu ocazia serviciului păzeam depozitele cu cereale sau alte mărfuri ale Primăriilor.

- Păzeam localul Postului cu ostaşi în termen atât ziua cât şi noaptea.

.//.

Pe bază de mandate am făcut arestări de persoane, iar pe bază de informaţii nu am făcut arestări.

Subsemnatul cât am stat la acest post, m'am purtat frumos cu populaţia.

Intrebare:

Ce arestări ai făcut, cine erau aceştia, şi de ce fapte se făceau vinovaţi?

Răspuns:

Din comuna Fártaica, am făcut circa lo-12 arestări.

Aceşti arestaţi erau cetăţeni sovietice locuitori ai comunei Fartaica. Se făceau vinovaţi de câte lo-3o zile arat, pentru tăieri ilegale de lemne după malul Nistrului, şi diferite furturi de ceriale.

Cunosc că şeful meu a fost Plutonierul POPESCU CHIRU din Brăiliţa , mahalaua oraşului Brăila. A mai făcut arestări de circa lo-15 persoane şi i-a transferat la Legiune la Tiraspol.

Intrebare:

Câţi paraşutaţi, partizani şi ostaşi din armata roşie a arestat postul de jandarmi.

Răspuns:

Paraşutaţi, partizani sau ostaşi ai armatei roşii nu au fost arestaşi de către Postul de jandarmi Fartaica, dar ştiu că în numărul de 4-5- cetăţeni ai comunei Fartaica, a fost arestat un bărbat în etate de peste 4o ani de şeful de post, care şeful de post mi-a spus că a fost judecător înainte de a se ocupa Transnistria. Pe acesta cu un plic secret închis l'am transferat eu la Tiraspol cu încă 3-4 cetăţeni.

Intrebare:

Ce s'a făcut cu acel cetăţean sovietic ce fusese judecător sub regimul sovietic şi cu ceilalţi 3-4 cetăţeni bănuiţi de activitate comunistă?

Răspuns:

Acel cetăţean sovietic ce era invinuit că fusese judecător sub regimul sovietic şi ceilalţi 3-4 ce-l însoţea au fost daţi în primire d-lui Lt. PAVLOV şeful biroului Poliţiei dela acea legiune - Tiraspol care nu ştiu ce o fi făcut cu ei.-

./.

Intrebare:

Dacă susnumiţi cetăţeni s'au mai întors în comună lor natală?

Răspuns:

Acest fapt s'a petrecut pe la sfârşitul lunei Decembrie 1943 şi până în Februarie 1944 când eu am fost mutat dela acel post nu i-am mai văzut prin comună.

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau susţin şi semnez.

19.2.1952

ss/ Anghel Constantin.

Declarație

Subsemnatul Anghel I. Constantin declar următoarele:

Întrebare.

În ce an, în ce unitate și în ce localitate erai când te-ai fotografiat în prezenta fotografie.—

Răspuns.

În anul 1943, în Legiunea Jandarmi Tiraspol în orașul Tiraspol m-am fotografiat la fel ca în prezenta fotografie și mai mari pentru memoria unor am dat la memorie și alta a rămas la mine după care am scos copia care mi se pune în față la un fotograf în Bușteni, aveam gradul de Serg. major.—

Întrebare

Explicați fiecare decorație ce se vede în fotografia de față că le purtați pe piept, pentru ce fapte le-ai primit.

Răspuns.

În fața sub nasture este virtutea militară, către dreapta este cruciada contra U.R.S.S. și ultima centenarul fostului Monarh Carol.

Prima (Virtutea Militară) am primit-o în ziua de 22 Iunie 1941, când s-a început războiul contra U. Sovietice pentru faptul că am scos din prima linie de rezistență a ostașilor sovietici pe un sergent cu numele Govoranicu din orașul Chișinău, care mi-a tras și mi-a luat și mi-a dat Bravură și Credință în lege considerând că fapta mea îmi merită virtutea militară.

Anghel

Despre cele de mai sus știe Căpitanul invalid Mihai Alexandru din Bufani.
- a doua este Ovaciile contra U.R.S.S. care se dădure la toți ostașii din Afiorii
- a treia era cântecul fostului rege Carol care și aceasta se dădure fără vreo faptă la fiecare ostaș.-

Întrebare

Care au fost mijloacele cu care ați intervenit pe lângă Comisia de împroprietărire Poiana Țapului de ați fost împroprietărit cu un teren de 550 metri loc de casă.

Răspuns

La începutul anului 1946 lucram în Țapului și aici cetățenii comunei interveniră [illegible] cu organizația de muncă pentru a expropria o parte din moșia fostului Cantacuzino.-

În acest timp când toți oamenii erau adunați la primărie m-am dus și eu și am spus lui Ciocă Florian secretarul organizației de partid de atunci, actualmente la fabrica de hârtie Bușteni rămâi dar și mie un loc.

Acesta mi-a spus că numai de finalcă eu am luptat în U.R.S.S. după care i-am spus că am luptat și contra nemților la Koborva în spatele casei de olepman și piperar București. Aici era și Nicu Enescu funcționar la fabrica de hârtie Bușteni.-

După vreo 1 an de zile mi s-a adus la cunoștință că mi s-a dat 550 m2 loc în fâneața lângă pădure Primăriei și Titlu de împroprietărire.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau susțin și semnez.—

[signature]

20-II-1952

25. II. 952

035 ~~48~~

Din dosarul lui Anghel Ctin rezultă că a urmărit și executat arestări de cetățeni din Poiana Țapului pt nesupunere la ordinele autorităților antonesciene în timpul războiului antisovietic.

Mai rezultă că pe timpul cât a fost în Transnistria deasemenea a făcut arestări și urmăriri de cetățeni sovietici.

Din investigații rezultă că după 23 Aug. 1944 a avut o comportare foarte urâtă cu cetățenii din Poiana Țapului.

Din declarațiile sale mai rezultă că telefonista dela Poiana Țapului era recrutată ca informatoare a șefului de post din acea comună.

La perchiziție s'au găsit o serie de corpuri delicte cari interesează Miliția.

Pentru toate cele de mai sus propun:

Să fie predat Miliției pt a fi cercetat în legătură cu obiectele găsite la el.

Să se indentifice telefonista din Poiana Țapului și să fie cercetată în legătură cu informațiile furnizate șefului de post.

După aceia să fie predați Parchetului C. Bne.

Niuc?

21 Februarie 1952

CAPT. DE SEC.
MARINACHE DUMITRU.

036

- Anghel Constantin va fi încarcerat la [illegible] și a fi cercetat în legătură cu [illegible] făcute la [illegible] [illegible] va fi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
- Telefonistă va fi semnalată la S. 3 –

[signature] 25.2.1952

R E F E R A T

Cercetând pe numitul ANGHEL CONSTANTIN, fost Serg. Maj. de Miliție, provenit din cadrele Jandarmeriei, în prezent pus în disponibilitate, învinuit, că în anii 1942-1943, a funcționat la Postul de Jandarmi Poiana- Țapului-Prahova, cu gradul de Serg. elev.

In această calitate susnumitul a supravegheat pe PATRASCANU în timpul cât acesta avea fixat domiciliu obligatoriu la Poiana, precum și faptul că în dosarul vechei Siguranțe, apare o adresă întocmită de susnumitul către Legiunea de Jand. Prahova, în care arată printre altele că:

"Comunistul LUCREȚIU PATRASCANU, are domiciliu obligato-
"în Poiana, și este ținut de noi în supraveghere, atât
"de agentul postului cât și de noi, cu ocazia servi-
"ciului, prin pândă făcută noaptea la locuința lui.-

- Această adresă nu este semnată de nimeni. -

- MURARU ALEXANDRU - șeful postului jand- susține că scrisul susnumitei adrese este al lui ANGHEL CONSTANTIN.-

- Pe baza celor arătate mai sus s'a trecut la cercetarea susnumitului, din care rezultă, după cum urmează:

ANGHEL D. CONSTANTIN, născut la 17.1.1917, în com. Valea Muscelului, Regiunea Buzău, absolvent a 4 clase primare, serviciul militar satisfăcut la Regt. 6 Grănicerí - Cernăuți, căsătorit cu un copil, avere posedă 550 m.p. (loc de casă) împroprietărit de actualul regim, în comuna Poiana Țapului, în trecut nu a fost înscris în nici un partid politic și nici în prezent nu este înscris în nici un fel de organizație de masă sau Politică.

22 II 952
Rog să se aprobe propunerile făcute în prezentul referat.
[signature]

- A făcut parte din cadrele Miliției provenit din cadrele jandarmeriei, cu gradul de Serg. Maj., iar la data de 26 Dec. 1951, a fost îndepărtat, în prezent neocupând nici un fel de serviciu, cu domiciliul în com. Poiana Țapului- Reg. Prahova.-

./.

-ANTECEDENTE :

- A luat parte la războiul împotriva U.R.S.S. în 1941, luptând până la ocuparea Odesei, iar în anii 1943-1944, a funcționat cu gradul de Serg. Major la Postul de jand. Sartaica-Regiunea Tiraspol U.R.S.S. Pentru aceste fapte este decorat cu "Bărbăție și Credință".

-VERIFICARI PE TEREN:

-ANGHEL CONSTANTIN, este arătat, că în anul 1942, a funcționat la postul de jand. Poiana Țapului, în gradul de Serg. elev.

-In acel timp susnumitul era șef de patrulă patrulând prin comună, iar noaptea dacă vedea lumină la muncitori le dresa acte că nu ai camuflat bine, iar celor bogați nu le făcea nimic.-

-Avea o purtare foarte urâtă față de muncitori, fiind un element aragant și dușmănos.

- Deasemeni și în anul 1945 -46, când era la postul de jand. Bușteni avea o comportare urâtă față de muncitori, agreind elementele dușmănoase regimului nostru.

-REZULTATUL PERCHEZIȚIEI DOMICILIARE.

- Cu ocazia arestării sale, s'a făcut percheziția domiciliară, găsindu-i-se următoarele:

1). Una armă de vânătoare calibru 16 mm, cu 50 tuburi și 2 cutii cu pulbere, având permis de vânătoare vizat numai pe anul 1951.-

2). Două monede de aur, (Napoleoni Francezi) susține că sunt ai soției.

3) Un carnet de serviciu pentru Miliție în alb.

4) Un carnet cu borderouri pentru expediția corespondenței pe P.T.T.

5) Patruzeci și patru plicuri în alb cu antetul Dir. Generale a Miliției.

6) Două buletine de identitate în alb (tip vechi).

7) Trei buletine de înscriere la Biroul Populației (tip vechi).

- REZULTATUL CERCETARILOR.

- ANGHEL CONSTANTIN în declarațiile sale declară că în toamna anului 1942, a fost repartizat la Postul de Jand. Poiana Țapului, cu gradul de Serg. elev, funcționând ca șef

./.

de patrulă până în luna Mai 1943, când este trimis la Postul de jand. Zărtaica - U.R.S.S. (Transnistria).

- La acest post funcţionează până în Feb. 1944, cu gradul de Serg. Major.

- Din Feb. 1944 vine în ţară şi este încadrat în Bata - lionul de Jand. 502 din Bucureşti.

- Din anul 1945 şi până în anul 1951, a funcţionat la diferite posturi de jand. cu gradul de Plutonier şi apoi Serg. Major de Miliţie.

Susnumitul declară că în timpul cât a funcţionat la postul Poiana Tapului, avea misiunea, ca să supravegheze pe PATRASCANU LUCREŢIU, prin pândă făcută noaptea la casa acestuia, şi prin controlul făcut direct în locuinţa acestuia, argumentând diferite pretexte, etc.

Susţine că în afară de aceste metode de supraveghere, altele nu a mai întrebuinţat.

- In tot acest timp arată că atât el cât şi ceilalţi jandarmi nu a folosit vre'un agent acoperit, pentru supravegherea acestuia.

- Stie însă că veneau din când în când diferiţi agenţi acoperiţi ai Legiunei sau ai I.G.J-ului, care sta de vorbă numai cu şefii de post (DUTU GH., POPESCU CHIVU şi MORARU ALEXANDRU), însă nu i-a văzut niciodată în apropierea locuinţei lui PATRASCANU.-

- Intrebându-l dacă nu a folosit agent acoperit în supravegherea lui PATRASCANU, de ce a stris în raportul întocmit de el către Legiune - ce se găseşte la dosarul Siguranţei - că PATRASCANU este supravegheat şi de agentul Postului, acesta declară"

" că în broşura J.2 a fostului I.G.J. prevede că primii
" agenţi informatori ai şefului de post sunt subal
" ternii săi, şi când şeful de post a întocmit acel
" raport, s'a gândit la jandarmul care l'a urmărit pe
" PATRASCANU, ultima dată cu foaia de serviciu.

Mai departe acesta declară că:

" faptul din raport cu agentul postului, se poate să
" fie şi o farsă a şefului de post faţă de comandan-
" tul de legiune, ca o întărire a raportului, fiindcă
" de câte ori se făcea inspecţie la post, se primea
" observaţii că nu se urmăreşte bine PATRASCANU.

Acesta mai declară că adresa scrisă de el nu este originalul, ci este o copie a originalului scrisă de el, raportul original a fost întocmit şi trimis de şeful postului la Legiune, iar această copie a rămas în arhiva postului.

./.

- Cercetat susnumitul şi despre activitatea ce a desfăşurat-o şi pe teritoriile vremelnic ocupate de către armatele româneşti având gradul de Serg. Major la postul de Jand. Zartaica - U.R.S.S. (Transnistria), acesta declară, că misiunea lui la postul de Jandarmi era următoarea:

"Inmâna mandate de aducere cetăţenilor
"Executa mandate de arestare şi făcea transferări de
"arestaţi etc. ... pe bază de mandate a făcut diferite
"arestări de persoane.

Mai departe arată că:

"Postul de jandarmi din Zartaica a arestat odată 4-5
"Cetăţeni ai comunei Zartaica, printre care şi un băr-
"bat în etate de circa 4o ani, arestat de şeful de post
"POPESCU CHIVU. Acest cetăţean era învinuit că în
"timpul Regimului Sovietic, fusese judecător.

Intrebat susnumitul ce s'a făcut cu acesti cetăţeni acesta răspunde:

"Acel cetăţean sovietic şi ceilalţi 3-4 ce-l însoţea,
"au fost transferaţi de mine la Legiunea de Jand.
"Tiraspol şi predaţi Lt. de Jand. PAVLOV, şeful Bir.
" Poliţiei.Si mai departe declară că cei 4-5 cetăţeni
"arestaţi şi excortaţi de el, până în luna Feb. 1944,
"când am plecat noi din comună, nu i-a mai văzut
" prin comună.-

- Decoraţia "Bărbăţie şi Credinţă" declară că a primit-o când lupta în Regimentul Vânători de munte, pentru cucerirea Basarabiei, în primele zile de război.

CONCLUZIUNI

- Din cele de mai sus rezultă că numitul ANGHEL CONSTANTIN, a fost un elemente duşmănos clasei muncitoare, încă din timpul când îşi executa stagiul militar, depunând mult exes de zel în lupta împotriva U.R.S.S.

- Mai târziu fiind reangajat cu gradul de Serg. Maj. de jand. şi repartizat la postul de Jandarmi Poiana-Ţapului, a lovit în elementul muncitoresc prin diferite amenzi, iar pe elementul capitalist l'a favorizat.-

- Trimis pe front luptă şi depune efort pentru susţinerea războiului împotriva U.R.S.S., fiind pentru aceste fapte decorat cu "Bărbăţie şi Credinţă".

- Mai târziu este repartizat la postul de Jand. Zartaica U.R.S.S. (Transnistria), unde în calitatea sa de şef de patrulă, obliga ţărănimea să iasă la diferite munci pentru susţinerea războiului nedrept, obligă să predea cerialele şi alte produse agricole la colectare, precum şi faptul că face diferite arestări de cetăţeni ce erau învinuiţi

./.

că au făcut şi fac politica regimului sovietic răpindu-le libertatea de acţiune împotriva războiului, şi este posibil să fi fost chiar şi executaţi.

- Toate acestea îl caracterizează ca unelta cea mai docilă a burgheziei, împotriva clasei muncitoare şi a celui mai iubit Stat din lume Statul Sovietic.-

- Totodată la percheziţia sa s'a găsit una armă de vânătoare fără să aibă permisul de vânătoare vizat pe anul 1952, precum şi 2 monede aur (Napoleoni francezi) nedeclaraţi Băncii de Stat R.P.R. ţinuţi ilegal.

-Cele arătate mai sus dovedeşte că susnumitul nu vrea să se încadreze legal în ordinea şi legile R.P.R., pentru aceste fapte,

PROPUNEM:

- Ca numitul ANGHEL CONSTANTIN să fie predat organelor de Miliţie pentru a fi înaintat Justiţiei în legătură cu dosirea de devize şi deţinerea ilegală de armament şi muniţii.

- Sezizarea Parchetului Curţii criminale de război, pentru urmărirea, problemei apărute din cercetarea acestuia.

CAPITAN DE SECURITATE

MARINACHE DUMITRU.

U 61 ~~6~~

Dovada

Am primit pe numitul Anghel Constantin cu adresa № 43.952 din 28 Feb. 1952, împreună cu corpurile delicte

Ofițer de Anch.
[signature]
3 Martie 1952

COPIE
după original

042

62

PROCES VERBAL

Astăzi 16 Februarie 1952, orele 1,oo

Noi, Slt. de securitate DEMETRESCU STELIAN, din Direcțiunea Regională a Securității Statului Prahova - Raionul de Securitate Sinaia, fiind însoțit de Slt. VASILE IOAN și Slt. MIHAI IOAN, în baza ordinului de percheziție domiciliară nr.__________ al __________ am procedat la percheziția domiciliară a numitului ANGHEL CONSTANTIN din orașul Bușteni Satul Poiana Tapului str. Mihai Bravu nr.26, unde am găsit următoarele:

1.- Una armă de vânătoare
2.- 5o (cincizeci) tuburi pentru armă de vânătoare goale și - 4 (patru) tuburi pline.
3.- Un pumnal baionetă nichelat cu presile de os negre și un echilet alb.
4.- Una cutie alice, pentru armă de vânătoare.
5.- Una cutie cu pulbere pentru armă de vânătoare.
6.- 4 (patru) m.l. fitil Bitford.
7.- Una busolă militară Bezard.
8.- Una mașină de încărcat tuburi de armă de vânătoare.
9.- Doi cocoșei de aur (francezi unu imperiu și uņu Republica).
1o.- Trei stele pentru căciulă miliție.
11.- Una decorație "Bărbăție și Credință".
12.- Una panglică "Virtutea Militară".
13.- Una decorație "Centenarul".
14.- Una insignă germană.
15.- Trei bucăți cu portretul fostului rege Carol al II-lea.
16.- 36 (treizeci și șase) plicuri 1/4 și 4 buc. plicuri 1/2 cu etnetul Miliției Generale.
17.- Un carnet de serviciu pentru miliție.
18.- Una broșură cu instrucțiuni nr.166o31 din 2 Aprilie 1948 asupra modului de a executa cercetările penale.-
19.- Un carnet pentru expediție a corespondenței Miliției.
2o.- Două exemplare coduri de procedură penală.
21.- Două buletine de identitate în alb (vechi).
22.- Trei buletine de înscriere la Biroul Populației.-

Drept pentru care am încheiat prezentul proces verbal.-

SLT. DE SECURITATE
ss/. S. Demetrescu

ASISTENȚI:
ss. Slt. Vasile Ioan
ss. Slt. Mihai Ioan

Perchezitionat.
ss. Anghel Constantin

3 Martie 1952
Am primit originalul cu toate corpurile delicte presupuse în el
Lt. Lt. de Miliție
[signature]

AUTOBIOGRAFIE

Sunt născut la București la 11 August 1911, ca fiu al dr. Dumitru T. Stănescu, decedat pe front ca lt.col.medic în primul război mondial și al Lucreției, născută Marcovici, decedată în 1946.

Am urmat prim clasă primară la Arcachon (Franța), unde am stat în anii 1919/1920, pentru îngrijirea sănătății, iar celelalte la Brăila, orașul originar al mamei mele.

Liceul l-am urmat astfel : cl.I, II, și III la Brăila, IV și V la București, VI, VII și bacalaureatul la Brăila.

In anul 1929, m'am înscris la Facultatea de Filosofie și Litere din București, luându-mi licența în filosofie în anul 1933, cu mențiunea "cum laude".

In ultimii ani de studenție am publicat în diferite reviste și ziare articole, fie de specialitate (filozofie) fie politice cu caracter antihitlerist.

In tot acest timp am întreținut relațiuni de prietenie cu diverși scriitori democrați, ca: Oscar Lemnaru, Uri Benador, etc., cari cred că pot mărturisi asupra orientării mele de totdeauna sincer democratică, deși nu am activat niciodată în vre-un partid politic.

In timpul studenției, m'am întreținut pe de o parte dând lecții și meditații, iar pe de altă parte din pensia de orfan de război.

După ce mi-am dat licența, m'am înscris la doctorat, pentru care mi-am făcut lucrările celor doi ani. Insă greutățile vieții și faptul că am fost silit să-mi iau o slujbă, m'au împiedecat să susțin teza.

In anul 1934, am intrat ca funcționar bugetar în grad echivalent cu cel de șef de secție la serviciul secret, pe atunci depinzând de Marele Stat Major, în cadrul căruia am lucrat la biroul de Studii.

In anul 1936, m'am însurat cu Sidonia Hirschfeld, neînțelegând să fac nici în viața mea particulară vre-o discriminale rasială.

In cadrul serviciului în care funcționam m'am bazat numai pe munca mea, datorită căreia am ajuns în anul 1938 la gradul de subdirector.

Odată cu instaurarea în România a dictaturii regală și a regimului preantisemit, ascensiunea care eri mi-a fost oprită, astfel încât am rămas neavansat până după 23 August 1944, în timp ce foștii mei subalterni dintre care unii lipsiți de merite deosebite, m'au ajunseseră, iar alții mă și întrecuseră.

Sub regimul antonescian am fost la început înlocuit din atribuțiunile mai importante ce le dețineam, măsura asupra căreia a revenit după rebeliunea dela 21 Ianuarie 1941, fiindcă datorită orientării și situații mele matrimonială, prezentam mai multe garanții decât alții pentru a mi se încredința urmărirea activității legionare.

In anul 1943, Serviciul Informativ German din România a încercat să-mi înscenze acuzația de a fi voit să execut un agent al Gestapoului, însă din fericire am putut dovedi cu totul era o înscenare.

In tot timpul regimului antonescian, am menținut legături cu vechii mei prieteni democrați, cărora în măsura posibilului și chiar depășind aceasta, am căutat a-i feri de persecuțiuni și ai avertiza pe unii asupra unor măsuri ce se proectau contra lor.

./.

Aceste legăturii ale mele au trezit bănuelile elementelor filo-germane, din Serviciul Secret. (Lt.Col.Ionescu Micandru și Lt.Col.Proca), și mi s'a atras atenția că există informațiuni, după cari domiciliul meu ar constitui "o casă jidovită", cu atât mai mult cu cât și rudele soției mele mă frecventau aproape zilnic, spre a găsi un sprijin, sfat sau cuvânt de îmbărbătare.

Menționez că în tot acest timp s'au făcut intervenții de către germani ca să fiu înlocuit, dar datorită motivelor arătate, am fost menținut.

In afară de acestea, deși toți funcționari serviciului trebuisu să facă prin rotație un stagiu în Transnistria, eu am fost cred singurul care, deși am primit ordin în acest sens, am reușit a mă eschiva, nevoind sub nici'o formă a participa la sinistra aventură antonesciană.

După 23 August 1944, ca o reparația nedreptății ce mi se făcuse, prin aceea că nu fusesem avansat atâtea ani, am avansat la gradul de director.

Din toamna anului 1944, prin Dl.Ministru Maurer, cu care eram vecin, am fost prezentat Dlui.Ministru Bodnăraș, cu care am colaborat în unele împrejurări îndeaproape.

După 6 Mai 1945, la propunerea Dlui.Ministru Bodnăraș, pe atunci Secretar General a Preș.Cons.de Miniștri, de care depindea serviciul special de informații, (titulatura ce căpătase de câțiva ani serviciul secret) am fost numit director general al acestui serviciu, funcțiunea ce am deținut-o până la 12 Iulie 1945, când fiind în divergență cu unii dintre colaboratorii mei în subordine, am înțeles să mă retrag dela conducerea serviciului și mi-am dat demisia.

De atunci m'am ocupat cu autotransporturile, iar azi sunt administratorul Blocului în care domiciliez și dau meditații de limba franceză.

Din punct de vedere politic fac parte din Partidul Național Popular.

București, 8 August 1948

N.Stănescu

REPUBLICA POPULARA ROMÂNA

045

~~48~~

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

Se autoriză percheziția
PROCUROR MILITAR
Magistrat

Nr. 6700.
din 17. Martie 950.

Către

PARCHETUL TRIB.MILITAR REG.II BUCURESTI

Avem onoare a vă ruga să binevoiți a aproba efectuarea unei percheziții domiciliare numitului Stănescu Nicolae din București str. Sfinților (apt 15) Nr. 8 unde suntem informați că se găsesc materiale ce interesează ordinea și securitatea poporului.-

LT. COLONEL DE SECURITATE

MAIOR DE SECURITATE

C. 12.360. — M. O., Imprimeria Națională

D. G. S. P.
503/323675

14 Martie 1950

S3

10 MART. 1950

" IV "

Rugăm a dispune de urgenţă identificarea, percheziţionarea, arestarea şi depunerea în arestul acestei Direcţiuni Generale a numitului STANESCU NICOLAE, fost Director General al S.S.I.-ului după 23 Aug.1944.-

Susnumitul domiciliază în Bucureşti, Str.Sfinţilor Nr.8 şi are telefon Nr. 4.79.62.-

Col.de Securitate
M.Dulgheru

Maior de Securitate
S.Antoniu

17 MART. 1950

INTRARE
Nr. 41066.
Luna III Ziua 16

047

~~49~~

47

PROCES = VERBAL

Astăzi anul 1950 luna....Martie....ziua..17.........

Noi.........Lt Brioschi I.............................

Având în vedere autorizaţia de percheziţie Nr.950..
din.....14 Martie.....1950 a Parchetului Tribunalului Militar Reg.II Buc., pentru a efectua o percheziţie domiciliară numitului....Stănescu I. Nicolae.....din Str. Sfinţilor......
Nr..8....în scopul de a găsi material ce interesează ordinea şi securitatea poporului.-

Insoţit fiind de asistenţii mai jos notaţi ne-am transportat la faţa locului, unde am găsit prezent pe.....
..Sidonia Stănescu......după ce i-am pus în vedere calitatea şi scopul vizitei noastre, am procedat la percheziţionarea locuinţei, rezultatul fiind...Pozitiv.-

S'au ridicat....cărţi, reviste rom. şi germ. acte de stat. legitimaţii notițe şi scrisori. giare vechi......................

Huang.................

Percheziţionat
Sidonia Stănescu

Asistenţi
Banciu

Rosso Wiesner

S. 226.

~~40~~ 40

C-1.A.

PROCES VERBAL

Astăzi 19 luna Martie anul 1950

Noi Rataru Petru Lt. de securitate în Direcțiunea Generală a Securității Poporului;

Constatăm prin prezentul procesverbal că, percheziționând pe numitul Stănescu I. Nicolae de ani 38 de profesie [illegible] Jud. Ilfov cu domiciliul în Constanța Str. [illegible] Mare 87 trimis de D.R.S.P. Constanța cu raportul nr. ________

S'au găsit asupra sa următoarele:

3860 (lei trei mii opt sute șaizeci) portofel cu acte, portmoneu, port-tigaret de piele, ceas de mână "Dora", un stilou marca "Ricard", un stilou metal fără marcă, un creion [illegible], inel, cravată, [illegible], [illegible], chei cu lanț, fular, ochelari de vedere.

Drept pentru care am încheiat prezentul proces verbal, spre cele legale.

Locotenent de securitate
[signature]

Asistenți:

Reținut N. Stănescu

DOVADA

Am primit banii și obiectele prevăzute în prezentul proces verbal.

Reținut ________

049

903

~~38~~

Nr.

FIŞA PERSONALA

Intocmită de Direcţia, Serv.-Judeţean: D. G. S.-P.

Numele şi pronumele: STĂNESCU. D. NICOLAE PETRE

Cu porecla: -

Nume fals: -

Semnătura infractorului: N. Stănescu

Felul infracţiunii:

Ocupaţiunea: funct.

Origina socială:

Apartenenţa politică:

Avere:

Vârsta: 38-Ani

Anul naşterii, comuna, judeţul, ţara,: 17-VIII-911. Buc. Jud. Ilfov.

Ultimul domiciliu: comuna, judeţul, ţara,: Buc. Str. Sfinţilor Nr 8.

Domicilii anterioare:

Naţionalitatea: Rom

Cetăţenia: Rom

Religiunea: -

A fost

Fotografiat de: [signature]

Clişeul Nr. 868

Dactiloscopiat de: [signature]

Starea civilă

Tata: Dumitru +

Mama: Lucreţia +

Soţ-(ia): Sidonia

Copii: 2

Rude: -

EXPUNEREA REZUMATIVĂ A INFRACŢIUNII:

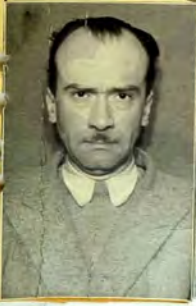
Studii: Licenţiat în litere si filozofie

Limba ce posedă: Franceza -

Situaţia militară: Satisfacut

Specialitatea ca infractor:

Formula dactiloscopică:

A

SEMNALMENTELE

1. Talia: m. 1 cm. 70.
   ~~l.~~ mic, mic, mijlociu, înalt, ~~l.~~ înalt.
2. Corpolența potrivit
   ~~slab, svelt~~, potrivit, ~~bine făcut, mare.~~
3. Fața { culoarea roz / forma ovală
   culoarea: roz, ~~palidă, brună.~~
   forma: ~~rotundă~~, ovală, ~~patrată, plină sau slabă.~~
4. Fruntea mijlocie
   mică, mijlocie, ~~mare, turtită, plină sau slabă.~~
5. Părul { neted cu chelie / culoarea castaniu
   ~~ondulat~~, neted, chelie.
   culoarea: ~~blond, roșu~~, castaniu, ~~negru, sur, alb.~~
6. Ochii castanii deschis
   ~~albaștrii, cenușii, galbeni, portocalii~~, castanii deschis, ~~castanii închis, particularități.~~
7. Sprâncene { forma arcuite / culoarea —
   forma: ~~drepte~~, arcuite, ~~îmbinate.~~
   culoarea: ~~se notează când diferă de a părului capului~~
8. Nasul { profil / fața Rectilin
   ~~pirectilin, concov, convex.~~
   ~~r. drept, ondulat, turtit, acobit, boltit~~
9. Gura mijlocie buze groase
   ~~mică~~, mijlocie, ~~mare~~, buze groase, ~~subțiri, resfrânte.~~
10. Bărbia subțire cu gropiță
    subțire, ~~lată, dublă~~, cu gropiță.
11. Urechile mijlocii depărtate
    ~~mici~~, mijlocii, ~~mari~~, depărtate, ~~lipite, găurite.~~

12. Semne particulare (cicatrice, pigmentări ale pielei, tatuaj, fracturi, anchiloze, picioare în X sau O, ghebos, amputări etc.) None.

LEGĂTURI POLITICE	CARACTERIZĂRI SPECIALE ASUPRA INDIVIDULUI

IMPRESIUNILE DIGITALE A MÂINEI STÂNGA

MARE	INDEX	MIJLOCIU	INELAR	MIC

Ziua Arestării şi Comportarea la arestare	REZULTATUL PERCHEZIŢIEI		ANTECEDENTE	CONDAMNAT Prin sentinţă sau decizie
7-III-950				
				LOCUL UNDE EXECUTĂ PEDEAPSA

OBSERVAŢIUNI ŞI NOTE OFICIALE	SEMNĂTURA CELUI CE A FĂCUT FOAIA
	Sigiliul
	SEMNATURA OFIŢERULUI DE POLIŢIE UNDE S'A FOTOGRAFIAT ŞI DACTILOSCOPIAT
	Sigiliul

IMPRESIUNILE DIGITALE A MÂINEI DREPTE

MARE	INDEX	MIJLOCIU	INELAR	MIC

Ştiinţe rezultate din declaraţiile sale

Ştiinţe rezultate din declaraţiile altora

Confruntări

Reconstituiri

051

1

D E C L A R A T I E

Subsemnatul STANESCU D.NICOLAE, născut în 17 August 1911, domiciliat în Bucureşti, str.Sfinţilor No.8, et.IV., ap.15, de profesiune funcţionar la Direcţia Generală a Canalului, Sectorul Transporturi C-ţa, fost director General al S.S.I., declar următoarele :

Pe tov. I.Gh.MAURER l-am cunoscut în timpul bombardamentelor aeriene din primăvara şi vara anului 1944, când imobilul în care domiciliam şi domiciliez , dela adresa de mai sus, neavând un adăpost antiaerian, organizat, eram nevoit, împreună cu familia mea să mă adăpostesc la imobilul vecin din str.Sfinţilor 10, unde D-lui domicilia.

De altfel, în acea epocă, cunoştinţa noastră a fost destul de fugitivă, cu atât mai mult cu cât tov.MAURER a plecat la un moment dat din Bucureşti, lipsind timp mai îndelungat.

După 23 August 1944 din însărcinarea conducerii de atunci a serviciului (Gen.Siminel) am avut misiunea de a ţine contactul cu conducerea celor patru partide politice, care formau coaliţia guvernamentală.

Ca urmare, am stabilit legătura, dar întrucât dispoziţia nu a stat mult timp în vigoare, Gen.Siminel fiind înlocuit cu col.Lsievici, care a anulat-o, nu am avut timpul să execut dispoziţia decât în ce priveşte partidul-Naţional ţărănist şi partidul comunist.

Materialul informativ pe care îl predam Partidului Comunist,îl înmânam tov. MAURER, venind la domiciliul său.

Ulterior, după cum am arătat,deşi am primit ordinul de anulare a dispoziţiei, totuşi, continuam să înmânez tov.MAURER materialul respectiv.

Intre timp, din contactele ce mle aveam oficial cu partidul naţional-ţărănist observasem o serie de lucruri profund desgustătoare.

In primul rând un afacerism dintre cele mai ~~desgustătoare~~ respingătoare, partidul mutându-se în anticamera lui LEUCUTIA, care ca ministru al industriei şi Comerţului împărţea funcţiunile de administratori de supraveghere la marile industrii şi firme, funcţiuni excepţional de remuneratorii, constituind o adevărată mină de aur, fiecare prin practica pe scară largă a suprapreţului ce se încasa de respectivul administrator.

In al doilea rând am constatat că legionarii, care noi cei dela S.S.I. ştiam cât de mult rău făcuseră ţării, dacă nu am socoti decât faptul că serveau ca mijloc de şantaj pentru a forţa pe ION ANTONESCU să trimită

zeci de diviz ii pe front , aceşti legionari - spun - erau acum ocrotiţi de manişti şi fuseseră luaţi sub pulpana protectoare a naţional-ţărăniştilor

In al treilea rând vedeam cum la serviciul la a cărui creştere asistam şi contribuisem, vechile elemente filo germane sau legionare, începuseră ca să-şi ia un nou avânt iar indivizi categoric vânduţi germanilor, agenţi germani notorii, ca Lt.Col.IONESCU-MICANDRU (criminalul de război dela Iaşi) sau Lt.Col.PROCA, de unde înainte dispăruseră, apăreau acum iară cu aceiaşi aroganţă ca în trecut.

Sub imperiul acestei revolte, provocată de starea de lucruri enumerată mai sus, am avut într'o seară o întrevedere, prin telefon, tov. MAURER care, deşi era destul de târziu, m'a primit imediat.

Am găsit la tov.MAURER un punct de vedere asemănător cu al meu şi am stabilit ca toate constatările ce le vom face în ordinea lucrurilor arătate, cât şi altele. să i le aduc la cunoştinţă zilnic seara, în condiţiuni de conspirativitate.

După o trecere de timp, relativ curtă, tov.MAURER mi-a spus că în conducerea P.C.R. nu el are atribuţiunea informaţiilor şi, dacă sunt de acord, să iau contact cu persoana cea mai indicată, spre folosul unei colaborări mai rodnice, propunere pe care am acceptat-o imediat, iar ca urmare în a doua seară l-am cunoscut pe tov.ministru 26 ... .

De atunci, am ţinut contactul numai cu tov.ministru 26, iar pe tov.MAURER nu l-am văzut şi vorbit decât o singură dată, multmai târziu, când eu nu mai eram director general (demisia mi-am dat-o în 12 Iulie 1945) şi când l-am oprit în timp ce se urca în maşină să plece la minister, şi l-am rugat să comunice tov. ministru 26, cu care pierdusem legătura, că aş dori să-l văd.

Nu ştiu dacă a transmis rugămintea mea, dar efect ştiu că nu a avut.

Imi amintesc că după o trecere de timp relativ lungă dela eşirea din guvern a tov.MAURER, m'am întâlnit cu un vecin,OLEGACI care domicilia şi domiciliază încă în str. Sfinţilor No.10, şi care fusese vecin şi intim cu tov.MAURER.

L-am întrebat atunci pentru ce motiv a fost scos din guvern acesta şi mi-a răspuns că după câte a auzit el, faptele ar fi fost următoarele:

Tov.MAURER ar fi avut o metresă de care soţia sa aflând au urmat scene conjugale,iar ca răspuns la repetarea acestora, tov.MAURER s'ar fi mutat dela domiciliul lor.

Ca răzbunare soţia sa l-ar fi pârât cu nişte chestiuni pe care o soţie poate să le cunoască mai bine,trăind în neconteniita apropiere a soţului ei,iar drept consecinţă a acestei acţiuni de denunţare, tov.MAURER ar fi fost scos din guvern. ./.

Menţionez că acestea le-am socotit mai degrabă ca zvonuri cari în unele cazuri se pot eventual confirma, dar nu ca informaţii propriu zise.

Aceasta este declaraţia mea pe care o dau, sub semnătură proprie nesilit de nimeni.

19 Martie 1950. ss. STANESCU D.NICOLAE

Declarație,

Subsemnatul <u>Stănescu D. Nicolae</u>, născut în 17 August 1911, domiciliat în București, Str. Sfinților No. 8, etaj 4, ap. 15, de profesiune funcționar la Dir. Gen. a Consiliului, Lotizare Transporturi – Construcții, <u>fost director general al S.S.I.</u> declar următoarele:

<u>Pe tov. I. Gh. Maurer l-am cunoscut în timpul bombardamentelor aeriene din primăvara și vara anului 1944</u>, când imobilul în care domiciliam și domiciliez, fiind atunci ca mai nou, neavând un adăpost antiaerian organizat, am recurs împreună cu familia mea să mă adăpostesc la imobilul vecin, din Str. Sfinților 10, unde D-sa își avea domiciliul.

[illegible]

Astfel <u>în acea epocă cunoștința noastră a fost destul de fugitivă</u>, cu atât mai mult cu cât tov. Maurer a plecat la un moment dat din București, lipsind timp mai îndelungat.

După 23 August 1944 din însărcinarea conducerii de atunci a serviciului (Gen. Simenel) am avut misiunea de a ține contactul cu conducerea celor patru partide politice, ce formau coaliția guvernamentală.

Ca urmare am stabilit legătura, dar această dispoziție nu a stat mult timp în vigoare, Gen. Simenel fiind înlocuit cu Col. Lovin, iar a anulat-o, nu am avut timpul să încep legături decât [illegible]

privești partidul național-țărănist și partidul comunist

Materialul informativ pe care îl predam Partidului Comunist îl cunoaștea tov. Neacu, venind la domiciliul său.

Ulterior – după cum am arătat – deși am părăsit cadrul [illegible] a dispoziției, totuși continuam să informez tov. Neacu [illegible] lucrul respectiv.

Între timp, din contactele ce le aveam ca ofițer cu partidul național-țărănist observam o serie de lucruri profund desgustătoare.

În primul rând un afacerism dintre cele mai respingătoare, partidul manifestându-se în antecamera lui [illegible], un ex-ministru al Industriei și Comerțului împărțea funcțiunile de administratori de supraveghere la marile industrii și firme, funcțiuni excepțional de remuneratorii, constituind o adevărată sursă de aur, fiind, prin practica și [illegible] legăturii a reprezentanților ce se [illegible] de respectivii administratori.

În al doilea rând am constatat că legionarii, cari [illegible] dela 1937 [illegible] cât de mult rău țării, deci [illegible] decât fapte [illegible] observam cu [illegible] regula de pontaj pentru [illegible] pe Ion Antonescu să trimită [illegible] de diviziuni pe front, cari legionari – spun – erau acum ocrotiți de [illegible] și [illegible] sub pulpana protectoare a național-țărăniștilor.

În al treilea rând vedeam cum la [illegible] cărui [illegible] orientarea și contribuirea vechile elemente filo-

grama cu legionarii, trezorierul să-și poată noi avânt, în vederea integr[illegible] conduita generalilor, aceștia generalii notorii, ca Lt. Col. Ionescu-Micandru (ci-mitralul de răsboiu din Iași) sau Lt. Col. Frea, de unde înainte dispăruseră, apăreau acum iarăș, cu aceiași aroganță ca în trecut.

Sub impresia acestei revolte, provocată de starea de lucruri amintită mai sus, am cerut într-o seară o întrevedere, prin telefon, tov. Maurer, care – deși era destul de târziu – m-a primit imediat.

Am găsit la tov. Maurer un punct de vedere asemănător cu al meu și am stabilit ca toate constatările ce le voiu face în ordinea lucrurilor arătate, cât și altele, să-i le aduc la cunoștință, fie ziua, fie seara, în condițiuni de conspirativitate.

După o trecere de timp relativ scurtă, tov. Maurer mi-a spus că în conducerea F.C.R. nu el are atribuțiunea informațiilor și, dacă sunt de acord, să iau contact cu persoana cea mai indicată, spre folosul unei colaborări mai rodnice, propunere pe care am acceptat-o imediat, iar ca urmare în a doua seară l-am cunoscut pe tov. ministru Bodnăraș.

De atunci am ținut contactul numai cu tov. ministru Bodnăraș, iar pe tov. Maurer nu l-am văzut și vorbit decât o singură dată, mult mai târziu, când eu nu mai eram director general (demisia mi-am dat-o în 12 Iulie 1945) și când l-am oprit în timp ce se urca în mașină să plece la minister și l-am rugat să comunice tov. ministru Bodnăraș, cu care pierdusem legătura, că aș dori să-l văd.

– Nu știu dacă a transmis rugămintea mea, dar efect [illegible]

ce am avut.

Îmi amintesc că după o trecere de timp relativ scurtă dela scoaterea din guvern a tov. Maurer, m-am întâlnit cu un vecin, Dl. [illegible] care domiciliază [illegible] str. [illegible] Nr. 10 și care fusese vecin și intim cu tov. Maurer.

L-am întrebat atunci pentru ce motiv a fost scos din guvern acesta, iar mi-a răspuns că după câte a auzit el faptele ar fi fost monstruoase.

Tov. Maurer ar fi avut o metresă de care soția sa aflând au urmat scene conjugale, iar ca răspuns la repetarea acestora tov. Maurer s'ar fi mutat dela domiciliul lor.

Ca răzbunare soția sa l-ar fi pârât cu niște chestiuni pe care o soție poate să le cunoască mai bine, trăind în necontenită apropiere a soțului ei, iar drept consecință a acestei acțiuni de denunțare, tov. Maurer ar fi fost scos din guvern.

Menționez că acestea le-am socotit mai degrabă ca svonuri cari în unele cazuri se pot eventual confirma, dar nu ca informații proprii fixe.

Aceasta este declarația mea pe care o dau sub semnătură proprie, nesilit de nimeni.

19 Martie 1950

[signature]

2756

A.

D E C L A R A T I E

Subsemnatul STANESCU D.NICOLAE, născut la 17 August 1911, domiciliat în Bucureşti, str.Sfinţilor No.8, et.4 ap.15, funcţionar la Direcţia Generală a Canalului, Sectorul Transporturi Constanţa, declar următoarele:

In timpul bombardamentelor aeriene din primăvara şi vara anului 1944, imobilul în care domiciliam şi mai domiciliez încă, neavând un adăpost antiaerian amenajat, mă adăposteam împreună cu familia mea la adăpostul imobilului învecinat, din str.Sfinţilor No.1o.

Aici, printre alţi locatari ai acelui imobil am cunoscut şi pe tov. MAURER, care locuia acolo.

Adăpostul fiind însă insuficient de cuprinzător, întrucât era cel mai bun din cartier şi venea foarte multă lume, bărbaţii nu aveau loc, decât înghesuindu-ne şi numai când ne dădeam seama, după sunetul exploziilorcă este pericol de a ne cădea o bombă.

Până la acel moment, bărbaţii stăteau cu toţii fie pe culoarul adăpostului, care era şi al pivniţei casei respective, fie în curte, la imediata apropiere a eşirii culoarului.

De altfel, nu numai bărbaţii, dar şi multe dintre femei, stăteau în acelaş loc, până când după zgomotul exploziilor ne dădeam seama de apropierea pericolului şi intram în adăpostul propriu zis.

In tot acest timp, discutamîn grup, lucruri destul de banale, întrucât eram mulţi din noi cunoştinţe proaspete, şi întrucât, pentru acelaş motiv , era legitim să avem o oarecare prudenţă în exprimare.

Cu tov.MAURER, în tot acest interval, nu am avut nici o conversaţie în doi, discuţiile ce aveau loc fiind totdeauna în grupuri de 4-5 sau chiar mai multe persoane. Insuşi locul fiind foarte strâmt, nici nu îngăduia formarea de grupuri mici.

In afară de aceasta tov.MAURER nici nu a stat în tot timpul bombardamentelor la Bucureşti, plecând - după cât afirmase - cu soţia sa în dispersare.

Precizez că absolut niciodată nu am căutatşi nici nu am intenţionat de a face tov.MAURER propuneri de a lucra pentru S.S.I.

Aceasta este declaraţia mea pe care o semnez propriu, nesilit de nimeni.

ss.N.STANESCU

2o Martie 195o

A,

Declaratie.

Subsemnatul Stănescu D. Nicolae, născut la 17 August 1911, domiciliat în Bucureşti, Str. Sfinţilor No 8, etaj II, ap 15, funcţionar la Direcţia Generală a Canalului, Sectorul Transporturi - Constanţa, declar următoarele:

În timpul bombardamentelor aeriene din primăvara şi vara anului 1944, imobilul în care domiciliam şi mai domiciliez încă neavând un adăpost antiaerian amenajat, mă adăposteam împreună cu familia mea la adăpostul imobilului învecinat, din Str. Sfinţilor No 10.

Aci printre alţi locatari ai acestui imobil am cunoscut şi pe tov. Maurer, care locuia acolo.

Adăpostul fiind însă insuficient de cuprinzător, întrucât era cel mai bun din cartier şi venea foarte multă lume, bărbaţii nu aveam loc, decât înghesuindu-ne şi numai când ne dădeam seama după sunetul exploziilor că este pericol de a ne cădea o bombă

Până la acel moment bărbaţii stăteam cu toţii fie pe coridorul adăpostului, care era şi al pivniţei casei respective,

fie în curte, la imediata apropiere a ieșirii culoarului.

Dealtfel nu numai bărbații, dar și multe dintre femei stăteau în acelaș loc până când după zgomotul exploziilor ne dădeam seama de apropierea pericolului și intram în adăpostul propriu zis.

În tot acest timp discutam în grup lucruri destul de banale, întrucât eram mulți din noi cunoștințe proaspete și întrucât – pentru acelaș motiv – era legitim să avem o oarecare prudență în exprimare.

Cu tov. Maurer, în tot acest interval nu am avut nici o conversație în doi, discuțiile ce aveau loc fiind totdeauna în grupuri de 4-5 sau chiar mai multe persoane. Însuși locul fiind foarte strâmt nici nu îngăduia formarea de grupuri mici.

În afară de aceasta tov. Maurer nici nu a stat în tot timpul bombardamentelor la București, plecând – după cât afirmase – cu soția sa în dispersare.

Precizez că absolut niciodată nu am căutat și nici nu am intenționat de a face tov. Maurer propuneri de a lucra pentru SSI.

Aceasta este declarația mea pe care o semnez propriu nesilit de nimeni.

20 Martie 1950
N. Stăneam

25.03.1950

099

6447

Nr 3

Notă

Se pune în libertate
numitul Stănescu Nicolae

D.O.

Lt. [illegible]

Lef. 114

ERBAL

e ... anul *1950*

le Slt de securitate în

urităţii Poporului;

entul procesverbal că, percheziţio-

ernard. de ani *50* de pro-

iar din *Deva*

ălcescu Nr. 11 t~~Dana~~ de

r *Neta*

a următoarele:

atru cinci zeci şi trei lei)

perechi ochelari de vedere, un

rca „SACHFAZEN" stilou de

n.. de metal [illegible], un [illegible]

[illegible] fulu, cravate şi ac de [illegible]

St. Torgoma 053

UNITATEA B.

34

Sef Nr. GEAMANTAN

PROCES VERBAL Nr. 67

DE DEPUNERE ŞI PERCHEZIŢIE CORPORALA

c. 41

Făcut astăzi, 3 februarie 1953 *ora* 11 *în* Bucureşti

Noi, Lt. Scoica Leopold *din* M.S.S.

în virtutea drepturilor ce ne sunt acordate, dispunem depunerea în arest în interesul cercetărilor numitului TĂRANU IOAN *născut la* 7 Oct. 1910 *în comuna* Rosiori *raionul* Brăila *fiul lui* Vasile *şi* Ana *de profesiune* funct. public *căsătorit cu* Alexandrina *domiciliat în* Bucureşti *str.* 16 Februarie *Nr.* 12 *primit conform ordinului/raportului* Nota *Nr.* *din*

Procedând la percheziţia corporală a susnumitului, am găsit asupra lui următoarele obiecte şi valori:

Stilou marca „Kaweko", una pereche pantofi, curea, cravată, patru perechi de izmene uzate, două cămăşi, două prosoape, una batistă uzată, un costum bleumarin, una pijama, două săculete, patru perechi ciorapi de bumbac, una perie de cap, două batiste, un basc, un tricou, un portofel mic, diferite fotografii, una pereche nasturi de metal alb, un pantalon pijama, un pieptene negru, un pulover uzat, una pereche ochelari, carnet de însemnări.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal.

OFIŢER DE SERVICIU,
Lt. Scoica Leopold
Slt. [illegible]

Perchezitionat,
[signature]

Transferat la **conform Ordinului Nr.** **din**

Am predat,
OFIŢER DE SERVICIU,

Am primit,
reţinutul şi obiectele menţionate în prezentul proces verbal.

D O V A D A

Am primit obiectele şi valorile menţionate în prezentul proces verbal.

Data

069

UNITATEA ________

Sef Nr. ________

PROCES VERBAL Nr. 990

DE DEPUNERE ŞI PERCHEZIŢIE CORPORALA

Făcut astăzi, 12 Dec. 1951 *ora* 1¹⁵ *în* Bucureşti

Noi, Lt. ... *din* ...

în virtutea drepturilor ce ne sunt acordate, dispunem depunerea în arest în interesul cercetărilor a numitului TAFLARU V. ION *născut la* 8 Oct. 1910 *în comuna* ...

Raionul ... *fiul lui* Vasile ... *şi* Anca

profesiune ... *căsătorit cu* Elena ... *domiciliat în* Bucureşti

str. Dr. Djuvară *Nr.* 12 *primit conform* ordinului / raportului ________

Nr. ________ *din* ________

Procedând la percheziţia corporală a susnumitului, am găsit asupra lui următoarele obiecte şi valori: [illegible handwritten list]

Drept care am încheiat prezentul proces verbal.

OFIŢER DE SERVICIU,
Lt. ...

Percheziţionat,
[signature]

Transferat la ________ **conform Ordinului Nr.** ________ **din** ________

Am predat,
OFIŢER DE SERVICIU,

Am primit,
reţinutul şi obiectele menţionate în prezentul proces verbal.

D O V A D A

Am primit obiectele şi valorile menţionate în prezentul proces verbal.

Data ________

A. O. I — 5460

Md. 5

S 1

061

UNITATEA

Sef Nr.

PROCES VERBAL Nr. 471

DE DEPUNERE ŞI PERCHEZIŢIE CORPORALA

Făcut astăzi, 15 DECEMBRIE 1952 *ora* ___ *în* Buc.

Noi, AGAFITEI DUMITRU *din* M.S.S.

în virtutea drepturilor ce ne sunt acordate, dispunem depunerea în arest în interesul cercetărilor numitului TEFLAROV V. ION *născut la* 3 OCTOMBRIE 1910 *în comuna* ROMAN

Raionul BRAILA *fiul lui* VASILE *şi* ANCA

de profesiune FOST POLIŢIST *căsătorit cu* ALEXANDRINA *domiciliat în* BUCUREŞTI

DR. DJUVARA *Nr.* 12 *primit conform* *ordinului / raportului* VENIT FOR. ARESTU II

Nr. 401200/674 *din* 15-XII 952

Procedând la percheziţia corporală a susnumitului, am găsit asupra lui următoarele obiecte şi valori:

UN STILOU MARCA CONECO, UN [illegible], PANTOFI MARO, [illegible], DIFERITE FOTOGRAFII, UN BRICIAG, DOI BUTONI, UN COSTUM HAINE, UNA PĂLĂRIE, [illegible], TREI PERECHI [illegible], [illegible], UN BRICEAG, [illegible], UNA VALIZĂ CARTON

Drept care am încheiat prezentul proces verbal.

OFIŢER DE SERVICIU,

[signature]

Percheziţionat,

[signature]

Transferat la **conform Ordinului Nr.** **din**

Am predat,
OFIŢER DE SERVICIU,

Am primit,
reţinutul şi obiectele menţionate în prezentul proces verbal.

D O V A D A

Am primit obiectele şi valorile menţionate în prezentul proces verbal.

Data

I. C. I — 5163

Md. 5

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ION V.TAFLARU,în continuarea declarației mele anterioare,mai redau în completare,cele de mai jos,cu privire la numitul REMUS KOPFLER:

La începutul lunei Ianuarie 1943,a fost arestat doctorul EGON WEIGL,la locuința căruia s'au găsit stenograme aliate referitoare la comunicatele date despre operațiunile de război și un aparat de radio Phileta Philips,la care le recepționa,iar la soția sa, în poșetă,în momentul sosirii ei acasă din oraș,s'a găsit un exemplar din buletinul informativ "România liberă".

La cercetările urmate în cauză,soția doctorului WEIGL,a declarat că buletinul îl găsise în tramvai și că noaptea perecedentă arestării,cât și de două sau trei ori pe lună rămâne în oraș la un prieten al ei,anume KOPFLER.

Făcându-se percheziție și la domiciliul numitului KOPFLER, s'a găsit un exemplar dintr'un memoriu adresat Președintelui Partidului Național Țărănesc,prin care acesta era solicitat să înceapă o campanie de masse,împreună cu exponenții celorlalte organizațiuni democratice pentru a determina conducerea statului să scoată țara din războiul alături de axă,împotriva aliaților.Deasemenea la KOPFLER s'a mai găsit și un exemplar din lucrarea "Das Kapital".Chiar în seara când a fost arestat acest KOPFLER,în timp ce subsemnatul îi ceream relațiunile necesare asupra memoriului găsit la dânsul,am fost solicitat de doctorul LIVIU DUMITRESCU,medicul șef al Direcțiunei G-rale a Poliției,ca în cazul când nu sunt motive suficiente de reținerea lui KOPFLER să-l pun în libertate,întrucât este un prieten al său.

Cu privire la memoriul găsit asupra lui KOPFLER,acesta a declarat că în dimineața sau la prânzul aceleiași zile,l-a găsit introdus în camera sa,pe sub ușă,și că intenționa să-l distrugă, însă a neglijat s'o facă imediat,nedându-i vreo importanță deosebită.

Intr'adevăr memoriul nu avea un caracter incriminat,ci era redactat în termeni moderați.

Față de caracterul memoriului,cât și de intervenția doctorului LIVIU DUMITRESCU,numitul KOPFLER a fost pus în libertate chiar în seara aceia,întrucât alte dovezi n'au fost găsite cu privire la precizarea vinovăției lui sau la legătura lui cu cazul WEIG[illegible]
lui WEIGL,numitul KOPFLER,a declarat că este prieten[illegible]

la circa un an de zile după acest caz,când a fost descoperit grupul U.P.exact în luna Decembrie 1943,cu prilejul cercetărilor efectuate, numitul BIJI MIRCEA a declarat că instructorul P.C.R ului pe lângă grupul U.P.era un anume SERGIU,care a fost arestat odată cu soția unui doctor și a fost pus în libertate,motiv pentru care acesta ar fi suspectat de ceilalți membri din conducerea grupului U.P.,că ar avea legături cu poliția,întrucât fusese pus în libertate.Cazul acesta de suspiciune asupra lui KOPFIER,era discutat,după declarațiile lui BIJI MIRCEA,de conducerea U.P.formată,din MIHAI MAGHERU,LEVENTE MIHAI,VLADESCU GH.RACOASA,plus BIJI MIRCEA.Cu prilejul cercetărilor grupului U.P. și tot după semnalimentele și relațiile date de BIJI MIRCEA,am putut duduce că acest SERGIU,nume conspirativ,ce activa ca instructor P.C.R. pe lângă U.P.este REMUS KOPFIER,întrucât nu fusese arestat nici ub alt individ afară de el în legătură cu soția unui doctor,adică soția doctorului EGON WEIGL.In urma datelor stabilite cu această ocazie,a fost căutat numitul REMUS KOPFIER,la domiciliul său de organele Grupei,însă era deja dispărut și pe cât îmi amintesc din informațiunile obținute de organele Grupei,dela locatarii sau portarii blocului unde locuisem KOPFIER,nu s'a putut obține altă relație decât că este plecat în Ardeal, în regiunea Sibiului pe cât rețin.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și o semnez propriu.

/ss/ Ion V.Tefleru

15 Septembrie 1948.

Declarație

Subsemnatul Ion V. Taflaru, în continuarea declarației mele anterioare, mai redau în completare, cele de mai jos, cu privire la numitul Remus Kopfler:

La începutul lunii Ianuarie 1943, a fost arestat doctorul Egon Weigl la locuința căruia s'au găsit stenograme aliate referitoare la comunicatele date despre operațiunile de război și un aparat de radio Phileta Philips la care le recepționa, iar la soția sa, în poșetă, în momentul sosirii ei acasă din oraș, s'a găsit un exemplar din buletinul informativ „România Liberă".

La cercetările urmate în cauză, soția doctorului Weigl a declarat că buletinul îl găsise în tramvai și că noaptea precedentă arestării, cât și de două sau trei ori pe lună rămâne în oraș la un prieten al ei anume Kopfller.

Făcându-se percheziție și la domiciliul numitului Kopfller s'a găsit un exemplar dintr'un memoriu adresat Președintelui Partidului Național-Țărănesc prin care acesta era solicitat să înceapă o campanie de masse, împreună cu exponenții celorlalte organizațiuni democratice pentru a determina conducerea statului să scoată țara din războiul alături de axă, împotriva aliaților. Deasemenea la Kopfller s'a mai găsit și un exemplar din lucrarea „Das Kapital". Chiar în seara când a fost arestat acest Kopfller, în timp ce subsemnatul

şi cerea relaţiunile necesare asupra memoriului găsit la dânsul, am fost solicitat de doctorul Liviu Dumitrescu, medicul-şef al Direcţiunei gnle a Poliţiei ca în cazul când nu sunt motive suficiente de reţinere a lui Kopffler să-l pun în libertate, întrucât este un prieten al său.

Cu privire la memoriul găsit asupra lui Kopffler, acesta a declarat că în dimineaţa sau la prânzul aceleiaş zile, l-a găsit introdus în camera sa, pe sub uşă, şi că intenţiona să-l distrugă, însă a neglijat s'o facă imediat, nedându-i vreo importanţă deosebită.

Intr'adevăr memoriul nu avea un caracter incriminat, ci era redactat în termeni moderaţi.

Faţă de caracterul memoriului, cât şi de intervenţia doctorului Liviu Dumitrescu, numitul Kopffler a fost pus în libertate chiar în seara aceia, întrucât alte dovezi n'au fost găsite cu privire la precizarea vinovăţiei lui sau la legătura lui cu cazul Weigl. Despre soţia lui Weigl, numitul Kopffler a declarat că este prietena sa

La circa un an de zile după acest caz, când a fost descoperit grupul U.P., exact în luna decembrie 1943, cu prilejul cercetărilor efectuate, numitul Biji Mircea a declarat că instructorul P.C.R.-ului pe lângă grupul U.P. era un anume Degiu, care a fost arestat odată cu soţia unui doctor şi a fost pus în libertate, motiv pentru care acesta ar fi

65

suspectat de ceilalți membri din conducerea grupului U.P. că ar avea legături cu poliția, întrucât fusese pus în libertate. Cazul acesta de suspiciune asupra lui Kopffler, era discutat, după declarațiile lui Biji Mircea, de conducerea U.P. formată din Mihai Magheru, Levente Mihai, Vlădescu M. Răzvan plus Biji Mircea. Cu prilejul cercetărilor grupului U.P și tot după semnalmentele și relațiile date de Biji Mircea, am putut deduce că acest tegun, numele conspirativ ce activa ca instructor P.C.R. pe lângă U.P. este Remus Kopffler, întrucât nu fusese arestat nici un alt individ afară de el în legătură cu soția unui doctor, adică soția doctorului Egon Weigl. In urma datelor stabilite cu această ocazie, a fost căutat numitul Remus Kopffler, la domiciliul său de organele Grupei, însă era deja dispărut și pe cât îmi amintesc din informațiunile obținute de organele Grupei dela locatarii sau portarii blocului unde locuise Kopffler, nu s'a putut obține altă relație decât că este plecat în Ardeal, în regiunea Sibiului, pe cât rețin.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și o semnez propriu.

[signature]

A.

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ION V.TAFLARU, fost şef de poliţie în Direcţiunea Generală a Poliţiei,condamnat la muncă silnică pe viaţă pe baza legii pentru sancţionarea criminalilor de război, în contumacie,declar următoarele cu privire la cele ce sunt întrebat :

Percheziţia la domiciliul soţilor LILI şi EGON WEIGL s'a făcut pe baza unor stenograme prezentate serviciului mèu de comisarul AUREL CURELEA.- Stenogramele îi fusese prezentate de servitoarea lui WEIGL,care le scosese din sobă,fiind puţin arse la un colţ şi fiind descifrate s'a stabilit că conţin comunicate de război,recepţionate dela posturile de radio aliate.- In urma acestei constatări s'a făcut percheziţie şi la locuinţa lui WEIGL, găsindu-se stenograma completă cu comunicatul referitor la căderea Stalingradului precum şi un aparat de radio PHILLETA PHILIPS păstrat sub perna din dormitorul său.- In momentul când a sosit echipa de percheziţie la locuinţa lui WEIGL se mai afla acolo,în biroul său de lucru avocatul FOCSANEANU,secretarul societăţii Buhuşi,care a declarat că se afla în consult medical la doctorul [redacted] WEIGL fiind bolnav [redacted]- In timpul cât a durat percheziţia a mai sosit şi Ing.CALMANOVICI,care a declarat că venise în vizită obişnuită pe care i-o făcea ca prieten şi vecin.-

Atât asupra lui FOCSANEANU cât şi ing.CALMANOVICI nu s'a găsit nimic care să intereseze organele de Siguranţă şi nici în interogatoriul sumar luat lui WEIGL nu s'a putut stabili vreun indiciu că ar avea cunoştinţă de activitatea lui subversivă, motiv pentru care au fost puşi în libertate chiar în aceiaş seară.-

Tot în timpul efectuării percheziţiei a sosit acasă LILI WEIGL,soţia doctorului WEIGL,în poşeta căreia,la percheziţie s'a găsit un exemplar din Buletinul România Liberă,multiplicat la maşina de scris.- La cercetări numita LILI WEIGL a declarat că buletinul l-a găsit în tramvai în drum spre casă şi că aşa împăturat cum l-a găsit,l-a pus în poşetă,fără a şti ce conţinut are şi fără a-i da vreo importanţă urmând a vedea acasă ce este anume

Precizez cu toată tăria că ambii soţi WEIGL au fost

./.

cercetați de mine și de ajutorul meu Dl.Comisar PRUNESCU ION și că nici unul dintre ei n'a fost cel puțin insultat cu o vorbă lipsită de urbanitate și cu atât mai puțin bruscat.-Afirmația numitei LILI WEIGL că ar fi fost pălmuită este total lipsită de sinceritate.- Dacă își mai aduce aminte poate fi întrebat avocatul VASILE CAMENITA care,pe cât îmi amintesc,a fost apărătorul lor.-

Acest memoriu după termenii în care era redactat nu constituia un document incriminat iar numitul REMUS KOFFLER fiind întrebat de proveniența lui a declarat că în cursul zilei când a venit acasă l-a găsit introdus în camera sa pe sub ușă, fără a ști de cine anume i-a fost băgat în locuință, că nu i-a dat nici o importanță și că a neglijat să-l distrugă din prima clipă,tocmai datorită lipsei de importanță și că în felul acesta l-a uitat în buzunar.- In timpul cât ședeam de vorbă cu numitul REMUS KOFFLER, am primit un telefon dela medicul șef al Direcțiunii Generale a Poliției,LIVIU DUMITRESCU,care m'a rugat să-l pun în libertate în cazul când nu sunt motive serioase de deținere.- Chiar în cadrul acelei convorbiri telefonice și în fața biroului meu fiind pe scaun numitulmREMUS KOFFLER l-am informat pe doctorul LIVIU DUMITRESCU că nu sunt dovezi suficiente de deținere și că îi voi satisface rugămintea ce mi-a făcut-o după ce a dat o declarație arătând împrejurările în care i-a parvenit în locuință acest memoriu,cât și asupra exemplarului DAS KAPITAL pe care îl avea în bibliotecă și nu procurat special sau cu vreo intenție dubioasă,REMUS KOFFLER a fost pus în libertate chiar în acea seară,după circa una-două ore,ti pul necesar interogatoriului său.-

./.

lui său.-

Despre REMUS KOFFLER, am aflat la sfârşitul anului 1943- Decembrie, după indicaţiile lui BIJI MIRCEA cu prilejul cercetării grupului U.P. că este conspirativ SERGIU şi că are rolul de instructor P.C.R. pe lângă grupul U.P..- A fost căutat cu acest prilej însă n'a fost găsit.- Am putut ajunge la identificarea lui în acest sens după cele afirmate de BIJI că SERGIU a fost arestat pe la începutul anului 1943 împreună cu soţia unui doctor şi a fost pus în libertate,care nu putea fi alta decât LILI WEIGL.- Cazul soţilor WEIGL a fost prin Ianuarie sau poate cel mai târziu Februarie 1943.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau de bună voe şi nesilit de nimeni, o susţin şi semnez propriu.-

ss/. ION TAFLARU

22 Februarie 1950

A. 25-II-50

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ION V.TAFLARU,fost Sef de Poliţie în Direcţiunea Generală a Poliţiei, cu ultimul domiciliu la Brăila Str.Roşiori Nr.185,declar următoarele cu privire la cele ce sunt întrebat :

STEFAN FORIS a fost arestat de organele de Siguranţă ale Chesturii Craiova,prin toamna anului 1938.- Odată cu el au mai fost arestaţi ION POPESCU-PUTURI şi o femee,lucrătoare cu numele BALOGH.-

Primele cercetări ale susnumiţilor au fost făcute de Comisarul BRATU ION dela Biroul Siguranţei Chesturii Craiova.-

Material concret de activitatea comunistă nu s'a găsit la nici unul.- FORIS şi PUTURI au fost legaţi doar prin declaraţia femeii BALOG,care arăta că dela Bucureşti cu câteva luni în urmă fusese trimisă de FORIS să activeze în Regionala P.C.R. a Olteniei,unde urma să intre în legătură cu PUTURI la Craiova.-

După primele cercetări efectuate la Craiova,întrucât ancheta nu putuse stabili dovezi valabile pentru Justiţie,afară de declaraţia femeii,toţi trei au fost trimişi Direcţiunii Generale pentru continuare şi complectare de cercetări,întrucât toţi aveau domiciliul stabil în Bucureşti.-

Din cercetările făcute în Capitală s'a găsit numai la percheziţia efectuată lui ION POPESCU-PUTURI un manuscris intitulat " Contigentul BORIS STEFANOV ",prin care tinerii intraţi în mişcare în acel an când BORIS STEFANOV împlinea 52 sau 54 ani - Secretarul General al P.C.R. şi membru în Comitetul Executiv al Kominternului îşi lua angajamentul să militeze cu totală abnegaţie în cadrele mişcării pentru înfăptuirea Statului muncitoresc-ţărănesc.-

Manuscrisul a fost găsit într'o carte în locuinţa din Bucureşti a lui PUTURI şi la cercetări acesta a refuzat să-l recunoască,declarând că nu-i aparţine şi că n'are nici o cunoştinţă de existenţa acestui manuscris în locuinţa sa.-

./.

Percheziţiile domiciliare făcute la FORIS şi la femee în Bucureşti au fost negative.-

Atât FORIS cât şi PUTURI n'au recunoscut afirmaţiile din declaraţia femeii că ar avea vreo legătură cu ea în ce priveşte mişcarea comunistă.-

Toţi trei au stat la Siguranţă în Bucureşti trei sau patru zile.- Am raportat rezultatul cercetărilor D-lui NICOLAE STEFANESCU şeful Corpului Detectivilor şi mi-a cerut să-i prezint pe unul să stea de vorbă cu el,care este mai bine pregătit.- I-am prezentat pe ION POPESCU-PUTURI şi după circa una oră mi l-a dat din nou în primire să-l conduc la arestat,adăogându-mi impresia sa despre PUTURI în urma discuţiei " că este slab pregătit ".- După aceasta mi-a cerut dosarul anchetei şi studiind probele a conchis că numai declaraţia femeii nu este suficientă dovadă pentru a stabili activitatea lor comunistă,pe deoparte,iar măsurile luate de Guvernul ARMAND CALINESCU pentru interzicerea oricărei activităţi politice de orice natură, pe de altă parte nu pledează pentru a apare în faţa Justiţiei un proces comunist,care ar putea fi exploatat de celelalte grupări politice că şi ele activează pentrucă activează şi comuniştii.-

Faţă de aceste două argumente,Dl.N.STEFANESCU a hotărât să fie puşi în libertate reţinând D-sa dosarul cercetărilor preliminarii.-

Aceasta este prima şi ultima dată când l-am văzut şi cercetat pe STEFAN FORIS.- ≈ FORIS STEFAN

(+) Despre activitatea ~~lui~~ anterioară, am mai fost informat de NICU TUDOR,informatorul serviciului că în vara anului 1939, a participat la plenara regiunei Bucureşti,ţinută în Capitală,iar în primăvara anului 1940,după moartea lui BELLA BREINER a fost însărcinat responsabil al Kominternului pe lângă P.C.R.şi că tot în primăvara aceluiaş an (1940)a fost chemat la Moscova,fără a şti însă când s'a dus şi când s'a reîntors.-

Ultima dată am aflat dela BIJI MIRCEA cu prilejul cercetărilor grupului U.P.că STEFAN FORIS,cu numele conspirativ MARIUS,participa câteodată la şedinţele conducerii acestui grup.

Menţionez că cu prilejul cercetărilor pe care le-am făcut la Siguranţă în Bucureşti nici unul dintre cei trei menţionaţi mai sus n'a fost sub nici o formă maltratat sau supus la vreun regim restrictiv.-

Deasemeni menţionez că pentru nici unul dintre ei nu s'a făcut vreo intervenţie cât au stat la Siguranţă şi pre-

./.

cizez cu toată tăria că nu şi-a luat nici unul vreun angajament cu prilejul punerii lor în libertate faţă de subsemnatul şi nici chiar faţă de Dl.Inspector N.STEFANESCU,care după cum am arătat a avut curiozitatea să stea de vorbă cu unul dintre ei (PUTURI) lucru de care aşi fi putut să-mi dau seama,chiar dacă nu mi-ar fi confirmat expres d-sa,dar din notele de activitate ce ar fi provenit din sursă Corpului Detectivilor şi care n'au existat.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau de bună voe şi nesilit, o susţin şi semnez propriu.-

ss/.I.TAFLARU

25 Februarie 1950.-

25.2.950.
14 Dat în făcutul nostru
Maior
[illegible]

072

Declarație

Subsemnatul Ion V. Taflan, fost șef de poliție în Direcțiunea gen. a Poliției cu ultimul domiciliu la Brăila Str. Roșiori Nr. 185, declar următoarele cu privire la cele ce sunt întrebat:

Ștefan Foriș a fost arestat de organele de Siguranță ale Chesturii Craiova, ~~către~~ prin toamna anului 1938. Odată cu el au mai fost arestați Ion Popescu-Puțuri și o femee, lucrătoare, ~~parcă mi se~~ cu numele Baloș. Primele cercetări ale susnumiților au fost făcute de comisarul Brateș Ion dela biroul Siguranței Chesturii Craiova.

Material concret de activitate comunistă nu s'a găsit la nici unul. Foriș și Puțuri au fost legați doar prin declarația femeei Baloș, care arăta că dela București cu câteva luni în urmă fusese trimisă de Foriș să activeze în Regionala P.C.R. a Olteniei, unde urma să intre în legătură cu Puțuri la Craiova.

După primele cercetări efectuate la Craiova, întrucât ancheta nu putuse stabili dovezi valabile pentru Justiție, afară de declarația femeei, toți trei au fost trimiși Direcțiunei gen. pentru continuare și completare de cercetări, întrucât toți aveau domiciliul stabil în Buc.

Ștergă mine. [illegible]

Iontaflan /. 25 Februarie 1960

Din cercetările făcute în capitală s'a găsit numai la percheziția efectuată la locuința lui Ion Popescu-Puțuri un manuscris intitulat „contingentul Boris Stefanov,” prin care tinerii intrați în mișcare în acel an când Boris Stefanov împlinea 52 sau 54 ani - secretarul gen. al C.P.R. și membru în comitetul executiv al Kominternului își luau angajamentul să militeze cu totală abnegație în cadrele mișcării pentru înfăptuirea statului muncitoresc-țărănesc.

Manuscrisul a fost găsit într-o carte în locuința din Buc. a lui Puțuri și la cercetări acesta a refuzat să-l recunoască, declarând că nu-i aparține și că n'are nici o cunoștință de existența acestui manuscris în locuința sa.

Perchezițiile domiciliare făcute la Foriș și la femeie în Buc. au fost negative.

Atât Foriș cât și Puțuri n'au recunoscut afirmațiile din declarația femeii că ar avea vreo legătură cu ea în ce privește mișcarea comunistă.

Toți trei au stat la Siguranță în Buc. trei sau patru zile. Am raportat rezultatul cercetărilor d-lui Nicolae Ștefănescu, șeful corpului detectivilor și mi-a cerut să-i prezint pe unul să stea de vorbă cu el, care este mai bine pregătit. I-am prezentat pe Ion Popescu-Puțuri și după circa o oră mi l-a dat din nou în primire să-l conduc la arestat, adăogându-mi impresia sa despre Puțuri în urma discuției „că este slab pregătit". După aceasta mi-a cerut dosarul anchetei și studiind probele a conchis că numai declarația femeii nu

[signature] /. 25 Februarie 1950.

nu este suficientă dovadă pentru a stabili activitatea lor comunistă, pe deoparte, iar măsurile luate de guvernul Armand Călinescu pentru interzicerea oricărei activități politice de orice natură, pe de altă parte, nu pledează pentru a apare în fața justiției un proces comunist, care ar putea fi exploatat de celelalte grupări politice că și ele activează precum activează și comuniștii.

Față de aceste două argumente, d-l N. Ștefănescu a hotărât să fie puși în libertate reținând d-sa dosarul cercetărilor preliminarii.

Aceasta este prima și ultima dată când l-am văzut și cercetat pe Ștefan Foriș.

Despre activitatea lui ulterioară, am mai fost informat de Nicu Tudor, informatorul serviciului că în vara anului 1939 a participat la plenara regiunii Buc. ținută în cap. iar în primăvara anului 1940, după moartea lui Bella Breiner a fost însărcinat responsabil al Kominternului pe lângă P.C.R. și că tot în primăvara aceluiaș an (1940) a fost chemat la Moscova, fără a ști însă când s-a dus și când s-a reîntors.

Ultima dată am aflat dela Biji Iacob cu prilejul cercetărilor grupului U.P. că Ștefan Foriș, cu numele conspirativ Marius, participa câteodată la ședințele conducerii acestui grup.

Menționez că în prilejul cercetărilor pe care le-am făcut la Siguranță în Buc. nici unul dintre cei trei menționați mai sus n-a fost sub nici o formă maltratat sau supus la vreun regim restrictiv.

Deasemeni menționez că pentru niciunul dintre ei nu s-a făcut vreo intervenție cât au stat la Siguranță și precizez cu toată

Sontag [semnătură] 25 Februarie 1950.

Fără că nu s-a luat nici unul vreun angajament cu prilejul punerii lor în libertate față de subsemnatul și nici chiar față de d-l Inspector N. Ștefănescu, care după cum am arătat a avut curiozitatea să stea de vorbă cu unul dintre ei (Puturi) lucru de care aș fi putut să-mi dau seama, chiar dacă nu mi-ar fi confirmat expres d-sa, dar din notele de activitate ce ar fi provenit din sursa Corpului Detectivilor și care n'au existat.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau de bună voie și nesilit, o susțin și semnez propriu.

Fontaz

25 Feb. 1950.

17.iul.1950 37 074

ION V. TAFLARU

Vorbeşte numai despre acea agentură care a fost descoperită sau despre cei decedaţi.

Trebueşte interogat în aceiaşi direcţie, cerându-i să numească agentur după cum urmează:

1. Cine a dat tipografia în anul 1943. nu există.
2. Cine a dat organizaţia dela "Apărare".
3. Cine a dat activul U.P. în anul 1943.
4. Cine a dat materialul C.C. care era păstrat în casa WECHSLER.

Este necesar să fie arestaţi şi interogaţi în baza declaraţiilor lui TAFLARU:

1. ~~Fostul detectiv STEFANESCU GHEORGHE.~~
2. TEODORESCU DUMITRU - şeful pompierilor şi pazei.
3. Subinspectorul D.C. POPESCU.
4. ~~Comisarul PRUNESCU ION.~~
5. Agentul ARDELEANU LUDOVIC.
6. " RECK STEFAN.
7. " ~~MELINTE PETRE.~~
8. " TUTA PETRE.
9. " VALACHE.-
10. " Vlica Tudor. +1940

- - - -

A. 11.3-5°

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ION V.TAFLARU,fost şef de poliţie în Direcţiunea Generală a Poliţiei,declar următoarele cu privire la întrebările puse :

1/. Informatorii Siguranţei între anii 1940-1944 membrii ai Partidului Comunist au fost următorii :

a). TUDOR NICU,de profesiune taxator la tramvae, avea în Partidul Comunist funcţia de Secretar al Regiunii Bucureşti.-

Furniza informaţii referitoare la activitatea propagandistică şi tehnică ce desfăşura Partidul prin organizaţia locală ca : acţiunile de masse hotărâte de conducerea mişcării,răspândiri de material de propagandă şi întâlnirile pentru primirea de material propagandistic ; poziţia ce lua Partidul faţă de anumite probleme la ordinea zilei interne sau externe,etc.-

A fost recrutat de detectivul STEFANESCU GHEORGHE, cu care a ţinut exclusiv şi permanent legătura de serviciu.-

TUDOR NICU a dat între 1937 şi 1940 toate căderile ce au fost în Capitală.-

Susnumitul a murit în luna Iunie 1940.-

b). ARDELEANU LUDOVIC,lucrător metalurgist la fabrica " VULCAN ",avea în Partid funcţia de membru în raionala de Albastru,ca responsabil tehnic.-

A dat informaţii despre activitatea raionalei din punct de vedere tactic,tehnic şi organizatoric.-

Deasemeni a dat informaţii despre componenţa celulei de Partid dela Fabrica VULCAN unde lucra.-

Pebaza informaţiilor date de el au fost două căderi în raionala respectivă pe linia materialului de propagandă una,în Aprilie 1941 şi alta în vara aceluiaş an.- Au mai fost internaţi câţiva lucrători dela fabrica VULCAN,semnalaţi de el că fac parte din celula de Partid din fabrică.-

A fost recrutat de Dl.TEODORESCU DUMITRU care era şeful pompierilor şi al corpului de pază la fabrica VULCAN, prin anul 1939 sau început de 1940 şi recomandat ca informa-

./.

tor D-lui Sub-inspector de poliţie D.C.POPESCU,al cărui prieten era Dl.TEODORESCU.-

Dl.Subinspector D.C.POPESCU, a trimis pe un ofiţer de poliţie dela grupă să ia contact cu el şi după puţin timp m'a trimis pe mine să stabilesc legătura de serviciu cu el.- Legătura cu ARDELEANU LUDOVIC am făcut-o chiar la fabrica VULCAN unde mi-a fost prezentat de Dl.TEODORESCU DUMITRU.-

Contactul de serviciu cu ARDELEANU l-am păstrat până în luna August 1944,fie văzându-mă cu el pe teren,fie venind el la birou.-

In lunile mele de concediu sau când nu mă puteam deplasa eu pe teren,legătura de serviciu o făcea ajutorul meu Dl.Comisar PRUNESCU.-

De prin toamna anului 1941 a fost scos dela munca tehnică şi până în 1944 a dat informaţii slabe referitoare mai mult la şedinţele de celulă la care lua parte sau unele directive ce se dădeau membrilor de Partid.- Scoaterea lui dela munca tehnică s'a datorat suspiciunii ce a căzut asupra lui datorită ultimei căderi dată de el din vara anului 1941.-

c). RECK STEFAN,îndeplinea funcţia de instructor central,pe lângă regionala U.T.C.Dunărea de Jos,în momentul când a fost recrutat informator.-

Susnumitul a fost adus la Bucureşti de către doi membrii ai Poliţiei Legionare dela Galaţi,către sfârşitul anului 1940 sau cel mai târziu la începutul lunei Ianuarie 1941.- Imprejurările în care a căzut la Galaţi nu le cunosc.-

In Bucureşti când a fost adus a fost prezentat de cei doi legionari dela Chestura Galaţi,D-lui D.C.Popescu,şeful grupei şi lăsat D-sale să lucreze ca informator în Bucureşti.-

In aceiaşi zi cei doi legionari au plecat la Galaţi, RECK STEFAN rămânând în legătura D-lui Subinspector D.C.POPESCU.-

După puţin timp însă,Dl.Subinspector POPESCU,mi l-a predat mie să lucrez cu dânsul ca informator.-

RECK STEFAN a dat în luna Ianuarie sau Februarie 1941 o întâlnire între tehnicul regionalei Dunărea de Jos şi tehnicul central,în Bucureşti pe Str.G.D.Palade pentru predare şi primire de material.-

Dela această întâlnire,fiind supraveghiat tehnicul central,o femeie,s'a ajuns la descoperirea din Aprilie 1941, când a fost căderea câtorva membrii din Comitetul Central,pe linia Agitprop-ului şi a tehnicei,între cari au fost arestaţi

./.

THEA LUPU,ROITMAN,tehnica centralei care fusese la întâlnirea de pe stradă Palade,MELITA SCHARF,ROITMAN IOSIF,21,EUGEN şi ABRAHAM PARASCHIVA.-

Prin toamna anului 1941 RECK STEFAN a fost mobilizat şi a,pierdut orice legătură cu serviciul Siguranţei.-

Până la plecarea lui la mobilizare,RECK STEFAN a mai furnizat unele informaţii,odată sau de două ori pe lună slabe, evazive şi tardive pe care le mai putea obţine dela unii membrii pe care îi cunoştea în Capitală şi care probabil că nu luaseră cunoştinţă de demascarea lui,întrucât,în urma căderii dela Galaţi şi a întâlnirii ce dăduse în Capitală,el fusese demascat şi izolat.-

d). MELINTE PETRE avea rolul de membru în Comitetul local Bucureşti,în vara anului 1940,când a căzut împreună cu câţiva membrii pe linie de material technic.-

In timpul cercetărilor şi-a dat adeziunea la propunerea ce i-a făcut Dl.Subinspector de Poliţie D.C.POPESCU,de a activa ca informator după judecarea procesului şi ispăşirea pedepsei.-A fost condamnat numai 6 luni(şase luni) închisoare şi la eliberare,către sfârşitul anului 1940 sau început de 1941,a luat contact cu Dl.Subinspector D.C.POPESCU care l-a angajat informator.-După ce a păstrat legătura puţin timp cu Dl.D.C.POPESCU mi-a fost prezentat mie să păstrez contactul de serviciu cu el,întrucât Dl.D-C.POPESCU îndată după rebeliunea legionară din Ianuarie 1941,a fost mutat dela grupă pentru a gira conducerea Corpului Detectivilor.-

MELINTE PETRE a păstrat legătura de serviciu cu mine până în August 1944 sau cu ajutorul meu,Dl.Comisar PRUNESCU ION, în lipsa mea.- In ultimii doi,trei ani înainte de 1944-23 August venea aproape totdeauna la birou când avea de dat vreo informaţiune.-

Până prin toamna anului 1941,MELINTE n'a avut însărcinare concretă în mişcare din cauza condamnării mici pe care o luase pe baza declaraţiei favorabile pe care i-a făcut-o la proces Dl.Subinspector D.C.POPESCU,ca martor,în sensul că a avut o comportare sinceră la cercetări.-

Prima însărcinare pe care a primit-o a fost conducerea resortului sabotaj de război despre care a dat informaţii şi întâlnirile respective,cari au dus la descoperirea grupului PANETH-KORNHAUSER.-

Datorită acestei caderi al cărei responsabil a fost, MELINTE a fost complect izolat de mişcare.-

./.

Prin vara anului 1942 sau poate mai târziu a mai dat o întâlnire la podul Elefterie cu o delegată trimisă de C.C. căreia i-a predat o declarație cu privire la căderea resortului de sabotaj.- Femeia a fost luată în supraveghere însă a fost pierdută în aceiaș seară neputând fi plasată.-

Alte informații dela Melinte n'au mai fost deși a fost menținut cu retribuție lunară de informator până în August 1944,întrucât pretindea mereu că i se va da însărcinare în mișcare,ceeace însă nu s'a mai produs.-

e). TUTA PETRE,încă din luna Aprilie 1937 până în August 1944,pretindea că este secretarul celulei comuniste din atelierele Grivița C.F.R.secția Locomotive.-

Incă înainte de Aprilie 1937, când eu am fost delegat conducătorul serviciului de informații al grupei și când, la cererea mea,TUTA PETRE mi-a fost prezentat de detectivul STEFANESCU GHEORGHE,el fusese recrutat informator de aceste detectiv,cu care a menținut exclusiv legătura de serviciu până în anul 1944,luna August.-

In tot acest interval de timp,TUTA PETRE a dat informații slabe și tardive,referitoare la instrucțiunile de activitate pe care le primeau membrii mișcării în legătură cu diferitele acțiuni hotărâte de Partid.-

A mai dat informații despre componența celulei din ateliere,al cărei secretar pretindea că era și despre chestiunile ce se discutau la ședințele ce le ținea.-

In două trei rânduri până prin anul 1940 sau 1941 a dat câte un manifest ce-i parvenea sau semnala,foarte rar, câte un activist din cartier.-

De pe urma informațiilor date de TUTA PETRE au fost internați doi sau trei membrii din celula de ateliere,în timpu când s'au înființat lagărele pentru militanții comuniști.-

f). VALACHE,lucrător la atelierele Grivița, era membru de Partid.-

A fost recrutat informator de detectivul STEFANESCU GHEORGHE prin primăvara sau vara anului 1941 și cu el a menținut legătura de serviciu până în August 1944.-

Prin toamna anului 1941 a fost pus de mișcare să lucreze pe linia resortului de sabotaj de război și a dat o întâlnire pe care a avut-o cu ADA MARINESCU dela care a primit o sticluță cu lichid explosiv ce urma să fie pus la osia vagoanelor unde se pune ulei.- Sticluța primită a predat-o detectivului STEFANESCU GHEORGHE care a prezentat-o serviciului.

.//.

Alte informaţii n'au mai fost date de acest informator,care în urma căderii resortului de sabotaj din toamna anului 1941,a fost demascat şi izolat.- A fost totuşi menţinut până în August 1944 ca informator cu o diurnă mică (trei sau patru mii lunar) datorită insistenţelor detectivului STEFANESCU.-

Eu n'am cunoscut pe acest informator niciodată, nefiindu-mi prezentat de STEFANESCU.-

ACEasta îmi este declaraţia pe care o dau de bună voe,o susţin şi semnez propiru.-

ss/.ION TAFLARU

11 Martie 1950.-

11.3.950
Dat în fata noastră
[illegible]
[illegible]

080

Declaraţie

Subsemnatul Ion V. Taflaru, fost şef de Poliţie în Direcţiunea Gnală a Poliţiei, declar următoarele, cu privire la întrebările puse:

1) Informatorii Siguranţei între anii 1940-1944 membrii ai partidului comunist au fost următorii:

a) Tudor Nicu, de profesiune taxator la tramvae, avea în partidul comunist funcţia de secretar al regiunii Bucureşti.

Furniza informaţii referitoare la activitatea propagandistică şi technică ce desfăşura partidul prin organizaţia locală ca: acţiunile de masse hotărâte de conducerea mişcării, răspândiri de material de propagandă şi întâlnirile pentru primirea de material propagandistic; poziţia ce lua partidul faţă de anumite probleme la ordinea zilei interne sau externe etc.

A fost recrutat de detectivul Ştefănescu Gheorghe, cu care a ţinut exclusiv şi permanent legătura de serviciu.

Tudor Nicu a dat între 1937 şi 1940 toate căderile ce au fost în Capitală.

Susnumitul a murit în luna Iunie 1940.

b) Ardeleanu Ludovic, lucrător metalurgist la fabrica Vulcan, avea în partid funcţia de membru în raionala de Albastru, ca responsabil technic.

A dat informaţii despre activitatea raionalei din punct de vedere [illegible], technic şi organizatoric.

Ion Taflaru   % 11 Martie 1950.

Deasemeni a dat informații despre componența celulei de partid dela fabrica Vulcan, unde lucra.

Pe baza informațiilor date de el au fost două căderi în raionala respectivă pe linia materialului de propagandă; una în Aprilie 1941 și alta în vara aceluiaș an. Au mai fost internați câțiva lucrători dela fabrica Vulcan, semnalați de el că fac parte din celula de partid din fabrică.

A fost recrutat de dl. Teodorescu ~~(Gheorghe)~~ Dumitru care era șeful pompierilor și al corpului de pază la fabrica Vulcan, prin anul 1939 sau începutul de 1940 și recomandat ca informator d-lui Subinspector de poliție S. C. Popescu, al cărui prieten era dl. Teodorescu.

Dl. Subinspector S. C. Popescu, a trimis pe un ofițer de poliție dela Grupă să ia contact cu el și după puțin timp m'a trimis pe mine să stabilesc legătura de serviciu cu el. Legătura cu Ardeleanu Tudore am făcut-o chiar la fabrica Vulcan, unde mi-a fost prezentat de dl. Teodorescu Dumitru.

Contactul de serviciu cu Ardeleanu l-am păstrat până în luna August 1944, fie văzându-mă cu el pe teren, fie venind el la birou.

In lunile mele de concediu sau când nu mă puteam deplasa eu pe teren, legătura de serviciu o făcea ajutorul meu dl. comisar Prunescu.

De prin toamna anului 1941, a fost scos dela munca technică și până în 1944 a dat informații slabe referitoare mai mult la ședințele de celulă la care lua parte sau unele directive ce se dădeau

Ionițiu   11 Martie 195[illegible]

Scris [illegible] de mine.
Ionițiu

membrilor de partid. Scoaterea lui dela munca technică s'a datorat suspiciunii ce a căzut asupra lui datorită ultimei căderi dată de el din vara anului 1941.

c/ Reck Ștefan, îndeplinea funcția de instructor central pe lângă regionala U.T.C. Dunărea de Jos, în momentul când a fost recrutat informator.

Susnumitul a fost adus la București de către doi membri ai poliției legionare dela Galați, către sfârșitul anului 1940 sau cel mai târziu la începutul lunii Ianuarie 1941. Împrejurările în care a căzut la Galați nu le cunosc.

În București când a fost adus a fost prezentat de cei doi legionari dela chestura Galați, d-lui D.C. Popescu, șeful Grupei și lăsat aici să lucreze ca informator în București.

În aceiaș zi cei doi legionari au plecat la Galați, Reck Ștefan rămânând în legătura d-lui Subinspector D.C. Popescu.

După puțin timp însă, d-l Subinspector Popescu, mi l-a predat mie să lucrez cu dânsul ca informator.

Reck Ștefan a dat prin luna Ianuarie 1941 sau Februarie o întâlnire între technicul regionalei Dunărea de Jos și technicul central, în București, pe strada G.D. Palade pentru predare și primire de material.

Dela această întâlnire, fiind supravegheat technicul central, o femee, s'a ajuns la descoperirea din Aprilie 1941, când a fost căderea câtorva membrii din comitetul central, pe linia agit-propului și a technicei, între care au fost arestați

Jonatkoş [illegible]. 11 Martie 1950.

Theo Lupu Roitman, technica centralei care fusese la intâlnirea dela strada Salade, Keller Schärf, Roitman Iosif, Teohari Georgescu, Birtaș Gavril și Abraham Parașchiva.

Prin toamna anului 1941 Reck Ștefan a fost mobilizat și a pierdut orice legătură cu serviciul Siguranței.

Până la plecarea lui la mobilizare, Reck Ștefan a mai furnizat unele informații, odată sau de două ori pe lună slabe, evazive și tardive pe care le mai putea obține dela unii membri pe care îi cunoștea în Capitală și care probabil că nu luaseră cunoștință de demascarea lui, întrucât, întrucât în urma căderii dela Galați și a intâlnirii ce dăduse în Capitală, el fusese demascat și izolat.

d/l Melinte Petre avea rolul de membru în comitetul local București, în vara anului 1940, când a căzut împreună cu câțiva membri pe linie de material technic.

În timpul cercetărilor și-a dat adeziunea la propunerea ce i-a făcut d/l Subinspector de Poliție D.C. Popescu, de a activa ca informator după judecarea procesului și ispășirea pedepsei. A fost condamnat numai 6 luni (șase luni) închisoare și la eliberare, către sfârșitul anului 1940 sau început de 1941, a luat contact cu d/l Subinspector D.C. Popescu care l-a angajat informator. După ce a păstrat legătura puțin timp cu d/l D.C. Popescu mi-a fost prezentat mie să păstrez contactul de serviciu cu el, întrucât d/l D.C. Popescu imediat după rebeliunea legionară din Ianuarie 1941, a fost mutat dela Grupă, pentru

Jurkitz [illegible] 11 Martie 1950

a gira conducerea Corpului detectivilor.

Melinte Petre a păstrat legătura de serviciu cu mine până în August 1944 sau cu ajutorul meu, d-l Comisar Iancu Ion, în lipsa mea. În ultimii doi-trei ani înainte de 1944 - 23 August, venea aproape totdeauna la birou când avea de dat vreo informație.

Până prin toamna anului 1941, Melinte n'a avut însărcinare concretă în mișcare din cauza condamnării nici pe care o luase pe baza declarației favorabile pe care i-a făcut-o la proces- d-l Subinspector A.C. Popescu, ca martor, în sensul că a avut o comportare bărbătească la cercetări.

Prima însărcinare pe care a primit-o a fost conducerea resortului sabotaj de război despre care a dat informații și întâlnirile respective, cari au dus la descoperirea grupului Paneth-Cornhauser.

Datorită acestei căderi al cărei responsabil a fost, Melinte a fost complect izolat de mișcare.

Prin vara anului 1942 sau poate mai târziu a mai dat o întâlnire la podul Elefterie cu o delegată trimisă de C.C. căreia i-a predat o declarație cu privire la căderea resortului de sabotaj. Femeia a fost luată în supraveghere însă a fost pierdută în aceiaș seară nemaiputând fi ridicată.

Alte informații dela Melinte, n'au mai fost,

Iordache 7/11 Martie 1950

deși a fost menținut cu retribuție lunară de informator până în August 1944, întrucât pretindea mereu că i se va da însărcinare în mișcare, ceeace însă nu s'a mai produs.

e) Tuță Petre, încă din luna Aprilie 1937 până în August 1944, pretindea că este secretarul celulei comuniste din atelierele Grivița C.F.R. secția locomotive.

Încă înainte de Aprilie 1937, când eu am fost delegat conducătorul serviciului de informații al Grupei și când, la cererea mea, Tuță Petre mi-a fost prezentat de detectivul Ștefănescu Gheorghe, el fusese recrutat informator de acest detectiv, cu care a menținut exclusiv legătura de serviciu până în 1944, luna August.

În tot acest interval de timp Tuță Petre a dat informații slabe și tardive, referitoare la instrucțiunile de activitate ce care le primeau membrii mișcării în legătură cu diferitele acțiuni hotărâte de partid.

A mai dat informații despre componența celulei din ateliere, al cărei secretar pretindea că era, și despre chestiunile ce se discutau la ședințele ce le ținea.

În două trei rânduri, până prin anul 1940 sau 1941 a dat câte un manifest ce-i parvenea sau semnala, foarte rar câte un activist din cartier.

Depe urma informațiilor date de Tuță Petre au fost internați doi sau trei membrii din celula de ateliere, în timpul când s'au înființat lagărele pentru militanții comuniști.

f/ Valache, lucrător la atelierele Grivița, era membru de partid.

Ioniță[illegible] ./. 11 Martie 1950.

7

083

— A fost recrutat informator de detectivul Ștefănescu Gheorghe prin primăvara sau vara anului 1941 și cu el a menținut legătura de serviciu până în August 1944.

Prin toamna anului 1941 a fost pus de mișcare să lucreze pe linia resortului de sabotaj de război și a dat o întâlnire pe care a avut-o cu Ada Marinescu dela care a primit o sticluță cu cu lichid exploziv, ce urma să fie pus la osia vagoanelor unde se pune uleiul. Sticluța primită a predat-o detectivului Ștefănescu Gheorghe care a prezentat-o serviciului.

Alte informații n'au mai fost date de acest informator, care în urma căderii resortului de sabotaj din toamna anului 1941, a fost demascat și izolat. A fost totuși menținut până în August 1944 ca informator cu o diurnă mică (trei sau patru mii lunar) datorită insistențelor detectivului Ștefănescu.

Eu n'am cunoscut pe acest informator niciodată, nefiindu-mi prezentat de Ștefănescu.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau de bună voe; o susțin și semnez propriu.

[semnătură] 11 Martie 1950

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ION V.TAFLAHU, fost şef de poliţie în Direcţiunea Generală a Poliţiei, declar următoarele cu privire la întrebările ce mi se pun:

In luna Martie 194o organele Direcţiunei Generale a Poliţiei au descoperit două tipografii în cadrul operaţiunilor concomitente ce s'au făcut pe teren, drept rezultat al informaţiilor şi supravegherilor efectuate încă de prin luna Ianuarie-Februarie, acelaş an pe teren.

La data de 12 Martie au fost descoperite: tipografia C.C. al P.C. din România în Parcul Rahova şi tipografia organizaţiei locale a P.C. din Bucureşti, ambele în Capitală, ultima în Aleea Suter No.5,

La tipografia C.C. s'a ajuns pe baza informaţiunii dată de informatorul NICU TUDOR care a furnizat întâlnirea între tehnicul Central şi Tehnicul Organizaţiei Locale, pe str. Foca (cartierul Cotroceni). La această întâlnire a venit un bărbat şi o femeie. Semnul exterior de recunoaştere era: Tehnicul Central are în mână o sticluţă, iar Tehnicul Local o portocală. Intâlnirea s'a produs la ora fixată, însă din cauză întunericului, agenţii de supraveghere n'au putut observa şi semnul de recunoaştere exterior. Intâlnirea aceasta a fost pe la sfârşitul lunii Ianuarie, sau început de Februarie 194o.

Ambii tehnici au fost luaţi în supraveghere. Agenţii ce au urmărit femeia, au observat la urcarea ei în autobuz, pe cheiul Dâmboviţei, când mergea spre cassă, după ce se despărţise de Tehnicul Central, că are o portocală în mână. Din acest fapt s'a putut şti că femeia este Tehnicul Organizaţiei Locale, iar bărbatul este Tehnicul Central. Ambii au fost bine plasaţi. Tehnicul Central a fost plasat în str.Anton Pan No.2, iar femeia pe str.Călăraşi.Continuându-se supravegherea lor, agenţii au mai stabilit una sau două întâlniri între aceşti doi tehnici, femeia primind pachete voluminoase sau geamantan dela bărbat, pe care le ducea în locuinţa ei. Din supravegherea femeii, a mai eşit o altă femeie, LEIBOVICI? iar TEHNICA, adică prima femeie, era SCHAPIRA MARA, aceasta primind parole de predarea materialului dela femeia LEIBOVICI.

Tehnicul Central era MULLER EUGEN. Supravegherea acestuia, a dat mai multe persoane, dintre care unele n'au putut fi plasate. Intre cele bine plasate, a fost şi un individ care a mers la o casă din Parcul Rahova, str. B. sau C., NO. îmi scapă , unde dedectivii de supraveghere au stabilit că locueşte, întrucât n'a mai eşit până noaptea târziu la prima plasare,

./.

şi unde a mers obişnuit, după ce era văzut la întâlnire cu MULLER EUGEN. Intr'una din zile, acest individ plasat în Parcul Rahova, după ce s'a despărţit de MULLER, a mers pe str.Câmpineanu, la un depozit de materiale de tipografie, de unde a cumpărat o cutie de 1 kg. tuş tipografic şi un pachet de foiţă subţire, cu care a mers acasă în Parcul Rahova.

Aceste amănunte observate de agenţii din supraveghere, au fost de natură a întări constatare că este omul care ţine sau conduce direct tipografia.Ulterior acestor constatări, femeia SCHAPIRA MARA, având o întâlnire cu MULLER EUGEN, a primit un pachet dela acesta, pe care l'a dus la locuinţaei. Ajungând la concluzia că se colportează material de propagandă, am luat măsuri de percheziţii şi arestări care au dus la următoarele rezultate:

In Parcul Rahova, s'a găsit Tipografia "Comitetului Central al Partidului Comunist din România" iar la locuinţa femeii SCHAPIRA MARA pe str.Călăraşi,s'a găsit un geamantan şi un voluminos pachet cu material propagandistic, - Scânteia, manifeste şi broşuri, iar la casa din Parcul Rahova, pe lângă tipografia Centrală, s'a găsit : un pachet de literă tipografică nouă de 2-3 kg., 4-5 cutii 50/60 cu despărţituri pentru litere tipografice pe categorii şi mărimi, circa 2 coşuri de papură de material tipărit compus din broşuri, manifeste şi scânteia, un ziar intitulat "Stiri" apărut în Editura Partidului dar fără nici o menţiune despre natura lui, un manifest mare în mai multe exemplare, intitulat "Drumul Tineretului" şi o însemnată cantitate de hârtie subţire pentru manifeste şi broşuri.

Sub tipar se afla Scânteia, datată 12 Martie, ziua descoperirii, imprimată numai pe o pagină.

Au fost arestate cu prilejul cercetărilor : MULLER EUGEN tehnicul Central şi soţia lui MARGARETA MULLER, membră în C.C. care ţinea legătura cu Regionalele; N. Bota , cel care era în legătură cu MULLER şi care cumpărase tuşul tipografic, domiciliat în Parcul Rahova şi care avea tipografia în locuinţa lui ; ELISABETA BOTA soţia precedentului, BUTENCO ANA, o femeie care da ajutor la tipografie, tipografii EISENBERG SIMON şi FUSMAN TOBIAS, toţi ultimii cinci domiciliaţi în Parcul Rahova unde era tipografia, SAPIRA MARA, tehnica localei, care avea materialul pentru locală în locuinţa ei din str. Călăraşi, femeia LEIBOVICI care da instrucţiuni şi parole precedentei pentru predarea sau primirea de material SALA IOSIF şi soţia lui domiciliaţi pe str.Elena Cuza, cari serveau ca depozitari Centralei unde MULLER ţinea materialul primit dela tipografie până când îl distribuia la locală sau regionale, NEAGU ANDREI şi MIRCEA GHEORGHE, cum şi femeia REGHINA ROTH, domiciliată în str. Alea Suter No.5, care era deţinătoarea tipografiei organizaţiei locale Bucureşti.

./.

La tipografia organizației locale s'a ajuns în următoarele împrejurări :

Informatorul NICU TUDOR, a dat întâlnirea ce a avut-o cu VALCU VASILE, pe str.Dionisie, cu care prilej VALCU a primit dela TUDOR un concept de manifest ce urma să apară în topografia locală pentru massa ceferistă. Dela întâlnirea cu TUDOR și după instrucțiunile primite dela acesta, VALCU a avut la circa o oră întâlnire cu tehnicul responsabil al tipografiei locale căruia i-a predat conceptul de manifest pentru a fi tradus în manifest. Responsabilul tipografiei locale care a venit la întâlnire cu VALCU a fost o femeie, plasată la domiciliul ei Aleea Sutar No.5, lucrătoare textilistă cu numele REGHINA ROTH.

La percheziția făcută odată cu descinderile pentru tipografia Centrală, tot la data de 12 Martie 1940, s'a găsit la locuința femeii REGHINA ROTH, tipografia organizației locale, un mic BOSTON de mărimea unei mașini de scris, " Mercedes".

La cercetări, REGHINA ROTH ~~xixrx~~ n'a recunoscut că ar fi primit vreun concept de manifest dela cineva, iar despre mașină a declarat că i-a fost adusă de o persoană al cărui nume și domiciliu nu-l cunoaște, pe care a cunoscut-o întâmplător, (într'un parc public sau pe stradă) și care a rugat-o să i-o păstreze câteva zile numai.

Persoanele identificate și rămase nearestate cu prilejul acestor cercetări a fost VALCU VASILE, care își schimbase domiciliul din str. Armenească No.3, etaj, lângă soc.de tramvaie, neputându-i-se stabili noul domiciliu.

Mai rezultase din cercetări un nume dat de MULLER EUGEN, anume POPA sau EMIL, ori POPA EMIL, dela care pretindea că primea material pentru imprimat la tipografie,, bani pentru cumpărarea materialului tipografic necesar etc. însă neputând de nici o relație despre domiciliul sau locul unde ar fi putut fi găsit, n'a putut fi arestat.

Alte persoane identificate și nearestate nu-mi amintesc să fi fost.

Tot dela MULLER EUGEN a mai rezultat un individ în timpul cât a fost supraveghiat anterior arestării, care după despărțirea de el a mers în str.Sanesiau Voevod sau Litovoi Voevod, prin Colentina, a intrat pe această stradă la o adresă și după puțin timp a ieșit, însă echipa de filaj care îl urmărea n'a putut să-l plaseze reușind să scape de urmărirea lor, luând o mașină.

Când s'au efectuat arestările cu prilejul descoperirii tipografiei a fost verificată și această adresă, însă negăsindu-se individul căutat, cel de mai sus de către agenții ce-l cunoșteau din urmărirea anterioară, nu s'a operat nici o arestare. Nu-mi amintesc dacă pentru acest

./.

individ MULLER a dat vreun nume conspirativ sub care era cunoscut.

Susţin şi semnez propriu prezenta declaraţie dată de bună voe.

23 Martie 1950.

ss.ION V.TAFLARU

23.3.950
Petru Fetu maestru
Maior Kovacs

Declarație

Subsemnatul Ion V. Taflaru, fost șef de Poliție în Direcțiunea Gral. a Poliției, declar următoarele cu privire la întrebările ce mi se pun:

În luna Martie 1940 organele Direcțiunei Gral. a Poliției au descoperit două tipografii în cadrul operațiunilor concomitente ce s'au făcut pe teren, drept rezultat al informațiilor și supravegherilor efectuate încă de prin luna Ianuarie-Februarie acelaș an, pe teren.

La data de 12 Martie au fost descoperite: tipografia C.C. al P.C. din România în Parcul Rahova și tipografia organizației locale a P.C. din Buc. ambele în Capitală; ultima în Aleea Suter Nr. 5.

La tipografia C.C. s'a ajuns pe baza informațiunei date de informatorul Nicu Tudor care a furnizat întâlnirea între technicul central și technicul organizației locale pe strada Foca (cartierul Cotroceni). La această întâlnire a venit un bărbat și o femee. Semnul exterior de recunoaștere era: technicul central are în mână o sticluță, iar technicul local o portocală. Întâlnirea s'a produs la ora fixată, însă din cauza

Taflaru /. 23 Martie 1950.

întunericului 3 agenți de supraveghere s'au putut observa și semnul de recunoaștere exterior. Întâlnirea aceasta a fost pe la sfârșitul lunii Ianuarie sau început de Februarie 1940.

Ambii technici au fost luați în supraveghere. Agenții ce au urmărit femeia au observat la urcarea ei în autobuz pe cheiul Dâmboviței, când mergea spre casă, după ce se despărțise de technicul central că avea o portocală în mână. Din acest fapt s'a putut ști că femeea ste technicul organizației locale iar bărbatul ste technicul central. Ambii au fost bine plasați. Technicul central a fost plasat în str. Antim san nr. 2 iar femeia pe str. Călărași. Continuându-se supravegherea lor, agenții au mai stabilit una sau două întâlniri între acești doi technici, femeia primind pachete voluminoase sau geamantane dela bărbat pe care le ducea în locuința ei. Din supravegherea femeii a mai eșit o altă femeie Leiborici, iar technica adică prima femee era Sapira Hana, aceasta primind parole de predarea materialului dela femeea Leiborici.

Întăresc ss. 23 Martie 1950.

3

Technicul central era Müller Eugen. Supravegherea acestuia a dat mai multe persoane, dintre care unele n'au putut fi plasate. Intre cele bine plasate a fost și un individ care a mers la o casă din Parcul Rahova str. Bran e. numărul îmi scapă, unde detectivii de supraveghere au stabilit că locuește, întrucât n'a mai eșit până noaptea târziu la prima plasare și unde a mers obișnuit după ce era văzut la întâlnire cu Müller Eugen. Intr'una din zile, acest individ plasat în Parcul Rahova, după ce s'a despărțit de Müller, a mers pe strada Câmpineanu la un depozit de materiale de tipografie de unde a cumpărat o cutie de un kilogram tuș tipografic și un pachet de foițe subțire cu care a mers acasă în Parcul Rahova.

Aceste amănunte observate de agenții din supraveghere au fost de natură a întări și constatarea că este omul care ține sau conduce direct tipografia. Ulterior acestor constatări, femeia Sapira Clara având o întâlnire cu Müller Eugen a primit un pachet dela acesta pe care l'a dus la locuința ei. Ajungând la concluzia că se colportează material de propagandă, am luat măsuri de

Sinteza [illegible]. 23 Martie 1950.

perchezitii și arestări care au dus la următoarele rezultate:

091

In Parcul Rahova s'a găsit tipografia Comitetului Central al P.C. din Rom. iar la locuința femeii Sapira Hara pe str. Călărași s'a găsit un geamantan și un voluminos pachet cu material propagandistic - Scânteia, manifeste și broșuri, iar la casa din Parcul Rahova pe lângă tipografia centrală s'a găsit: un pachet de litere tipografice nouă, de 2-3 Kgr.; 4-5 cutii 50/60 cu despărțituri pentru litere tipografice pe categorii și mărimi, circa două coșuri de papuri de material tipărit compus din broșuri, manifeste și Scânteia; un ziar intitulat „Știri" apărut în editura partidului dar fără nici o mențiune despre natura lui; un manifest mare în mai multe exemplare intitulat drumul tineretului și o însemnată cantitate de hârtie subțire pentru manifeste și broșuri.

Sub tipar se afla Scânteia datată 12 martie - ziua descoperirii, imprimată numai pe o pagină.

Au fost arestate cu prilegul cercetărilor: Müller Eugen technicul central și soția lui Margareta Müller, membră în C.C. care ținea legătura cu regionalele; N. Bota, cel care era în legătură cu Müller și care cumpărase tiparul tipografic, domiciliat

./.

în parcul Rahova, și care avea tipografia în locuința lui; Elisabeta Bota soția precedentului; Butenco Ana, o femee care da ajutor la tipografie, tipografii Aizenberg Simon și Fusman Tobias, toți ultimii cinci domiciliați în parcul Rahova unde era tipografia; Sapira Mara, technica localei, care avea materialul pentru locală în locuința ei din str. Călărași; femeia Leiborici care da instrucțiuni și parole precedentei pentru predarea sau primirea de material; Saio Lonj și soția lui domiciliați prin str. Elena Cuza, cari serveau ca depozitari centrali unde Müller ținea materialul primit dela tipografie până când îl distribuia la locali sau regionale, Neagu Andrei și Mircea Gheorghe, cum și femeia Reghina Roth domiciliată în str. ~~Alt~~ Aleea Suter Nr. 5, care era deținătoarea tipografiei organizației locale Buc.

La tipografia organizației locale s'a ajuns în următoarele împrejurări:

Informatorul Nicu Tudor a dat întâlnirea ce a avut-o cu Vâlcu Vasile pe str. Domniței, cu care prilej Vâlcu a primit dela Tudor un concept de manifest ce urma să apară în tipografia locală pentru masa ceferistă.

Dela întâlnirea cu Tudor și după instrucțiunile primite dela acesta, Vâlcu a avut la circa o

Anstatl[illegible] ./. 23 Martie 1940.

oră întâlnire cu technicul responsabil al tipografiei locale căruia i-a predat conceptul de manifest pentru a fi tradus în manifest. Responsabilul tipografiei locale care a venit la întâlnire cu Vâlcu a fost o femee, plasată la domiciliul ei Aleea Luter Nr. 5, lucrătoare textilistă cu numele Reghina Roth.

La perchezitia făcută odată cu descinderile pentru tipografia centrală - tot la data de 12 Martie 1940, s'a găsit la locuinţa femeei Reghina Roth tipografia organizaţiei locale, un urie Boston de mărimea unei maşini de scris „Mercedes".

La cercetări Reghina Roth n'a recunoscut că ar fi primit vreun concept de manifest dela cineva iar despre maşină a declarat că i-a fost adusă de o persoană al cărui nume şi domiciliu nu-l cunoaşte, pe care a cunoscut-o întâmplător (într'un parc public sau pe stradă) şi care a rugat-o să-i-o păstreze câteva zile numai.

Persoanele identificate şi rămase nearestate cu prilejul acestor cercetări a fost Vâlcu Vasile care îşi schimbase domiciliul din St. Armenească Nr. 3 (P) etaj lângă Societatea de tramvae, neputându-se stabili noul domiciliu.

Mai rezultase din cercetări un nume dat de Müller Eugen anume Popa sau Emil ori Popa Emil

./.

dela care pretindea că primea material pentru imprimat la tipografie, bani pentru cumpărarea materialului tipografic necesar etc. insă neputând da nici o relatie despre domiciliul sau locul unde ar fi putut fi găsit, nu s'a putut fi arestat.

Alte persoane identificate și nearestate nu-mi amintesc să fi fost.

Tot dela Müller Eugen a mai rezultat un individ în timpul cât a fost supravegheat anterior arestării, care după despărțirea de el a mers în str. Leneslau voevod sau Vitorei voevod, prin Colentina, a intrat pe această stradă la o adresă și după puțin timp a eșit, insă echipa de filaj care îl urmărea n'a putut să-l plaseze, reușind să scape de urmărirea lor, luând o mașină.

Când s'au efectuat arestările cu prilejul descoperirii tipografiei a fost verificată și această adresă, insă negăsindu-se individul căutat, cel de mai sus, de către agenții ce-l cunoșteau din urmărirea anterioară, nu s'a operat nici o arestare.

Nu-mi amintesc dacă pentru acest individ Müller a dat vreun nume conspirativ sub care era cunoscut.

Susțin și semnez propria prezenta declarație dată de bună voe –

Sontag 27 Martie.

A.

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ION V. TAFLARU, declar următoarele cu privire la cele ce sunt întrebat :

Materialul C.C. care era păstrat în casa WEXLER a fost dat de BIJI MIRCEA , fost funcţionar la Serviciul de Statistică în anul 1943, luna Decembrie şi care se afla în cercetări la Siguranţă pentru activitatea desfăşurată în cadrul celulei de universitate, al cărei secretar era, cu numele conspirativ AUREL.-

In momentul arestării BIJI MIRCEA nu era cunoscut decât pentru activitatea lui în cadrul tineretului universitar.- Din cercetarea susnumitului însă, s'a stabilit prin declaraţia sa, că activează în cadrul grupului U.P. ca membru în C.C. din care a arătat că mai fac parte MAGHERU MIHAI, GH. VLADESCU-RACOASA şi LEVENTE MIHAI, având ca instructor P.C.R. pe lângă grupul U.P. pe individul cu numele conspirativ SERGIU, şi că ţin şedinţe în casa din Str. Crângului Nr.5, locuinţa lui PAUL WEXLER.- Tot BIJI a mai arătat prin declaraţia dată că la unele şedinţe ale grupului U.P. pe lângă instructorul SERGIU mai participă şi secretarul C.C.P.C.R. cu numele conspirativ MARIUS care este în realitate STEFAN FORIS.- Numele real al lui SERGIU nu-l cunoştea, însă din indicaţia dată că pe la începutul anului 1943 a fost arestat împreună cu soţia unui doctor şi că a fost pus în libertate, am putut identifica, cu probabilitate pe conspirativul SERGIU, în persoana numitului REMUS KOFFLER care într'adevăr pe la începutul lunii Ianuarie 1943, fusese arestat împreună cu numita LILI WEIGL soţia doctorului EGON WEIGL şi pus în libertate după circa una oră dela arestare din cauza lipsei de probe de culpabilitate, valabile pentru Justiţie.-

S'a găsit totuşi atunci (Ianuarie 1943) la REMUS KOFFLER " DAS KAPITAL" pe care a declarat că-l are ca piesă

de bibliotecă şi un memoriu adresat Preşedintelui Partidului Naţional Ţărănesc şi semnat un grup de patrioţi,prin care se făcea apel la preşedintele acestui partid să întreprindă cu celelalte forţe democratice din ţară o acţiune viguroasă pentru eşirea României din Războ.-

Acest memoriu avea un caracter moderat şi nu făcea nici o aluzie la mişcarea comunistă.-

REMUS KOFFLER a declarat că memoriul în cauză l-a găsit introdus pe sub uşă în locuinţa sa de autor necunoscut şi că neglijase să-l distrugă,nedându-i nici o importanţă.-Am apreciat că nici DAS KAPITAL care era piesă de bibliotecă şi nici acest memoriu nu puteau forma o bază de culpabilitate spre a fi trimis în Justiţie şi l-am pus în libertate după ce a dat declaraţia cu explicaţiile de mai sus după circa o oră dela arestare.- Menţionez că în timpul când şedeam de vorbă cu KOFFLER pentru a-mi da lămuririle necesare referitoare la aceste două fapte,am primit un telefon dela doctorul LIVIU DUMITRESCU medicul şef al Siguranţei care mi-a afirmat că este prietenul său şi m'a rugat să-l pui în libertate în caz că n'am motive legale de deţinere.-

Precizez că în legătură cu activitatea politică a femeii cât şi a soţului ei EGON WEIGL,numitul REMUS KOFFLER mi-a declarat că nu are nici o cunoştinţă.-

Din această întâmplare,petrecută în Ianuarie 1943, am dedus că SERGIU instructorul P.C.pe lângă grupul U.P.descoperit în Decembrie 1943,după declaraţia lui BIJII,trebue să fie REMUS KOFFLER.- Am trimis o echipă la locuinţa sa,care era deja cunoscută,după cum am arătat mai sus,pentru percheziţie şi arestare,dar n'a mai fost găsit,fiind dispărut.- A fost lăsat şi post fix în casă cât au durat cercetările grupului U.P.însă REMUS KOFFLER n'a mai apărut.- Mi s'a raportat de agenţii care primise delegaţia de arestarea lui că din informaţiile date de un frate al său de proprietarul,ori portarul blocului că ar fi plecat în Ardeal,fără a şti localitatea sau alt amănunt.- In cursul anului 1944 a mai fost verificat,din când în când,dacă a apărut la domiciliu,însă rezultatul a fost negativ.-

./.

Altă persoană ce n'a putut să fie arestată cu prilejul descoperirii grupului U.P. a fost conspirativul MARIUS, adică STEFAN FORIS, după cum indicase prin declarația sa BIJI MIRCEA.- MARIUS n'a putut fi arestat întrucât nu se cunoștea nici o locuință alui după ce intrase în clandestinitate adică de prin anul 1939 și nici BIJI MIRCEA n'a putut da vreo relație.- Deasemeni MARIUS n'a mai revenit pe la casa WEXLER, în urma identificărei acestei case, cu toate că a fost menținut post fix două-trei săptămâni.- Singura locuință în București a lui FORIS, ce era cunoscută de organele Siguranței, înainte de a intra în clandestinitate era în Pasagiul Imobiliara, Scara C. Etaj II sau trei.- Din aceste motive n'a putut fi arestat nici FORIS cu ocazia cercetării grupului U-P.-

A treia persoană ce n'a putut fi arestată a fost LEVENTE MIHAI, membru în conducerea centrală a grupului U.P. care a dispărut dela serviciu, când s'a dus agenții ca să-l aresteze.- Acesta era funcționar la Serviciul de Statistică, coleg cu BIJI MIRCEA, arestat înainte cu două zile și probabil așteptându-se că va fi arestat a dispărut dela serviciu, prinzând de veste despre prezența unei echipe a Siguranței la Serviciul de Statistică, ce se interesa de el, la ce birou lucrează. Postul fix ținut în locuința lui a dat rezultat negativ, întrucâ el n'a mai venit acasă.-

Aceste trei persoane au fost identificate din cercetarea grupului U.P. și n'au putut fi arestate pentru motivele arătate pentru fiecare în parte.-

Persoanele care au fost arestate și cercetate fiind dovedite prin material sau declarațiile altora, cât și declarația lor proprie au fost : PAUL WEXLER, ETY WEXLER, MIHAI MAGHERU, ANCA MAGHERU, BIJI MIRCEA, GH. VLADESCU-RACOASA, Inspector școlar pensionar GH. SIMION, doctor ERNESTINA LICHTIG-ROZEN, MIRON BELEA, PETRU GROZA, MICLE GHEORGHE, ANA SOLOMON și grupul de studenți legați de BIJI MIRCEA : MANESCU, STOIANOVICI și PETRE DUMITRU.-

Materialul găsit în casa WEXLER se compunea din trei categorii : manuscrise pe foiță subțire dela foiță de țigare până la un sfert de coală ; material multiplicat la mașina de scris și material tipărit.-

Materialul compus din manuscrise se referea la declarații date de membrii mișcării în legătură cu căderile, atât dela unii nearestați cât și prevenind dela cei din închiseri ; cel multiplicat la mașina de scris era material de propagandă

./.

al grupului U.P. inclusiv buletinul România Liberă,iar cel tipărit era materialul scos de Partid-Scânteia şi diferite manifeste.-

O mare parte din materialul în manuscris se referea la instrucţiunile date de MARIUS pentru activitatea şi organizarea grupului U.P.şi la însemnările luate de SERGIU cu prilejul şedinţelor ce ţinea cu membrii conducerii grupului U.P. sau cu diferite personalităţi,aşa cum spre exemplu era şi însemnarea luată cu prilejul întrevederii ce avusese cu doctor PETRU GROZA.- Numele de persoane din manuscrisele lui SERGIU erau cifrate.-

Intregul material se afla depozitat în dormitorul soţilor WEALER,într'o cutie sertar a scrinului.-

Materialul a fost înaintat cu cei în cauză Curţii Marţiale a C.M. al Capitalei.-

Numai o mică parte a fost reţinut pentru exploatare ulterioară,care a fost predat comisarului şef SMARANDOIU NICOLAE dela Chestura Ploeşti,întrucât se referea la activitatea regionalei Valea Prahovei,dând indicaţii de natură a duce la identificarea unor membrii din regională între care chiar secretarul regionalei.- Pe baza acestui material Chestura Ploeşti a ajuns la descoperirea organizaţiei regionale prin primăvara sau inceputul verii anului 1944.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau,o susţin şi semnez propriu.-

ss/.ION TAFLARU

23 Martie 1950.-

In continuare imediată,adaug că arestarea lui BIJI MIRCEA şi a membrilor celulei de universitate a rezultat dintr'un material aparţinând mişcării comuniste,părăsit într'un plic şi găsit în o maşină la un garáj de ucenicul care spăla maşina.- Materialul a fost dat unui domn căpitan care l-a inaintat Curţii Marţiale şi aceasta Siguranţei pentru descoperirea autorilor.-

S'au identificat iniţial din studiul materialului membrii celulei de universitate MANESCU MANEA,STOIANOVICI THEODOR,GEORGESCU,ERNEST PAUL şi BIJI MIRCEA.- Secretarul celulei care avea in acel material un raport în manuscris, semnat cu numele conspirativ Aurel.-

Susţin şi semnez propriu.-

ss/.I.TAFLARU

23 Martie 1950.-

17.

23.3.950.

Declarație

Subsemnatul Ion V. Taflaru, declar următoarele cu privire la cele ce sunt întrebat:

Materialul C.C. care era păstrat în casa Wexller a fost dat de Bigi Micea, fost funcționar la Serviciul de statistică în anul 1943, luna Decembrie și care se afla în cercetări la Siguranță pentru activitatea desfășurată în cadrul celulei de universitate, al cărei secretar era, cu numele conspirativ Aurel.

În momentul arestării Bigi Micea nu era cunoscut decât pentru activitatea lui în cadrul Sectorului universitar. Din cercetarea susnumitului însă, s'a stabilit, prin declarația sa, că activează în cadrul grupului U.P. ca membru în C.C. din care a arătat că mai fac parte Magheru Mihai, Gh. Vlădescu-Răcoasa și Levente Mihai având ca instructor P.C.R. pe lângă Grupul U.P. pe individul cu numele conspirativ Sergiu, și că țin ședințe în casa din str. Crângului Nr. 5, locuința lui Paul Wexller. Tot Bigi a mai arătat prin declarația dată că la unele ședințe ale grupului U.P. pe lângă instructorul Sergiu mai participă și secretarul C.C. P.C.R. cu numele conspirativ Marius, care este în realitate Ștefan Foriș. Numele real al lui Sergiu nu-l cunoștea însă din indicația dată că pe la începutul anului 1943 a fost arestat împreună cu soția unui doctor și că a fost pus în libertate,

[signature] ./. 23 Martie 1950.

am putut identifica, cu probabilitate, pe conspiratorul Sergiu, în persoana numitului Remus Koffler care într'adevăr, pe la începutul lunii Ianuarie 1943 fusese arestat împreună cu numita Lili Weigl, soţia doctorului Egon Weigl şi pus în libertate după circa una oră dela arestare din cauza lipsei de probe de culpabilitate, valabile pentru

S'a găsit totuşi atunci (Ianuarie 1943) la Remus Koffler „Das Kapital" pe care a declarat că-l are ca piesă de bibliotecă şi un memoriu adresat „Preşedintelui P. Nat. Ţăr." şi semnat un grup de patrioţi, prin care se făcea apel la preşedintele acestui partid să întreprindă cu celelalte forţe democratice din ţară o acţiune riguroasă pentru ieşirea României din Războiu.

Acest memoriu avea un caracter moderat şi nu făcea nici o aluzie la mişcarea comunistă.

Remus Koffler a declarat că memoriul în cauză l-a găsit introdus pe sub uşă în locuinţa sa de autor necunoscut şi că neglijase să-l distrugă, nedându-i nici o importanţă. Am apreciat că nici Das Kapital care era piesă de bibliotecă şi nici acest memoriu nu puteau forma o bază de culpabilitate spre a fi trimis în justiţie şi l-am pus în libertate după ce a dat declaraţia cu explicaţiile de mai sus după circa o oră dela arestare. Menţionez că în timpul când se dădea de vorbă cu Koffler

[signature] 23 Martie 1950.

pentru a-mi da lămuririle necesare referitoare la aceste două fapte, am primit un telefon dela doctorul Liviu Dumitrescu, medicul şef al Siguranţei care mi-a afirmat că este prietenul său şi m'a rugat să-l pun în libertate în caz că n'am motive legale de deţinere.

Nu cunosc natura legăturilor lui Kapfller cu doctorul Liviu Dumitrescu. [redacted]

Precizez că în legătură cu activitatea politică a femeii cât şi a fratelui ei Egon Weigl, numitul Remus Kapfller mi-a declarat că n'are nici o cunoştinţă.

Din această întâmplare, petrecută în Ianuarie 1943, am dedus că tehnicul instructorul P.C. pe lângă grupul U.P. descoperit în Decembrie 1943, după declaraţia lui Bişi, trebue să fie ~~tehnica~~ Remus Kapfller. Am trimis o echipă o echipă la locuinţa sa, care era deja cunoscută, după cum am arătat mai sus, pentru percheziţie şi arestare, dar n'a mai fost găsit, fiind dispărut. A fost lăsat şi post fix în casă cât au durat cercetările grupului U.P. însă Remus Kapfller n'a mai apărut. Mi s'a raportat de agenţii care primise delegaţie de arestarea lui că din informaţiile date de un frate al său sau de proprietarul, ori portarul blocului că ar fi plecat în Ardeal, fără a şti localitatea sau alt amănunt. In cursul anului 1944 a mai fost verificat, din când în când, dacă a apărut la domiciliu, însă rezultatul a fost negativ.

Semnătura / 23 Martie 1950.

Altă persoană ce n'a putut să fie arestată cu prilejul descoperirii grupului U.P. a fost conspirativul Marius, adică Ștefan Foriș, după cum indicase prin declarația și Bigi Lucrea. Marius n'a putut fi arestat întrucât nu se cunoștea nici o locuință a lui după ce intrase în clandestinitate adică dela prin anul 1939 și nici Bigi Lucrea n'a putut da vreo relație. Deasemeni Marius n'a mai revenit pe la casa Wexller, în urma identificării acestei case, cu toate că a fost menținut post fix două-trei săptămâni. Singura locuință în București a lui Foriș, ce era cunoscută de organele Siguranței înainte de a intra în clandestinitate era în pasajul Imobiliara, scara C. etj. II sau III. Din aceste motive n'a putut fi arestat nici Foriș cu ocazia cercetării grupului U.P.

A treia persoană ce n'a putut fi arestată a fost Levente Mihai, membru în conducerea centrală a grupului U.P. care a dispărut dela serviciu, când s'au dus agenții ca să-l aresteze. Acesta era funcționar la serviciul de statistică, coleg cu Bigi Lucrea, arestat înainte cu două zile și probabil așteptându-se că va fi arestat a dispărut dela serviciu, prinzând de veste despre prezența unei echipe a Siguranței la serviciul de statistică, ce se interesa de el, la ce birou lucrează. Postul fix ținut în locuința lui a dat rezultat negativ, întrucât el n'a mai venit acasă.

Aceste trei persoane au fost identificate din cercetarea grupului U.P. și n'au putut fi arestate pentru motivele arătate pentru fiecare în parte.

[signature] /. 23 Martie 1950.

Persoanele cari au fost arestate şi cercetate, fiind dovedite prin material sau declaraţiile altora, cât şi declaraţia lor proprie au fost:

Paul Wexler, Ety Wexler, Mihai Magheru, Anca Magheru, Bibi Mircea, Gh. Vladescu-Răcoasa, profesor ocular pensionar Gh. Simion, doctor Ernestina Fichtig-Rozen, Miron Belea, Petru Groza, Fiele Gheorghe, Ana Salomon şi grupul de studenţi legaţi de Bibi Mircea: Mănescu, Stoianovici şi Petre Dumitru.

Materialul găsit în casa Wexler se compunea din trei categorii: manuscrise pe foiţe subţiri dela foiţă de ţigare până la un sfert de coală; material multiplicat la maşina de scris şi material tipărit.

Materialul compus din manuscrise se referea la declaraţii date de membrii mişcării în legătură cu cadrele, atât dela unii nearestaţi cât şi provenind dela cei din închisori; cel multiplicat la maşina de scris era material de propagandă al grupului U.P. inclusiv buletinul România Liberă, iar cel tipărit era materialul scos de partid – Scânteia şi diferite manifeste.

O mare parte din materialul în manuscris se referea la instrucţiunile date de Marius pentru activitatea şi organizarea grupului U.P. şi la însemnările luate de Sergiu cu prilejul şedinţelor ce ţinea cu membrii conducerii grupului U.P., cât şi cu diferite personalităţi, aşa cum spre exemplu era şi însemnarea luată cu prilejul întrevederii ce avusese cu doctor Petru Groza. Numele de persoane din manuscrisele lui Sergiu erau cifrate.

Întregul material se află depozitat

[illegible] // 23 Martie 1950.

în dormitorul soţilor Wexler, într'o cutie-sertar a scrinului.

Materialul a fost înaintat cu cei în cauză Curţii Marţiale a C. M. al Capitalei.

Numai o mică parte a fost reţinut pentru exploatare ulterioară, care a fost predat comisarului şef Smărăndoiu Nicolae dela Chestura Ploeşti, întrucât se referea la activitatea regionalei Valea Prahovei; dând indicaţii de natură a duce la identificarea unor membri din regională între care chiar secretarul regionalei. Pe baza acestui material Chestura Ploeşti a ajuns la descoperirea organizaţiei regionale prin primăvara sau începutul verii anului 1944.

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau, o susţin şi semnez propriu.

[semnătură] 23 Martie 1950

În continuare imediată, adaug că arestarea lui Biji Mircea şi a membrilor celulei de universitate a rezultat dintr'un material aparţinând mişcării comuniste, părăsit într'un plic şi găsit în o maşină la un garaj de neamţul care păzea maşina. Materialul a fost dat unui domn căpitan care l-a înaintat Curţii Marţiale şi aceasta Siguranţei pentru descoperirea autorilor.

S'au identificat iniţial din studiul materialului membrii celulei de universitate Mănescu Manea, Stoianovici Theodor, Georgescu Smet Paul şi Biji Mircea secretarul celulei care avea în acel material un raport [illegible] anunseis, semnat cu numele conspirativ Aurel.

Susţin şi semnez propriu.

[semnătură] 23 Martie 1950.

DECLARATIE

Subsemnatul ION V. TAFLARU, fost şef de Poliţie în Direcţiunea Generală a Poliţiei declar următoarele cu privire la intrebările puse :

Grupul U.P. descoperit în luna Decembrie 1943 a fost dat de BIJI MIRCEA funcţionar la Serviciul de Statistică. La identificarea şi arestarea lui BIJI MIRCEA s'a ajuns în următoarele împrejurări : Prin vara sau începutul toamnei anului 1943 s'a găsit într'o maşină venită la un garaj auto pentru spălat, de către ucenicul care spăla maşina, un plic. Plicul conţinea material în manuscris aparţinând mişcării comuniste şi ceva material tipărit.

Văzând conţinutul plicului, ucenicul care l-a găsit l-a predat unui domn căpitan ce întâmplător se afla acolo sau care era comandantul militar al garajului, n'aş putea preciza. Acesta l-a înaintat sau predat Curţii Marţiale, iar aceasta l-a înaintat Siguranţei pentru identificarea autorilor şi colportorilor.

Intre manuscrisele materialului se aflau nişte auto-biografii referitoare la câţiva membri ai celulei de Universitate precum şi un raport semnat AUREL, privitor la activitatea celulei.

Din studiul auto-biografiilor s'a ajuns la identificarea a trei sau patru membri din celula de universitate intre care: MANESCU MANEA, GEORGESCU ERNEST PAUL, PETRE DUMITRU şi STOIANOVICI THEODOR. Din arestarea şi cercetarea acestora s'a identificat secretarul celulei de universitate conspirativ AUREL, în persoana lui BIJI MIRCEA, funcţionar la Serviciul de Statistică, care a fost arestat îndată.

La cercetări, BIJI MIRCEA şi-a declarat atât activitatea trecută în cadrul celulei de universitate, cât şi cea prezentă de membru în Comitetul Central al Grupului U.P.

Aceste cercetări au fost intreprinse pe la jumătatea lunei Decembrie1943.

In urma declaraţiei lui BIJI MIRCEA cercetările au fost extinse asupra grupului U.P. El a arătat în declaraţia dată că şedinţele cu ceilalţi membri din conducerea U.P. se ţin în casa din str. Crângului No.5 (lângă lacul Herăstrău) locuinţa numitului PAUL WEXLER'.

Deasemenea, BIJI a arătat că în conducerea U.P. mai activează MIHAI MAGHERU, Gh. VLADESCU RACOASA şi LEVENTE MIHAI, ultimul fiind

./.

funcţionar şi coleg al său la serviciul de statistică, iar ca instructor din partea P.C. pe lângă grupul U.P. activează numitul SERGIU, nume conspirativ despre care n'a putut da altă indicaţie decât că a fost arestat pe la începutul anului 1943, in legătură cu soţia unui doctor şi pus în libertate iar uneori mai participă la şedinţele grupului U.P.pe lângă SERGIU şi MARIUS, Secretarul C.C. al P.C. din România, care este în realitate STEFAN FORIS.

Pe baza declaraţiei şi a tuturor indicaţiilor date de BIJI MIRCEA s'au luat măsuri pentru percheziţie în casa din Str.Crângului No.5, şi la arestarea persoanelor menţionate de el.

Percheziţia efectuată a dus la găsirea unui vast material compus din manuscrise multiplicate la maşina de scris şi tipărite (scânteia şi manifeste) aparţinând partidului comunist.

Materialul în manuscris pe foiţă de ţigare şi foiţă subţire până la un sfert de coală se referea la declaraţii date de memorii mişcării din afară sau din închisori în legătură cu unele căderi, cel multiplicat la maşina de scris era în majoritate material aparţinând grupului U.P. ca România Liberă sau diferite memorii ce erau trimise la diferite personalităţi politice şi semnate Uniunea Patrioţilor, iar materialul tipărit se compunea din manifeste şi Scânteia scoase de P.C.

Materialul intreg era depozitat într'un sertar al scrinului din dormitorul soţilor WEXLER .

La identificarea celorlalte persoane, în legătură cu această organizaţie, pe linie centrală, a fost folosită tot declaraţia lui BIJU MIRCEA, care a arătat că în vara anului 1943, a participat la o consfătuire cu SERGIU şi dl.PETRU GROZA care a fost solicitat de SERGIU prin el, anunţând la rândul său pe MICLE GHEORGHE să-l anunţe în acest scop, care era intimul său şi că ulterior acestei intrevederi , DR.PETRU GROZA a trimis suma de 300.000 lei (treisutemii) pentru U.P., banii fiind daţi iniţial prin MIRON BELEA dela Deva, acesta i-a dat lui MICLE GHEORGHE la Bucureşti, MICLE i-a dat luiBBIJI iar acesta i-a dat femeii ERNESTINA LOHTIG - ROSEN, care l-a rândul ei i-a dat mai departe, el ne mai ştiind persoana căreia i-a înmânat femeia banii.

Tot BIJI a mai arătat şi întâlnirea ce a avut cu Inspectorul Scolar SIMION GH. pe strada Aurel Vlaicu, în legătură cu organizarea grupelor U.P., cât şi întâlnirile ce a avut cu Gh.VLADESCU-RACOASA, în casa acestui inspector şcolar,pensionar.

La întâlnirea ce a avut pe str.Aurel Vlaicu cu inspectorul şcolar pensionar, BIJI a arătat că acesta i-a prezentat pe un învăţător din jud.Putna, anume STAVARACHE, spre a-i da instrucţiuni să organizeze grupe U.P.acolo. La cercetări, acesta a arătat că a refuzat să activeze.

Pe baza tuturor acestor indicaţiuni arătate de BIJI MIRCEA, s'a procedat la arestarea persoanelor specificate şi cei cărora li s'a putut

stabili vinovăţia prin materialul sau declaraţiile celorlalţi cât şi recunoaşterea lor proprie au fost:

PAUL WEXLLER, ETTY WEXXLER, ANA ING. SOLOMON (care-l primise la întâlnire la şosea pe dr. PETRU GROZA şi-l introdusese în casa WEXLER când a avut intrevederea cu SERGIU), dr. PETRU GROZA, MIRON BELA, MICLE GHEORGHE, Insp.Scolar pensionar SIMION GH., dr. ERNESPINA LICHTIG-ROSEN, MIHAI MAGHERU, ANCA MAGHERU şi GH.VLADESCU-RACOASA.

Toţi aceştia menţionaţi aci, mai sus, împreună cu aproape întreg materialul găsit în casa WEXLLER, au fost înaintaţi justiţiei.

Din material s'a reţinut pentru exploatare numai o mică parte şi a fost predat Comisarului Şef SMARANDOIU dela Chestura Ploeşti, întrucât conţinea date de natură a duce la descoperirea organizaţiei regionale "Valea Prahovei", referitoare în special la Secretarul Regionalei, fapt care a şi dus la această descoperire prin luna Mai sau Iunie 1944.

Materialul în manuscris în bună parte,, se referea la însemnările luate de SERGIU cu prilejul şedinţelor ce ţinea cu membrii din conducerea U.P. la instrucţiunile date şi rapoartele de activitate, cât şi la instrucţiunile şi directivele date de MARIUS care participa uneori la şedinţe, cu privire la activitatea şi directivele ce da pentru grupul U.P.

Persoanele ce au fost identificate cu ocazia cercetărilor şi care n'au putut fi arestate au fost :

MARIUS, adică STEFAN FORIS, care n'a mai apărut la casa WEXLLER în urma identificării ei, cu toate că a fost menţinut post fix în tot timpul cercetărilor.

Locuinţa lui Stefan FORIS cunoscută de organele Siguranţei până în 1938 era în Pasagiul Imobiliara scara C. et.II sau III unde locuia mama sa. Însă din 1939 de când FORIS a intrat în clandestinitate nu i s'a cunoscut nici un alt domiciliu de către organele Siguranţei.

A doua persoană rămasă nearestată a fost SERGIU, identificat în persoana lui REMUS KOFFLER, întrucât n'a mai apărut nici el la casa WEXLLER -în urma identificării ei şi nu a mai fost găsit nici la locuinţa sa unde fusese percheziţionat şi aretat la începutul anului 1943, în legătură cu soţia doctorului EGON WEIGL, anume LILI WEIGL.

SERGIU a ajuns să fie identificat în persoana lui REMUS KOFFLER? după indicaţia dată tot de BIJI că la începutul anului 1943 a fost arestat cu soţia unui doctor şi pus în libertate dela Siguranţă. Am dedus atunci că SERGIU nu poate fi altul decât REMUS KOFFLER? singurul arestat de organele Siguranţei la începutul lui 1943, pentru faptul că soţia doctorului EGON WEIGL când a fost arestată a declarat că noaptea precedentă a dormit la prietenul ei REMUS KOFFLER dând şi adresa respectivă. A fost atunci şi REMUS

./.

KOFFLER arestat şi la percheziţie i s'a găsit "Das KAPITAL" şi un memoriu în două file pe foiţă adresat Preşedintelui Partidului Naţional Ţărănesc şi semnat un grup de patrioţi, prin care se făcea apel la preşedintele acestui partid să întreprindă o acţiune de masse împreună cu celelalte forţe democratice ale ţării pentru eşirea României din Război.

La cercetări REMUS KOFFLER a declarat că nu are nici o cunoştinţă de activitatea politică a soţilor WEIGL, iar numita LILI WEIGL este prietena lui şi obişnueşte uneori să doarmă noaptea la el.

Despre "DAS KAPITAL" mi-a declarat că o ţinea ca piesă de bibliotecă, fiind intelectual, fără nici un scop de propagandă, iar memoriul îl găsise în preajma arestării introdus pe sub uşă în camera sa fără a cunoaşte autorul acestui fapt.

La cercetări REMUS KOFFLER n'a stat decât timpul necesar declaraţiei, circa o oră, fiind pus în libertate de mine, întrucât am apreciat că nu sunt dovezi suficiente pentru a justifica trimiterea lui în justiţie, deoarece nu i s'a stabilit nici o legătură cu activitatea soţilor WEIGL, iar memoriul găsit la el nu avea nici un caracter tendenţios sau incriminat şi "DAS KAPITAL" fiind piesă ce se poate afla în biblioteca oricărui intelectual.

Menţionez că chiar în timpul cât îmi dădea explicaţiile cuvenite am primit un telefon dela Doctorul LIVIU DUMITRESCU, medicul şeful siguranţei, afirmându-mi că este prietenul său şi că dacă nu am motive legale să-l pun în libertate. Desigur că nu intervenţia aceasta a fost hotărâtoare pentru măsura ce am luat de a fi pus în libertate cu acea ocazie, ci în principal a fost lipsa de dovezi valabile, foarte pentru justiţie.

Căutat din nou în Decembrie 1943 cu ocazia cercetării grupului U.P. REMUS KOFFLER n'a mai fost găsit la domiciliu de unde dispăruse, aflând de arestările efectuate şi cu toate că a fost menţinut post fix nu a mai apărut la domiciliu.

Din informaţiile luate de agenţii însărcinaţi cu arestarea lui dela fratele său,proprietarul blocului, sau portar, rezultă că a plecat în Ardeal, fără a se cunoaşte alt amănunt.

A treia persoană rămasă nearestată deşi era identificată a fost LEVENTE MIHAI care a dispărut şi el chiar în ziua când echipa ce-l căuta la serviciu, se interesa la ce serviciu lucrează. A aflat probabil că este căutat şi n'a mai putut fi găsit nici la locuinţă, deşi a fost menţinut post mai mult timp. LEVENTE se aştepta de altfel la arestarea sa, întrucât cu două trei zile fusese arestat BIJI cu care era coleg de serviciu şi desigur şi-a luat toate măsurile de precauţiune.

Susţin şi semnez propriu prezenta declaraţie dată de bună voe.

23 Martie 1950.

ss.ION V.TAFLARU

23.3.950
Dat in plata sumei ...
... 100
...

Declaraţie

Subsemnatul Ion V. Taflan, fost şef de poliţie în Direcţiunea gală a Poliţiei, declar următoarele cu privire la întrebările puse:

Grupul U.P. descoperit în luna Decembrie 1943 a fost dat de Biji Mircea, funcţionar la serviciul de statistică. La identificarea şi arestarea lui Biji Mircea s'a ajuns în următoarele împrejurări: prin vara sau începutul toamnei anului 1943 s'a găsit într'o maşină venită la un garaj auto pentru spălat, de către ucenicul care spăla maşina un plic.

Plicul conţinea material în manuscris aparţinând mişcării comuniste şi ceva material tipărit.

Văzând conţinutul plicului, ucenicul care l-a găsit l-a predat unui domn căpitan ce întâmplător se afla acolo sau era comandantul militar al garajului, nu aş putea preciza. Acesta l-a înaintat s'au predat Curţii Marţiale, iar aceasta l-a înaintat Siguranţei pentru identificarea autorilor şi colportorilor.

Intre manuscrisele materialului se aflau nişte autobiografii referitoare la câţiva membri ai celulei de universitate precum şi un raport semnat Aurel, privitor la activitatea celulei.

Taflan ⁄. 23 Martie 1950.

Din studiul autobiografiilor s'a ajuns la identificarea a trei sau patru membri din celula de universitate între care: Mănescu Manea, Georgescu Ernest Paul, Petre Dumitru și Străuna Vrei Theodor. Din arestarea și cercetarea acestora s'a identificat secretarul celulei de universitate, conspirativ Aurel, în persoana lui Biji Mircea, funcționar la serviciul de statistică, care a fost arestat îndată.

La cercetări, Biji Mircea și-a declarat atât activitatea trecută în cadrul celulei de universitate, cât și cea prezentă de membru în comitetul Central al Grupului U.P. Aceste cercetări au fost întreprinse pe la jumătatea lunii Decembrie 1948.

În urma declarației lui Biji Mircea cercetările au fost extinse asupra grupului U.P. El a arătat în declarația dată că ședințele cu ceilalți membri din conducerea U.P. se țin în casa din strada Crângului nr. 5 (lângă lacul Herăstrău) locuința numitului Paul Wexler.

Deasemenea Biji a arătat că în conducerea U.P. mai activează: Mihai Magheru, Gh. Vlădescu Răcoasa și Levente Mihai, ultimul fiind funcționar și coleg al său la serviciul de statistică, iar ca instructor din partea P.C. pe lângă grupul U.P. activează numitul Sergiu, nume conspirativ.

Întocmit 23 Martie 1950.

despre care s'a putut da alte indicaţii decât că a fost arestat pe la începutul anului 1943 în legătură cu soţia unui doctor şi pus în libertate, iar uneori mai participă la şedinţele grupului U.P. pe lângă Scopi şi Marius, secretarul C.C. al P.C. din România care este în realitate Ştefan Foriş.

Pe baza declaraţiei sale a tuturor indicaţiilor date de Scopi Lucecea s'au luat măsuri pentru percheziţie în casa din Str. Crângului Nr. 5 şi la arestarea persoanelor menţionate de el.

Percheziţia efectuată a dus la găsirea unui vast material compus din manuscrise multiplicat la maşina de scris şi tipărit (scânteei şi manifeste) aparţinând partidului comunist.

Materialul în manuscris, pe foiţă de ţigare şi foiţă subţire până la un sfert de coală se referea la declaraţii date de membrii mişcării din afară sau din închisori în legătură cu unele cadre, cel multiplicat la maşina de scris era în majoritate material aparţinând grupului U.P. ca România Liberă sau diferite memorii ce erau trimise la

Bontadz /. 23 Martie 1950.

diferite personalități politice și semnate Uniunea Patrioților, iar materialul tipărit se compunea din manifeste și scânteia scoase de P.C.

Materialul întreg era depozitat într'un sertar al [illegible] din dormitorul fraților Weller.

La identificarea celorlalte persoane în legătură cu această organizație pe linie centrală a fost folosită tot declarația lui Biji Mircea care a arătat că în vara ~~[illegible]~~ 1943 a participat la o consfătuire cu Sergiu și d-l Petru Groza care a fost solicitat de Sergiu prin el, anunțând la rândul său pe Miclea Gheorghe să-l anunțe în acest scop, care va [illegible] și că ulterior acestei întrevederi doctor Petru Groza a trimis suma de 300.000 (trei sute mii lei) pentru U.P., banii fiind dați inițial lui Miron Belea la Deva, acesta i-a dat lui Miclea Gheorghe la Buc. Miclea i-a dat lui Biji iar acesta i-a dat femeii Ernestina Lichtig-Rozen, care la rândul ei i-a dat mai departe, el nemai știind persoana căreia a înmânat femeia banii.

Tot Biji a mai arătat și întâlnirea ce a avut cu inspectorul școlar Simion Gh. pe str. Aurel Vlaicu în legătură cu organizarea grupelor U.P. cât și întâlnirile ce a avut cu Gh. Vladescu-Răcoasa în casa acestui inspector școlar pensionar.

Iosifaț ./. 23 Martie 1950

La întâlnirea ce a avut pe strada Aurel Vlaicu cu inspectorul școlar pensionar Bizia arătat că acesta i-a prezentat pe un învățător din jud. Putna anume Stavarache spre a-i da instrucțiuni să organizeze grupe U.S. acolo. La cercetări acesta a arătat că a refuzat să activeze.

Pe baza tuturor acestor indicațiuni aci. fate de Loiji Turcea s'a procedat la arestarea persoanelor specificate și cei cărora li s'a putut stabili vinovăția prin material sau declarațiile celorlalți, cât și recunoașterea lor proprie au fost: Paul Weller, Ety Weller, Ana inginer Solomon (care îl primise la întâlnire la Turcea pe dr. Petru Groza și-l introducea în casa Weller când a avut întrevederea cu Turcea), dr. Petru Groza, Miron Belea, Mele Gheorghe, inspector școlar pensionar Simion Gh., doctor Ernestina Schütz-Rozen, Mihai Magheru Anca Magheru și Gh. Rădescu-Răcoasa.

Toți aceștia menționați aci, mai sus, împreună cu aproape întreg materialul găsit în casa Weller au fost înaintați justiției.

Din material s'a reținut pentru exploatare numai o mică parte și a fost predat comisarului șef Smărăndoiu dela chestura Ploești, întrucât conținea date de natură a duce la descoperirea organizației regionale Valea Prahovei, referitoare în special la secretarul regionalei, fapt care a și dus la această descoperire prin luna Mai san

Sontaq   /   23 Martie 1950.

Iunie 1944.

Materialul în manuscris, în bună parte se referea la însemnările luate de Segiu cu prilejul ședințelor ce ținea cu membrii din conducerea U.P. la instrucțiunile date și rapoartele de activitate, cât și la instrucțiunile și directivele date de Marius care participa uneori la ședințe, cu privire la activitatea și directivele ce să pentru grupul U.P.

Persoanele ce au fost identificate cu ocazia cercetărilor și care n'au putut fi arestate au fost.

Marius, adică Ștefan Foriș care n'a mai apărut la casa Weller în urma identificării ei, cu toate că a fost menținut post fix cu tot timpul cercetărilor.

Locuința lui Ștefan Foriș cunoscută de organele Siguranței până în 1938 era în pasagiul Imobiliara scara C. etj II sau III unde locuia mama sa. Însă din 1939 de când Foriș a intrat în clandestinitate nu i s'a cunoscut nici un alt domiciliu de către organele Siguranței.

A doua persoană rămasă nearestată a fost Segiu, identificat în persoana lui Remus Koffler, întrucât n'a mai apărut nici el la casa Weller în urma identificării ei și n'a mai fost găsit nici la locuința sa unde fusese percheziționat și arestat la începutul anului 1943, în legă-

Tontsch / 23 Martie 1950.

fură cu soția doctorului Egon Weigl,
anume Lili Weigl.

Sergiu a ajuns să fie identificat în persoana lui Remus Kopfller după indicația dată tot de Bigi că la începutul anului 1943 a fost arestat cu soția unui doctor și pus în libertate dela Siguranță. Am dedus atunci că Sergiu nu poate fi altul decât Remus Kopfller singurul arestat de organele Siguranței la începutul lui 1943 pentru faptul că soția doctorului Egon Weigl când a fost arestată a declarat că noaptea precedentă a dormit la prietenul ei Remus Kopfller, dând și adresa respectivă. A fost atunci și Remus Kopfller arestat și la percheziție i s'a găsit „Das Kapital" și un memoriu în două file pe foiță adresat Președintelui Part. Naț. Țar. și semnat un grup de patrioți; prin care se făcea apel la președintele acestui partid să întreprindă o acțiune de masse împreună cu celelalte forțe democratice ale țării pentru ieșirea României din război.

La cercetări Remus Kopfller a declarat că n'are nici o cunoștință de activitatea politică a soției lui Weigl, iar numita Lili Weigl este prietena lui și obișnuește uneori să doarmă noaptea la el.

Despre Das Kapital mi-a declarat

Conform [signature] 23 Martie 1950.

că o ținea ca piesă de bibliotecă, fiind intelectual, fără nici un scop de propagandă iar memoriul îl găsise în preziua arestării introdus pe sub ușă în camera sa fără a cunoaște autorul acestui fapt.

La cercetări Remus Kapfller n'a stat decât timpul necesar declarației, circa o oră fiind pus în libertate de mine, întrucât am apreciat că nu sunt dovezi suficiente pentru a justifica trimiterea lui în justiție deoarece nu i s'a stabilit nici o legătură cu activitatea soților Weigl, iar memoriul găsit la el nu avea nici un caracter tendențios sau incriminator și Das Kapital fiind piesă ce se poate afla în biblioteca oricărui intelectual.

Menționez că chiar în timpul cât îmi dădea explicațiile cuvenite am primit un telefon dela doctorul Dimitrescu, medicul șef al siguranței, afirmându-mi că este prietenul său și că dacă n'am motive legale să-l pun în libertate. Desigur că nu intervenția aceasta a fost hotărâtoare pentru măsura ce am luat de a-l pus în libertate cu acea ocazie, ci în principal a fost lipsa de dovezi valabile pentru justiție.

Căutat din nou în Decembrie 1943 cu ocazia cercetării grupului U.P. Remus Kapfller n'a mai fost găsit la domiciliu, de unde dispăruse, aflând de arestările efectuate.

Semnătura [illegible] 23 Martie 1950

și cu toate că a fost menținut post fix n'a mai apărut la domiciliu. Din informațiile luate de agenții însărcinați cu arestarea lui dela fratele său, proprietarul blocului sau poate repeta că a plecat în Ardeal, fără a se cunoaște alt amănunt.

A treia persoană rămasă nearestată deși era identificată a fost Levente Mihai care a dispărut și el chiar în ziua când echipa ce-l căuta la serviciu, se interesa la ce serviciu lucrează. A aflat probabil că era căutat și n'a mai putut fi găsit nici la locuință, deși a fost menținut post mai mult timp. Levente se aștepta deaetfel la arestare întrucât cu două trei zile fusese arestat Biji cu care era coleg de serviciu și desigur și-a luat toate măsurile de precauțiune.

Susțin și semnez propriu prezenta declarație dată de bună voe.

[semnătură] 23 Martie 195[illegible].

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ION V.TAFLANU, fost şef de poliţie în Direcţiunea Generală a Poliţiei, declar următoarele cu privire la întrebările ce mi se pun:

In luna Martie 1940 organele Direcţiunei Generale a Poliţiei au descoperit două tipografii în cadrul operaţiunilor concomitente ce s'au făcut pe teren, drept rezultat al informaţiilor şi supravegherilor efectuate încă de prin luna Ianuarie-Februarie, acelaş an pe teren.

La data de 12 Martie au fost descoperite: tipografia C.C. al P.C. din România în Parcul Rahova şi tipografia organizaţiei locale a P.C. din Bucureşti, ambele în Capitală, ultima în Aleea Suter No.5,

La tipografia C.C. s'a ajuns pe baza informaţiunii dată de informatorul NICU TUDOR care a furnizat întâlnirea între tehnicul Central şi Tehnicul Organizaţiei Locale, pe str. Foca (cartierul Cotroceni). La această întâlnire a venit un bărbat şi o femeie. Semnul exterior de recunoaştere era: Tehnicul Central are în mână o sticluţă, iar Tehnicul Local o portocală. Intâlnirea s'a produs la ora fixată, însă din cauză întunericului, agenţii de supraveghere n'au putut observa şi semnul de recunoaştere exterior. Intâlnirea aceasta a fost pe la sfârşitul lunii Ianuarie, sau inceput de Februarie 1940.

Ambii tehnici au fost luaţi în supraveghere. Agenţii ce au urmărit femeia, au observat la urcarea ei în autobuz, pe cheiul Dâmboviţei, când mergea spre casă, după ce se despărţise de Tehnicul Central, că are o portocală în mână. Din acest fapt s'a putut şti că femeia este Tehnicul Organizaţiei Locale, iar bărbatul este Tehnicul Central. Ambii aufost bine plasaţi. Tehnicul Central a fost plasat în str.Anton Pan No.2, iar femeia pe str.Călăraşi.Continuându-se supravegherea lor, agenţii au mai stabilit una sau două întâlniri între aceşti doi tehnici, femeia primind pachete voluminoase sau geamantan dela bărbat, pe care le ducea în locuinţa ei. Din supravegherea femeii, a mai eşit o altă femeie, LEIBOVICI, iar TEHNICA, adică prima femeie, era SCHAPIRA MARA, aceasta primind parole de predarea materialului dela femeia LEIBOVICI.

Tehnicul Central era MULLER EUGEN. Supravegherea acestuia, a dat mai multe persoane, dintre care unele n'au putut fi plasate. Intre cele bine plasate, a fost şi un individ care a mers la o casă din Parcul Rahova, str. B. sau C., NO. îmi scapă , unde dedectivii de supraveghere austabilit că locueşte, întrucât n'a mai eşit până noaptea târziu la primaplasare,

./.

şi unde a mers obişnuit, după ce era văzut la întâlnire cu MULLER EUGEN. Intr'una din zile, acest individ plasat în Parcul Rahova, după ce s'a despărţit de MULLER, a mers pe str.Câmpineanu, la un depozit de materiale de tipografie, de unde a cumpărat o cutie de 1 kg. tuş tipografic şi un pachet de foiţă subţire, cu care a mers acasă în Parcul Rahova.

Aceste amănunte observate de agenţii din supraveghere, au fost de natură a întări constatarea că este omul care ţine sau conduce direct tipografia.Ulterior acestor constatări, femeia SCHAPIRA MARA, având o întâlnire cu MULLER EUGEN, a primit un pachet dela acesta, pe care l'a dus la locuinţaei. Ajungând la concluzia că se colportează material de propagandă, am luat măsuri de percheziţii şi arestări care au dus la următoarele rezultate:

In Parcul Rahova, s'a găsit Tipografia "Comitetului Central al Partidului Comunist din România" iar la locuinţa femeii SCHAPIRA MARA pe str.Călăraşi,s'a găsit un geamantan şi un voluminos pachet cu material propagandistic, - Scânteia, manifeste şi broşuri, iar la casa din Parcul Rahova, pe lângă tipografia Centrală, s'a găsit : un pachet de literă tipografică nouă de 2-3 kg., 4-5 cutii 50/60 cu despărţituri pentru litere tipografice pe categorii şi mărimi, circa 2 coşuri de papură de material tipărit compus din broşuri, manifeste şi scânteia, un ziar intitulat "Stiri" apărut în Editura Partidului dar fără nici o menţiune despre natura lui, un manifest mare în mai multe exemplare, intitulat "Drumul Tineretului" şi o insemnată cantitate de hârtie subţire pentru manifeste şi broşuri.

Sub tipar se afla Scânteia, datată 12 Martie, ziua descoperirii, imprimată numai pe o pagină.

Au fost arestate cu prilejul cercetărilor : MULLER EUGEN tehnicul Central şi soţia lui MARGARETA MULLER; membră în C.C. care ţinea legătura cu Regionalele; N. Bota , cel care era în legătură cu MULLER şi care cumpărase tuşul tipografic, domiciliat în Parcul Rahova şi care avea tipografia în locuinţa lui ; ELISABETA BOTA soţia precedentului, BUTENCO ANA; o femeie care da ajutor la tipografie, tipografii EISENBERG SIMON şi FUSMAN TOBIAS, toţi ultimii cinci domiciliaţi în Parcul Rahova unde era tipografia, SAPIRA MARA, tehnica localei, care avea materialul pentru locală în locuinţa ei din str. Călăraşi, femeia LEIBOVICI care da instrucţiuni şi parole precedentei pentru predarea sau primirea de material SALA IOSIF şi soţia lui domiciliaţi pe str.Elena Cuza, cari serveau ca depozitari Centralei unde MULLER ţinea materialul primit dela tipografie până când îl distribuia la locală sau regionale, DRAGU ANDREI şi MIRCEA GHEORGHE, cum şi femeia REGHINA ROTH, domiciliată în str. Alea Suter No.5, care era deţinătoarea tipografiei organizaţiei locale Bucureşti.

./.

La tipografia organizaţiei locale s'a ajuns în următoarele împrejurări :

Informatorul NICU TUDOR a dat întâlnirea ce a avut-o cu VALCU VASILE, pe str.Dionisie, cu care prilej VALCU a primit dela TUDOR un concept de manifest ce urma să apară în topografia locală pentru massa ceferistă. Dela întâlnirea cu TUDOR şi după instrucţiunile primite dela acesta, VALCU a avut la circa o oră întâlnire cu tehnicul responsabil al tipografiei locale căruia i-a predat conceptul de manifest pentru a fi tradus în manifest. Responsabilul tipografiei locale care a venit la întâlnire cu VALCU a fost o femeie, plasată la domiciliul ei Aleea Suter No.5, lucrătoare textilistă cu numele REGHINA ROTH.

La percheziţia făcută odată cu descinderile pentru tipografia Centrală, tot la data de 12 Martie 1940, s'a găsit la locuinţa femeii REGHINA ROTH, tipografia organizaţiei locale, un mic BOSTON de mărimea unei maşini de scris, " Mercedes".

La cercetări, REGHINA ROTH ~~xxxxx~~ n'a recunoscut că ar fi primit vreun concept de manifest dela cineva, iar despre maşină a declarat că i-a fost adusă de o persoană al cărui nume şi domiciliu nu-l cunoaşte, pe care a cunoscut-o întâmplător, (într'un parc public sau pe stradă) şi care a rugat-o să i-o păstreze câteva zile numai.

Persoanele identificate şi rămase nearestate du prilejul acestor cercetări a fost VALCU VASILE, care îşi schimbase domiciliul din str. Armenească No.3, etaj, lângă soc.de tramvaie, neputându-i-se stabili noul domiciliu.

Mai rezultase din cercetări un nume dat de MULLER EUGEN, anume POPA sau EMIL, ori POPA EMIL, dela care pretindea că primea material pentru imprimat la tipografie,, bani pentru cumpărarea materialului tipografic necesar etc. însă neputând de nici o relaţie despre domiciliul sau locul unde ar fi putut fi găsit, n'a putut fi arestat.

Alte persoane identificate şi nearestate nu-mi amintesc să fi fost.

Tot dela MULLER EUGEN a mai rezultat un individ în timpul cât a fost supraveghiat anterior arestării, care după despărţirea de el a mers în str.Seneslau Voevod sau Litovoi Voevod, prin Colentina, a intrat pe această stradă la o adresă şi după puţin timp a eşit, însă echipa de filaj care îl urmărea n'a putut să-l plaseze reuşind să scape de urmărirea lor, luând o maşină.

Când s'au efectuat arestările cu prilejul descoperirii tipografiei a fost verificată şi această adresă, însă negăsindu-se individul căutat, cel de mai sus de către agenţii ce-l cunoşteau din urmărirea anterioară, nu s'a operat nici o arestare. Nu-mi amintesc dacă pentru acest

./.

individ MULLER a dat vreun nume conspirativ sub care era cunoscut.

Susţin şi semnez propriu prezenta declaraţie dată de bună voe.

23 Martie 1950. ss.ION V.TAPLANU

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ION V.TAFLARU, fost şef al Poliţiei în Direcţiunea Generală a Poliţiei, declar următoarele cu privire la cele ce sunt întrebat:

Pe la sfârşitul anului 1940 sau cel târziu în prima jumătate a anului 1941, cunoscuţii militanţi comunişti LUCREŢIU PATRASCANU şi SCARLAT CALIMACHI, internaţi în lagăr în vara anului 1940, când au fost înfiinţate pentru prima dată lagărele pentru militanţii comunişti, au fost aduşi la Direcţiunea Generală a Poliţiei din ordinul D-lu Director General al Poliţiei de atunci Alex.GHICA. Scopul pentru care îi adusese la Direcţiune a fost pentru a fi eliberaţi din lagăr. La Direcţiune, în arest,n'au stat decât cel mult o zi.

Stiu că chiar în dimineaţa zilei când au sosit la Direcţiune, a venit la Grupă mama D-lui PATRASCANU şi soţia unuia dintre ei, cerând D-lui subinspector de poliţie D.C.POPESCU să vorbească cu fiul ei, să-i predea alimente.

Către ora prânzului, în aceiaşi zi, ambii au fost chemaţi sus de dl.Director General ALEXANDRU GHICA şi în aceiaşi zi au fost puşi în libertate amândoi.

Reţin că mi-a comunicat şi mie fie dl.SUBINSPECTOR D.C.POPESCU fie dela dl.inspector STRATILESCU, că SCARLAT CALIMACHI şi LUCREŢIU PATRASCANU au fost eliberaţi din lagăr de dl.director General de atunci, ALEXANDRU GHICA, sub condiţiunea de a se abţine dela orice activitate politică de stânga, luându-şi faţă de dânsul, angajamentul pe cuvânt de onoare, în acest sens.

Se afirma cu acest prilej, că susnumiţii au fost eliberaţi din lagăr în urma unei scrisoare intervenţii pe consideraţiunii de legătură de familie a unuia dintre cei doi cu familia D-LUI ALEX.GHICA.

In timpul scurt cât au stat în arestul Direcţiunii, nu li s'a făcut nici o cercetare, Grupa neprimind nici un ordin în acest sens, ci doar dl. LUCREŢIU PATRASCANU a fost adus în birou când mama D-sale a cerut D-lui subinspector D.C. POPESCU să-l vadă sau să-i prédea pachetul adus.

Susţin şi semnez propriu.

ss. ION V.TAFLARU

24 Martie 1950.

17.

24.3.950 280

Declarație

Subsemnatul Ion V. Taflan, fost șef de Poliție în Direcțiunea Gral a Poliției, declar următoarele cu privire la cele ce sunt întrebat:

Pe la sfârșitul anului 1940 sau cel târziu în prima jumătate a anului 1941, cunoscuții militanți comuniști Lucrețiu Pătrășcanu și Scarlat Calimachi, internați în lagăr în vara anului 1940, când au fost înființate pentru prima dată lagărele pentru militanții comuniști, au fost aduși la Direcțiunea Gral a Poliției din ordinul d-lui Director Gral al Poliției de atunci Alex. Ghica. Scopul pentru care îi aduseseră la Direcțiune a fost pentru a fi eliberați din lagăr. La Direcțiune, în arest, n-au stat decât cel mult o zi.

Știu că chiar în dimineața zilei când au sosit la Direcțiune, a venit la Grupă mama d-lui Pătrășcanu și soția unuia dintre ei, cerând d-lui subinspector de poliție D.C. Popescu să vorbească cu fiul ei sau să-i predea alimente.

Către ora prânzului în aceiași zi ambii au fost chemați sus de d-l director gral Alexandru Ghica și în aceiași zi au fost puși în libertate amândoi.

Rețin că mi-a comunicat și mie, fie d-l subinspector D.C. Popescu, fie [illegible] d-l inspector Stratilescu, că Scarlat

[illegible] ./. 24 martie 1950

Calimachi și Lucrețiu Pătrășcanu au fost eliberați din lagăr de d-l ministru [illegible] de atunci Alex. Ghica sub condițiunea de a se abține dela orice activitate politică de stânga, lucru la care ei au consimțit, luându-și, față de dânsul, angajamentul pe cuvânt de onoare, în acest sens.

Se afirmă cu acest prilej, că susnumiții au fost eliberați din lagăr în urma unei serioase intervenții pe considerațiuni de legătură de familie a unuia dintre cei doi, cu familia d-lui Alex Ghica.

In timpul scurt cât au stat în arestul Direcțiunei, nu li s'a făcut nici o cercetare, Grupa neprimind nici un ordin în acest sens, ci doar d-l Lucrețiu Pătrășcanu a fost adus în birou când mama d-sale a cerut d-lui subinspector S. C. Popescu să-l vadă sau să-i predea pachetul adus.

Susțin și semnez propriu.

Sontafe 24 Martie.

A. 31-3-50 ~~129~~ 135

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ION V.TAFLARU,fost Sef de Poliţie în Direcţiunea Generală a Poliţiei,declar următoarele referitor la întrebările ce mi se pun:

1/. Imediat după rebeliunea legionară din Ianuarie 1941,Dl.Inspector D.C.POPESCU, fost şef al grupei unde funcţionam eu, a fost delegat cu conducerea Corpului Detectivilor,iar Dl.Inspector STRATILESCU STRATE, a preluat conducerea direcţiei de Siguranţă,în locul D-lui DIRECTOR MAIMUCA ce fusese arestat chiar în ziua declarării rebeliunei - 21 Ianuarie 1941.-

După câteva zile dela restabilirea ordinei Dl.Inspector STRATILESCU a cerut grupei să i se prezinte un referat complect despre activitatea şi antecedentele fruntaşilor comunişti LUCRETIU PATRASCANU şi SCARLAT CALIMACHI.- Nu reţin dacă ordinul despre efectuarea acestei lucrări mi l-a dat personal sau prin Dl.D.C.POPESCU care gira conducerea Corpului Detectivilor.

In tot cazul pot preciza că n'am primit acest ordin personal dela Dl.Inspector STRATILESCU sau POPESCU,poate mi-a venit la grupă printr'o notă de serviciu sau telefonic.-

2/. Nu reţin să fi luat cunoştinţă de conţinutul cererii de eliberare din lagăr a D-lui LUCRETIU PATRASCANU şi de felul cum era motivată,dar reţin rezoluţia ce s'a pus pe această cerere de Dl.ALEX.GHICA fostul Director General al Siguranţei în timpul regimului legionar,care suna în felul următor, după cum îmi amintesc : " Se pune în libertate întrucât şi-a luat angajamentul faţă de mine pe cuvânt de onoare că nu va mai activa în mişcarea comunistă ".-

3/. Referatul făcut de mine ,la cererea D-lui Inspector STRATILESCU,în legătură cu punerea în libertate a d-lui LUCRETIU PATRASCANU (ca şi a d-lui SCARLAT CALIMACHI - întrucât simultan şi prin acelaş ordin mi s'a cerut referatul)se refere la activitatea şi antecedentele complete în mişcarea comunistă a celor doi fruntaşi menţionaţi,aşa precum sunt cunoscuţi în dosarele personale ce posedau la arhiva Siguranţei,cât şi orice alte cunoştinţe pe care le are serviciul,din informaţii şi urmărirea pe teren a mişcării comuniste,despre activitatea comunistă a acestor doi militanţi proeminenţi ai mişcării de stânga.-

.//.

4/. N'am nici o cunoştinţă despre vreun angajament pe care şi l'ar fi luat dl. LUCRETIU PATRASCANU în legătură cu punerea sa în libertate, afară de cel platonic " pe cuvânt de onoare, că nu va mai activa în mişcarea comunistă" luat faţă de Dl. ALEX. GHICA cu ocazia punerii lui în libertate, aşa cum rezultă din rezoluţia pusă pe cererea respectivului.-

5/. Dl. LUCRETIU PATRASCANU a fost pus în libertate de Dl. ALEX. GHICA, fost director general al Siguranţei între 6 Sept. 1940 şi 21 Ianuarie 1941.-

Nu pot preciza data exactă însă cred că a fost pus în libertate prin Noembrie sau Decembrie 1940, întrucât reţin că era vreme de toamnă târzie.-

6/. Referatul cu antecedentele complete în mişcarea comunistă a fruntaşilor LUCRETIU PATRASCANU şi SCARLAT CALIMACHI, mi-a fost cerut, sau mai exact, l-am întocmit la cererea d-l inspector STRATILESCU STRATE, în calitatea ce avea atunci când a dat ordin să i se întocmească acest referat de director al Poliţiei de Siguranţă.-

Nu pot preciza data când mi-a fost cerut acest referat, însă absolut sigur după arestarea D-lui ALEX. GHICA şi MAIMUCA, adică după 23 Ianuarie 1941, la un interval scurt de câteva zile sau poate chiar imediat după reprimarea rebeliunii.-

Nu mi s'a dat nici verbal nici în scris, nici o justificare despre scopul pentru care mi s'a cerut să întocmesc această lucrare.-

Totuşi reţin că se vorbea că această lucrare urmează să fie folosită de cei care anchetau activitatea D-lui Al. GHICA şi pentru care urmează să dea justificare şi legătură cu eliberarea acestor fruntaşi comunişti faţă de ampla lor activitate în cadrul mişcării comuniste sau să fie reinternaţi aceştia.-

7/. N'am nici o cunoştinţă de locul unde se afla Dl. LUCRETIU PATRASCANU în momentul când mi s'a cerut să întocmesc lucrarea în chestiune şi nici n'am primit vreun ordin atunci când a fost eliberat să-i controlez activitatea pe teren sau pe cale informativă.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau, o susţin şi semnez propriu.-

ss/. ION V. TAFLARU

31 Martie 1950.-

14.3.950 231
Dat în fața noastră
137

Declarație

Subsemnatul Ion V. Taflan, fost șef de Politic în Direcțiunea Gral[ă] a Poliției, declar următoarele, referitor la întrebările ce mi se pun:

1/ Imediat după rebeliunea legionară din Ianuarie 1941, d-l Inspector S.C. Popescu, fost șef al Grupei unde funcționam eu, a fost delegat cu conducerea Corpului detectivilor, iar d-l Inspector Stratilescu Stratè a preluat conducerea direcției de siguranță, în locul d-lui director Mainescu ce fusese arestat chiar în ziua declanșării rebeliunii - 21 Ianuarie 1941.

După câteva zile dela restabilirea ordinei d-l Inspector Stratilescu a cerut Grupei să i se prezinte un referat complet despre activitatea și antecedentele fruntașilor comuniști Lucrețiu Patrașcanu și Scarlat Calimachi. Nu rețin dacă ordinul despre efectuarea acestei lucrări mi l-a dat personal sau prin d-l S.C. Popescu care gira conducerea corpului detectivilor.

In tot cazul pot preciza că n'am primit acest ordin personal dela d-l Inspector Stratilescu sau Popescu, poate mi-a venit la Grupă printr'o notă de serviciu sau telefonic.

2/ Nu rețin să fi luat cunoștință de conținutul cererii de eliberare din lagăr a d-lui Lucrețiu Pătrășcanu și de felul cum era motivată; dar rețin rezoluția ce s'a pus pe această cerere de d-l Alex. Ghica fostul director gral al Siguranței în timpul regimului legionar, care suna în felul următor, după cum îmi amintesc: „se pune în libertate, întrucât și-a luat angajamentul față de mine, pe cuvânt de

Ion Taflan ✓. 14 Martie 1950.

onoare, că nu va mai activa în mişcarea comunistă!"

3) Referatul făcut de mine, la cererea d-lui Inspector Stratilescu, în legătură cu punerea în libertate a d-lui Lucrețiu Pătrășcanu (ca și cel al lui Scarlat Calimachi - întrucât simultan și prin același ordin mi s'a cerut referatul) se referea la activitatea și antecedentele complete în mișcarea comunistă a celor doi fruntași menționați, așa precum sunt cunoscute în dosarele personale ce posedau la arhiva Siguranței; cât și orice alte cunoștințe pe care le are serviciul, din informații și urmărirea pe teren a mișcării comuniste, despre activitatea comunistă a acestor doi militanți proeminenți ai mișcării de stânga.

4) N'am nicio cunoștință despre vreun angajament pe care și l-ar fi luat d-l Lucrețiu Pătrășcanu în legătură cu punerea sa în libertate, afară de cel platonic „pe cuvânt de onoare, că nu va mai activa în mișcarea comunistă;" luat față de „d-l Alex. Ghica cu ocazia punerii lui în libertate", așa cum rezultă din rezoluția pusă pe cererea respectivului.

5) D-l Lucrețiu Pătrășcanu a fost pus în libertate de d-l Alex. Ghica, fost director general al Siguranței între 6 Sept 1940 și 21 Ianuarie 1941.

Nu pot preciza data exactă; însă cred că a fost pus în libertate prin Noembrie sau Decembrie 1940, întrucât știu că era vreme de toamnă târzie.

6) Referatul cu antecedentele complete în mișcarea comunistă a fruntașilor Lucrețiu Pătrășcanu și Scarlat Calimachi, mi-a fost cerut, sau mai exact, l-am întocmit la cererea d-lui Inspector

[illegible] ⁄. 23 Martie 1950.

Stătulescu Stroe, în calitatea ce avea atunci când a dat ordin să i se întocmească acest referat, de director al poliției de siguranță.

Nu pot preciza data când mi-a fost cerut acest referat, însă absolut sigur după arestarea d-lui Alex. Sluica și Iacomnea, adică după 23 Ianuarie 1941, la un interval scurt de câteva zile sau poate chiar imediat după reprimarea rebeliunii.

Nu mi s'a dat nici verbal nici în scris, nicio justificare despre scopul pentru care mi s'a cerut să întocmesc această lucrare.

Totuși rețin că se vorbea că această lucrare urmează să fie folosită de cei care anchetau activitatea d-lui Alex Sluica și pentru care urmează să dea justificare în legătură cu eliberarea acestor fruntași comuniști, față de ampla lor activitate în cadrul mișcării comuniste sau să fie reinternați aceștia.

7/. N'am nicio cunoștință de locul unde se afla d-l Lucrețiu Pătrășcanu în momentul când mi s'a cerut să întocmesc lucrarea în chestiune și nici n'am primit vreun ordin atunci când a fost eliberat să-i controlez activitatea pe teren sau pe cale informativă.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și semnez propriu.

Sontag

31 Martie 1950.

13.4.50 246 139

A.

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ION V.TAFLARU,fost şef de Poliţie în Direcţiunea Generală a Poliţiei,declar următoarele cu privire la cele ce sunt întrebat :

Pe avocatul SRAER IOSIF îl cunosc din vedere,din anul 1933,când cu prilejul judecării procesului conducătorilor grevei dela Griviţa am fost delegat de serviciu pentru măsuri de pază şi ordine,la consiliul de război al Corpului II Armată unde se judeca acest proces la care Dl.SRAER IOSIF era unul dintre apărătorii celor inculpaţi.-

De atunci nu l'am mai văzut până în anul 1941 sau 1942,când colegul meu SAVA DUMITRESCU dela Prefectura Poliţiei Capitalei,mi-a comunicat să nu mai iau măsuri de internarea lui în lagăr sau de urmărire,întrucât i-a fost recomandat de o înaltă personalitate,ca fiindu-i cunoscut şi protejatul său.-

Totodată colegul meu SAVA DUMITRESCU mi-a precizat că nu mai desfăşoară nici o activitate în cadrul mişcării comuniste şi m'a invitat să merg cu el la dânsul acasă să mi-l prezinte personal pentru a-l cunoaşte.-

Nu reţin dacă chiar în aceiaşi zi,sau ulterior colegul meu SAVA DUMITRESCU m'a condus la locuinţa d-lui SRAER IOSIF,prezentându-mi-l personal.- Până în acest moment nici odată nu l-am cunoscut personal pe Dl.SRAER IOSIF.-

Cu această primă ocazie am stat de vorbă circa o oră,discutând chestiuni de ocazie,între altele faptul menţionat de mine că-l cunosc din vedere de când pledase în procesul dela Griviţa,când pledoaria sa a durat două şedinţe şi impresia ce mi-o lăsase cu acea ocazie în sensul că a fost figura cea mai proeminentă dintre cei peste douăzeci de avocaţi cari au pledat în acel proces.-

Tot împreună cu colegul meu SAVA DUMITRESCU şi invitat de acesta am mai fost odată sau cel mult de două ori la intervale destul de mari la locuinţa D-lui SRAER IOSIF în vizite amicale.-

.//.

Din primăvara anului 1944 şi până la 23 August acelaş an, am fost invitat personal de Dl.SRAER IOSIF la masă la locuinţa sa de două sau de trei ori,întrucât îi comunicasem că sunt singur în Bucureşti,familia fiindu-mi evacuată din cauza bombardamentelor.-

De când l'am cunoscut personal şi până la 23 August 1944 dl.SRAER IOSIF la diferite intervale mă chema la telefon să mă văd cu dânsul,prilej cu care mă întreba dacă se fac cumva arestări de evrei,cunoscuţi militanţi comunişti,pentru a fi internaţi sau deportaţi.-

Il informam de fiecare dată asupra problemei ce-l interesa,el justificându-mi aceasta pe tema unor svonuri alarmiste şi al asaltului unor prieteni personali ai săi interesaţi în astfel de măsuri,spre a-şi lua măsuri de precauţiune.-

Alte ori şi în special prin anii 1943 şi 1944 nici nu mai mă chema să mă văd cu dânsul când avea să mă întrebe despre măsuri de soiul acesta, ci doar la telefon îmi spunea dacă este ceva nou,dându-i relaţiile necesare tot pe această cale sau dacă era cazul să-i vorbesc îi ceream să-l văd.-

Totdeauna i-am dat relaţii juste în această chestiune.-

Deasemeni mai îmi solicita uneori când erau arestaţi în probleme comuniste să-i spun ~~ix~~ ce situaţie are câte unul pentru care spunea că este rugat de cunoştinţele sale sau prieteni să se intereseze,ştiindu-l că are cunoştinţe sau legături amicale cu unii poliţişti,relaţii pe care deasemeni i le dam sau uneori îmi solicita permisiunea de a li se aduce unor arestaţi,aflaţi în cercetări,de către membrii familiei alimente şi lucruri de îmbrăcăminte,concesiune ce o făceam dealtfel pentru oricare arestat,indiferent dacă eram solicitat de cineva sau nu,destul că se prezenta cineva din familie cu astfel de cereri.-

Niciodată n'am discutat cu el despre antecedentele sale în mişcarea comunistă şi cu atât mai puţin nu mi-am permis să-i cer vreodată să-mi spună dacă are legături cu mişcarea.-

Deseori îmi spunea în convorbirile ce aveam cu el că este prieten intim cu Dl.ALEX.MADARJAC,colonel magistrat şi Secretar General la Ministerul Afacerilor Interne la care spunea că se duce ca la dânsul acasă,fiindu-i prieten vechi, originari din acelaş oraş sau judeţ.-

In legătură cu întrebarea ce mi se pune,dacă am

./.

primit dela Dl. SRAER IOSIF bani,din partea femeii WEIGL,precizez că nici în acest caz şi nici în oricare altul Dl.SRAER IOSIF nu mi-a oferit sau vorbit despre aşa ceva.-

Dacă Dl.SRAER IOSIF,fost protejat al meu,cunoscut în împrejurările arătate mai sus,şi-a permis să se dedea la manevre sau acte incorecte,abuzând de numele meu sau prietenia ce i-am acordat le-a făcut pe cont propriu şi fără cunoştinţa mea.-

In ce mă priveşte precizez că n'am primit dela Dl. SRAER niciodată bani pentru vreo chestiune în legătură cu serviciul pe care l-am avut.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau,o susţin şi semnez propriu.-

ss/. ION TAFLARU

13 Aprilie 1950.-

17

124.950 249

133

Declarație

Subsemnatul Ion V. Taflanu, fost șef de Poliție în Direcțiunea g-rală a Poliției, declar următoarele cu privire la cele ce sunt întrebat:

Pe avocatul Drayer Iosif, îl cunosc din vedere, din anul 1933, când cu prilejul judecării procesului conducătorilor Grevei dela Grivița am fost delegat de serviciu pentru măsuri de pază și ordine, la consiliul de războiu al Corpului II Armată unde se judeca acest proces la care D-l Drayer Iosif era unul dintre apărătorii celor inculpați.

De atunci nu l-am mai văzut până în anul 1941 sau 1942, când colegul meu Sava Dumitrescu dela Prefectura Poliției Capitalei, mi-a comunicat să nu mai iau măsuri de internarea lui în lagăr sau de urmărire, întrucât i-a fost recomandat de o înaltă personalitate, ca fiindu-i cunoscut și protejatul său.

Totodată colegul meu Sava Dumitrescu mi-a precizat că nu mai desfășoară nicio activitate în cadrul mișcării comuniste și m'a invitat să merg cu el la dânsul acasă să mi-l prezinte personal pentru ca a-l cunoaște.

Iscălit / 13 Aprilie 1950.

Nu rețin dacă chiar în aceiaș zi, sau ulterior, colegul meu Sava Dumitrescu m'a condus la locuința d-lui Strayer Iosif, prezentându-mi-l personal. Până în acest moment niciodată nu l-am cunoscut personal pe d-l Strayer Iosif.

Cu această primă ocazie am stat de vorbă circa o oră, discutând chestiuni de ocazie, între altele faptul menționat de mine că-l cunosc din vedere de când pledase în procesul dela Cernița, când pledoaria sa a durat două ședințe și impresia ce mi-o lăsase cu acea ocazie în sensul că a fost figura cea mai proeminentă dintre cei peste douăzeci de avocați cari au pledat în acel proces.

Tot împreună cu colegul meu Sava Dumitrescu și invitat de acesta am mai fost odată sau cel mult de două ori la intervale destul de mari la locuința d-lui Strayer Iosif în vizite amicale.

Din primăvara anului 1944 și până la 23 August acelaș an, am fost invitat personal de d-l Strayer Iosif la masă la locuința sa de două sau trei ori, întrucât îi comunicasem că sunt singur în București, familia fiindu-mi

Sontată ·/. 13 Aprilie 1950.

evacuati din cauza bombardamentelor.

De când l-am cunoscut personal și până la 23 August 1944 d-l Drayer Iosif la diferite intervale mă chema la telefon să mă văd cu dânsul, prilej cu care mă întreba dacă se fac cumva arestări de evrei, cunoscuți militanți comuniști, pentru a fi internați sau deportați.

Il informam de fiecare dată asupra problemei ce-l interesa, el justificându-mi aceasta pe tema unor zvonuri alarmiste și al asaltului unor prieteni personali ai săi interesați în astfel de măsuri, spre a-și lua măsuri de precauțiune.

Alteori și în special prin anii 1943 și 1944 nici nu mai mă chema să mă văd cu dânsul când avea să mă întrebe despre măsuri de soiul acesta, ci doar la telefon îmi spunea dacă este ceva nou, dându-i relațiile necesare tot pe această cale sau dacă era cazul să-i vorbesc îl chemam să-l văd.

Totdeauna i-am dat relații juste în această chestiune.

Deasemeni mai îmi solicita uneori când erau arestați în probleme comuniste să-i spun ce situație are câte unul pentru care spunea că este rugat de cunoștințele sale sau prieteni să se intereseze, știindu-l că are cunoștințe sau legături amicale cu unii polițiști; relații pe care deasemeni i le dam sau uneori îmi solici-

Pontaty ./. 13 Aprilie 1950.

cita permisiunea de a li se aduce unor arestati, aflati în cercetări, de către membrii familiei alimente ori lucruri de îmbrăcăminte, concesiune ce o făceam deaetfel pentru oricare arestat, indiferent dacă eram solicitat de cineva sau nu, destul că se prezenta cineva din familie cu astfel de cereri.

Niciodată n'am discutat cu el despre antecedentele sale în mișcarea comunistă și cu atât mai puțin nu mi-am permis să-i cer vreo dată să-mi spună dacă are legături cu mișcarea.

Deseori îmi spunea în convorbirile ce aveam cu el că este prieten intim cu d-l Alex. Nădărjac, colonel magistrat și secretar gral la Ministerul Afacerilor Interne la care spunea că se duce ca la dânsul acasă, fiindu-i prieten vechiu, originari din acelaș oraș sau județ.

În legătură cu întrebarea ce mi se pune, dacă am primit dela d-l Srayer Iosif bani, din partea femeii Weiyl, precizez că nici în acest caz și nici în oricare altul d-l Srayer Iosif nu mi-a oferit sau vorbit despre așa ceva.

Dacă d-l Srayer Iosif, fost protejat al meu, cunoscut în împrejurările arătate mai sus, și-a permis să se dedea la

Sontatl ·/ 13 Aprilie 1950.

la manevre sau acte incorecte, abuzând de numele meu sau prietenia ce i-am acordat le-a făcut pe cont propriu și fără cunoștința mea.

În ce mă privește precizez că n'am primit dela dl. Srayer niciodată bani pentru vreo chestiune în legătură cu serviciul pe care l-am avut.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și semnez propriu.

Fontaty 13 Aprilie 1950.

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ION V.TAFLARU,fost şef de Poliţie în Siguranţa Generală declar următoarele cu privire la cele ce sunt întrebat :

1/. Cu numitul SRAER IOSIF mi-a făcut cunoştinţă c[u] colegul meu SAVA DUMITRESCU, care m'a anunţat într'o seară să merg cu el la locuinţa lui SRAER pentru a mi-l prezenta ca să-l cunosc personal, lucru pe care l'am şi făcut.-

2/. Motivul pe care mi l-a spus SAVA DUMITRESCU în legătură cu susnumitul a fost ca să ştiu că i-a fost şi lui recomandat de o personalitate a zilei ALEX.MADARJAK, Col.Magistrat şi Secretar General la Ministerul Afacerilor Interne, ca prieten al său,că nu v'a desfăşura nici un fel de activitate contrar legilor de ordine ale ţării şi ca atare să nu-l mai urmărim pentru arestare şi internare.-

3/. Chemarea mea prin SAVA DUMITRESCU ca să-l cunosc pe SRAER nu a avut alt scop decât de a-l cunoaşte şi de a mă cunoaşte personal.-

Precizez că n'am urmărit nici un alt scop afară de cunoaşterea personală şi scoaterea lui de sub măsurile de urmărire şi internare.-

Nici colegul meu SAVA DUMITRESCU şi nici SRAER, cu prilejul cunoaşterii nu mi-a comunicat alt scop afară de cel arătat.-

4/. Prima dată când l'am cunoscut am fost introdus la locuinţa lui SRAER de colegul meu SAVA DUMITRESCU.-

5/. După această primă prezentare am mai fost la SRAER acasă de cel mult trei sau patru ori,în primăvara şi vara anului 1944,fiind invitat telefonic de SRAER la masă, întrucât ştia dela mine că sunt singur în Bucureşti,după evacuarea familiei mele în provincie.-

Când am fost invitat la masă,am fost absolut singur,iar cu colegul meu SAVA DUMITRESCU,după prima prezentare când m'a introdus în casa lui,am mai fost poate cel mult odată,fiind anunţat tot de SAVA,în scopul de a-i face o vizit[ă] personală.-

6/. Atât când am fost însoţit de colegul meu SAVA DUMITRESCU,cât şi ulterior când am fost singur invitat de

./.

SRAER,discuţiile pe care le provoca erau în legătură cu măsurile de ordine,privind pe militanţii comunişti, ca internări,deportări,etc.sau chestiuni de ordin general şi fără nici o legătură cu situaţia politică.-

Trebue să menţionez că în afară de vizitele ce i-am făcut la domiciliu,însoţit şi anunţat de colegul meu SAVA DUMITRESCU sau invitat personal de SRAER telefonic, aşa cum am arătat mai sus,mai m'au văzut cu SRAER în mai multe rânduri,la eşirea lui dela birou,(Soc.CABANA) în Str.Academiei sau în Bulevardul Brătianu fiind chemat tot de el la telefon.

7/. In toate întrevederile pe care lea- avut cu SRAER atât acasă la dânsul cât şi în oraş,după cum am specificat la punctul precedent, susnumitul se interesa de situaţi măsurilor ce se luau contra militanţilor de stânga în special în ce priveşte elementul evreesc,ca deportări sau internări.- Personal,mi-a lăsat impresia căera solicitat de prieteni,cunoştinţe sau rude în această direcţie, ştiind probabil că el are legături atât la Prefectură cât şi la Siguranţă.-

In ce mă priveşte îi arătam situaţia exactă totdeauna când se interesa de aceste chestiuni,ştiind că are legături de prietenie intimă cu secretarul G-ral dela Interne, despre care spunea deseori că merge la el la Minister ca la dânsul acasă,motiv pentru care nu mă gândeam să-l induc în eroare.-

8/. Afirm cu toată tăria şi-mi asum totală răspundere pentru această afirmaţie că SRAER niciodată nu mi-a dat vre-o informaţie de natură comunistă,sau vreo relaţie despre activitatea lui sau a altora,prezentă sau trecută în mişcarea comunistă pentrucă niciodată n'am discutat şi nici nu mi-am permis să-l întreb despre aşa ceva,cunoscându-i situaţia de intim prieten al Secretarului General dela Interne.-

9/. In afară de relaţiile pe care i le dam atunci când mă solicita în legătură cu măsurile de arestări pentru internări sau deportări n'am făcut nici un alt serviciu D-lui SRAER IOSIF, afară de cazul aducerii unei cumnate a sa dela Chişinău în Bucureşti la care am contribuit şi eu şi despre care voi arăta amănunţit într'o declaraţie aparte.-

10/. Dintre personalităţile de seamă din acea perioadă cu care se arăta că este prieten şi are legături ca atare, Dl.SRAER pomenea adeseori de Dl.ALEX.MADARJAC.- De alt nume sau altă personalitate a zilei nu l'am auzit vorbind.-

./.

11/. Nu cunosc motivul,cauzele sau natura reală a legăturilor sale apropiate cu Dl.ALEX.MADARJAC.- Reţin însă că afirma că îi este prieten vechi,fiind originari din acelaş oraş moldovenesc,Vaslui exprimându-se deseori că sunt amândoi Vasluieni.-

12/. Precizez că avocatul IOSIF SRAER nu mi-a furnizat personal nici un fel de informaţie despre activitatea prezentă sau trecută a Partidului Comunist şi nici n'am vreo cunoştinţă că ar fi furnizat informaţii ca atare altor persoane.-

Este locul să menţionez deasemeni că atunci când pentru prima dată colegul meu SAVA DUMITRESCU mi-a vorbit de el şi m'a invitat la locuinţa lui ca să ne cunoaştem personal,mi-a precizat şi dânsul că nu-l interesează trecutul său în mişcarea comunistă,faţă de felul cum îi fusese recomandat ca să-l ia sub protecţie de Dl.ALEX.MADARJAC şi mi-a precizat chiar că dacă-l v'a dovedi însă că activează nu v'a ţine seamă de relaţiile lui de prietenie cu Secretarul General şi v'a lua contra lui măsuri în consecinţă.-

13/. Niciodată nu mi-a vorbit şi nici nu l'am întrebat vreodată pe Avocatul SRAER de legăturile lui prezente sau trecute cu Partidul Comunist.-

14/. Calificarea pe care o atribuiam avocatului SRAER era aceia de protejat,în ce priveşte natura reală a relaţiilor lui cu mine.- Am putut deduce însă din felul,repetat cum se interesa de măsurile de ordine privind pe militanţii comunişti cunoscuţi, ca internări sau deportări ori aflaţi sub cercetări că dânsul este cunoscut de o serie de oameni interesaţi în acest fel de operaţiuni că are legături cu organele poliţieneşti şi care apelau la el pentru a-şi lua măsuri de precauţiune,atunci când se lansau sau circulau svonuri în public în acest sens.-

Nu cunosc natura relaţiilor sale cu acei interesaţi în această privinţă-

Este adevărat că uneori când mă întreba dacă se confirmă ştirile care circulau în public în sensul de mai sus se arăta desinteresat,specificându-mi numai că un prieten, cunoscut sau rudă este alarmată de unele svonuri de această natură.-

Precizez cu toată tăria că nici nu este vorba de vreo misiune pe care să i-o fi dat-o eu avocatului IOSIF SRAER,de viitor,în sânul Partidului Comunist.Român

Susţin şi semnez propriu prezenta declaraţie dată

de bună voie.-

ss/. ION V.TAFLARU

24 Aprilie 1950.-

24.4.950 278
Dat răspuns noastră
[illegible]
[illegible]

Declaraţie

Subsemnatul Ion V. Taflaru, fost şef de Poliţie în Siguranţa Gral. declar următoarele cu privire la cele ce sunt întrebat:

1) Cu numitul Frayer Iosif mi-a făcut cunoştinţă colegul meu Sava Dumitrescu, care m'a invitat într'o seară să merg cu el la locuinţa lui Frayer pentru a mi-l prezenta ca să-l cunosc personal, lucru pe care l-am şi făcut.

2) Motivul pe care mi l-a spus Sava Dumitrescu în legătură cu susnumitul a fost ca să ştiu că i-a fost şi lui recomandat de o personalitate a zilei Alex. Mădârjac, col. Magistrat şi secretar gral la Ministerul Afacerilor Interne, ca prieten al său, că nu va desfăşura nici un fel de activitate contrarie legilor de ordine ale ţării şi ca atare să nu-l mai urmărim pentru arestare şi internare.

3) Chemarea mea prin Sava Dumitrescu, ca să cunosc pe Frayer nu a avut alt scop decât de a-l cunoaşte şi de a mă cunoaşte personal.

Precizez că n'am urmărit nici un alt scop afară de cunoaşterea personală şi scoaterea lui de sub măsurile de urmărire şi internare.

Ion Taflaru [illegible] 24 Aprilie 1950.

Nici colegul meu Sava Dumitrescu şi nici Frayer, cu prilejul cunoaşterii nu mi-a comunicat alt scop afară de cel arătat.

4) Prima dată când l-am cunoscut am fost introdus la locuinţa lui Frayer de colegul meu Sava Dumitrescu.

5) După această primă prezentare am mai fost la Frayer acasă de cel mult trei sau patru ori, în primăvara şi vara anului 1944, fiind invitat telefonic de Frayer la masă, întrucât ştia dela mine că sunt singur în Bucureşti, după evacuarea familiei mele în provincie.

Când am fost invitat la masă, am fost absolut singur, iar cu colegul meu Sava Dumitrescu, după prima prezentare când m'a introdus în casa lui, am mai fost poate cel mult odată, fiind anunţat tot de Sava, în scopul de a-i face o vizită personală.

6). Atât când am fost invitat de colegul meu Sava Dumitrescu, cât şi ulterior când am fost singur invitat de Frayer, discuţiile pe care le purtam erau în legătură cu măsurile de ordine, privind pe militanţii comunişti; ca internări, deportări, etc. sau chestiuni de ordin general şi fără nicio legătură cu situaţia politică.

[signature] 22 Aprilie 1950.

Trebue să menționez că în afară de vizitele ce i-am făcut la domiciliu, invitat și anunțat de colegul meu Sava Dumitrescu sau invitat personal de Srayer telefonic, așa cum am arătat mai sus, mai m'am văzut cu Srayer în mai multe rânduri, la eșirea lui dela birou (Soc. Cabana) în strada Academiei sau în ~~[illegible]~~ bulevardul Brătianu, fiind chemat tot de el la telefon.

Ștefan Domnine Fonta

7/ In toate intrevederile pe care le-am avut cu Srayer atât acasă la dânsul cât și în oraș, după cum am specificat la punctul precedent, susnumitul se interesa de situația măsurilor ce se luau contra militanților de stânga în special în ce privește elementul evreesc, ca deportări sau internări. Personal, mi-a lăsat impresia că era solicitat de prieteni cunoștințe sau rude în această direcție, știind probabil că el are legături atât la Prefectură cât și la Siguranță.

In ce mă privește îi arătam situația exactă totdeauna când se interesa de aceste chestiuni, știind că are legături de prietenie intimă cu Secretarul gral dela Interne, despre care spunea deseori că merge la el la Minister ca la dânsul acasă, motiv pentru care nu mă gândeam să-l induc în eroare.

Fontal ./. 24 Aprilie 1950.

8) Afirm cu toată tăria și-mi asum totală răspundere pentru această afirmație că Frayer niciodată nu mi-a dat vreo informație de natură comunistă, sau vreo relație despre activitatea lui sau a altora, prezentă sau trecută în mișcarea comunistă; pentrucă niciodată n'am discutat și nici nu mi-am permis să-l întreb despre asa ceva, cunoscându-i situația de intim prieten al secretarului gal dela interne.

9) In afară de relațiile pe care i le dam atunci când mă solicita în legătură cu măsurile de arestări pentru internări sau deportări n'am făcut nici un alt serviciu d-lui Frayer Iosif, afară de cazul aducerii mei cumnate a sa dela Chișinău în Buc. la care am contribuit și eu și despre care voiu arăta amănunțit într'o declarație aparte.

10) Dintre personalitățile de seamă din acea perioadă cu care se arăta că este prieten și are legături ca atare, d-l Frayer pomenea adeseori de d-l Alex. Hădărjac. De alt nume sau altă personalitate a zilei nu l-am auzit vorbind.

11) Nu cunosc motivul, cauzele sau natura reală a legăturilor sale apropiate cu d-l Alex Hădărjac. Rețin însă că afirma că îi este prieten vechi, fiind originari din acelaș

[signature] ./. 24 Aprilie 1950.

oraș moldovenesc, Vaslui, exprimându-și deseori că sunt amândoi Vasluieni.

12) Precizez că avocatul Iosif Strayer nu mi-a furnizat personal nici un fel de informații despre activitatea prezentă sau trecută a partidului comunist și nici n'am vreo cunoștință că ar fi furnizat informații ca atare altor persoane.

Este locul să menționez deasemeni că atunci când pentru prima dată colegul meu Sava Dumitrescu mi-a vorbit de el și m'a invitat la locuința lui ca să ne cunoaștem personal, mi-a precizat și dânsul că nu-l interesează trecutul său în mișcarea comunistă, față de felul cum și fusese recomandat ca să-l ia sub protecție de Dr. Alex. Răddyac și mi-a precizat chiar că dacă îl va dovedi însă că activează nu va ține seamă de relațiile lui de prietenie cu secretarul pal și va lua contra lui măsuri în consecință.

13) Niciodată nu mi-a vorbit și nici nu l-am întrebat vreodată pe avocatul Strayer de legăturile lui prezente sau trecute cu partidul comunist.

14) Calificarea pe care o atribuiam avocatului Strayer era aceia de protejat, în ce privește natura reală a relațiilor lui cu mine. Am putut deduce însă din felul repetat cum se interesa de măsurile de ordine

Sontak ⁄. 24 Aprilie 1950.

privind pe militanții comuniști cunoscuți, ca internări sau deportări ori aflați sub cercetări că dânsul este cunoscut de o serie de oameni interesați în acest fel de operațiuni că are legături cu organele polițienești și care apelau la el pentru a-și luá măsuri de precauțiune, atunci când se lansau sau circulau zvonuri în public în acest sens.

Nu cunosc natura relațiilor sale cu acei interesați în această privință.

Este adevărat că uneori când mă întreba dacă se confirmă știrile care circulau în public în sensul de mai sus se arăta dezinteresat, specificându-mi numai că un prieten, cunoscut sau rudă este alarmată de unele zvonuri de această natură.

Precizez cu toată tăria că nici nu este vorba de vreo misiune pe care să i-o fi dat-o eu avocatului Iosif Frayer, de către, în sânul partidului comunist.

Susțin și semnez propriu, prezenta declarație dată de bună voie. Jontaf [illegible] 24 Aprilie 1950

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ION V.TAFLARU, fost şef de Poliţie în Direcţiunea Generală a Poliţiei,declar următoarele cu privire la cele ce sunt întrebat;

Pe doctorul SANDU LIEBLICH l-am cunoscut prin anul 1941 sau 1942 în următoarele împrejurări :

La un interval de timp după ce colegul meu SAVA DUMITRESCU mă învitase la locuinţa D-lui SRAER spre a mi-l prezenta şi cunoaşte personal în scopul de a nu-l mai urmări pentru activitatea şi antecedentele lui în mişcarea de stânga,pe motivul că îi este recomandat de o personalitate a zilei ca să-l ţină sub protecţia sa,mi-a făcut o vizită la birou sau poate m'a chemat la dânsul la Prefectură,nu mai reţin precis şi mi-a spus că protejatul nostru SRAER este bun prieten cu doctorul SANDU LIEBLICH care se află în aceiaş situaţie ca şi el şi că ţine şi mă roagă stăruitor să-l eludez dela măsurile de urmărire pentru antecedentele sale,asigurându-mă că nu desfăşoară nici un fel de activitate protivnică legilor de ordine ale ţării.-

Totodată colegul meu SAVA DUMITRESCU mi-a cerut să-i spun când pot să mă văd cu el ulterior spre a mi-l prezenta şi cunoaşte personal pe doctorul SANDU LIEBLICH.-

Nu numai că n'am avut nimic de obiectat la cererea ce-mi făcuse colegul meu SAVA DUMITRESCU,dar această chestiune am socotit-o pentru mine de mare folos şi binevenită,întrucât aveam nevoie în familia mea de serviciile unui medic,pentru tratamentul ce-l urma soacra mea,D-na MARIA Lt.PETRESCU,care făcea săptămânal injecţii în oraş la medic particular,contra reumatismului destul de costisitoare-

Am comunicat imediat colegului meu SAVA DUMITRESCU, să-i dea doctorului SANDU LIEBLICH adresa mea de acasă şi să vină a doua zi şi chiar,să ne cunoaştem,ceeace doctorul SANDU LIEBLICH a şi făcut şi cu această ocazie l-am cunoscut şi m'a cunoscut personal.-

I-am prezentat doctorului SANDU LIEBLICH cu ocazia acestei prime vizite ce mi-a făcut la locuinţa mea pe soţia şi soacra mea şi l-am rugat din acea clipă să-şi ia în primire rolul de medic curant al familiei mele.-

./.

L'am asigurat că se va bucura personal şi pentru oricare dintre membrii familiei lui sau prieteni intimi, nevinovaţi dar năpăstuiţi de măsurile de atunci speciale datorită războiului de toată solicitudinea mea şi i-am dat numărul meu de telefon dela locuinţă şi birou, ca să mă caute la orice oră, când va da de vreun necaz, asigurându-l că nu mă deranjează niciodată şi să uzeze de numele meu oridecâteori se va găsi în nevoie.-

De atunci doctorul SANDU LIEBLICH a fost musafirul casei mele de cel puţin două sau trei ori pe săptămână, indiferent dacă eu eram sau nu acasă şi l-am avut invitat la masă din partea soacrei mele care acum era pacienta sa, sau de către soţia mea, de mai multe ori până în luna Aprilie 1944, când mi-am evacuat familia din Bucureşti.-

Pe mine personal m'a tratat de oreion pe la sfârşitul anului 1943.-

Am avut şi am pentru doctorul SANDU LIEBLICH toată consideraţiunea pentru nespusa lui amabilitate cu care a prestat orice serviciu, ca medic, familiei mele şi complect gratuit, de multe ori chiar cu medicamentele sale când dispunea de ele în trusa lui.-

Venirea lui la locuinţa mea nu era condiţionată de prezenţa mea, eu foarte rare ori îl găseam acasă când trecea pentru tratamentul ce-l administra soacrei mele la ora prânzului, când se întâmpla să sosesc şi eu acasă, înainte de plecarea lui.-

Era consultat pentru diferite chestiuni medicale şi chiar tratament ori procurare de medicamente şi de locatarii din curte care erau musafirii familiei mele, între care mai de de familia Lt.Colonel M.TUTURMAN şi cunoscut de toţi prietenii sau rudele familiei mele.-

In tot intervalul de timp de când l'am cunoscut şi până la 23 August, doctorul SANDU LIEBLICH n'a apelat decât într'o singură noapte la serviciul meu, nu-mi reamintesc anul, când mi-a telefonat la locuinţă pe la ora 12 sau 1 noaptea, anunţându-mă că se află la circumscripţia domiciliului său unde a fost arestat pe tema că n'ar fi camuflat bine o fereastră.-

I-am cerut să mă pună în legătură telefonică cu comisarul de serviciu al circumscripţiei respective, pe care l'am asigurat că este un om de toată bună credinţa că-mi este prieten şi medicul familiei mele şi l-am rugat să fie indulgent

./.

şi să-l pună în libertate,fără a-i face neajunsuri,ceeace acesta a şi făcut.-

Alt serviciu nu mi-a cerut doctorul SANDU LIEBLICH întrucât n'a avut alte neajunsuri,fiind scos de sub urmăriri pentru antecedentele sale în cadrul activităţii lui democratice de stânga,atât de colegul meu SAVA DUMITRESCU în ce priveşte Prefectura şi de mine în ce priveşte Siguranţa.-

Precizez cu toată puterea de răspundere şi conştiinţa mea de om,dacă onoraţii anchetatori mai înclină să creadă că subsemnatul în situaţia în care mă găsesc,mai pot avea aşa ceva,că niciodată nu mi-am permis să-l întreb pe doctorul SANDU LIEBLICH de trecutul său în cadrul mişcării de stânga sau să angajez vreo discuţie de actualitate privindu-l pe el sau pe altcineva în acest sens.-

Când se întâmpla să-l găsesc acasă unde şi făcea oficiul de medic precum am arătat,sau când îl aveam invitat la masă discuţiile mele erau sumare şi de ordin ocazional.-

După 23 August l-am mai întâlnit întâmplător,odată prin toamna anului 1944 la colţul Spitalului Colţea,traversând trotuarul şi l-am rugat să treacă pe la mine pe acasă întrucât, soacră mea revenită din evacuare avea nevoe de injecţii contra reumatismului şi ultima dată pe strada Brezoianu prin Ianuarie 1945 tot întâmplător,când i-am reînnoit cererea mea şi a familiei mele, să se abată când poate pe la ea,însă nici la prima nici la ultima rugăminte n'a binevoit să vină,considerându-mă probabil de data aceasta (după 23 August) ciumat,spre regretul meu,întrucât atunci când el avea nevoie de protecţia mea,eu nu m'am considerat nici înjosit şi nici compromis de prietenia lui,ci dimpotrivă m'am socotit şi mă socotesc onorat,căci oricât de abominabilă ar fi persoana mea astăzi datorită serviciului ce l-am avut, am avut şi dreptul la relaţii şi prietenii fără nici o legătură cu acest serviciu şi în această categorie se află şi doctorul SANDU LIEBLICH ca şi mulţi alţii cărora le-am acordat protecţia şi prietenia mea când au avut nevoie şi au apelat la mine direct sau indirect.-

Acestea sunt împrejurările în care l-am cunoscut, acesta este doctorul SANDU LIEBLICH şi relaţiile pe care le-am avut cu el.-

Susţin şi semnez propriu prezenta declaraţie.-

ss/.ION TAFLARU

24 Aprilie 1950.-

310 24.4.950 146
Dat în . . . . . .
. . . . .

Declarație

Subsemnatul Ion v. Taflaru fost șef de Poliție în Direcțiunea gală a Poliției, declar următoarele cu privire la cele ce sunt întrebat,

Pe doctorul Sandu Liblich l-am cunoscut prin anul 1941 sau 1942 în următoarele împrejurări:

La un interval de timp după ce colegul meu Sava Dumitrescu mă invitase la locuința d-lui Frayer spre a-mi-l prezenta și cunoaște personal în scopul de a nu-l mai urmări pentru activitatea și antecedentele lui în mișcarea de stânga, pe motivul că îi este recomandat de o personalitate a zilei care-l ținea sub protecție sa, mi-a făcut o vizită la birou sau poate m-a chemat la dânsul la Prefectură, nu mai rețin precis și mi-a spus că protejatul nostru Frayer este bun prieten cu doctorul Sandu Liblich care se află în aceiaș situație ca și el și că ține și mă roagă stăruitor să-l eludez dela măsurile de urmărire pentru antecedentele sale, asigurându-mă că nu desfășoară nici un fel de activitate potrivnică legilor de ordine ale țării.

Totodată colegul meu Sava Dumitrescu mi-a cerut să-i spun când pot să

Ion Taflaru ./. 24 Aprilie 1950.

mă văd cu el ulterior spre a mi-l
prezenta și cunoaște personal pe doctorul
Sandu Lieblich.

Nu numai că n'am avut nimic de
obiectat la cererea ce-mi făcuse colegul
meu Sava Dumitrescu, dar această
chestiune am socotit-o pentru mine de
mare folos și binevenită, întrucât aveam
nevoie în familia mea de serviciile unui
medic, pentru tratamentul ce-l urma
soacra mea Dna Maria St Petrescu, care
făcea săptămânal injecții în oraș
la medic particular, contra reumatismului
destul de costisitoare

Am comunicat imediat colegului meu
Sava Dumitrescu, să-i dea doctorului Sandu
Lieblich adresa mea de acasă și să
vină a doua zi chiar, să ne cunoaștem
deoarece doctorul Sandu Lieblich a și
venit și cu această ocazie l-am cu-
noscut și m'a cunoscut personal.

I-am prezentat doctorului Sandu
Lieblich cu ocazia acestei prime vizite
ce mi-a făcut la locuința mea
pe soția și soacra mea și l-am rugat
din acea clipă să-și ia în primire
rolul de medic curant al familiei
mele.

L'am asigurat că se va bucura
personal și pentru oricare dintre membrii
familiei lui sau prieteni intimi, nevi-
novați dar năpăstuiți de măsurile
de atunci speciale datorită războiului

Conform [signature] 24 Aprilie 1950.

de toată solicitudinea mea și i-am dat numărul meu de telefon dela locuință și birou, ca să mă caute la orice oră, când va da de vreun necaz, asigurându-l că nu mă deranjează niciodată și să uzeze de numele meu ori de câte ori se va găsi în nevoe.

De atunci doctorul Sandu Sieblich a fost musafirul casei mele de cel puțin două sau trei ori pe săptămână, indiferent dacă eu eram sau nu acasă și l-am avut invitat la masă din partea soacrei mele care acum era pacienta sa, sau de către soția mea, de mai multe ori până în luna Aprilie 1944, când mi-am evacuat familia din Buc.

Pe mine personal m'a tratat de ocazion pe la sfârșitul anului 1943.

Am avut și am pentru doctorul Sandu Sieblich toată consideratiunea pentru neașteptata sa lui amabilitate cu care a prestat orice serviciu, ca medic, familiei mele și complect gratuit, de multe ori chiar cu medicamentele sale când dispunea de ele în trusa lui.

Venirea lui la locuința mea nu era condiționată de prezența mea, eu foarte rare ori îl găseam acasă când trecea pentru tratamentul ce-l administra soacrei mele la ora prânzului, când se întâmpla să fiu ~~sub~~ oarecare și eu acasă, înainte de plecarea lui.

Sintatz [illegible] 24 Aprilie 1950.

Eră consultat pentru diferite chestiuni medicale şi chiar tratament şi procurare de medicamente şi de locatarii din curte care erau musafirii familiei mele, între care mai des de familia Lt-Colonel M. Tuturman şi cunoscut de toţi prietenii sau rudele familiei mele.

În tot intervalul de timp de când l-am cunoscut şi până la 23 August, doctorul Sandu Lieblich n'a apelat decât într'o singură noapte la serviciul meu, nu-mi reamintesc anul, când mi-a telefonat la locuinţa pe la ora 12 sau 1 noaptea, anunţându-mă că se află la circumscripţia domiciliului său unde a fost arestat pe tema că n'ar fi camuflat bine o fereastră.

L-am cerut să mă pună în legătură telefonică cu comisarul de serviciu al circumscripţiei respective, pe care l-am asigurat că este un om de totală bună credinţă că-mi este prieten şi medicul familiei mele şi l-am rugat să fie indulgent şi să-l pună în libertate, fără a-i face neajunsuri, ceeace acesta a şi făcut.

Alt serviciu nu mi-a cerut doctorul Sandu Lieblich, întrucât n'a avut alte neajunsuri, fiind scos de sub urmărire pentru antecedentele sale în cadrul activităţii lui democratice de stânga, atât de colegul meu Sava Ovuntreanu în ce priveşte Prefectura şi de mine în ce priveşte Siguranţa.

Precizez cu toată puterea de răspundere şi conştiinţa mea de om, dacă onoraţii anchetatori

./.

mai înclină să creadă că subsemnatul în situația în care mă găsesc, mai pot avea așa ceva, că niciodată nu mi-am permis să-l întreb pe doctorul Sandu Liebliech de trecutul său în cadrul mișcării de stânga sau să angajez vreo discuție de actualitate privindu-l pe el sau pe altcineva în acest sens.

Când se întâmpla să-l găsesc acasă-mi și făcea oficiul de medic precum am arătat, sau când îl ascam invitat la masă discuțiile mele erau sumare și de ordin ocazional.

După 23 August l-am mai întâlnit întâmplător, odată prin toamna anului 1944 la colțul spitalului Colțea, traversând Bulevardul și l-am rugat să treacă pe la mine pe acasă întrucât soacră-mea revenită din evacuare avea nevoie de injecții contra reumatismului și ultima dată pe strada Brezoianu prin ianuarie 1945 tot întâmplător, când i-am reiterat rugămintea mea și a familiei mele să se abată când poate pe la ea, însă nici la prima și nici la ultima rugăminte n'a binevoit să vină, considerându-mă probabil de data aceasta (după 23 August) cumnat, spre regretul meu, întrucât atunci când el avea nevoie de protecția mea, eu nu m'am considerat nici înjosit și nici compromis de prietenia lui, ci dimpotrivă mă m'am socotit și mă socotesc onorat, căci oricât de abominabilă ar fi persoana mea astăzi datorită serviciului ce l-am avut, am avut și dreptul la relații și prieteni față

Fontaler / . 24 Aprilie 1950.

~~fără~~ nici o legătură cu acest [illegible]
și ~~în~~ această categorie se află și
doctorul Sandu Leblich ca și mulți
alții cărora le-am acordat protecție
și prietenia mea când au avut nevoie
și au apelat la mine direct sau indirect.

Acestea sunt împrejurările în care l-am
cunoscut, acesta este doctorul Sandu Leblich
și relațiile pe care le-am avut cu el.

Scriu și semnez propriu prezenta
declarație. Iontaf 24 Aprilie 1952

B.

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ION V.TAFLARU,fost Sef de Poliţie în Direcţiunea Generală a Poliţiei declar următoarele :

Pe la sfârşitul anului 1942 sau poate chiar începutul anului 1943,colegul meu SAVA DUMITRESCU dela Prefectura Poliţiei Capitalei a venit la mine la birou într'o dimineaţă şi mi-a spus că prietenul nostru comun avocatul IOSIF SRAER îl roagă s'o aducă pe cumnata lui dela Chişinău în Bucureşti,întrucât soţia lui este total disperată de situaţia surorii ei aflată la Chişinău,fiind expusă la o deportare în Transnistria.-

Mi-a menţionat că am cincizeci mii lei pentru acest serviciu.- Am acceptat propunerea făcută de colegul meu SAVA DUMITRESCU care mi-a afirmat,la ezitarea mea iniţială, că dacă n'onfac eu, v'a găsi pe altcineva care să facă acest serviciu.-

Primind în concluzie propunerea făcută mi-a dat suma menţionată şi mi-a spus că va veni un curier cu o adresă dela Curtea Marţială,prin care cea în cauză este chemată ca martoră într'un proces aflat pendinte la această instanţă.-

După plecarea colegului meu SAVA DUMITRESCU la scurt interval de timp, cel mult o oră,mi s'a prezentat direct un soldat cu adresa respectivă pe care am primit-o eu şi am semnat în condica soldatului.-

Această adresă a fost repartizată de mine sau poate de şeful grupei care era atunci,D-lui Comisar PRUNESCU,cu rezoluţia de a cere pe cea în cauză telefonic Chesturii Chişinău s'o trimită la Bucureşti pentru termenul procesului şi în timp util.-

Femeia în cauză a sosit escortată de un detectiv dela Chestura Chişinău,întrucât aşa erau dispoziţiile pentru evreii din Basarabia şi Moldova.- La sosire am spus agentului respectiv care o escortase că rămâne în primirea Siguranţei şi că este liber să se înapoieze la Chişinău.- In seara când a sosit i-am dat drumul acasă,ducându-se la sora ei,adică la Dl.SRAER,fără s'o întreb unde merge,intru-

./.

cât ştiam că acolo se va duce.- I-am atras numai atenţia că a doua zi dimineaţa la ora 8 să se prezinte din nou spre a merge la Curtea Marţială unde este citată martoră într'un proces.- Am spus în aceiaş seară şi D-lui PRUNESCU ca a doua zi să fie trimisă cu un agent al Grupei la Curtea Marţială, la Grefierul Secţiei care emisese adresa către Siguranţă, s'o lase în primirea aceluia şi să ia o dovadă în acest sens.-

A doua zi,dimineaţa, Dl.PRUNESCU a procedat aşa după cum îi dădusem dispoziţiuni verbale,când s'a prezentat femeia în cauză.-

Reţin că în cursul aceleiaş zile mi s'a comunicat de Dl.PRUNESCU că grefierul respectiv a pus rezoluţia pe adresa cu care înaintasem femeia,că procesul s'a soluţionat, agentul care o condusese plecând,iar femeia rămânând în biroul grefierului.-

Numele cumnatei D-lui SRAER nu-l reţin,însă trebue să se găsească la arhivă adresa Curţii Maţiale,prin care era cerută ca martoră,pe care se află şi rezoluţia de a fi cerută telefonic Chesturii Chişinău.-

Tin să menţionez că nu-mi amintesc ca SRAER să-mi fi vorbit de aranjamentul aducerii cumnatei lui în Bucureşti în vreuna din vizitele ce i-am făcut împreună cu colegul meu SAVA DUMITRESCU sau singur, eu luând cunoştinţă de acest caz dela colegul meu SAVA DUMITRESCU şi contribuind la aducerea şi rămânerea ei în Bucureşti,în condiţiunile arătate mai sus.-

Deasemeni precizez că Dl.Comisar PRUNESCU nu cunoştea nimicdin felul cum se aranjase adzcerea şi rămânerea acestei femei în Bucureşti şi nici nu ştia cine este aceasta

Ceeace m'a determinat în mod principal să accept, la propunerea colegului meu SAVA DUMITRESCU,să-mi angajez răspunderea pentru rămânerea acestei femei în Bucureşti contrar dispoziţiunilor ce erau,a fost dorinţa de a face un bine şi de a aduce liniştea în casa sau mai bine zis în sânul familiei protejatului meu SRAER,a cărui soţie era total sdruncinată şi tulburată de situaţia surorii sale,întrucât erau versiuni că evreii din Chişinău vor fi deportaţi în Transnistria şi în niciun caz suma ce mise oferise pentru acest serviciu,care nici nu suferea comparaţie cu riscul la care mă expusesem.-

Cumnata D-lui SRAER adusă dela Chişinău în felul

arătat mai sus,a locuit la dânsul şi am văzut-o în primăvara sau vara anului 1944 în casa dânsului,când am fost invitat de el la masă,la locuinţa sa,eu fiind singur în Bucureşti în acea vreme,după evacuarea familiei mele.-

Susţin şi semnez propriu prezenta declaraţie dată de bună voie.-

ss/. TAFLARU ION

24 Aprilie 1950.-

24.4.950 316
Dat în fața … celulor …

152

Declarație

Subsemnatul Ion V. Taflan, fost șef de poliție în direcțiunea pală a poliției declar următoarele:

Pe la sfârșitul anului 1942 sau poate chiar începutul anului 1943, colegul meu Sava Dumitrescu dela Pref. Pol. Cap. a venit la mine la birou într'o dimineață și mi-a spus că prietenul nostru comun avocatul Iosif Trayer îl roagă s'o aducă pe cumnata lui dela Chișinău, în Buc. întrucât soția lui este total disperată de situația surorii ei aflată la Chișinău, fiind expusă la o deportare în Transnistria.

Mi-a menționat că am cincizeci mii lei pentru acest serviciu. Am acceptat propunerea făcută de colegul meu Sava Dumitrescu, care mi-a afirmat, la ezitarea mea inițială, că dacă n'o fac eu, va găsi pe altcineva care să facă acest serviciu.

Primind în concluzie propunerea făcută mi-a dat suma menționată și mi-a spus că-mi va veni un curier cu o adresă dela curtea Marțială, prin care cea în cauză este chemată ca martoră într'un proces

[illegible] ./. 24 Aprilie 1950.

aflat pendinte la această instanţă.

După plecarea colegului meu tava Dumitrescu la scurt interval de timp, cel mult o oră, mi s'a prezentat direct un soldat cu adresa respectivă pe care am primit-o eu şi am semnat în condica soldatului.

Această adresă a fost repartizată de mine sau poate de şeful Grupei care era atunci, d-lui comisar Brunescu, cu rezoluţia de a o cere pe ~~[illegible]~~ cea în cauză telefonic Chesturii Chişinău s'o trimită la Buc. pentru termenul procesului şi în timp util.

Femeia în cauză a sosit escortată de un detectiv dela Chestura Chişinău, întrucât aşa erau dispoziţiile pentru evreii din Basarabia şi Moldova. La sosire am spus agentului respectiv care o escortase că rămâne în primirea Siguranţei şi că este liber să se înapoieze la Chişinău. În seara când a sosit i-am dat drumul acasă, ducându-se la sora ei, adică la d-na Frayer, fără s'o întreb unde merge, întrucât ştiam că acolo se va duce. I-am atras numai atenţia ca a doua zi dimineaţa la ora 8 să se prezinte din nou spre a merge la Curtea Marţială unde este citată martoră într'un proces. Am spus în aceeaş seară şi d-lui Brunescu ca a doua zi să fie trimisă

[signature] 24 Aprilie 1950.

Scris de mine
[signature]

cu un agent al Grupei la Curtea Marțială, la grefierul secției care emisese adresa către Siguranță, s'o lase în primirea aceluia și să ia o dovadă în acest sens.

A doua zi, dimineața, d-l Brunescu a procedat așa după cum îi dădusem dispozițiuni verbale, când s'a prezentat femeia în cauză.

Rețin că în cursul aceleiaș zile mi s'a comunicat de d-l Brunescu că grefierul respectiv a pus rezoluția pe adresa cu care înaintasem femeia, că procesul s'a soluționat, agentul care o condusese plecând, iar femeia rămânând în biroul grefierului.

Numele cumnatei d-lui Srayer nu-l rețin, însă trebue să se găsească la arhivă adresa Curții Marțiale, prin care era cerută ca martoră, pe care se află și rezoluția de a fi cerută telefonic Chesturii Chișinău.

Țin să menționez că nu-mi amintesc ca Srayer să-mi fi vorbit de aranjamentul aducerii cumnatei lui în Buc. în vremea din vizitele ce i-am făcut împreună cu colegul meu Sava Dumitrescu sau singur, eu luând

Sontată [illegible] 24 Aprilie 1950.

cunoştinţă de acest caz dela colegul meu Sava Dumitrescu şi contribuind la aducerea şi rămânerea ei în Bucureşti, în condiţiunile arătate mai sus.

Deasemeni precizez că d-l Comisar Brunescu nu cunoştea nimic din felul cum se aranjase aducerea şi rămânerea acestei femei în Buc. şi nici nu ştia cine este aceasta.

Ceeace m'a determinat în mod principal să accept, la propunerea colegului meu Sava Dumitrescu, să-mi angajez răspunderea pentru rămânerea acestei femei în Buc. contrar dispoziţiunilor ce erau, a fost dorinţa de a face un bine şi de a aduce liniştea în casa sau mai bine zis în sânul familiei protejatului meu Frayer, a cărui soţie era total demoralizată şi tulburată de situaţia surorei sale, întrucât erau versiuni că evreii din Chişinău vor fi deportaţi în Transnistria şi în nici un caz nu suma ce mi se oferise pentru acest serviciu, care nici nu suferea comparaţie cu riscul la care mă expuneam.

Cumnata d-lui Frayer adusă dela Chişinău în felul arătat mai sus, a locuit la dânsul şi am văzut-o în primăvara sau vara anului 1944 în casa dânsului, când am fost invitat de el la masă, la locuinţa sa, eu fiind singur în Buc. în acea vreme, după evacuarea familiei mele.

Susţin şi semnez propriu prezenta declaraţie dată de bună voe.

24 Aprilie 1950.

Declarație

Subsemnatul Ioni. Taflaru, fost șef de poliție în direcțiunea g-ală a poliției, declar următoarele cu privire la cele ce sunt întrebat:

Descoperirea membrilor din conducerea centrală a P. C. din Aprilie 1941, a provenit dela întâlnirea între regionala Dunărea de jos și centrală, dată de informatorul Reck Ștefan, întâlnire care a avut loc la sfârșitul lunei decembrie 1940 sau în prima jumătate a lunei Ianuarie 1941.

Informatorul Reck Ștefan a fost adus la Buc. în vederea acestei întâlniri de de doi membri ai poliției legionare din Galați, prezentat d-lui Subinspector S.C. Popescu și lăsat ca informator la dispoziția d-sale în capitală. In una din următoarele zile când Reck a venit din nou pe la d-l Subinspector S.C. Popescu la birou, mi-a fost prezentat și mie și delegat să țin în viitor legătura de serviciu cu el.

Din întâlnirea dată de Reck între regionala Dunărea de jos și centrală, echipa de filaj a grupei a luat în supraveghere în capitală pe technica centrală, o fată identificată în persoana numitei Thea sau Röitman.

Fontrite ./.

Technicul regionalei urmărea de [illegible] cred aproape sigur, căci nu-mi mai amintesc a fost luat de cei doi legionari dela Galați care veniră cu Rech la Buc., dela locul de întâlnire și supravegheat până la gară plecând spre Galați cu el. De urmarea supravegherii acestuia în Galați n'am nicio cunoștință.

În Buc. supravegherea numitei Thea Lupu Roitman a fost făcută de echipa de filaj a Grupei timp de patru luni până în 23 Aprilie 1941 când s'au operat arestări.

Din supravegherea acesteia a ieșit Melita Schärf, care locuia în str. Sandu Aldea, apoi în cartierul Gării de Est în timpul când s'au operat arestările. Alte legături n'au putut fi plasate de echipa de filaj din întâlnirile acestea ale acestei două femei.

Arestările s'au operat în a doua zi de Paști 1941, fiind ordonate de d-l subinspector Stelian Ion, care pe atunci era șeful Grupei; eu fiind plecat într'o permisie de sărbători la Iași; găsind la întoarcere arestările deja făcute.

La locuința numitei Thea Lupu

Roitman ./.

a fost menținut fost și a doua și după arestarea ei, a căzut femeia Abraham Parascheva și d-l Teohari Georgescu, iar în locuința numitei Melita Schärf a fost găsit numitul Roitman Iosif, cu acte pe numele fals Konet Iosif și a mai fost arestat tot în această locuință d-l Birtaș Gavril, care în a treia sau a patra zi dela arestare s'a dus în această locuință.

Concomitent cu descoperirea pe linia centrală menționată mai sus, s'a făcut și o descoperire la raionala S. III Albastru.

Eu nu cunosc motivele care l-au determinat pe d-l subinspector Stelian Ion, șeful Grupei să ordone arestările chiar în timpul sărbătorilor de Paști.

Arestarea d-lui Teohari Georgescu, Abraham Parascheva și Melita Schärf și Konet Iosif (Roitman Iosif) s'a făcut de mine ajutat de personalul echipei de filaj care efectuase supravegherea pe teren. In casa numitei Melita Schärf s'a găsit material propagandistic suficient.

N'am luat declarație d-lor Teohari Georgescu și Roitman Iosif întrucât n'au recunoscut nimic în legătură cu activitatea lor în mișcarea comunistă și am făcut proces verbal că refuză să-și declare activitatea și să recunoască dovezile găsite contra lor. La Roitman Iosif era suficient material găsit în locuința lui, iar dovada contra d-lui Teohari Georgescu a fost făcută prin Abraham Parascheva, care a declarat că se numește conspirativ Marcu, că i-a dat bani, două mii lei găsiți la

[signature] /.

dânsul cu seria în continuare față de cele zece mii lei ce poseda asupra ei, toate fiind hârtii de câte una mie lei și că urma să aibă întâlnire cu dânsul în locuința numitei Thea Lupu Roitman, unde căzuseră amândoi în mâna postului de agenți lăsat acolo după arestarea locatarei Thea Lupu Roitman.

Susțin și semnez propriu.

21 Martie 1951

Prezentul proces-verbal de interogatoriu, este identic cu originalul.-

PROCES VERBAL DE INTEROGATOR

Arestatul TAFLARU ION, născut la 8 Octombrie 1910 în com. Roşiori-Brăila, fiul lui VASILE şi ANCA, de profesiune fost şef de poliţie, cu ultimul domiciliu în Buc. Str. Dr. Djuvara Nr. 12.

23 Ianuarie 1953, Bucureşti
Interog. a început la ora 17,15
" s'a terminat " 19,30

Intrebare:

Arată dta cum s'a ajuns la arestările ce s'au făcut în luna Aprilie 1941?

Răspuns:

Pela începutul lunei Ianuarie 1941 a fost adus în Bucureşti din Galaţi, numitul RECH STEFAN, de către doi membrii ai poliţiei legionare din Galaţi. Scopul aducerii în Bucureşti a lui RECH STEFAN a fost acela de a indica Siguranţei Grale o întâlnire între tehnicul regionalei Dunărea de Jos şi tehnicul central din Bucureşti, lucru ce a şi făcut.

Intâlnirea respectivă s'a produs pe str. Gh. Palade, de unde ambii tehnici au fost luaţi în filaj de către cei doi legionari care erau îmbrăcaţi în cămăşi legionare şi au luat în filaj tehnicul regionalei Dunărea de Jos, iar o echipă a Dir. Grale a Siguranţei au luat în filaj o femee, care mai pe urmă a fost identificată în persoana numitei TEIA LUPU ROITMAN.

Din filajul ce s'a făcut asupra lui TEIA LUPU a fost identificată MELITTA SCHARF, din filajul căriea s'a stabilit că locuia în str. Sandu Aldea după care mai târziu s'a mutat în str. Spătaru din apropierea gării de Est.

Din filajul lui TEIA LUPU s'a stabilit şi casa unde ea locuia.

Din filajul făcut asupra lui MELITA SCHARF a
./. ss/ION TAFLARU

mai rezultat o întâlnire pe care aceasta a avut-o pela Parcul Naţional cu un individ înalt,care a fost scăpat de echipa de filaj rămânând neidentificat.

In luna Aprilie 1941,s'a trecut la arestarea lui TEIA LUPU şi MELLITA SCHARF,dela casele respective de unde au fost identificate.

Cu ocazia arestării lui MELITA SCHARF,a fos arestat şi dl.IOSIF ROTMAN,care a fost găsit în casa acesteia şi unde a fost lăsat post fix.Ulterior a venit în această casă şi dl.BIRTAS GAVRILA care a fost arestat de agenţii ce se aflau acolo.

In casa lui TEIA LUPU,unde deasemenea fusese lăsat post fix,a venit ulterior TEOHARI GEORGESCU,care a fost arestat şi după scurt timp venind în aceiaş casă ABRAHAM PARASCHIVA a fost şi ea arestată.

Intrebare:

Din cele stabilite de anchetă în raport cu ceiace declari dta rezultă totala nesinceritate de care dai dovadă şi deci ancheta îţi cere să arăţi complect adevărul în această problemă.

Răspuns:

Totala corectitudine a afirmaţiilor şi sincerităţii mele în această problemă,o pot dovedi cu tot personalul serviciului care s'a ocupat de urmărirea persoanelor respective şi arestarea lor.

Intrebare:

Acest personal la care Dta te referi şi ei prin declaraţiile pe care le-au dat dovedesc în raport cu ceiace ai declarat dta nesinceritatea de care dai dovadă. Deci ei prin declaraţiile lor neconfirmând ceiace declari Dta şi arătând împrejurările reale care au dus la arestările din Aprilie 1941,nu pot constitui un mijloc cu care dta să-ţi dovedeşti aşa zisa sinceritate,astfel că ancheta îţi cere să-şi adopţi şi dta la fel ca şi ei o atitudine sinceră,arătând împrejurările reale care au dus la arestările din Aprilie 1941?

Răspuns:

Cauzele şi împrejurările reale care au dus la identificările şi arestările persoanelor în cauză,sunt cele arătate de mine şi mai mult n'am nimic de adăugat.

Intrebare:

Ancheta îţi atrage atenţia de răspunderea
./. ss/ION TAFLARU

ce ţi-o asumi continuând a te menţine pe o poziţie nesinceră, faţă de anchetă. Eşti hotărât să te menţii mai departe pe această poziţie nesinceră?

Răspuns:

Sunt perfect conştient de răspunderea ce îmi revine ca fost funcţionar superior al Siguranţei şi nu am altă poziţie decât aceia a adevărului în toate problemele ce interesează ancheta şi cer insistent să mi se facă dovada nesincerităţii de care sunt acuzat, înţelegând să primesc orice sancţiune în acest caz întrucât în tot ce afirm este numai adăvăr fără nici-o rezervă şi fără nicio rezicentă.

Intrebare:

Personalul dela Siguranţa Grală cu care Dta ai sperat că ne vei dovedi aşa zisa sinceritate în problema de care eşti întrebat arată următoarele: Sprecsfârşitul anului 1940 o echipă de filaj în frunte cu comisarul ajutor LEPADATU **HARALAMBIE** a primit misiunea de a face filaj asupra lui MELITA SCHARF, care locuia în str. Sandu Aldea.

Din filaj nerezultând ceva compromiţător pentru aceasta a fost întrerupt filajul asupra ei.

La începutul anului 1941, aceiaş echipe în frunte cu comisarul ajutor LEPADATU HARALAMBIE şi VITAN DAVID li s'au dat de către Dta, numele, semnalmentele şi adresa unde stătea IOSIF ROITMAN, de unde a pornit filajul şi au fost identificate persoanele şi casa lui TEIA LUPU, producându-se după aceia arestările aşa cum Dta ai arătat. Astfel că ancheta îţi pune în vedere încă odată să arăţi adevărul în această problemă?

Răspuns:

N'am nimic de addugat în plus în această chestiune, în afară de cele declarate mai sus. Nu recunosc cele arătate de personalul de filaj care arată că eu le-aş fi dat numele, semnalmentele şi adresa Dlui IOSIF ROITMAN.

După ce am cetit prezentul proces-verbal şi am constatat că corespunde cu cele declarate de mine, îl susţin şi-l semnez propriu.

Anchetat:
ss/ION TAFIARU

Anchetator:
Lt. de Sec. T. Drăghici

Proces-Verbal de interogator

Arestatul Teflon Ion, născut la 8 Octombrie 1910 în Com. Roșiori - Brăila, fiul lui Vasile și Anca, de profesiune fost șef de poliție, cu ultimul dom. în Buc. Str. Dr. Sfurvara 12.
(Date de stare civilă, ultimul domiciliu)

23 Ianuarie 1953.

Orașul București

Interogatoriul a început la ora 17 și 15 min.
" s'a terminat la " 19 și 30 "

Intrebare: Arată D-ta cum s'a ajuns la arestările ce s'au făcut în luna Aprilie 1941.?

Răspuns: Pela începutul lunii Ianuarie 1941 a fost adus în București din Galați numitul Reck Ștefan, de către doi membrii ai poliției legionare din Galați. Scopul aducerii în București a lui Reck Ștefan a fost acela de a indica Siguranței Gnle. o întâlnire între tehnicul regionalei Dunărea de jos și tehnicul central din București, lucru ce a și făcut.

Intâlnirea respectivă s'a produs pe Str. Gh. Palade, de unde ambii tehnici au fost luați în filaj de către cei doi legionari care erau îmbrăcați în cămăși legionare și au luat în filaj tehnicul regionalei Dunărea de jos, iar o echipă a Dir. Gnle a Siguranței au luat în filaj o femeie, care mai pe urmă a fost indentificată în persoana numitei Teia Lupu

Semnătura,

Mod. 185

Urmare: Roitman.

Din filajul ce s'a făcut asupra lui Teia Lupu. a fost indentificată Melitta Scharf. din filajul căreia s'a stabilit că locuia în str. Sandu Aldea după care mai târziu s'a mutat în str. Spatam. din apropierea garii de Est.

Din filajul lui Teia Lupu s'a stabilit și casa unde ea locuia.

Din filajul făcut asupra lui Melita Scharf, a mai rezultat o întâlnire pe care aceasta a avut-o pela Parcul Național cu un individ înalt, care a fost scăpat de echipa de filaj rămânând ne indentificat.

In luna Aprilie 1941, s'a trecut la arestarea lui Teia Lupu și Melitta Scharf, dela casele respective de unde au fost indentificate. Cu ocazia arestării lui Melitta Scharf, a fost arestat și D-l Iosif Roitman, care a fost găsit în casa acesteia și unde a fost lăsat post fix. Ulterior a venit în această casă și D-l Birtaș Garuta care a fost arestat de agenții ce se aflau acolo.

In Casa lui Teia Lupu, unde deasemenea fusese lăsat post fix, a venit ulterior Teohari Georgescu, care a fost arestat și după scurt timp venind în aceiaș casă Abraham Paraschiva a fost și ea arestată.

Intrebare: Din cele stabilite de ancheta în raport cu ceiace declari D-ta rezultă totala nesinceritate de care dai dovadă și deci ancheta îți cere să arăți compleet

Semnătura,
[signature]

Urmare: adevărul în această problemă.

Răspuns: Totala concretitudine a afirmațiilor și sinceritatea mele în această problemă, o pot dovedi cu tot personalul serviciului care s'a ocupat de urmărirea persoanelor respective și arestarea lor.

Întrebare: Acest personal la care Dta te referi. și ei prin declarațiile pe care l-au dat, dovedesc în raport cu ceia ce ai declarat Dta nesinceritatea de care dai dovadă. Deci ei prin declarațiile lor ne confirmând ceia ce declari Dta și arătând împrejurările reale care au dus la arestările din Aprilie 1941, nu pot constitui un mijloc cu care Dta să-ți dovedești așa zisa sinceritate, astfel că ancheta îți cere să-ți adopți și Dta la fel ca și ei o atitudine sinceră, arătând împrejurările reale care au dus la arestările din Aprilie 1941. ?

Răspuns: Cauzele și împrejurările reale care au dus la indentificările și arestările persoanelor în cauză, sunt cele arătate de mine și mai mult n'am nimic de adăugat.

Întrebare: Ancheta îți atrage atenția de răspunderea ce ți-o asumi continuând a te menține pe o poziție nesinceră față de anchetă. Ești hotărât să te menții mai departe pe această poziție nesinceră.?

Răspuns: Sunt perfect conștient de răspunderea ce îmi revine ca fost funcționar superior al Siguranței și nu am altă poziție decât aceia a adevărului în toate problemele ce interesează ancheta. și cer insistent să

Semnătura, [signature]

Urmare: mi-se facă dovada nesinceritatii de care sunt acuzat, înţelegand să pună orice sancţiune în acest caz întrucât în tot ce afirm este numai adevăr fără nici o rezervă şi fără nici rezcenta -.

Intrebare: Personalul dela Siguranta Gala cu care Dta ai sperat că nu vei dovedi asa zisă sinceritate în problema de care esti întrebat arata următoarele: Spre sfârşitul anului 1940 o echipă de filaj în frunte cu Comisarul ajutor Lepădatu Haralambie a primit misiunea de a face filaj asupra lui Melitta Schorf, care locuia în str. Sandu Aldea.

Din filaj ne rezultând ceva compromitator pentru aceasta a fost întrerupt filajul asupra ei.

La începutul anului 1941, aceiaşi echipă în frunte cu comisarul ajutor Lepădatu Haralambie şi Vitan David li-sau dat de către Dta, numele semnalmentele şi adresa unde statea Iosif Rotman, de unde a pornit filajul şi au fost indentificate persoanele şi casa lui Teia Lupu, producându-se după aceia arestările aşa cum Dta ai arătat. Astfel că ancheta îţi pune în vedere încă odată să arăţi adevărul în această problemă.?

Răspuns: Nam nimic de adăugat în plus în această chestiune, în afară de cele declarate mai sus. Nu recunosc cele arătate de personalul de filaj care arată că eu le-aş fi dat numele, semnalmentele şi adresa D-lui Iosif Roitman.

După ce am citit prezentul proces verbal şi am constatat că corespunde cu cele declarate de mine il susţin şi-l semnez propriu.

Observaţie: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscăleşte de către arestat sau martor, iar ultima pagină şi de către anchetator.

Anchetator -
[semnătură]

Anchetat
[semnătură]

Prezentul proces-verbal de interogatoriu, este identic cu originalul.-

9.II-53

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU

Arestatul TAFLARU ION, născut în anul 1910, luna Octombrie 8 în com.Roşiori, Brăila, fiul lui Vasile şi Anca, de profesiune fost şef de poliţie, cu ultimul domiciliu în str.Dr.Juvara Nr.12.

3 Februarie 1953, Bucureşti
Interog. a început la ora 19,30
" s'a terminat " 21,45

Intrebare:

Organele de anchetă îţi pun o singură întrebare şi anume: arată Dta împrejurările în care ai aflat că arhiva C.C. al P.C.R. se află în casa WEXLER din str.Crângului Nr.15.

Organele de cercetări îţi atrag atenţia că sunt în posesia tuturor dovezilor din jurul acestei probleme şi în cazul în care nu vei arăta adevărul vei suporta toate consecinţele.

Răspuns:

Prin toamna anului 1943 Parchetul Curţii Marţiale al Capitalei a înaintat Direcţiunei Generale a Poliţiei un dosar conţinând material de partid (comunist) în manuscris tipărit şi bătut la maşină de scris cu menţiunea că acest material a fost găsit de omul care spăla o maşină la un garaj din Capitală şi predat unui ofiţer care se afla acolo în acel moment, şi care la rândul său l-a prezentat Curţii Marţiale al Capitalei rugând să se facă investigaţii pentru descoperirea colportorilor acestui material.

Examinând materialul în chestiune şi în special stăruind asupra manuscriselor care conţineau date biografice ale mai multor membri de partid şi din rândurile tineretului universitar, comisarul PRUNESCU care s'a ocupat

./. ss/ION TAFLARU

cu examinarea materialului respectiv a izbutit să identifice după datele biografice din manuscrise, 2 sau 3 membrii din celula Universităţii între care MANESCU MANEA, GEORGESCU ERNEST PAUL şi VICTOR EVZICOV cum şi pe dl. EMIL BODNARAS al cărui date biografice erau deasemeni în acel material.

Odată făcute aceste identificări, s'a procedat la arestarea lui MANESCU MANEA, GEORGESCU ERNEST PAUL şi VICTOR EVZICOV şi fiind cercetaţi au mai dat încă 2-3 elemente dintre care reţin şi STOIANOVICI THEODOR dela Statistică.

In cercetări, STOIANOVICI TEODOR a recunoscut că Secretarul celulei universităţii era BIJI MIRCEA cu nume conspirativ AUREL, găsindu-se şi un raport în materialul primit dela C.M.C., despre activitatea celulei dela Universitate, semnat AUREL şi identificat prin STOIANOVICI în persoana lui BIJI MIRCEA.

Fiind arestat şi BIJI MIRCEA acesta a recunoscut raportul său că este scris de el şi a arătat întreaga activitate desfăşurată până la arestare în cadrul U.P. ca membru în C.C. al U.P. indicând următoarele persoane ca membrii în C.C. al U.P.: VLADESCU RACOASA, MAGHERU MIHAI şi LEVENTE MIHAI. A mai indicat pe instructorul C.C. al P.C.R. pe lângă U.P. pe numele conspirativ SERGIU dând amănuntul că acesta mai fusese arestat pe la începutul anului 1943 împreună cu soţia unui doctor şi că i s'a dat drumul.

In urma acestei precizări am identificat în persoana lui SERGIU pe REMUS KOFLER.

Deasemeni a mai arătat că la şedinţele grupului U.P. mai participă pe lângă SERGIU şi un altul cu numele conspirativ MARIUS dându-mi semnalmentele şi bănuiala lui că acesta este FORIS STEFAN, am rămas la situaţia că într'adevăr acesta este FORIS STEFAN.

A mai arătat în declaraţia şi a indicat casa cu adresa precisă unde se ţineau şedinţele grupului U.P. cu persoanele arătate mai sus şi unde fusese în ultimul timp la o şedinţă cu SERGIU identificat de noi că era KOFLER REMUS şi dl. Dr. PETRU GROZA.

Casa indicată de BIJI MIRCEA era casa WEXLER din str. Crângului.

BIJI MIRCEA nu a indicat că în această casă s'ar găsi vreo arhivă dar a arătat că la şedinţele U.P. atât MARIUS cât şi SERGIU, au o mapă cu ceva hârtii.

./.   ss/ION TAFLARU

În noaptea când BIJI MIRCEA a declarat cele de mai sus am dispus percheziționarea acestei case și arestarea celor arătați de BIJI MIRCEA.Au fost arestați următorii:soții WEXLER locatarii casei unde s'a găsit arhiva C.C. al P.C.R.,VLADESCU RACOASA,MAGHERU MIHAI,Dr.ERNESTINA LICHTING ROZEN,ANA SOLOMON,ANCA MAGHERU și în zilele următoare alte o serie de persoane.

REMUS KOFLER deși a fost dat spre arestare,chiar în acea noapte sau a doua zi,nu a putut fi găsit nemai fiind la domiciliul său și nici ulterior nu a putut fi arestat.

Deasemeni LEVENTE MIHAI care a reușit să se distragă arestării prin fuga sa.

FORIS STEFAN nu a mai fost dat spre arestare întrucât noi știam de mult că este clandestin și nu puteam ști unde se află.

Acestea au fost împrejurările ~~xx~~ care au dus la arestările celor de mai sus și a găsirii arhivei CC al PCR.

Întrebare:

Dta minți și încerci zadarnic să induci în eroare organele de cercetări.

Din nou organele de cercetări te avertizează să arăți adevărul.

Răspuns:

Nu mint și nu încerc să induc în eroare organele anchetatoare.Prin cele de mai sus eu socotesc că am spus adevărul.

După ce am citit cuvânt cu cuvânt prezentul proces-verbal de interogatoriu și am constatat că este întocmai cu cele declarate de mine,îl susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

Deținut,
ss/ION ȚAFLARU

Anchetator:
Lt.Maj.V.Vânătoru

Proces-Verbal de interogator

Arestat ul Toflone [?] Ion, născut în anul 1910, luna Oct. ziua 8 în Com. Roşiori, Brăila, fiul lui Vasile şi Anca,
(Date de stare civilă, ultimul domiciliu)
de profesiune fost şef de poliţie, cu ultimul domiciliu în Str. Dr. Juvara [?] No 12.-

3 Februarie 1953

Oraşul Bucureşti

Interogatoriul a inceput la ora 19 şi 30 min.
" s'a terminat la " 21 şi 45 "

Intrebare: Organele de anchetă îţi pune o singură întrebare şi anume: arată D-ta împrejurările în care ai aflat că arhiva C.C. al P.C.R. se află în casa Wexler din Str. Crângului No 15.-

Organele de cercetări îţi atrag atenţia că sunt în posesia tuturor dovezilor din jurul acestei probleme şi în cazul în care nu vei arăta adevărul vei suporta toate consecinţele.-

Răspuns: Prin toamna anului 1943 Parchetul Curţii Marţiale al Capitalei a înaintat Direcţiunei Generale a Poliţiei un dosar conţinând material de partid (comunist) în manuscris tipărit şi bătut la maşină de scris cu menţiunea că acest material a fost găsit de omul care spăla o maşină la un garaj din Capitală şi predat unui ofiţer care se afla acolo în acel moment şi care la rândul său l-a prezentat Curţii Marţiale al Capitalei rugând să se facă investigaţii pentru descoperirea autorilor acestui material.-

Semnătura,
[signature]

Urmare: Examinând materialul în chestiune și în special stăruind asupra manuscriselor care conțineau date biografice ale mai multor membrii de partid și din rândurile tineretului universitar, Comisarul [illegible] care s'a ocupat cu examinarea materialului respectiv a izbutit să identifice după datele biografice din manuscrise, 2 sau 3 membrii din celula Universității între care Mănescu Manea, Gengescu Ernest Paul și Victor Erzicor cum și pe Dr. Emil Bodnăraș ale cărui date biografice erau deasemeni în acel material.-

Odată făcute aceste identificări, s'a procedat la arestarea lui Mănescu Manea, Gengescu Ernest Paul și Victor Erzicor și fiind cercetați au mai dat încă 2-3 elemente dintre care rețin pe Stoianovici Theodor dela Statistică.-

In cercetări, Stoianovici Teodor a recunoscut că secretarul celulei Universității era Biji Mircea cu nume conspirativ Aurel, găsindu-se și un raport în materialul primit dela C.M.C., despre activitatea celulei dela Universitate, semnat Aurel și identificat prin Stoianovici în persoana lui Biji Mircea.-

Fiind arestat și Biji Mircea acesta a recunoscut raportul său că este scris de el și a arătat întreaga activitate desfășurată până la arestare în cadrul U.P. ca membru în C.C. al U.P. indicând următoarele persoane ca membrii în C.C. al U.P.: Vlădescu Răzvan, Magheru Mihai și Levente Mihai.- A mai indicat pe instructorul C.C. al P.C.R. pe lângă U.P. pe numele conspirativ

Semnătura, [signature]

Urmare: Sergiu dând amănuntul că acesta mai fusese arestat pe la începutul anului 1943 împreună cu soția unui doctor și că i s'a dat drumul.-

În urma acestei precizări am identificat în persoana lui Sergiu pe Remus Kofler.-

Deasemeni a mai arătat că la ședințele grupului U.P. mai participă pe lângă Sergiu și un altul cu numele conspirativ Marius dându-mi semnalmentele și bănuiala lui că acesta este Friș Ștefan, am rămas la situația că într'adevăr acesta este Friș Ștefan.-

A mai arătat în declarația să a indicat casa cu adresa precisă unde se țineau ședințele grupului U.P. cu persoanele arătate mai sus și unde fusese în ultimul timp la o ședință cu Sergiu identificat de noi că era Kofler Remus și D-l. Dr. Petru Groza.-

Casa indicată de Biji Mircea era casa Wexler din Str. Crângului.-

Biji Mircea nu a indicat că în această casă s'ar găsi vre'o arhivă dar a arătat că la ședințele U.P. atât Marius cât și Sergiu, au o mapă cu ceva hârtii.-

În noaptea când Biji Mircea a declarat cele de mai sus am dispus percheziționarea acestei case și arestarea celor arătați ale Biji Mircea.-~~...~~ Au fost arestați următorii: Soții Wexler locatarii casei unde s'a găsit arhiva C.C. al P.C.R., Vlădescu Răcoasa, Magheru Mihai, Dr. Ernestina Lichtinger Rozen, Ana Solomon, Anca Magheru și în zilele următoare alte o serie

Mod. 185

Semnătura,
[signature]

Urmare: de persoane.-
Remus Kofler deși a fost dat chiar în acea spre arestare, noapte sau a doua zi, nu a putut fi găsit nemaifiind la domiciliul său și nici ulterior nu a putut fi arestat.-
Deasemeni Deresche Mihai care a reușit să se sustragă arestării prin fuga sa.-
Fris Ștefan nu a mai fost dat spre arestare întrucât noi știam de mult că este clandestin și nu puteam ști unde se află.-
Acestea au fost împrejurările care au dus la arestările celor de mai sus, și a gonirii ochirei C.C. al P.C.R.-
Intrebare: D-ta. minți și încerci zadarnic să induci în eroare organele de cercetări.-
Din nou organele de cercetări te avertizează să arăți adevărul.-
Răspuns: Nu mint și nu încerc să induc în eroare organele anchetatoare.- Prin cele de mai sus eu socotesc că am spus adevărul.-
După ce am citit cuvânt cu cuvânt prezentul proces verbal de interogatoriu și am constatat că este întocmai cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni:-

Anchetator, Deținut,
Lt. Maj. [illegible] [signature]
[signature]

Semnătura,

Prezentul proces-verbal de interogatoriu, este identic cu originalul.-

Numeşte la la
...
9 II 53

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU

Arestatul TAFLARU ION, născut la 8 Octombrie 1910 în com.Roşiori-Brăila, fiul lui VASILE şi ANA, fost şef de poliţie, cu ultimul domiciliu în BUC.str.Dr.Djuvara Nr.12

4 Februarie 1953, Bucureşti
Interog.a început la ora 22,45
" s'a terminat " 2,30

Intrebare:

Organele de anchetă îţi repetă întrebarea din 3 Februarie 1953 şi anume: arată Dta împrejurările în care ai aflat că arhiva C.C. al P.C.R. se află în casa WEXLER din str.Crângului nr.15.

Organele de cercetări îţi atrag atenţia că sunt în posesia tuturor dovezilor din jurul acestei probleme şi în cazul în care nu vei arăta adevărul vei suporta toate consecinţele?

Răspuns:

Imi menţin în totul răspunsul dat la această întrebare în declaraţia mea din 3 Februarie 1953.

Intrebare:

Organele de cercetări te previn din nou asupra răspunderi ce ţi-o asumi încercând să continui a induce în eroare ancheta?

Răspuns:

Imi asum totala răspunderea că adevărul în chestiunea găsirii arhivei a C.C. al P.C.R. în casa din str. Crângului Nr.15 dată de BIJI MIRCEA, este aşa cum am arătat mai sus.

Intrebare:

Intrucât te menţii pe această poziţie duşmănoasă şi minţind începi să induci în eroare organele de anchetă, ancheta îţi prezintă documente originale întocmite şi sem-

./. ss/ION TAFLARU

nute de Dta şi comisarul PRUNESCU,documente care demască întreaga Dtale poziţie duşmănoasă faţă de organele de cercetări.Recunoşti documentele prezentate?

Răspuns:

Da recunosc documentele prezentate că sunt întocmite şi semnate de mine şi comisarul PRUNESCU şi că ele corespund întru totul realităţii.Casa din str.Crângului Nr.15 era cunoscută de Siguranţă din supravegherea făcută asupra numiţilor PETRE ION şi MAGHERU MIHAI,daţi de informatorul POPESCU AUREL,cu care avea întâlniri conspirative şi se duceau tratative pentru încheierea Frontului Unic Muncitoresc. Şedinţele F.U.M. se ţineau în locuinţa lui BRATFALEANU sau o casă dată de el dinVatra Luminoasă.

In casa din str.Crângului nu toate persoanele care o vizitau puteau fi plasate întrucât unele din ele foloseau maşina la deplasări,iar echipele de filaj nu aveau maşina la dispoziţie.Este adevărat că Siguranţa nu cunoştea importanţa casei din str.Crângului Nr.15,până la precizarea făcută de BIJI MIRCEA că acolo este sediul Central al grupului U.P., unde participau la şedinţe şi doi membrii din C.C. al P.C.R., "SERGIU" şi "MARIUS".Din supravegherile începute încă din Octombrie 1943,a lui PETRE ION şi MAGHERU MIHAI deşii aceştia au fost supravegheaţi şi văzuţi că vizitează această casă, organele de supraveghere considerau că este vorba de o casă obişnuită de şedinţe.

-Precizez că în cele două luni de filaj făcut înainte de arestări organele de supraveghere n'au stabilit prezenţa în această casă decât a celor două persoane,PETRE ION şi MAGHERU MIHAI,iar BIJI MIRCEA cade în obiectivul organelor de supraveghere pentru prima oară eşind din această casă şi plasat la domiciliul său real,nu cu mult înainte de producerea arestării.Intrucât se identificase deja şi membrii celulei de universitate s'a trecut la arestări.

Retractez cele ce am declarat mai sus ca fiind ireal şi declar că procesele verbale ce mi s'au prezentat au fost întocmite de mine şi comisarul PRUNESCU în mod ireal ne corespunzând cu realitatea şi precizez că până la arestarea lui BIJI MIRCEA nu a fost descoperită casa din str.Crângului Nr.15 şi deasemeni nici persoanele din procesele verbale respective şi anume PETRE ION,MAGHERU MIHAI şi BIJI MIRCEA, cum că aceştia ar fi vizitat casa din str.Crângului Nr.15 şi că aceştia trei ar fi fost în legătură.Din toamna anului

./.   ss/ION TAFLARU

1948, într'adevăr erau filaţi PETRE ION şi MAGHERU MIHAI care fuseseră daţi de informatorul POPESCU AUREL, însă n'a putut fi identificat nimic altceva, deoarece echipele de filaj nu i-a putut plasa vreodată în casa din str. Crângului Nr. 15 sau să fie identificate elementele cum de exemplu este BIJI MIRCEA ca legături între aceştia. Toate aceste procese verbale au fost întocmite şi conţinutul lor construit fictiv, abia după arestări când am fost pus în faţa faptului că între toţi aceştia exista legături de activitate pe aceiaş linie, fapt care până la arestări nu ne era cunoscut.

Intrebare:

Dta din nou minţi şi organele de anchetă îţi pun o nouă întrebare şi anume:

Să arăţi cine ţi-a dat semnalmentele şi adresa lui IOSCA?

Răspuns:

Nu am de arătat altceva deosebit faţă de ce am arătat în declaraţiile anterioare cu privire la această chestiune.

Intrebare:

Dta din nou minţi şi organele de cercetări îţi atrag atenţia pentru ultima oară asupra răspunderii ce ţi-o asumi dând răspunsuri mincinoase şi totodată asupra consecinţelor ce decurg în urma acestei poziţii a Dtale?

Răspuns:

N'am nimic de adăugat şi-mi susţin în totul cele declarate.

După ce am cetit prezentul proces-verbal şi am constatat că corespunde în totul cu cele declarate de mine îl susţin şi semnez propriu.

Anchetat:
ss/ION TAPIARU

Anchetator:
Lt. de Securitate
T. Drăghici

Proces-Verbal de interogator

Arestatul Taflaru Ion, născut la 8 Octombrie 1910, în Com. Losîon - Brăila, fiul lui Vasile și Anica, fost șef.
(Date de stare civilă, ultimul domiciliu)
de poliție, cu ultimul domiciliu în Buc. str. Lt. Lizeanu. 17

4. Februarie 1953.

Orașul București.

Interogatoriul a început la ora 22 și 45 min.
" s'a terminat la " 2 și 30. "

Intrebare: Organele de anchetă îți repetă întrebarea din 3 Februarie 1953 și anume, arată în împrejurările în care ai aflat că arhiva C.C. al P.C.R. se află în casa Wexler din str. Crângului No. 15.
Organele de cercetări îți atrag atenția că sunt în posesia tuturor dovezilor din jurul acestei probleme și în cazul în care nu vei arăta adevărul vei suporta toate consecințele?

Răspuns: Imi mențin în total răspunsul dat la această întrebare în declarația mea din 3. Februarie 1953.

Intrebare: Organele de cercetări te previne din nou asupra răspunderii ce ți-o asumi încercând să continui a induce în eroare ancheta.?

Răspuns - Imi asum totala răspundere că adevărul în chestiunea găsirii arhivei a C.C. al P.C.R. în casa din str. Crângului No. 15

Semnătura,

Mod. 185

Urmare: dată de Biji Mircea, este așa cum am arătat mai sus.

Intrebare: Intrucât te menții pe această poziție dușmănoasă și instruind încerci să induci în eroare organele de anchetă, ancheta îți prezintă documente originale întocmite și semnate de tine și comisarul Prunescu, documente care demască întreaga dtale poziție dușmănoasă față de organele de cercetare. Recunoști documentele prezentate?

Răspuns: Da recunosc documentele prezentate că sunt întocmite și semnate de mine și comisarul Prunescu și că ele corespund întrutotul realității.

Casa din str. Crângului n.15 era cunoscută de Siguranța din supravegherea făcută asupra numiților Petre Ion și Maghern Mihai, dați de informatorul Popescu Aurel, cu care avea întâlniri conspirative și se duceau tratative pentru încheierea Frontului Unic Muncitoresc. Ședințele F.U.M. se țineau în locuința lui Brătfăleanu sau o casă dată de el din Vatra Luminoasă.

In casa din str. Crângului nu toate persoanele care o vizitau puteau fi plasate întrucât unele din ele foloseau mașina la deplasări, iar echipele de filaj nu aveau mașini la dispoziție. Este adevărat că Siguranța nu cunoștea importanța casei din str. Crângului n.15, până la precizarea făcută de Biji Mircea că acolo este sediul central al grupului U.P., unde participau la ședințe și doi membri din C.C. al PCR,

Semnătura,
[semnătură]

Urmare: "Sergiu" și "Manius". Ani supraveghenle începute încă din Octombrie 1948, a lui Petre Ion și Maghem Mihai deși aceștia au fost supravegheați și văzuți că vizitează această casă, organele de supraveghere considerau că este vorba de o casă obișnuită de ședințe.
Precizez că în cele două luni de "filaj" făcut înainte de arestări organele de supraveghere n-au stabilit prezența în această casă decât a celor două persoane, Petre Ion și Maghem Mihai, iar Bijă Mircea cade în obiectivul organelor de supraveghere pentru prima oară când din această casă și plecat la domiciliul său real nu cu mult înainte de producerea arestării. Întrucât se indentificase deja și membrii celulei de universitate s-a trecut la arestări.
Retractez ceiace am declarat mai sus ca fiind ireal și declar că procesele verbale ce mi s-au prezentat au fost întocmite de mine și Comisarul Rumescu în mod ireal ne corespunzând cu realitatea și precizez că până la arestarea lui Bijă Mircea nu a fost descoperită casa din str. Crangului N°15 și deasemeni nici persoanele din procesele verbale respective și anume Petre Ion, Maghem Mihai și Bijă Mircea, cum că aceștia ar fi vizitat casa din str. Crângului N°15. și că aceștia trei ar fi fost în legătură. Ani toamna anului 1948, întradevăr erau filați Petre Ion și Maghem Mihai cari fuseseră dați de informatorul Popescu Aurel, însă n-a putut fi indentificat nimic aleeva, deoarece

Semnătura,

Mod. 185

Urmare: clişeele de filaj nu i-a putut plasa vreodată în casa din str. Crângului nr. 15 sau să fie identificate elementele cum de exemplu este Bijü Mircea ca legătură între aceştia. Toate aceste procese verbale au fost întocmite şi conţinutul lor construit fictiv, abia după arestare când am fost pus în faţa faptului că între toţi aceştia exista legătură de activitate ce acţiona lume, fapt care până la arestare nu-mi era cunoscut.

Întrebare: Iată din nou minţi şi organele de anchetă îţi pun o nouă întrebare şi anume: Să arăţi cine ţi-a dat semnalmentele ~~lui~~ şi adresa lui Joşca?

Răspuns: Nu am de arătat altceva deosebit faţă ce am arătat în declaraţiile anterioare cu privire la această chestiune.

Întrebare: Iată din nou minţi şi organele de cercetare îţi atrag atenţia pentru ultima oară asupra răspunderii ce ţi-o asumi dând răspunsuri mincinoase şi totodată asupra consecinţelor ce decurg ~~asupra~~ în urma acestei poziţii a d-tale?

Răspuns: N-am nimic de adăugat şi menţin întru ~~în~~ totul în totul cele declarate.

După ce am citit prezentul proces verbal şi am constatat că corespunde în totul cu cele declarate de mine îl susţin şi semnez propriu

Anchetator.
Lt. de Securitate
[signature]

Anchetat,
[signature]

Semnătura,

34

Proces-Verbal de interogator

Arestatul Taflanu Ion, născut la 8 Octombrie 1910 în Com. Roșiori Braila fiul lui Vasile și Anca, fost șef de poliție, cu ultimul domiciliu în Buc. str. Dr. Djuvara No: 21.
(Date de stare civilă, ultimul domiciliu)

9 Februarie 1953.

Orașul București.

Interogatoriul a inceput la ora ____ și ____ min.
" s'a terminat la " ____ și ____ "

Intrebare: Cum s'a ajuns la arestările ce s'au făcut la Constanța în 1943.?

Răspuns: Nu am nicio cunoștință de felul cum s'a ajuns la arestările ce s'au făcut la Constanța, în primăvara anului 1943.

Intrebare: Pentru ce a fost adus dela Constanța în București numitul Isabet Alaglarian ?

Răspuns: In primăvara anului 1943 a venit la București ~~pe~~ cu echipa dela Chestura Constanța condusă de ~~inspectorul~~ chestorul Saghin Tiberiu, comisarul Ionescu Nica și alții, împreună cu unul din cei arestați și care făcuse legătura în calitate de curier între regionala Dobrogea și București, fiind trimiși de inspectorul corpului la care se prezentase, la grupa care se ocupa cu problema

Semnătura,
[signature]

Mod. 185

Urmare: Comanda aceea condusă de Cernăianu, iar eu fiind ajutorul lui, pentru a colabora în vederea indentificarii unei case conspirative în care intrase acel curier de mai multe ori, când il trimitea regionala pentru legatură la București.
Am dat și eu personal echipei respective pentru a contribui la indentificarea casei; cu ajutorul curierului adus, care știa casa cam unde s'ar afla cât și amănuntul că ar avea un câine lup în curte. După puțin timp de cercetare și teren pe raza câteva străzi pe teren, curierul a recunoscut casa din cartierul respectiv și astfel s'a stabilit adresa acestei case și imediat s'a trecut la perchiziționarea și arestarea locatarilor.
Aceasta casă prin verificarea făcută pe teren s'a stabilit că era în str. Mircea Costin, iar locatarul era Hugo Sender.
Intrebare: Ți se prezintă procesul verbal din ziua de 4 Mai 1943 întocmit și semnat de Staile din care rezultă că l-ați folosit pe Garabet Daglarian pe baza cunoștințelor sale, de a indentifica adresa și numele locatarului casei în care înainte de arestare avusese întâlniri conspirative. Recunoști acest document?
Răspuns: Recunosc autenticitatea acestui document și într'adevăr așa s'au petrecut lucrurile care coincid exact cu ceiace eu

Semnătura, [signature]

Urmare: am arătat în răspunsul anterior, adică numitul Gorobeț [illegible] a fost folosit pentru a afla adresa casei în care el avuse-se întâlniri conspirative înainte de arestare, această împrejurare necesară pentru trecerea la percheziționarea și arestarea locatarilor respectivi.

Întrebare: Ți se prezintă raportul ce l-ai primit dela Siguranța din Constanța cu data de 30 Aprilie 1943, din care rezultă că știați despre casa Sender din str. Miron Costin N°33 București, este deci clar că Dta ai mințit în răspunsul anterior?

Răspuns: Nu recunosc cele menționate în raportul respectiv ce mi-sa arătat, întrucât nu a ajuns la mine să-l citesc și a fost adresat Dir. Siguranței adică insp. Ghăniceanu.

Întrebare: Acest raport al Siguranței dela Constanța a fost înaintat după primirea lui la un anumit for superior cu adresa care ți se prezintă în original și care poartă semnătura Dtale. Deci încă o dovadă că și la răspunsul anterior ai căutat să induci în eroare ancheta. Recunoști semnătura Dtale?

Răspuns: Da, recunosc că este semnătura mea și totodată că la timpul respectiv am ~~avut~~ avut cunoștință de raportul respectiv în care se menționează adresa casei conspirative din Buc. str. Dr. Miron Costin, unde aveau loc întâlnirile conspirative cu curierii dela Constanța.

Semnătura,
[signature]

Urmare: Întrucât raportul nu cerea nicio operație în București din partea organelor Dir. Gle. a Poliției, deși în raport era menționată adresa casei Conspirative din București, n'am înțeles să fac nicio operație la acea adresă, pentrucă cercetările lor erau în curs și nici nu cerea organelor Dir. Gle. nicio operație în cuprinsul capitalei.

Întrebare: Dacă ai știut despre adresa exactă a casei respective înainte de 4 Mai 1943, atunci pentru ce ai prezentat în procesul verbal din 4 Mai 1943 situația ca și cum în acea zi ați putut identifica casa respectivă după indicațiile date de Gorobet Magdalena.?

Răspuns: Întrucât venise echipa Constanța la București cu acest curier în vederea unei întâlniri ce urma să aibe loc, s'a folosit prezența curierului în București, pentru indentificarea casei, pentru a nu fi niciun fel de confuzie.

Întrebare: Ți se prezintă procesul verbal din ziua de 11 Mai 1943 întocmit și semnat de d-ta, în care arăți că în acea zi ați făcut minuțioase verificări pe teren împreună cu Curierul org. P.C.R. dela Constanța ce se afla arestat și că în baza indicațiilor date de el pe teren ați indentificat casa conspirativă unde acesta avusese o întâlnire cu un delegat al P.C.R. Arăți mai departe că pe teren ați stabilit că această casă este a numitei Iola Hers

Semnătura,

[signature]

Urmare: în Str. Popa Nan No 52. Rezultă mai degrabă că în urma acestei indentificări în aceiaș zi adică 11 Mai 1943 ați trecut la arestarea numitei Iola Herș. Recunoști acest document?

Răspuns: Nu recunosc în totul autenticitatea acestui document.

Intrebare: Ți-se prezintă un alt proces verbal din ziua de 7 Mai 1943 întocmit și semnat de Dta, în care arăți că în aceazi știați deacum despre casa din Str. Popa Nan N° 52, a numitei Iola Herș ca fiind o casă unde au avut loc întâlniri conspirative cu cunieri org. P.C.R. dela Constanța. Este deci clar că și de data aceasta în răspunsul anterior ai mințit.

Ancheta își pune în vedere să declari adevărul asupra tuturor arestărilor ce s'au făcut în vara anului 1943 atât la Constanța cât și la București, întrucât sunt cunoscute manevrele ce le-ați făcut pentru a acoperi informatorul ce l-ați avut în București.?

Răspuns: Este o negațiune și agresiune datoră a actelor de anchetă, întrucât casa fusese indentificată din ziua când a venit delegatul dela Constanța cu echipa respectivă, adică 4 sau 5 Mai 1943.

După ce am citit prezentul proces verbal și am constatat că corespunde cu cele declarate de mine, îl susțin și-l semnez propriu.

Anchetator.

Anchetator.

Semnătura,

[semnătură]

Mod. 455

[semnătură]

S. 11193

152

c-40 29

PROCES VERBAL

Astăzi 26 luna Februarie anul 1950

Noi Rotaru Petru Lt. de securitate în Direcțiunea Generală a Securității Poporului;

Constatăm prin prezentul procesverbal că, percheziționând pe numit Brunescu Ioan de ani 34 de profesie fost comisar originar din Bucureşti cu domiciliul în Prof. Mitriță Constantinescu 7 trimis de ______ cu raportul nr. ______

S'au găsit asupra sa următoarele:

Ochelari de vedere, 2 curele, șireturi.

Drept pentru care am încheiat prezentul proces verbal, spre cele legale.

Locotenent de securitate
[signature]

Asistenți

Deținut [signature]

DOVADA

Am primit banii și obiectele prevăzute în prezentul proces verbal.

Deținut ______

A.

D E C L A R A T I E

Subsemnatul PRUNESCU P.IOAN,fost comisar în Direcţiunea Generală a Poliţiei,născut în Bucureşti,la 11 Decembrie 1915,fiul lui PETRE,decedat şi IOANA,cu ultimul domiciliu în Bucureşti,Str.Prof.Mitriţă Constantinescu Nr.1-3,licenţiat al Facultăţii de Drept din Bucureşti,apolitic,sublocotenent de rezervă,promoţia 1940,în Reg.23 Infanterie Călăraşi-Ialomiţa,personal am avere,părinţii au proprietate - două imobile în Capitală,pe Str.Mitriţă Constantinescu colţ cu Calea Călăraşilor Nr.114,fost condamnat în lipsă de Tribunalul Poporului la muncă silnică pe viaţă,prin sentinţa din 8 August 1945,în prezent în curs de judecată - contestaţie - la Curtea Criminală,Secţia III-a,cu ultimul termen de judecată,cunoscut de mine la 13 Decembrie 1948,declar următoarele :

Pe soţii Dr.EGON şi LILI WEIGL nu i-am cunoscut decât la Direcţiunea Generală a Poliţiei,grupa unde lucram, în calitate de arestaţi politici,prin anul 1943.-

La Siguranţa Generală,la unitatea condusă de şeful de poliţie TAFLARU ION,s'a primit o informaţiune,prin care erau semnalaţi ca militanţi ai Partidului Comunist.-Sursa aceste informaţii nu o cunosc.-

In scurt timp,s'a procedat la arestarea şi perchezitionarea soţilor WEIGL şi a domiciliului respectiv.- Rezultatul acestor cercetări a fost următorul :

a). In locuinţa soţilor WEIGL s'a găsit un aparat de radio,marca PHILETTA-PHIBIPS,deţinut ilegal şi o mulţime de stenograme în limba germană,scrise de Dr.EGON WEIGL.-

Aceste stenograme conţineau comentariile posturilor de radio străine,Londra,Moscova,etc.în legătură cu situaţia politică şi mersul războiului pe diferite fronturi de luptă.-

b). Asupra D-nei LILI WEIGL, în poşetă,venind din oraş,s'a aflat un Buletin Informativ,un singur exemplar, scris la maşină,care cuprindea articole şi comentarii de felul celor arătate mai sus.-

./.

Anchetarea soţilor Dr.EGON ŞI LILI WEIGL s'a făcut personal de către TAFLARU ION ;eu neavând nici un rol.-

Din cercetări în legătură cu D-na LILI WEIGL au fost încă anchetate şi alte câteva persoane şi anume : Dl.REMUS KOFFLER,Ing.CAIMANOVICI din Str.Popa Sapcă şi mi se pare încă o persoană, al cărui nume îmi scapă.-

Toate aceste persoane au intrat în locuinţa D-nei WEIGL, în momentul percheziţiei şi în urma acestui fapt au putut fi arestaţi.- Dealtfel asupra D-nei WEIGL s'a găsit şi o agendă, cu diferite însemnări şi adrese,care a fost anexată, împreună cu celelalte piese,la dosarul cauzei.-

După înaintarea D-lui REMUS KOFFLER la Siguranţă,în asistenţa sa - i s'a cercetat şi locuinţa din Str.Italiană.-

ACi s'a găsit :

a). O scrisoare,bătută la maşină,adresată D-lui IULIU MANIU, cu semnătura " Uniunea Patrioţilor" sau alt titlu asemănător.-

b). O broşură,în limba franceză " La crise ",de Prof. Varga,interzisă pe atunci,cu diferite adnotări.-

Scrisoarea-manifest către Dl.IULIU MANIU cerea acestuia o atitudine mai fermă în chestiunea politică pentru răsturnarea regimului de atunci.-

Intre timp, după ce TAFLARU a luat cunoştinţă de rezultatul percheziţiei la Dl.REMUS KOFFLER prin mine,care am luat parte împreună cu Comisarul ajutor TANASESCU GHEORGHE,s'a produs intervenţia D-lui LIVIU DUMITRESCU, azi decedat,şeful Serviciului Medical al Siguranţei Generale.-

Dr.LIVIU DUMITRESCU a venit la TAFLARU şi întâmplarea a făcut să fiu şi eu de faţă la această întrevedere şi i-a spus acestuia că a aflat că este reţinut la Siguranţă Dl.REMUS KOFFLER pe care îl cunoaşte şi că îl roagă să nu îi facă mizerii.-

TAFLARU i-a răspuns că situaţia D-lui REMUS KOFFLER este uşoară şi curând- în urma acestei intervenţii a D-rului LIVIU DUMITRESCU - acesta a fost pus în libertate.-

Scrisoarea - manifest a fost ruptă,fiind reţinută doar pentru documentarea noastră cartea " La crise ".-

Cum informaţia iniţială în legătură cu soţii Dr.WEIGL nu provenea dela informatorii regulaţi ai lui TAFLARU şi cum TAFLARU nu cunoştea atunci nimic din situaţia în Partid ai soţilor WEIGL sau a lui REMUS KOFFLER, acesta a fost eliberat şi cercetările asupra dânsului s'au oprit aici.-

REMUS KOFFLER şi doamna LILI WEIGL au explicat legă-

turile dintre ei,care erau de natură intimă, fapte ce au fost recunoscute mai ales că în locuinţa D-lui KOFFLER s'au găsit unele obiecte de toaletă aparţinând doamnei.-

REMUS KOFFLER nu şi-a luat nici un angajament de nici o natură şi nici nu i s'au cerut măcar ceva în acest sens de către TAFLARU.-

Eliberarea sa se datoreşte lipsei de informaţii asupra poziţiilor în Partid a soţilor WEIGL,cât şi a sa şi mai ales în urma rugăminţei Dr.LIVIU DUMITRESCU, de care TAFLARU era legat de diverse interese şi a putut să-l servească.-

Deasemenea au fost cercetaţi şi celelalte două persoane, intrate în locuinţa D-nei LILI WEIGL ; Ing.CALMANOVICI şi încă un bărbat, nu-mi aduc aminte numele,prieten cu arestaţii.

Percheziţiile domiciliare nu au scos la iveală nimic interesant aşa că şi acestea au fost eliberate după câteva ceasuri.-

Nu li s'au luat nici un fel de angajamente ca şi în cazul D-lui REMUS KOFFLER.-

Mai târziu,când TAFLARU a intrat în posesia arhivei Partidului,aflată în Parcul Herăstrău Str.Crângului în casa soţilor (MULLER)? WEXLER-prin Decembrie 1943,din cercetarea voluminoaselor documente s'au ivit vagi bănueli asupra lui REMUS KOFFLER,în sensul că ar avea un mare rol în Partid.-

Aceste vagi bănueli, se întemeiau pe diferite acte din arhivă,care vorbeau despre conspirativul " SERGIU " din Comitetul Central al Partidului Comunist şi al Uniunii Patrioţilor.

La cercetări nici soţii WEXLER, nici BIJI MIRCEA, sau alte persoane nu au trădat Siguranţei identitatea acesteia, ajungându-se la punctul mort că s'ar chema " CORNELIU SERGIU STEFANESCU " fără alte date,care să ducă la descoperirea sa.-

Prin arătarea în arhivă a faptului că " SERGIU " vizita la Văcăreşti pe " VERA " şi că locuia pe Str.Italiană, TAFLARU a avut bănueli destul de vagi, dar nu a crezut niciodată că " SERGIU " ar fi una şi aceiaşi persoană cu REMUS KOFFLER şi pentru acest motiv nu a fost urmărit sau arestat.-

Inchei această declaraţie,pe care o dau,nesilit de nimeni.-

ss/.PRUNESCU P. ION

28 Februarie 1950

173

A

Declaraţie,

Subsemnatul Prunescu P. Ioan, fost comisar în Direcţiunea Generală a Poliţiei, născut în Bucureşti, la 11 Decembrie 1915, fiul lui Petre, decedat şi Ioana, cu ultimul domiciliu în Bucureşti, str. Prof. Mitriţă Constantinescu No 1-3, licenţiat al Facultăţii de Drept din Bucureşti, apolitic, sublocotenent de rezervă, promoţia 1940, în Reg. 23 Inf. Călăraşi- Ialomiţa, personal nu am avere, părinţii au proprietate - două imobile în Capitală, pe str. Prof. Mitriţă Constantinescu colţ Calea Călăraşilor Nr. 114, fost condamnat în lipsă de Tribunalul Poporului la muncă silnică pe viaţă, prin sentinţa din 8 August 1945, în prezent în curs de judecată - contestaţie - la Curtea Criminală, secţia IIIª, cu ultimul termen de judecată cunoscut de mine, la 13 Decembrie 1948, declar următoarele:

Pe soţii Dr. Egon şi Lilly Weigl nu i-am cunoscut decât la Direcţiunea Generală a Poliţiei, grupa unde lucram, în calitate de arestaţi politici, prin anul 1943.

La Siguranţa Generală, la unitatea condusă de şeful de poliţie Taflaru Ion, s'a primit o informaţiune, prin care erau semnalaţi ca militanţi ai Partidului Comunist. Sursa acestei informaţii nu o cunosc.

In scurt timp, s'a procedat la arestarea şi percheziţionarea soţilor Weigl şi a domiciliului respectiv. Rezultatul acestei cercetări a fost următorul:

a). In locuinţa soţilor Weigl s'a găsit un aparat de radio, marca Philetta- Philips, deţinut ilegal

Prunescu [signature]

şi o mulţime de stenograme în limba germană, scrise de Dr. Egon Weigl.

Aceste stenograme conţineau comentariile posturilor de radio străine, Londra, Moscova, etc. în legătură cu situaţia politică şi mersul războiului pe diferite fronturi de luptă.

b). Asupra doamnei Lilly Weigl, în poşetă, venind din oraş, s'a aflat un buletin informativ, un singur exemplar, scris la maşină, care cuprindea articole şi comentarii de felul celor arătate mai sus.

Anchetarea soţilor Dr. Egon şi Lilly Weigl s'a făcut personal de către Taflaru Ion, eu neavând nici un rol.

Din cercetări în legătură cu doamna Lilly Weigl au fost încă anchetate şi alte câteva persoane şi anume: Dr. Remus Rofler, Ing. Calmanovici din str. Popa Şapcă şi mi se pare încă o persoană, al cărui nume îmi scapă.

Toate aceste persoane au intrat în locuinţa d-nei Weigl, în momentul percheziţiei şi în urma acestui fapt au putut fi arestaţi. De altfel asupra d-nei Weigl s'a găsit şi o agendă, cu diferite însemnări şi adrese, care a fost anexată, împreună cu celelalte piese, la dosarul cauzei.

După înaintarea domnului Remus Rofler la Siguranţă, în asistenţa sa-i s'a cercetat şi locuinţa din str. Italiană.

Aci s'a găsit:

a). O scrisoare, bătută la maşină, adresată Domnului Iuliu Maniu, cu semnătura „Uniunea Patrioţilor" sau alt titlu asemănător.

Grunescu B.

-3-

175

b). O broşură, în limba franceză "La crise" de Prof. Varga, interzisă pe atunci, cu diferite adnotări.

Scrisoarea-manifest către Dl. Iuliu Maniu cerea acestuia o atitudine mai fermă în chestiunea politică pentru răsturnarea regimului de atunci.

Între timp, după ce Taflaru a luat cunoştinţă de rezultatul percheziţiei la Dl. Remus Kofler, prin mine, care am luat parte împreună cu comisarul ajutor Tănăsescu Gheorghe, s'a produs intervenţia Dr. Liviu Dumitrescu, azi decedat, şeful serviciului medical al Siguranţei Generale.

Dr. Liviu Dumitrescu a venit la Taflaru şi întâmplarea a făcut să fiu şi eu de faţă la această întrevedere şi i-a spus acestuia că a aflat că este reţinut la Siguranţă Dl. Remus Kofler, pe care îl cunoaşte şi că îl roagă să nu-i facă mizerii.

Taflaru i-a răspuns că situaţia Dlui Remus Kofler este uşoară şi curând - în urma acestei intervenţii a Dr. Liviu Dumitrescu - acesta a fost pus în libertate.

Scrisoarea-manifest a fost ruptă, fiind reţinută doar pentru documentarea noastră cartea "La crise".

Cum informaţia iniţială în legătură cu soţii Dr. Weigl nu provenea dela informatorii regulaţi ai lui Taflaru şi cum Taflaru nu cunoştea atunci nimic din situaţia în Partid ai soţilor Weigl sau a lui Remus Kofler, acesta a fost eliberat şi

[illegible]

cercetările asupra dânsului s'au oprit aici.

Remus Kofler și D-na Lilly Weigl au explicat legăturile dintre ei, care erau de natură intimă, fapte ce au fost recunoscute, mai ales că în locuința D-lui Kofler s'au găsit unele obiecte de toaletă, aparținând doamnei.

Remus Kofler nu și-a luat nici un angajament de nici o natură și nici nu i s'au cerut măcar ceva în acest sens de către Taflaru.

Eliberarea sa se datorește lipsei de informații asupra pozițiilor în Partid a soților Weigl, cât și a sa, și mai ales în urma rugăminței D-r Liviu Dumitrescu, de care Taflaru era legat de diverse interese și a putut să-l servească.

Deasemenea au fost cercetați și celelalte două persoane, intrate în locuința D-nei Lilly Weigl: Ing. Calmanovici și încă un bărbat, nu-mi aduc aminte numele, prieten cu arestații.

Percheziţiile domiciliare nu au scos la iveală nimic interesant, așa că și aceștea au fost eliberați după câteva ceasuri.

Nu li s'au luat nici un fel de angajamente ca și în cazul D-lui Remus Kofler.

Mai târziu, când Taflaru a intrat în posesia arhivei Partidului, aflată în Parcul Herestrău, str. Crângului, în casa soților (Müller)? Wexler prin Decembrie 1943, din cercetarea voluminoaselor documente s'au ivit vagi bănueli asupra lui

Prunescu P.

Remus Kofler, în sensul că ar avea un mare rol în Partid.

Aceste vagi bănuieli se întemeiau pe diferite acte din arhivă, care vorbeau despre conspirativul „Sergiu" din Comitetul Central al Partidului Comunist și al Uniunii Patrioților.

La cercetări, nici soții Wexler, nici Biji Mircea, sau alte persoane nu au trădat Siguranței identitatea acestuia, ajungându-se la punctul mort că s'ar chema „Corneliu Sergiu Ștefănescu" fără alte date, care să ducă la descoperirea sa.

Prin arătarea în arhivă a faptului că „Sergiu" vizita la Văcărești pe „Vera" și că Taflam a avut locuință pe str. Italiană, bănuieli destul de vagi, dar nu a crezut nici odată că „Sergiu" ar fi una și aceeași persoană cu Remus Kofler și pentru acest motiv nu a fost urmărit sau arestat.

Închein această declarație, pe care o dau, nesilit de nimeni.

Pârvulescu Ion.

28 Februarie 1950

12 Ianuarie 1953,
Dată în fața noastră,
Lt.de Sec. T.Drăghici

DECLARATIE

Subsemnatul PRUNESCU P.IOAN,născut în București la 11 Decembrie 1915,fiul lui PETRE,decedat și IOANA,de profesiune comisar,cu ultimul domiciliu în București,str. Prof.Mitriță Constantinescu Nr.3,declar următoarele:

Poliția Brăila a descoperit în Iulie 1944 organizația comunistă,în care activa și numitul SAMI KENDLER, conspirativ "Sandu",evreu,fost proprietarul unei firme de cherestea.

Pe lângă activitatea propriu zisă,organizația cumpăra arme de tot felul și chiar dela soldații germani. Cum organizația avea legături cu C.C. al Partidului,SAMI KENDLER a fost înaintat la București Siguranței.Față de gravitatea situației în care se afla,SAMI KENDLER a făcut ample declarațiuni,oferindu-se Siguranței ca informator, spre a nu fi condamnat la moarte și executat.I s'a promis că dacă ajută Siguranța și este de bună credință va scăpa cu viață.SAMI KENDLER a cerut să fie lăsat liber și supravegheat spre a lua contact cu organizația locală.Față de buna voința lui,a fost lăsat liber și urmărit de aproape iar seara era ținut într'o cameră la hotelul "Lido" de lângă Statuia Kogălniceanu,colț str.Plevnei.El a făcut declarațiuni senzaționale,arătând că Partidul Comunist, prin LUCRETIU PATRASCANU,este în strânsă legătură cu Palatul,prin generalul SANATESCU și se discută dărâmarea regimului,care numai are multe zile de trăit.Se spunea chiar că PATRASCANU este luat într'un automobil și că are dese întrevederi cu generalul SANATESCU.

Deasemeni,SAMI KENDLER susținea că a fost recrutat în Partid de către Dl.BODNARAS,când avea domicilIul obligatoriu la Brăila,la fratele său.In cadrul acelor declarațiuni,a povestit cum a fost înlăturat secretarul partidului,ISTVAN FORIS,conspirativ "Marius" prin Dl.BODNARAS conspirativ "Felix" și apoi "Spătaru",care și-a luat răspunderea,înlocuind cadrele Partidului,socotite incapa-

./. ss/PRUNESCU ION

bile. SAMI KENDLER s'a oferit să mi-l predea pe Dl. BODNARAS şi după spusele lui, am făcut mai multe posturi fixe pentru prinderea sa pe str. Antim, etc. A spus şi prin ce loc ar locui clandestin, indicându-ne str. Vatra Luminoasă. Faţă de aceste informaţiuni s'a făcut un post fix, la staţia de tramvae dela Vatra Luminoasă, fără nici un efect. Tot el ne-a dat nişte întâlniri, una cu soţia lui IULIU ORBAN la Cişmigiu, noaptea şi ne-a dus la nişte adrese, pe str. Regală Nr. 1 şi la locuinţa generalului FRANCUP, care deasemeni a fost pus în supraveghere. Mai mult chiar, l-am condus cu o maşină, eu şi comisarul şef STERIAN CONSTANTIN, deoarece dl. TAFLARU era într'o permisie atunci, în comuna Ciorogârla unde a avut o discuţie cu o doamnă, probabil soţia lui IULIU IORBAN. Intrebat de mine, dece a făcut asemenea declaraţiuni, mi-a declarat că a avut dispoziţiuni dela Dl. BODNARAS, care l-ar fi sfătuit să facă declaraţiuni în caz de arestare şi să desconspire cât mai mulţi membrii, deoarece sfârşitul este aproape şi regimul nu va mai putea lua nici o măsură împotriva lor, deoarece se va prăbuşi.

Cele declarate de SAMI KENDLER în legătură cu Palatul şi discuţiunile cu PATRASCANU a fost spuse şi Dlui Inspector D. DRANICEANU, unde eu l'am dus ca să ia cunoştiinţă de ele şi şeful meu. Dl. Inspector DRANICEANU mi-a atras atenţiunea că este vorba de chestiuni politice, în care noi nu trebue să ne băgăm şi noi am păstrat tăcerea asupra lor. După ce dl. TAFLARU s'a întors din acea permisiune i s'a prezentat cazul şi a preluat conducerea acţiunii, hotărând chiar ca SAMI KENDLER să rămână fără pază la locuinţa unei surori şi să intre în legătură cu Partidul, afirmând că a evadat dela Brăila, unde a căzut organizaţia. SAMI KENDLER a rămas la sora sa, până la 23 August, având întâlniri cu dl. TAFLARU, căruia îi încunoştiinţa de toate întâlnirile şi legăturile sale. In urma acestor informaţiuni date de SAMI KENDLER, coroborate cu cele aflate în arhiva Partidului, descoperită în Decembrie 1943, în casa soţilor KALLER s'au făcut arestări în provincie, pe fratele Dlui BODNARAS, anume EMIL, de profesie fotograf şi un plutonier de aviaţie, care era însărcinat cu strângerea de explosibil. Cercetările erau în curs la 23 August, care descoperise şi evadarea dela Tg. Jiu a grupului Gheorghiu-Dej, aflându-se material important în casa din str. Regală Nr. 1 şi anume

./.   ss/PRUNESCU ION

nişte telegrame cifrate în legătură cu acea evadare.

Declar, susţin şi semnez propriu.

Făgăraş, 12 Ianuarie 1953.

ss/PRUNESCU ION

12 Ianuarie 1953 184
Dată în fața noastră
Lt.de Sec. T.Drăghici

NN

DECLARATIE
============

Subsemnatul PRUNESCU P.IOAN,născut în Bucureşti, în 11 Decembrie 1915,fiul lui PETRE şi IOANA,de profesiune comisar în Direcţiunea Generală a Poliţiei şi Siguranţei, cu ultimul domiciliu în Bucureşti str.prof.Mitriţă Constantinescu Nr.3,declar următoarele:

Chestura de Poliţie Constanţa,descoperind o organizaţie a Regionalei P.C. a aflat că doi membrii ai partidului,de origină armeni,curieri ai Regionalei,au primit instrucţiuni şi au dormit în casa conspirativă a C.C. în Bucureşti,str.Miron Costin.Au venit cu ei la Bucureşti şi au identificat casa,anunţând de acest fapt şi D.G.P. respectiv pe TAFLARU.După ce casa a fost pusă în supraveghere,au fost arestaţi locatarii,evreii ETTY şi HUGO SENDER,lăsându-se post fix în casă pentru a fi prinşi eventual curierii Regionalelor ce ar fi venit la această casă.Intr'o după amiază,o tânără cu ochelari,a intrat în casa,pe gandul dela intrare.Văzând ceva suspect,a încercat să fugă,dar a fost arestată şi identificată.Asupra ei avea o poşetă mare,plină cu rapoarte de activitate,privind Regionala Comunistă a Banatului,Crişanei şi Transilvaniei.Neavând decât un carnet de legitimaţie dela Apărarea Pasivă,a refuzat la început să declare cum se numeşte şi unde locueşte,dar a sfârşit prin a recunoaşte că se numeşte STELA BACALU şi că locuia în spatele Siguranţei pe str.Dimitrie Racoviţă.Am fost trimis la percheziţie,împreună cu o echipă de agenţi şi am intrat în locuinţă,deschizând uşa cu cheia yale,aflată asupra numitei.In locuinţă am găsit pe numitul RADESCU N.NICOLAE,fiul generalului RADESCU,logodnicul STELEI BACALU, după spusele ei.La percheziţie s'au mai găsit într'o rochie din garderob o serie de întâlniri de curierilor re-

./. ss/PRUNESCU ION

gionalelor.

La cercetări, față de imensul material găsit a făcut decldrațiuni, apărând pe RADESCU NICOLAE, afirmând că nu are el nici o cunoștință despre activitatea sa.

STELA BACALU a fost condamnată, iar NICOLAE RADESCU achitat.

Aceasta îmi este declarația, pe care o dau, semnez și susțin propriu.

ss/PRUNESCU ION

Făgăraș, 12 Ianuarie 1953.

12 Ianuarie 1953
Dată în fața noastră
Lt. de Sec. T. Drăghici

DECLARATIE

Subsemnatul PRUNESCU P. IOAN, născut în București, în 11 Decembrie 1915, fiul lui PETRE și IOANA, de profesiune comisar în Direcțiunea Generală a Poliției și Siguranței, cu ultimul domiciliu în București str. prof. Mitriță Constantinescu Nr. 3, declar următoarele:

Chestura de Poliție Constanța, descoperind o organizație a Regionalei P.C. a aflat că doi membrii ai partidului, de origină armeni, curieri ai Regionalei, au primit instrucțiuni și au dormit în casa conspirativă a C.C. în București, str. Miron Costin. Au venit cu ei la București și au identificat casa, anunțând de acest fapt și D.G.P. respectiv pe TAFLARU. După ce casa a fost pusă în supraveghere, au fost arestați locatarii, evreii ETTY și HUGO SENDER, lăsându-se post fix în casă pentru a fi prinși eventual curierii Regionalelor ce ar fi venit la această casă. Intr'o după amiază, o tânără cu ochelari, a intrat în casa, pe gandul dela intrare. Văzând ceva suspect, a încercat să fugă, dar a fost arestată și identificată. Asupra ei avea o poșetă mare, plină cu rapoarte de activitate, privind Regionala Comunistă a Banatului, Crișanei și Transilvaniei. Neavând decât un carnet de legitimație dela Apărarea Pasivă, a refuzat la început să declare cum se numește și unde locuește, dar a sfârșit prin a recunoaște că se numește STELA BACALU și că locuia în spatele Siguranței pe str. Dimitrie Racoviță. Am fost trimis la perchezitie, împreună cu o echipă de agenți și am intrat în locuință, deschizând ușa cu cheia yale, aflată asupra numitei. In locuință am găsit pe numitul RADESCU N. NICOLAE, fiul generalului RADESCU, logodnicul STELEI BACALU, după spusele ei. La perchezitie s'au mai găsit într'o rochie din garderob o serie de întâlniri de curierilor re-

./. ss/PRUNESCU ION

gionalelor.

La cercetări, față de imensul material găsit a făcut declarațiuni, apărând pe RADESCU NICOLAE, afirmând că nu are el nici o cunoștință despre activitatea sa.

STELA BACALU a fost condamnată, iar NICOLAE RADESCU achitat.

Aceasta îmi este declarația, pe care o dau, semnez și susțin propriu.

ss/PRUNESCU ION

Făgăraș, 12 Ianuarie 1953.

12. Ianuarie 1953.
Dată în faţa noastră
Lt.-ulc. Lc. [signature]

183

Urmare:

Declaraţie,

Subsemnatul Prunescu P. Ioan, născut în Bucureşti, în 11 Decembrie 1915, fiul lui Petre şi Ioana, de profesiune comisar în Direcţiunea Generală a Poliţiei şi Siguranţei, cu ultimul domiciliu în Bucureşti, str. Prof. Uitriţă Constantinescu No 3, declar următoarele:

Chestura de Poliţie Constanţa, descoperind o organizaţie a Regionalei P.C., a aflat că doi membri ai partidului, de origină armeni, curieri ai Regionalei, au primit instrucţiuni şi au dormit în casa conspirativă a C.C., în Bucureşti, str. Miron Costin. Au venit cu ei la Bucureşti şi au identificat casa, anunţând de acest fapt şi D.S.P. respectiv pe Taflaru. După ce casa a fost pusă în supraveghere, au fost arestaţi locatarii, evreii Etty şi Hugo Sender, lăsându-se post fix în casă pt. a fi prinşi eventual curierii Regionalelor ce ar fi venit la această casă. Într'o după amiază, o tânără cu ochelari, a intrat în casa, pe gangul de la intrare. Văzând ceva suspect, a încercat să fugă, dar a fost arestată şi identificată. Asupra sa avea o poşetă mare, plină cu rapoarte de activitate, privind Regionala Comunistă a Banatului, Crişanei şi Transilvaniei. Neavând decât un carnet de legitimaţie dela Apărarea Pasivă, a refuzat la început să declare cum se numeşte şi unde locuieşte, dar a sfârşit prin a recunoaşte că se numeşte Stela Bacalu, şi că locuia în spatele Siguranţei, pe str. Dimitrie Racoviţă. Am fost trimis la percheziţie, împreună cu o echipă de agenţi şi am intrat în locuinţă, deschizând uşa cu cheia yale, aflată asupra

Semnătura,
Prunescu Ioan

Mod. 185

Urmare : numitei. In locuință am găsit pe numitul Rădescu N. Nicolae, fiul generalului Rădescu, logodnicul Stelei Bacalu, după spusele ei. La percheziție s'au mai găsit într'o rochie din garderob o serie de întâlniri de cursanți regionalelor.

La cercetări, față de mensul material găsit a făcut declarațiuni, apărând pe Rădescu Nicolae, afirmând că nu are el nici o cunoștință despre activitatea sa.

Stela Bacalu a fost condamnată, iar Nicolae Rădescu achitat.

Aceasta îmi este declarația, pe care o dau, semnez și susțin propriu.-

Făgăraș, 12 Ianuarie 1953

[signature]

Semnătura,

12 Ianuarie 1953.
Dată în fața noastră.
Lt.de Sec. T.Drăghici.

DECLARATIE

Subsemnatul PRUNESCU P.IOAN, născut în 11 Decembrie 1915, în București, fiul lui PETRE (decedat) și IOANA, de profesiune comisar în Direcțiunea Generală a Poliției și Siguranței Statului, cu ultimul domiciliu în București, str.Prof.Mitriță Constantinescu Nr.3, declar următoarele.

Intrebare:

Cum era organizată munca de siguranță împotriva comuniștilor dela Statistică?

Răspuns:

Până la arestarea membrilor din "Uniunea Patriotică", funcționari la Statistică: BIJI MIRCEA, LEVENTE MIHAI, TUDOR STOIANOVICI, BUCUR SCHIOPU, IOAN OANCEA și DINU NEGREANU, evreu, repartizat cu munca obligatorie la acel Institut; Siguranța nu a avut nici o informațiune din care să rezulte că acolo exista și activa o organizație a Partidului Comunist.

Intrebare:

Pe cine dintre comuniștii dela Statistică ai cunoscut dta?

Răspuns:

Dintre comuniștii dela Statistică am cunoscut pe cei arătați mai sus, cu prilejul cercetărilor.

Intrebare:

Ce informatori avea Siguranța în cadrul Statisticei și de cine erau dirijați aceștia?

Răspuns:

Până la arestările din Decembrie 1943 din cadrul Statisticei nu cunosc să fi fost recrutat nici un informator și nici după aceia.

Intrebare:

Cum explici dta nerecrutarea de informatori în cadrul Statisticei, dar fiind faptul că odată cu arestarea U.P.-ului, ați descoperit material important din care re-

./. ss/PRUNESCU ION

zultau chiar nume şi totuşi nu aţi trecut la arestarea acestora?

Răspuns:

Cu prilejul arestării lui BIJI MIRCEA, din declaraţia sa rezulta că la Statistică există o celulă comunistă formată din el (BIJI MIRCEA), LEVENTE, TUDOR STOIANOVICI, BUCUR SCHIOPU, IOAN OANCEA şi DINU NEGREANU. Dar, TAFLARU voind să-l recruteze informator pe BIJI MIRCEA, la rugămintea lui - faţă de preţioasele informaţiuni date asupra U.P. - a pus în libertate pe BUCUR SCHIOPU, IOAN OANCEA şi DINU NEGREANU, despre care BIJI MIRCEA susţinea că erau recrutaţi de curând în org. U.P. şi activitatea lor se reducea la cotizaţii lunare. BIJI MIRCEA a revenit asupra declaraţiunilor verbale şi cu permisiunea lui TAFLARU, a afirmat în scris că ei plăteau cotizaţiuni pentru ajutorarea celor săraci, din umanitate.

Din arhiva Partidului, a reeşit că la Statistică, activa o organizaţie comunistă, dar nu erau suficiente precizări, care să ducă la alte identificări de persoane afară de cele arătate mai sus. Arhiva a fost descoperită în Decembrie 1943 în casa soţilor PAUL şi ETTY WEXLER şi cuprindea material asupra activităţii Partidului Comunist, în întreaga ţară.

Alte arestări nu s'au mai făcut, pentru motivul că TAFLARU a primit dispoziţiuni - după spusele lui - chiar dela ANTONESCU ca să nu se mai facă arestări, deoarece nu este momentul politic; iar cei identificaţi din arhiva C.C. al Partidului Comunist să fie urmăriţi, cu mijloacele de care dispunea Siguranţa atunci.

Nu am cunoştiinţă să se fi recrutat vreun informator la Statistică, în urma descoperirii făcute la Institut la sfârşitul lui Decembrie 1943.

Intrebare:

In ce împrejurări l-ai cunoscut dta pe LEVENTE MIHAI?

Răspuns:

BIJI MIRCEA, la cercetări, a declarat întregul comitet central al U.P. - dintre care făceau parte şi membrii importanţi ai P.C. - ca: Prof. VLADESCU RACOASA, PETRE IOAN şi LEVENTE MIHAI, Despre LEVENTE, BIJI MIRCEA a declarat că făcea serviciul la Statistică, ca director, dar că

./. ss/PRUNESCU ION

nu îi ştie domiciliul.Cum,TAFLARU, a aflat acest lucru m'a trimis pe mine şi TANASESCU GHEORGHE să-l arestăm delaStatistică pe LEVENTE.MIHAI,în dimineaţa următoare identificării sale de către BIJI MIRCEA,care fusese arestat cu o zi înainte.

Intrebare:

Cum a scăpat LEVENTE MIHAI să nu fie arestat atunci când ai mers dta cu TANASESCU GHEORGHE,la Statistică, tocmai în acest scop?

Răspuns:

Când am primit ordin dela Dl.TAFLARU pentru a proceda la această arestare,a cerut şefului meu să trimeată la acea operaţie alţi ofiţeri de poliţie,deoarece eu şi TANASESCU GHEORGHE eram extrem de extenuanţi,după o noapte de percheziţii.Dl.TAFLARU a susţinut totuşi să plecăm noi. Ajunşi la Statistică,ne-am interesat la portar dacă dl. LEVENTE a venit la birou,la care portarul a răspuns negativ.Atunci,am cerut portarului să facă în aşa fel ca la intrarea în Statistică să reţină pe dl.LEVENTE MIHAI şi să-i spună cu glas tare numele,spre a fi auzit de noi,care nu îl cunoaştem,noi ne-am legitimat şi am atras atenţia portarului să nu facă vreo gafă,că va avea de a face cu Siguranţa.El urma ca la intrare,să-l strige tare şi să-i spună că are o corespondenţă pt.dânsul şi în acest moment apăream noi,care eram lângă el şi-l arestam.Dar dl.LEVENTE MIHAI a întârziat dela serviciu cu circa o oră şi ceva, fapt care a produs şi mai mult obosirea noastră fizică.

TANASESCU GHEORGHE,mai bătrân decât mine,moţăia într'un colţ al sălii la intrare,după care urma mai multe trepte care dădea într'o sală cu mai multe coridoare şi uşi în stânga şi în dreapta.Eu ,mă urcasem pe scări în intenţiunea de a mă plimba pe sala de sus,jos,rămânând TANASESCU GHEORGHE,In acel moment,am auzit vocea portarului: "Dl. Director LEVENTE MIHAI,vă caută doi domni".M'am întorsşdar a, văzut pe dl.LEVENTE MIHAI fugind pe scări,pe lângă mine, la o distanţă de câţiva metri.Eu am încercat să-i ies în cale,dar cu paşi de uriaşi şi în fugă m'a depăşit.Am strigat în urma dânsului: "Dl.Director LEVENTE,vă rog am ceva de vorbit cu dta?".Dl.LEVENTE a apucat pe culuarul din drepata şi a dispărut acolo,căci pe culoar erau numeroase uşi şi nu ştiam în care intrase,el,şi eu şi TANASESCU nu

./. ss/PRUNESCU ION

cunoşteam de loc topografia locului.Am intrat în câteva camere,pe uşile de pe coridor,întrebând pe funcţionari de dl.LEVENTE,care venise acolo.Când am văzut că nu-l găsesc,m'am întors şi i-am spus lui TANASESCU să stea la eşirea din culoarul cu bucluc,iar eu am verificat în fiecare cameră.Atunci,negăsindu-l m'am reîntors la TANASESCU şi i-am spus că mă duc la directorul general,dl.GOLOPENTIA să îi cerem concursul.

M'am prezentat la dânsul,m'am legitimat şi i-am spus întâmplarea,dânsul rămânând foarte surprins.Am rugat să ne dea pe cineva,care să-l caute în Institut,fiindcă spunea dânsul că era convins că dl.LEVENTE se urcase probabil sus,la biroul dânsului.

Eu nu i-am spus ce aveam cu LEVENTE MIHAI,numai că urma să ne dea nişte explicaţiuni,într'o chestiune,pe care eu nu o cunoşteam,care era o nimica toată,dar care reclama prezenţa sa urgentă.

Cum vremea trecea şi noi nu-l mai găseam,am cerut la serviciul personalului,adresa dânsului de acasă.M'am sfătuit cu TANASESCU GHEORGHE şi i-am făcut aspre imputări că nu a putut să-l oprească,el fiind lângă uşe.TANASESCU GHEORGHE mi-a replicat că l-a cuprins o somnolenţă puternică şi portarul pentru lipsa de tact şi pentru faptul că călcase consemnul meu,categoric,de a-l reţine sub pretextul că are să îi dea o corespondenţă.Discutând cu TANASESCU cazul acesta nenorocit,ne-am hotărât cunoscând furia lui TAFIARU la aflarea acestei scăpări - să nu îi spunem adevărul şi ne-am întors după câteva ore la birou,ca să-i spunem simplu că dl.LEVENTE MIHAI nu a venit la birou şi că trebuie să-l căutăm acasă.Intre timp am vorbit de câteva ori la telefon şi dl.TAFLARU şi serviciul că să-i spunem că dl.LEVENTE nu a venit la birou şi am primit dispoziţiuni să mai aşteptăm. Cu noi a fost şi şofeurul cu o maşină a serviciului,dar el dormita la volan şi nu ştia nimic de cele întâmplate.

Nici mai târziu,el nu i-am spus nimic Dlui TAFLARU despre cele întâmplate cu dl.LEVENTE,nici până la 23 August şi nici după această dată.

Intrebare:

Cine a fost la percheziţia domiciliară făcută lui LEVENTE MIHAI şi ce material s'a ridicat de acolo?

Răspuns:

./.   ss/PRUNESCU ION

La percheziţia domiciliară a fost probabil STERIAN CONSTANTIN sau ILIESCU NICOLAE, cu doi agenţi, care au făcut în casă post fix, pentru prinderea lui LEVENTE, dacă ar fi venit acasă. La birou mi s'a adus tot ce s'a găsit acolo material scris şi atunci am observat nişte fişe cu situaţia economică şi socială din Transnistria, aflând că dl. LEVENTE fusese într'o comisiune specială a Institutului Central de Statistică în acea provincie. Acest material a fost împachetat de mine şi băgat într'un safeu "Fichete" în biroul meu, la care aveam numai eu cheia.

Intrebare:

Ce anume s'a făcut cu materialul găsit la LEVENTE MIHAI, cu ocazia percheziţiei, făcute de Siguranţă?

Răspuns:

Acest material, în care principalul erau acele fişe statistice, a fost ţinut de mine într'un safeu, până aproape de 23 August. In urma deteriorărilor produse de un bombardament american asupra hotelului "Excelsior" am scos pachetul acela şi altele asemănătoare şi mutate în altă parte. După 23 August, am fost chemat la secretariatul C.D. şi mi s'a spus că dl. LEVENTE s'a plâns că i s'au furat nişte lucrări pt. teza sa de doctorat şi atunci mi-am adus aminte de pachetul în cauză. L'am căutat, dar nu l'am găsit, probabil că l'am ars împreună cu alt material aflat în arhiva grupei noastre, după 23 August. In acest caz am dat şi o declaraţie scrisă, dar nu-mi pot reaminti cine dintre personalul Direcţiei Generale a Siguranţei mi-a cerut-o. Eu, după câte ştiu, un inspector, de poliţie, dar numele lui mi-a dispărut din memorie.

Dl. LEVENTE MIHAI făcuse chiar pt. restituirea fişelor statistice o reclamaţie scrisă, la care eu am răspuns printr'o declaraţie, aşa cum am arătat mai sus.

Intrebare:

Ce ştii dta şi în general Siguranţa despre formarea echipelor din Statistică, care au plecat în Transnistria în timpul războiului?

Răspuns:

Am auzit de plecarea acestor echipe în Transnistria şi mi-am explicat atunci măsura luată de Guvern, din nevoia, de a se ştii ce reprezintă Transnistria din toate punctele de vedere, economic şi social. Este proba-

./. ss/PRUNESCU ION

bil că s'a cerut avizul Siguranței asupra membrilor statisticienilor români, dar cred că s'a făcut mai mult o verificare la cazier, căci persoane suspectate ca militanți comuniști din Statistică nu erau identificate de Siguranță la acea dată. Nu-mi amintesc despre plecarea acestor echipe statistice în Transnistria în ce împrejurări am aflat.

Aceasta îmi este declarația, pe care o dau, o susțin și semnez propriu.

ss/PRUNESCU ION

Făgăraș, 12 Ianuarie 1953.

12 Ianuarie 1953.
Dată în fața mea
Lt. de Sec. [signature]

Urmare :

197

Declarație,

Subsemnatul Prunescu P. Ioan, născut în 11 Decembrie 1915, în București, fiul lui Petre, (decedat) și Ioana, de profesiune comisar în Direcțiunea Generală a Poliției și Siguranței Statului, cu ultimul domiciliu în București, str. Prof. Mitriță Constantinescu No 3, declar următoarele:

Intrebare: Cum era organizată munca de siguranță împotriva comuniștilor dela Statistică?

Răspuns: Până la arestarea membrilor din Uniunea Patriotică", funcționari la Statistică: Bijj Mircea, Levente Mihai, Tudor Stoianovici, Bucur Schiopu, Ioan Bancea și Dinu Negreanu, cosea, repartizat cu munca obligatorie la acel Institut; Siguranța nu a avut nici o informațiune din care să rezulte că acolo exista și activa, o organizație a Partidului Comunist.

Intrebare: Pe cine dintre comuniștii dela Statistica ai cunoscut d-ta?

Răspuns: Dintre comuniștii dela Statistica am cunoscut pe cei arătați mai sus, cu prilejul cercetării lor.

Intrebare: Ce informatori avea Siguranța în cadrul Statisticei și de cine erau dirijați aceștia?

Răspuns: Până la arestările din Decembrie 1943 din cadrul Statisticei nu cunosc să fi fost recrutat nici un informator și nici după aceia.

Intrebare: Cum explici d-ta nerecrutarea de informatori în cadrul Statisticei, dat fiind faptul că odată cu arestarea U.P.-ului ați descoperit material important din care rezultau chiar nume și totuși nu ați trecut la arestarea acestora?

Semnătura,
[signature] Prunescu

Mod. 185

Urmare: Răspuns: Cu prilejul arestării lui Biji Mircea, din declarații sa rezulta că la Statistică există o celulă comunistă, formată din el (Biji Mircea) Levente, Tudor Stoianovici, Bucur Șchiopu, Ioan Oancea și Dinu Negreanu. Dar, Taflaru voind să-l recruteze informator pe Biji Mircea, la rugămintea lui - față de pretioasele informațiuni date asupra U.P. - a pus în libertate pe Bucur Șchiopu, Ioan Oancea și Dinu Negreanu, despre care Biji Mircea susținea că erau recrutați de curând în org. U.P. și activitatea lor se reducea la cotizații lunare. Biji Mircea a revenit asupra declarațiunilor verbale și cu permisiunea lui Taflaru, a afirmat în scris că ei plăteau cotizațiuni pentru ajutorarea celor săraci, din umanitate.

Din arhiva Partidului, a reeșit că la Statistică, activa o organizație comunistă, dar nu erau suficiente precizări, care să ducă la alte identificări de persoane afară de cele arătate mai sus. Arhiva a fost descoperită în Decembrie 1943 în casa soților Paul și Etty Wexler și cuprindea material asupra activității Partidului Comunist, în întreaga țară.

Alte arestări nu s'au mai făcut, pentru motivul că Taflaru a primit dispozițiuni - după spusele lui - chiar dela Antonescu că să nu se mai facă arestări, deoarece nu este momentul politic; iar cei identificați din arhiva C.C. al Partidului Comunist să fie urmăriți, cu mijloacele de care dispunea Siguranța atunci.-

Nu am cunoștință să se fi recrutat vreun informator la Statistică, în urma descoperii făcute la Institut la sfârșitul lui Decembrie 1943.-

Intrebare: In ce împrejurări l-ai cunoscut d-ta pe Levente Mihai?

Răspuns: Biji Mircea, la cercetări, a declarat

Semnătura,

[signature]

Urmare: integrul comitet central al U.P.-, dintre care făceau parte și membrii importanți ai P.C.-ca: Prof. Vlădescu Răcoasă, Petre Ioan și Levente Mihai, iar Levente, Biji Luican a declarat că făcea serviciul la Statistică, ca director, dar că nu îi știe domiciliul. Cum, Taflan, a aflat acest lucru m'a trimis pe mine și Tănăsescu Gheorghe să-l arestăm dela Statistică pe Levente Mihai, în dimineața următoare identificării sale de către Biji Luican, care fusese arestat cu o zi înainte.

Intrebare: Cum a scăpat Levente Mihai să nu fie arestat atunci când ai mers d-ta cu Tănăsescu Gheorghe, la Statistică, tocmai în acest scop?

Răspuns: Când am primit ordin dela d-l Taflan pentru a proceda la această arestare, a cerut șefului meu să trimeată la acea operație alți ofițeri de poliție, deoarece eu și Tănăsescu Gheorghe eram extrem de extenuați, după o noapte de percheziții. D-l Taflan a susținut totuși să plecăm noi. Ajunși la Statistică, ne-am interesat la portar dacă d-l Levente a venit la birou, la care portarul a răspuns negativ. Atunci, am cerut portarului să facă în așa fel ca at la intrarea în Statistica să rețină pe d-l Levente Mihai și să-i spună cu glas tare numele, spre a fi auzit de noi, care nu îl cunoșteam, noi ne-am legitimat și am atras atenția portarului să nu facă vreo gafă, că va avea de a face cu Siguranța. El urma ca la intrare, să-l strige tare și să-i spună că are o corespondență pt. daune, și în acest moment apăream noi, care eram lângă el și-l arestam. - Dar d-l Levente Mihai a întârziat dela serviciu cu circa o oră și ceva, fapt care a produs și mai mult oboseala noastră fizică.

Semnătura,
Popescu [illegible]

Urmare: Tănăsescu Gheorghe, mai bătrân decât mine, m'oțăia într'un colț al sălii la intrare, după care urma mai multe trepte care dădea într'o sală cu mai multe coridoare și uși în stânga și în dreapta. Eu, mă urcasem pe scări în intenția de a mă plimba pe sala de sus, jos rămânând Tănăsescu Gheorghe. In acel moment, am auzit vocea portarului: „D-l director Levente Mihai, vă caută doi domni". M'am întors, dar am văzut pe D-l Levente Mihai fugind pe scări, pe lângă mine, la o distanță de câțiva metri. Eu am încercat să-i ies în cale, dar cu pași de uriași și în fugă m'a depășit. Am strigat în urma dânsului: „D-l Director Levente, vă rog am ceva de vorbit cu D-tă?" D-l Levente a apucat pe culuarul din dreapta și a dispărut acolo, căci pe culuar erau numeroase ușiși nu știam în care intrase, el și eu și Tănăsescu nu cunoșteam de loc topografia locului. Am intrat în câteva camere, pe ușile de pe coridor, întrebând pe funcționari de D-l Levente, care venise acolo. Când am văzut că nu-l găsesc, m'am întors și i-am spus lui Tănăsescu să stea la eșirea din culuarul cu bucluc, iar eu am verificat în fiecare cameră. Atunci, negăsindu-l m'am reînapoiat la Tănăsescu și i-am spus că mă duc la Directorul general D-l Golopenția să îi cerem concursul.
M'am prezentat la dânsul, m'am legitimat și i-am spus întâmplarea, dânsul rămânând foarte surprins. Am rugat să ne dea pe cineva, care să-l caute în Institut, fiindcă spunea dânsul că e convins că D-l Levente se urcase probabil sus, la biroul dânsului.
Eu nu i-am spus ce aveam cu Levente Mihai, numai că urma să ne dea niște explicațiuni, într-

Semnătura,
[signature]

Urmare: chestiunea, pe care eu nu o cunoșteam, care era o nimica toată, dar care reclama prezența sa urgentă.

Cum vremea trecea și noi nu-l mai găseam, am cerut la serviciul personalului adresa d-nului de acasă. M'am sfătuit cu Tănăsescu Gheorghe și i-am făcut aspre imputări că nu a putut să-l oprească, el fiind lângă ușe. Tănăsescu Gheorghe mi-a replicat că l-a cuprins o somnolență puternică și s'a trezit târziu. Am făcut aspre observațiuni și portarului pentru lipsa de tact și pentru faptul că călcase consemnul meu, categoric, de a-l reține sub pretextul că are să-i dea o corespondență. Discutând cu Tănăsescu cazul acesta nenorocit, ne-am hotărât - cunoscând furia lui Taflaru la aflarea acestei scăpări - să nu-i spunem adevărul și ne-am întors după câteva ore la birou, ca să-i spunem simplu că D-l Levente Mihai nu a venit la birou și că trebuie să-l căutăm acasă. Între timp am vorbit de câteva ori la telefon și D-l Taflaru și serviciul că să-i spunem că D-l Levente nu a venit la birou și am primit dispozițiuni să mai așteptăm. Cu noi a fost și șoferul cu o mașină a serviciului; dar el dormita la volan și nu știa nimic de cele întâmplate.

Nici mai târziu, el nu i-am spus nimic D-lui Taflaru despre cele întâmplate cu D-l Levente, nici până la 23 August și nici după această dată.-

Întrebare: Cine a fost la percheziția domiciliară făcută lui Levente Mihai și ce material s'a ridicat de acolo?.

Răspuns: La percheziția domiciliară a fost probabil Sterian Constantin sau Iliescu Nicolae, cu doi

Semnătura,
[signature]

- 2 -

Urmare: agenţi, care au făcut în casă post fix, pentru prinderea lui Levente, dacă ar fi venit acasă. La birou mi s'a adus tot ce s'a găsit acolo material scris şi atunci am observat nişte fişe, cu situaţia economică şi socială din Transnistria, aflând că Dl. Levente fusese într'o comisiune specială a Institutului Central de Statistică în acea provincie. Acest material a fost împachetat de mine şi băgat într'un safeu „Fichet" în biroul meu, la care aveam numai eu cheia.—

Intrebare: Ce anume s'a făcut cu materialul găsit la Levente Mihai, cu ocazia perchezitiei, făcute de Siguranţă?

Răspuns: Acest material, în care principalul erau acele fişe statistice, a fost ţinut de mine într'un safeu, până aproape de 23 August. In urma deteriorărilor produse de un bombardament american asupra hotelului „Excelsior" am scos pachetul acela, şi altele asemănătoare şi mutate în altă parte. După 23 August, am fost chemat la secretariatul C.D. şi mi s'a spus că Dl. Levente s'a plâns că i s'au furat nişte lucrări pt. teza sa de doctorat şi atunci mi-am adus aminte de pachetul în cauză. L'am căutat, dar nu l'am găsit, probabil că l'au ars împreună cu alt material aflat în arhiva grupei noastre, după 23 August. In acest caz am dat şi o declaraţie scrisă, dar nu-mi pot reaminti cine dintre personalul Direcţiei Generale a Siguranţei mi-a cerut-o. Era, după câte ştiu, un inspector de poliţie, dar numele lui mi-a dispărut din memorie.—

Dl. Levente Mihai făcuse chiar pt. restituirea fişelor statistice o reclamaţie scrisă, la care eu am răspuns printr'o declaraţie, aşa cum am arătat mai sus.

[signature]

Semnătura,

Urmare: Întrebare: Ce ştii d-ta şi în general Siguranţa despre formarea echipelor din Statistică, care au plecat în Transnistria în timpul războiului?

Răspuns: Am auzit de plecarea acestor echipe în Transnistria şi mi-am explicat atunci măsura luată de Guvern, din nevoia de a se şti ce reprezintă Transnistria din toate punctele de vedere; economic şi social. Este probabil ca s'a cerut avizul Siguranţei asupra membrilor statisticieni români, dar cred că s'a făcut mai mult o verificare la cazier căci persoane, suspectate ca militanţi comunişti din Statistică nu erau identificate de Siguranţă la acea dată. Nu-mi amintesc despre plecarea acestor echipe statistice în Transnistria, în ce împrejurări am aflat.

Această îmi este declaraţia, pe care o dau, o susţin şi semnez propriu. –

Penescu Ilie [signature]

Făgăraş, 12 Ianuarie 1953. –

Semnătura,

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

4 II 1954

Nu s'a primit

CARTE POȘTALA

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
POSTA 30 BANI

BORSEC

Adresa Expeditorului: Făgăraș
Localitatea ...... Stalin
Regiunea ...... Făgăraș
Raionul ...... Penitenciarul Central
Str. ...... Nr. ......
Expeditor: Leoveanu [illegible]
Reținut

Localitatea Tg. Jiu
Regiunea Craiova
Raionul Tg. Jiu
Str. Sf. Treime Nr. 3
Destinatar Leoveanu Iulieta

alim[illegible] sunt cele curate, in plus nimic ce [illegible]

3. Oct. Buc.

Draga și scumpa mea Juliete

Nu fi îngrijată că s'a înapoiat pachetul fiind cu lipsuri către timp, vei primi o c.p. când te voi anunța să expediezi colet și c.p. cu acelaș conținut scris la 2 Sept. cu alimentele:
1 kg. brânză în unt, 1 kg. cremă din miere unt și nucă pisată 1 kg. pâine uscată, 1 kg. zahăr buc. 1 kg. biscuiți și posmagi 1/2 kg. miere 10 covrigi proaspeți 10 mere, 10 ouă, 10 usturoi 2-3 lămâi negre bune 100 țigări oct., 2 c.p. [illegible] [illegible] P.P. 2 sticluțe sirop, 1 [illegible] [illegible] carbocif, [illegible] 100 pastile bicarbonat 120 gr. [illegible] [illegible] pungi 20 gr. [illegible] [illegible] aspirină, antinevr. [illegible] [illegible], contra diareei cum și 1 [illegible] cu [illegible] [illegible], [illegible], 1 lingură, 1 linguriță, 3 [illegible] tare, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] fete, [illegible] pastă, ață albă [illegible] [illegible] pe [illegible] [illegible] cu [illegible] [illegible] 2 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] de [illegible] [illegible]. Ce faci [illegible] [illegible] [illegible] de [illegible], fă apel la iubita [illegible] și [illegible]. [illegible] nu este. Așteaptă după c.p. pentru a [illegible] colet. Sunt [illegible] bine.
Te [illegible] și îmbrățișez cu mult dor. [illegible]

Bolot.

UNITATEA C

Sef Nr.

PROCES VERBAL Nr. 324

DE DEPUNERE ȘI PERCHEZIȚIE CORPORALĂ

Făcut astăzi, 4-IX-953 *ora* 13⁰⁰ *în* București

Noi, Slt. Olen Ion St. *din* C.M. S.J.

în virtutea drepturilor ce ne sunt acordate dispunem depunerea în arest în interesul cercetărilor a numitului LEOVEANU ȘERBAN *născut la* 18-IX-1889 *în comuna* Craiova *Raionul* Craiova *fiul lui* Grigore + *și* Lucița + *de profesiune* Militar Ofițer *căsătorit cu* Julieta *domiciliat în* Târgu Jiu *Str.* Sfta Treime *Nr.* 3 *primit conform ordinului / raportului* — *Nr.* ...... *din* ......

Procedând la percheziția corporală a susnumitului, am găsit asupra lui următoarele obiecte și valori: servietă de piele, un carnet cec și valori de 39 lei. Un portofel acte, o verighetă și inel metal galben și o danturǎ, diferite acte, un pieptene, ochelari de soare, ochelari vedere, [illegible], un portofel mic cu butoni, o batistă cu vitamina și zahăr, două curele piele, un [illegible], o lanternă, [illegible] [illegible] vechi, [illegible], un încălțător, o pereche pantofi uzați, o cravată, două [illegible], o batistă, o bucată săpun, [illegible], o cămașă, o flanelă piele, [illegible], un pulover, [illegible], o [illegible] [illegible], [illegible], o cutie, un [illegible] fără mânere, [illegible], un pieptene, [illegible], o batistă.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal.

OFIȚER DE SERVICIU, Slt. Olen [signature]

Percheziționat Leoveanu Șerban [signature]

Transferat la ...... **conform Ordinului Nr.** ...... **din** ......

Am predat,
OFIȚER DE SERVICIU,

Am primit, reținutul și obiectele menționate în prezentul proces verbal.

D O V A D Ă

Am primit obiectele și valorile menționate în prezentul proces verbal.

Data ......

Şi Tro Gorm

UNITATEA M.S.S.

Sel Nr. Servetă sac pânză

PROCES VERBAL Nr. 715

DE DEPUNERE ŞI PERCHEZIŢIE CORPORALA

Făcut astăzi, 4 Sept. 1953 ora 4³⁰ în Bucureşti

Noi, Slt. Hriţcu Constant din M.S.S.

în virtutea drepturilor ce ne sunt acordate, dispunem depunerea în arest în interesul cercetărilor a numitului Leoveanu Serban născut la 18 sept. 1889 în comuna Craiova Raionul Craiova fiul lui Grigore şi Luxsita de profesiune fost Militar căsătorit cu Julieta domiciliat în Târgu Jiu Str. Sf. Treime Nr. 3. primit conform ordinului / raportului ....

Nr. .... din ....

Procedând la percheziţia corporală a susnumitului, am găsit asupra lui următoarele obiecte şi valori:

un inel, una verighetă, doi dinţi, 39 Un carnet C.E.C. în valoare de 39 lei, una pereche ochelari vedere cu port, două curele pantaloni, una pereche pantofi uzaţi, ochelari soare, una cravată, una pereche ghete, un portofel mic, un pieptene cu port, un porfel piele, una cămaşă, una izmene, flanelă piele, trei servete, una căciulă, un pulovăr lână, un fular, trei perechi ciorapi, patru batiste, un costum, una geamantan întreg

Drept care am încheiat prezentul proces verbal.

OFIŢER DE SERVICIU,
Slt. Constant

Perchezitionat,
Leoveanu Serban

Transferat la .... conform Ordinului Nr. .... din ....

Am predat,
OFIŢER DE SERVICIU,

Am primit,
reţinutul şi obiectele menţionate în prezentul proces verbal.

D O V A D A

Am primit obiectele şi valorile menţionate în prezentul proces verbal.

Data ....

Sf. ta Gorun

UNITATEA B.

Sef Nr. 113.

PROCES VERBAL Nr. 80

66 II

DE DEPUNERE ȘI PERCHEZIȚIE CORPORALĂ

Făcut astăzi, 8 Septembrie 1953 *ora* 13 *în* București

Noi, Lt. Iorka Leopold *din* M.S.S.

în virtutea drepturilor ce ne sunt acordate, dispunem depunerea în arest în interesul cercetărilor a numitului LEOVEANU ȘERBAN *născut la* 18-Sept. 1889 *în comuna* Craiova *Raionul* Craiova *fiul lui* Grigore *și* Lucreția *de profesiune* fost militar *căsătorit cu* Julieta *domiciliat în* Tg. Jiu *Str.* Sf. Treime *Nr.* 3. *primit conform ordinului / raportului* ... *Nr.* ... *din* ...

Procedând la percheziția corporală a susnumitului, am găsit asupra lui următoarele obiecte și valori:

Carnet C.E.C. în valoare de 39 lei și 10 bani (treizecișinouă lei și zece bani). ~~...~~ verighete, una cu piatră și una simplă metal galben, una coroană metal galben, portmoneu cu diferite note și două fotografii; una carte indendități, carte de membru, un pieptene cu port de metal, un portfoi mic, ochelari de soare, una pereche ochelari de vedere cu port.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal.

OFIȚER DE SERVICIU,
Lt. Iorka Leopold
Serg. Maj. Anchedean [illegible]

%.

Percheziționat
Leoveanu Șerban

Transferat la ... **conform Ordinului Nr.** ... **din** ...

Am predat,
OFIȚER DE SERVICIU,

Am primit,
reținutul și obiectele menționate în prezentul proces verbal.

D O V A D Ă

Am primit obiectele și valorile menționate în prezentul proces verbal.

Data ...

Md. 8

1 — 5493

Două curele, Una lanternă, una pereche jartiere, una pereche caltete, una pereche de pantofi [illegible] negri, una încălțător, un [illegible] cu diferite medicamente, una cravată, opt batiste, două gulere de cămașe, șireturi, un săculeț cu diferite lucruri fără valoare, una servietă, una cămașe, una cămașe flanel și izmene flanel, două perechi ciorapi de lână, două prosoape un fular, un pieptene rupt, una perie de dinți, una pereche ciorapi subțiri, una căciulă neagră, un săculeț cu diferite lucruri fără valoare, un flanel fără mâneci, un palton, un prosop un baston, un sac alb.

Leoreanu [signature]

[signature]

Proces-Verbal de interogatoriu

Arestatul Leoveanu Serban, născut la 18 Sept 1889, în Craiova, fiul lui Grigore și Luxita, pensionar militar. (Date de stare civilă, ultimul domiciliu) Fost comand. lag. Trg. Jiu, cu ultimul dom. în Trg. Jiu Str. Sf. Treime Nr 3.

5 Septembrie 1953.

Orașul București.

Interogatoriul a început la ora 10 și min. 00.
s'a terminat „ „ 14. „ „ 30.

Intrebare: D-ta ai cunoscut vreo persoană cu numele de Xenopol Radu. ?

Răspuns: Da.

Intrebare: Arată când și în ce împrejurări l-ai cunoscut pe Radu Xenopol. ?

Răspuns: Pe Radu Xenopol l-am cunoscut când am luat comanda lagărului Tg. Jiu.
Radu Xenopol era la acea dată (septembrie 1942) internat în lagăr și stătea în aceiaș cameră cu col. Stavăr, fost aghiotant al lui Carol al II-lea. In timpul șederii lui în lagăr, între mine și Radu Xenopol s'a creiat o oarecare intimitate, datorită situației sale materiale și intelectuale.

Intrebare: Cât timp a stat Radu Xenopol internat în lagărul Tg. Jiu. ?

Răspuns: Eliberarea definitivă a lui Radu Xenopol, din lagăr, a avut loc în luna decembrie

Iscălitura. Leoveanu Serban

Urmare: 1943, însă în vara anului 1943, a avut câteva luni permisiunea de a sta la domiciliu în Bucuresti.

Aprobarea de eşire din lagăr, pentru Xenopol, era dată de Piki Vasilie, în care sens primeam ordin scris şi semnat de Piki.

Intrebare: Cu cine anume dintre persoanele comuniste din lagăr era Radu Xenopol în legătură?

Răspuns: In timpul cât a stat în lagăr Radu Xenopol era în relaţii mai strânse cu următorii: Pătrăşcanu, Maurer, Matei Socor, Neagu Andrei, Kruk., Pascal Lidi etc.

Intrebare: In ce constau relatiile dintre Radu Xenopol şi persoanele arătate mai sus?

Răspuns: In ce constau relaţiile dintre ei nu ştiu, însă îi vedeam foarte des stând de vorbă în lagăr. Radu Xenopol a dat şi bani pentru grupa II, însă nu ştiu cui anume a dat.

Acest lucru mi-la spus chiar Radu Xenopol.

Intrebare: După ce Radu Xenopol s'a eliberat din lagăr, te-ai mai întâlnit vreodată cu el?

Răspuns: Da.

Intrebare: Arată de câte ori l-ai mai întâlnit pe Radu Xenopol, după eliberarea sa din lagăr, unde şi în ce scop?

Răspuns: Trebue să precizez că pe Xenopol Radu, l-am întâlnit de ~~trei~~ două-trei ori în Bucuresti, la fratele său, în timpul cât avea permisiunea să stea în Bucuresti, însă nu era eliberat definitiv din lagăr. Aceasta s'a petrecut cam în lunile Iulie-August-Septembrie

Iscălitura, Leoveanu Leclaş

c. 5303

Urmare: 1943, cu ocazia când eu veneam la Piki Vasiliu, la Munster, în întors de serviciu. Radu Xenopol îmi dăduse numărul său de telefon de la birou.

La una din aceste vizite făcute de mine lui Radu Xenopol la birou, am găsit și pe mama și soția lui Matei Socor, cu care ocazie Xenopol mi-a rugat să dau aviz favorabil cererii de eliberare cu domiciliu obligator a lui Matei Socor, care va veni din partea lui Piki Vasiliu -, după ce mama și soția lui Matei Socor au plecat.

După plecarea celor două femei, Radu Xenopol mi-a spus că a aranjat cu Piki Vasiliu ca să fie scoși din lagăr patru sau cinci comuniști, și mi-a spus numele lor, după o notiță pe care o avea la el, printre care îmi amintesc numele lui Neagu Andrei, precizându-mi că persoanele trecute în acea notă, erau stabilite de el și Piki Vasiliu -

Tot atunci, mi-a mai spus că pentru aceste persoane voi primi ordin de eliberare din partea lui Piki Vasiliu personal, iar eu să dau aviz favorabil pentru aceștia, în sensul că activitatea lor în lagăr este pașnică și că eliberarea lor nu constituie un pericol afară.

Mi-a mai spus că mai târziu voi mai primi ordin și pentru eliberarea altora.

Radu Xenopol mi-a atras atenția ca să fiu foarte discret căci aceasta este o problemă de viitor în situația politică a țării și îmi spune acest lucru deoarece eliberarea persoanelor indicate depinde și de avizul meu favorabil.

Semnătura. [signature]

Urmare: Intrebare: Ce persoane anume urmau să mai fie eliberate din lagăr, în afară de Neagu Andrei ?

Răspuns: In afară de Neagu Andrei, nu-mi mai reamintesc celelalte nume, însă Radu Xenopol poate să știe mai bine căci avea lista de acele persoane, la dânsul.

Precizez că nicio persoană din cele spuse de Xenopol, nu făceau parte din conducerea Comuniștilor din lagăr.

Intrebare: In timp ce Radu Xenopol ți-a comunicat cele de mai sus, care era situația lui Pătrășcanu, era în lagăr sau se eliberase?

Răspuns: La data când Radu Xenopol mi-a comunicat cele de mai sus, Pătrășcanu se afla cu domiciliul obligator la Poiana Țapului.

Intrebare: Pătrășcanu cum a reușit să se elibereze din lagăr și să stea cu domiciliul obligatoriu la Poiana Țapului?

Răspuns: Pătrășcanu a fost eliberat tot de Piki Vasiliu, pe baza unei cereri.

Pentru eliberarea din lagăr a lui Pătrășcanu, eu personal am primit ordin din partea lui Piki Vasiliu în sensul de ai comunica lui Pătrășcanu să facă cerere pentru eliberare din lagăr., lucru pe care Pătrășcanu la făcut, după ce în prealabil refuzase.

Intrebare: Ai primit ordinul din partea lui Piki Vasiliu pentru eliberarea persoanelor ce-ți-au fost comunicate de Radu Xenopol. ?

Răspuns: Nu l-am primit și nici cu Radu Xenopol nu am mai discutat în privința aceasta.

Semnătura,
Leoveanu Leoveanu

Urmare: Intrebare: Ce urmărea Piki Vasiliu și Radu Xenopol prin eliberarea, din lagăr, a persoanelor arătate mai sus. ?

Răspuns: In legătură cu aceasta, Radu Xenopol mi-a spus că Piki Vasiliu își dă seama și este convins că regimul lor se va prăbuși în curând, iar persoanele alese pentru eliberare, vor avea un rol important în conducerea statului, în viitor.

Nu pot preciza, însă cred că acea listă de persoanele ce trebuiau eliberate din lagăr, a fost întocmită de Radu Xenopol împreună cu Pătrășcanu și supusă lui Piki Vasiliu.

Intrebare: Ce te face pe d-tă să crezi că la întocmirea listei de persoanele ce trebuiau eliberate din lagăr, a participat și Pătrășcanu. ?

Răspuns: Mă face să cred că Pătrășcanu a participat la întocmirea acelei liste, faptul: că Pătrășcanu era în legătură foarte bună cu Xenopol, că Pătrășcanu fusese eliberat din lagăr de Piki Vasiliu cu două luni înainte și faptul că Radul Xenopol nu ar fi putut să cunoască persoanele ce trebuiau să fie eliberate și care ar fi urmat să aibă un rol important în conducerea viitorului regim, și ultimul fapt este că Pătrășcanu era și el în legătură cu Piki Vasiliu.

După ce am citit prezentul pr. v. de interogatoriu și am constatat că corespunde cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu.

Anchetator
Lt. de Sec.
[signature]

Anchetat
Semnătura: [signature]
Pătrășcanu

Prezentul proces-verbal de interogatoriu, este identic cu originalul.-

PROCES VERBAL DE INTEROGATOR

Arestatul LEOVEANU SERBAN, născut la 18 Sept. 1889 în Craiova, fiul lui GRIGORE și LUXITA, pensionar militar, fost comand. lagărului Tg. Jiu, cu ultimul dom. în Tg. Jiu str. Sf. Treime Nr. 3

8 Septembrie 1953, Buc.

Interog. a început la ora 9,oo

" s'a terminat " 22,3o

Intrebare

Cât timp ai funcționat dta în calitate de comandant al lagărului Tg. Jiu?

Răspuns

Am îndeplinit funcția de comandant al lagărului Tg. Jiu, dela data de 15 Septembrie 1942, până la 23 Aug. 1944, cu gradul de colonel în rezervă.

Intrebare

In perioada cât ai fost comandantul lagărului Tg. Jiu l-ai cunoscut pe L. PATRASCANU?

Răspuns

Da.

Intrebare

Arată când și în ce împrejurări l-ai cunoscut pe L. PATRASCANU?

Răspuns

Pe L. PATRASCANU l-am cunoscut personal în luna Februarie 1943, când a fost internat în lagărul dela Tg. Jiu.

După nume îl cunoșteam mai dinainte și știam că este comunist.

Intrebare

De cine a fost internat în lagăr L. PATRASCANU?

Răspuns

Ordinul de internare în lagăr a lui PATRASCANU, a fost semnat de PIKI VASILIU.

Intrebare

La data internării în lagăr L. PATRASCANU suferea de vreo boală?

./. ss/LEOVEANU SERBAN

Răspuns

Eu nu am nicio cunoştinţă dacă PATRASCANU, în timpul cât a stat în lagăr a fost bolnav de vreo boală. Dealtfel, dacă era bolnav, conducerea lagărului îl interna în spital, aşa cum au mai fost internaţi şi alţii.

Din cadrul lagărului am internat şi tuberculoşi, în sanatoriul "Dobriţa". PATRASCANU nu a cerut niciodată ca să fie internat în spital.

Intrebare

La ce grupă a fost repartizat PATRASCANU, la data internării sale în lagăr.

Răspuns

La venirea sa în lagăr, PATRASCANU s'a cerut să fie repartizat la grupa II-a comunistă, lucru care s'a şi făcut din partea biroului "evidenţe" şi unde PATRASCANU a stat tot timpul.

Intrebare

Dece PATRASCANU, la internarea sa în lagăr, a fost repartizat la grupa II-a şi nu la grupa I-a.

Răspuns

PATRASCANU avea posibilitatea şi chiar a fost întrebat de biroul evidenţei, dacă vrea să stea la grupa I-a, însă el s'a cerut să stea la grupa II-a.

Intrebare

Ce instrucţiuni ai primit dta odată cu internarea în lagăr a lui PATRASCANU şi delacine?

Răspuns

La internarea în lagăr a lui PATRASCANU, nu am primit nicio instrucţiune în mod special, lucru care mi s'a părut şi mie curios ştiind că PATRASCANU este un comunist fruntaş, deoarece peste vreo două săptămâni, dela internarea în lagăr a lui PATRASCANU, au fost internaţi şi dnii GHEORGHIU DEJ şi CHIVU STOICA, pentru care ordinul de internare cuprindea instrucţiuni în sensul că sunt comunişti periculoşi şi să fie îndeaproape supravegheaţi.

Intrebare

Organele de anchetă îţi cer să arăţi în mod sincer adevăratul scop pentru care PATRASCANU a stat la grupa II-a şi nu la grupa I-a?

Răspuns

Din cele observate de mine, PATRASCANU s'a cerut şi a stat la grupa II, cu scopul de a lua el conducerea comuniştilor din cadrul acelei grupe. Menţionez că în grupa II-a erau numai

./. ss/LEOVEANU SERBAN

comuniști.

Intrebare

Pe ce te bazezi dta când arăți că PATRASCANU s'a cerut și a stat la grupa II,a cu scopul de a lua el conducerea comuniștilor din cadrul acelei grupe?

Răspuns

Mă bazez în legătură cu cele arătate mai sus pe următoarele:La o săptămână dela venirea sa în lagăr PATRASCANU a reușit,cu aprobarea mea,să intre în delegația celor "trei comuniști",care săptămânal se prezentau la comandament pentru a susține interesele grupei a II-a;în cadrul grupei era foarte agitat,mergând când la bucătărie,când la celelalte barăci,când la grupurile de comuniști care erau prin curte,etc.;în acel timp încă nu sosiseră în lagăr dnii GHEORGHIU DEJ și CHIVU STOICA;după sosirea în lagăr a dlor GHEORGHIU DEJ și CHIVU STOICA,PATRASCANU nu a mai făcut parte din delegația celor "trei comuniști" și toate cererile se adresau comandamentului prin lt.BOGDAN TITU care era șeful grupei a II-a;iar după aceia PATRASCANU a pierdut simpatia din partea majorității comuniștilor din grupă.

Intrebare

De unde știi dta cele ce ai arătat mai sus cu privire la scopul urmărit de PATRASCANU în lagăr?

Răspuns

Cele de mai sus le-am observat eu personal și mi-au fost spuse,o parte și de șeful grupei lt.BOGDAN TITU.

Intrebare

Ce scrisori au circulat prin lagăr,în timp ce PATRASCANU se afla încă în lagăr?

Răspuns

Nu am cunoștință de nicio scrisoare care să fi circulat în cadrul grupei a II-a în timpul șederii în lagăr a lui PATRASCANU.

Intrebare

Când a fost eliberat din lagăr L.PATRASCANU?

Răspuns

PATRASCANU a fost eliberat din lagăr,în cursul lunei Iulie 1943.

Intrebare

Ce alte persoane comuniste,fruntașe,s'au mai eliberat din lagăr odată cu PATRASCANU.

Răspuns

Odată cu L.PATRASCANU,nu a mai fost eliberat niciun

./. ss/LEOVEANU SERBAN

comunist,el fiind eliberat singur.

Intrebare

Cum a reuşit L.PATRASCANU să se elibereze din lagăr,după şase luni dela internare?

Răspuns

PATRASCANU a fost eliberat din lagăr de către PICHI VASILIU,în felul următor:

Pela sfârşitul lunei Iunie 1943,a venit în lagăr staristul BARBULESCU ION din Tg.Jiu,trimis de către col.GELEP din ordinul lui PICHI VASILIU şi i-a comunicat lui PATRASCANU că PICHI VASILIU îi aprobă punerea în libertate din lagăr şă să stea cu domiciliu obligator la Poiana Ţapului.In acest sens să facă o cerere în care să ceară acest lucru,adică punerea în libertate şi mutarea cu domiciliu obligator la Poiana Ţapului.

PATRASCANU a refuzat să facă cererea.

La începutul lunei Iulie 1943,am venit eu la MAI cu diferite lucrări şi m'am prezentat la PICHI VASILIU.Cu această ocazie,PICHI VASILIUm'a întrebat că ce este cu PATRASCANU de refuză să plece din lagăr şi să stea cu domiciliul obligatoriu la Poiana Ţapului şi mi-a ordonat ca să-l conving eu să facă cerere de eliberare.

Inapoindu-mă la Tg.Jiu,nu am mai avut timpul să stau cu PATRASCANU de vorbă,deoarece peste câteva zile a venit în lagăr col.GELEP care l-a chemat pe PATRASCANU ,de faţă fiind şi eu şi i-a comunicat că a primit ordin din partea lui PICHI VASILIU,de ai transmite lui (luiPATRASCANU) să facă cerere pentru a fi eliberat din lagăr.

PATRASCANU a refuzat de prima dată,dar până la urmă a acceptat şi în faţa mea a făcut cererea de eliberare din lagăr,în care a cerut să fie mutat din grupa II-a la grupa I-a, sau să i se dea domiciliul obligator la Poiana Ţapului.

Cererea am oprit-o eu şi am dat avizul favorabil în sensul că este suferind,în lagăr duce o viaţă retrasă şi eliberarea lui nu constitue un pericol pentru Siguranţa Statului.După aceia am înaintat cererea la minister şi după trei zile am primit ordin telefonic din partea lui GELEP,în sensul că PICHI VASILIU a aprobat eliberatea din lagăr a lui PATRASCANU şi mutarea lui cu domiciliu obligator la Poiana Ţapului.

Pe baza acestei comunicări telefonice,a doua zi i-am dat drumul lui PATRASCANU.

./. ss/LEOVEANU SERBAN

Peste două sau trei zile am primit şi ordin scris, de eliberarea lui PATRASCANU, semnat de PICHI VASILIU.

Intrebare

La începutul declaraţiei ai arătat că PATRASCANU atât la venirea sa cât şi în timpul şederii în lagăr nu a suferit de nicio boală, iar mai sus arăţi că PATRASCANU a fost eliberat din lagăr pe motivul că era bolnav, în care sens ţi-ai dat şi dta avizul.

Care este adevărul în legătură cu eliberarea lui PATRASCANU din lagăr?

Răspuns

Adevărul este că PATRASCANU nu era suferind, însă eu am executat ordinul dat de PICHI VASILIU, în sensul de a refera că PATRASCANU este suferind.

Intrebare

PICHI VASILIU putea să pună în libertate din lagăr pe răspunderea sa proprie o persoană ca PATRASCANU?

Răspuns

Nu, spun nu, pentrucă PATRASCANU era o persoană cunoscută ca comunist de frunte şi faţă de evenimentele care se petreceau nu putea să fie lăsat liber de către PICHI VASILIU fără aprobarea lui ANTONESCU. Mai mult decât atât, PICHI VASILIU îi spusese lui PATRASCANU să motiveze în cerere că este bolnav, lucru pe care PATRASCANU la şi făcut şi a fost eliberat din lagăr şi mutat cu domiciliul obligatoriu la Poiana Ţapului, însă întotdeauna, la persoane importante ANTONESCU nu avea încredere în nimeni şi trimitea inspectorii sanitari pentru a verifica şi deci, dacă ANTONESCU nu era de acord cu eliberarea din lagăr a lui PATRASCANU şi trimitea să-l verifice dacă este bolnav sau nu, şi cum PATRASCANU nu era bolnav, atunci ANTONESCU nu aproba eliberarea şi-i arunca hârtiile în nas lui PICHI VASILIU aşa cum făcea de multe ori.

Cazuri concrete când ANTONESCU a verificat boala persoanelor mai importante care au fost eliberate din lagăr, prin inspectorul sanitar POPESCU SOHENI, cunosc cazul lui ALIOT CARAGEA, TATARASCU STEFAN şi NICULESCU RITZ.

POPESCU SOHENI, era inspector sanitar la MAI şi om de încredere al lui ANTONESCU.

Intrebare

Pentru cine a intervenit PATRASCANU pe lângă dta în timpul cât a stat în lagăr şi în ce scop?

Răspuns

In timpul cât PATRASCANU a stat internat în lagăr, nu

./. ss/LEOVEANU SERBAN

a făcut nicio intervenţie la mine,pentru nicio persoană în vreun scop oarecare.

Intrebare

Ce alte cunoştinţe mai ai dta cu privire la L.PATRASCANU?

Răspuns

Cu privire la L.PATRASCANU mai ştiu următoarele: După plecarea lui din lagăr nu s'am mai vorbit nimic despre el ca şi cum n'ar fi fost;că în timp ce era la Poiana Tapului venea foarte des la Bucureşti unde ţinea legătură cu vechea conducere a PCR,respectiv FORIS şi alţii al căror nume nu-l ştiu şi în numele cărora,împreună cu MANIU,BRATIANU şi T.PETRESCU au format "Blocul Naţional Democrat" la Snagov,în casa lui DOBRESCU AUREL,fost ministru ţărănist.

Intrebare

De unde şt dta cele arătate mai sus?

Răspuns

Cele de mai sus mi-au fost spuse de către DOBRESCU AUREL în cursul lunei Iunie 1944,în timp ce se afla internat în lagărul dela Tg.Jiu.

După ce am citit prezentul proces-verbal de interogator şi am constatat că,corespunde în totul cu cele declarate de mine,îl susţin şi-l semnez propriu.

Anchetat
ss/LEOVEANU SERBAN

Anchetator
Lt.de Securitate
T.Drăghici

5 Octombrie 1953. 1.

Dată în fața noastră
Lt. Maj. de Sec. [illegible]

Declarație

Subsemnatul Leoveanu Șerban născut la 18 Septembrie 1889 în Craiova fiul lui Grigore și al Lucreției pensionar militar cu ultimul domiciliu în Tg. Jiu, str. Sf. Treime No 3 declar următoarele:

Întrebare: Cât timp ai funcționat în calitate de Comandant al lagărului din Tg. Jiu?

Răspuns: Am comandat lagărul din Tg. Jiu, începând de la 15 Octombrie 1942 până la 23 August 1944 cu gradul de Colonel în rezervă.

Întrebare: În perioada cât ai fost comandantul lagărului Tg. Jiu l-ai cunoscut pe Lucrețiu Pătrășcanu?

Răspuns: Da.

Întrebare: Arată când și în ce împrejurări l-ai cunoscut pe Lucrețiu Pătrășcanu?

Răspuns: Pe Lucrețiu Pătrășcanu l-am cunoscut la începutul lunii Februarie 1943 când a fost internat în lagăr, fiind adus de la Poiana Țapului unde avusese domiciliu obligator, despre numele lui auzisem mai înainte și știam că este comunist.

Întrebare: De cine a fost internat în lagăr Lucrețiu Pătrășcanu?

Răspuns: Ordinul de internare a fost semnat de către generalul Pikki Vasiliu.

Întrebare: La data internării în lagăr, Pătrășcanu suferea de vreo boală?

Răspuns: Nu mi-a raportat nimic că ar fi bolnav, nici medicului lagărului, atât la internare cât și în timpul cât a stat în lagăr.

Dacă era bolnav putea fi internat la cerere în spitalul din Tg. Jiu sau sanatorii, așa cum s-a procedat cu atâția mulți internați.

Întrebare: La ce grupă a fost repartizat Pătrășcanu la data internării sale în lagăr?

Răspuns: La internarea sa în lagăr Pătrășcanu a cerut singur să fie repartizat la grupa IIa, unde a stat tot timpul.

Întrebare: De ce Pătrășcanu a stat în lagăr la grupa IIa și nu la Ia?

Răspuns: Pătrășcanu avea posibilitatea materială să stea la grupa Ia, 200 lei pe zi întreținerea, și chiar a fost întrebat de către

Șeful biroului evidenței dacă vrea să stea la grupa I-a; însă el a refuzat și a cerut să stea la grupa II-a.
La grupa II-a stătea numai comuniști, iar la grupa I-a puteau să stea oricine internat cu posibilități materiale, indiferent din ce grupare politică făcea parte.
Din cele observate de mine, Pătrășcanu a urmărit prin sederea la grupa II-a ca să ia conducerea acelei grupe adică să devie șeful grupei de comuniști din punct de vedere politic.
__Întrebare__: Ce instrucțiuni ai primit D-ta, odată cu internarea în lagăr a lui Pătrășcanu și de la cine?
__Răspuns__: Odată cu internarea lui Pătrășcanu în lagăr, nu am primit nici o instrucțiune specială referitoare la această internare, fapt care mi s-a părut destul de curios ca un comunist mare cum era el să nu fie dat în supraveghere obligatorie, așa cum s-a procedat mai târziu cu câteva săptămâni cu D-nii Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica, la a căror internare în lagăr, ordinul de internare prevedea că numiții fiind mari comuniști să fie în deaproape și permanentă supraveghere".
__Întrebare__: Pe ce anume te bazezi D-ta când arăți că Pătrășcanu s-a cerut și a stat tot timpul la grupa II-a cu scopul de a lua el conducerea comuniștilor din acea grupă?
__Răspuns__: Mă bazez în legătură cu cele de mai sus pe următoarele: când l-am cunoscut, în bucătăria grupei II-a unde erau 80-o 20 internați comuniști, fără nici o teamă a deslănțuit un rechizitoriu ~~[illegible]~~ împotriva regimului Antonescu, ~~[illegible]~~ urmărind prin ~~[illegible]~~ aceasta să agite și convingă pe cei de față că este hotărât să ducă o acțiune hotărâtă contra regimului Antonescian.
La o săptămână după venirea în lagăr, a reușit să facă parte din grupa celor 3 deținuți dintre comuniști, care odată pe săptămână venea la mine spre a prezenta diferitele cereri din partea grupei 2-a comuniști.
Tot timpul era nervos și agitat, fără astâmpăr, mergea din bancă în bancă unde locuiau comuniști, la bucătăria, în sala de mese sau în curte la diferite grupuri de comuniști intrând și tăind conversații mai mult sau mai puțin timp cu ei - fapt care arăta lămurit că urmărește ceva.
După sosirea în lagăr D-l Gheorghiu Dej, după scurt timp de la sosire în lagăr Pătrășcanu nu a mai făcut parte din delegația celor 3 aceștia, cari veneau la comandament pentru diferite cereri, și numai erau transmise prin D-l Bogdan șeful grupei, și încet încet, Pătrășcanu a pierdut simpatiile ce câștigase, toate simpatiile îndreptându-le către Gheorghiu Dej.
Întreg lagărul știa ce urmărește Pătrășcanu și lupta ce o duce cu Gheorghiu Dej pentru șefia comuniștilor, și recunoașterea

ca şef a lui Gheorghiu Dej, a fost privită cu multă
satisfacţie, aceasta bucurându-se de încrederea unanimă
a comuniştilor.
Întrebare: De unde ştii D-ta cele ce ai arătat mai sus cu
privire la scopul urmărit de Pătrăşcanu în lagăr?
Răspuns: Cele de mai sus le am observat eu personal şi mi-au
fost spuse de către Burstein Heinrich, internat în lagăr şi de fapt
informator al S.S.I. şi Lt. Bogdan Titu, comandantul
grupei 2-a comunişti.
Întrebare: Ce zvonuri au circulat în lagăr în timp ce Pătrăş-
canu se afla internat încă în lagăr?
Răspuns: Nu am nicio cunoştinţă despre vreo zvonuri care să
fi circulat în cadrul grupei II-a în timpul şederii lui Pătrăş-
canu în lagăr, însă este posibil să fi circulat, deoarece aşa
după cum am arătat mai sus Pătrăşcanu pierduse lupta [?] la el
nu se mai bucura de simpatiile pe care până la începutul
le avut din partea comuniştilor din grupă.
Întrebare: Când s-a eliberat Pătrăşcanu din lagăr?
Răspuns: Pătrăşcanu a fost eliberat din lagăr în cursul
lunii Iulie 1943.
Întrebare: Ce alte persoane comuniste fruntaşe au mai fost
eliberate din lagăr odată cu Pătrăşcanu?
Răspuns: Odată cu Pătrăşcanu, nu a mai fost eliberat
nici un alt comunist din lagăr, el fiind eliberat singur.
Întrebare: Cum a reuşit Pătrăşcanu să se elibereze din
lagăr după 6 luni de la internare?
Răspuns: Pătrăşcanu a fost eliberat din lagăr de către
Piki Vasile în felul următor:
Cam pe la sfârşitul lunii Iunie 1943 am primit un telefon de la
colonelul Gelep care mi-a spus că va veni la mine Inspectorul
Bărbulescu Jean din Tg. Jiu, care îmi va transmite un ordin
din partea lui Piki Vasiliu dat prin el adică Gelep - să fac
să-l aduc la îndeplinire.
A doua zi a venit la lagăr Bărbulescu Jean şi mi-a spus că Gelep
a primit ordinul lui Piki Vasiliu, să transmită lui Pătrăşcanu
în lagăr să facă o cerere spre a fi mutat de la grupa [illegible]
grupa [illegible] şi să i se dea şi domiciliu obligator la Poiana Ţapului
ca fiind bolnav de piept, pe baza cărei cereri şi cu avizul meu
favorabil va fi eliberat din lagăr. Şi cu aceasta Gelep l-a
însărcinat pe el să o facă personal lui Pătrăşcanu.
Chemând pe Pătrăşcanu şi la spusele lui Bărbulescu

după hotărârea lui Piki de a-l elibera din lagăr, a refuzat să facă aceasta, spre marea noastră mirare.
Răspunsul lui Pătrășcanu a fost transmis scris prin curier lui Gelep de către Bărbulescu.
După puțin timp m-am dus la București, prezentându-mă lui Piki în interesul serviciului; acesta mi-a spus la un moment dat:
"Ce este cu Pătrășcanu de refuză să plece din lagăr?" Și mi-a spus să caut și eu să-l conving să facă cererea, căci "altfel nu pleacă din lagăr".
Întorcându-mă la Tg. Jiu nu am avut timp să vorbesc cu Pătrășcanu, deoarece a sosit Gelep care a chemat la sine pe Pătrășcanu, cu care a început discuția asupra acelei chestiuni, mustrându-l că nu se sesizează de intenția bune a Ministrului care vroia să-l elibereze, iar el ca un încăpățânat, nu ca un om deștept nu apreciază aceasta.
I-a transmis ordinul lui Piki să facă cererea - fapt pe care Pătrășcanu l-a refuzat - iar mai apoi după plecarea lui Gelep din lagăr - la sfatul meu s-a hotărât să facă cererea - eu am dat-o în aceeași zi lui Gelep spre aprobare, a aprobat-o și oficial cu avizul meu favorabil cu respectarea ordinului am înaintat-o spre soluționare la Minister.
Cererea avea cuprinsul următor: fiind suferind de piept cerea mutarea de la grupa II-a la grupa I-a sau să i se dea domiciliul obligator la Poiana Țapului de unde fusese adus în lagărul din 19 Iun.
A treia zi am primit ordin telefonic de la Col. Gelep prin care îmi făcea cunoscut că Ministrul Piki a aprobat eliberarea din lagăr cu domiciliu obligator la Poiana Țapului a lui Lucrețiu Pătrășcanu - ordin care mi-a sosit după câteva zile scris semnat de Piki Vasiliu.
A doua zi după primirea ordinului telefonic, l-am eliberat, trimițându-l la Poiana Țapului pe Lucrețiu Pătrășcanu.
<u>Întrebare:</u> D-ta ai arătat mai înainte că Pătrășcanu atât la venirea sa cât și în timpul șederii în lagăr nu a suferit de nici o boală, iar în prezent arăți că Pătrășcanu a fost eliberat din lagăr pe motivul că era bolnav, în ce sens ți-ai dat și D-ta avizul?

este adevărul în legătură cu eliberarea lui Pătrășcanu din lagăr?

Răspuns: Adevărul este că Pătrășcanu nu s-a învoiat niciodată cât a stat în lagăr că este bolnav, iar referatul meu pe cererea lui că este bolnav, l-am făcut executând ordinul primit de la Piki Vasiliu.

Intrebare: Piki Vasiliu putea să pună în libertate din lagăr pe răspunderea sa proprie o persoană ca Pătrășcanu?

Răspuns: Nu. Pentru că Pătrășcanu era o persoană cunoscută ca comunist de frunte și față de evenimentele care se treceau nu putea să fie lăsat liber de către Piki Vasiliu fără aprobarea lui Antonescu.

Mai mult decât atât, Piki Vasiliu cere lui Pătrășcanu să-și motiveze că este bolnav lucru pe care Pătrășcanu l-a și făcut și a fost eliberat cu domiciliu obligator la Poiana Țapului.

Dacă Antonescu nu ar fi fost de acord cu eliberarea lui Pătrășcanu sau ar fi bănuit neverosimilitatea motivului că este bolnav ar fi procedat la verificarea acestuia prin Inspectorul Sanitar Popescu Sorin ascensiune a făcut o cari: Aliot Berger, Ștefan Teodorescu, Nicolescu Dr.- Radu Xenopol.

Popescu Sorin era Inspector Sanitar la M. A. I. și om de încredere al lui Antonescu.

Intrebare: Pentru cine a intervenit Pătrășcanu pe lângă D-ta în timpul șederii lui în lagăr și în ce scop?

Răspuns: În timpul cât Pătrășcanu a stat în lagăr nu a făcut nici o intervenție pentru vreo persoană cu un scop oare care.

Intrebare: Ce alte cunoștințe mai ai cu privire la Pătrășcanu?

Răspuns: Cu privire la Pătrășcanu mai știu următoarele: După plecarea lui din lagăr nu i-am mai vorbit nimic despre el, pare că nici nu ar mai fi fost; în timp ce sta la Poiana Țapului venea și des la București unde avea contact cu conducerea din ilegalitate a partidului Comunist cu Foriș și alții și în urma cărora împreună cu Maniu, Brătianu și Titel Petrescu a format Blocul Național Democrat la Snagov în casa lui Aurel Dobrescu fost ministru țărănist.

Intrebare: De unde știi D-ta aceste lucruri?

Răspuns: Acestea mi-au fost spuse de către Aurel Dobrescu în luna Iunie 1944 în timp ce se găsea internat în lagărul din Tg. Jiu și de către internatul Burălin.

Aceasta mi-i este declarația pe care o dau o susțin și semnez propriu.

Leonanu Șerban

București
5 octombrie 1953.

3 Noembrie 1953
Dată în fața noastră
Lt.maj.de Securitate
ss/T.Drăghici

215

DECLARATIE
============

Subsemnatul LEOVEANU SERBAN, născut la 18 Septembrie 1889 în Craiova, fiul lui GRIGORE și al LUCRETIEI, pensionar militar cu ultimul domiciliu în Tg.Jiu str.Sf.Treime Nr.3, declar următoarele:

Pe ziaristul JEAN BARBULESCU îl cunosc din anul 1919 dată când am fost mutat în garnizoana Tg.Jiu și locuia pe str.Sf. Nicolae, ocupându-se cu un magazin în care se vindea licheururi.

In anul 1920 a început profesia de ziarist, scoțând ziarul local "Gorjanul" care a apărut incontinuu până în anul 1948 pare-mise când a fost suspendat, ziar care apărea săptămânal și se bucura de multă popularitate.

Din anul 1930 dacă nu mă înșel asupra datei, a avut și Tipografia Gorjanul care odată cu suspendarea ziarului a fost naționalizată, tipografie care aducea patronului un venit destul de bun.

Ca beneficiar al veniturilor dela gazetă și tipografie și-a construit o casă la Tg.Jiu, modestă dar frumoasă și'a cumpărat o vilă (3 camere) la Tismana.

Este căsătorit cu fosta dră VEROIU LUCRETIA din Craiova, copii nu are.

Atât subsemnatul cât și fostul colonel magistrat GELEP VASILE eram prieteni foarte buni cu JEAN BARBULESCU, în plus a fost cununat de către GELEP când s'a căsătorit religios cu dra VEROIU LUCRETIA.

Pe generalul PIKI VASILIU deasemenea BARBULESCU îl cunoștea bine și se găsea în raporturi f.bune cu el, PIKI știind că este finul și prietenul lui GELEP.

Pe baza acestor raporturi de prietenie cu GELEP și relațiilor ce avea cu PIKI, acesta a avut încredere de a transmite prin BARBULESCU lui PATRASCANU, hotărârea luată de al elibera din lagăr.

BARBULESCU a fost în București la GELEP și văzând și pe PIKI, acesta l'a rugat să-i facă comisionul de a vorbi cu PATRAS-

./. ss/LEOVEANU SERBAN

ÇANU la lagăr şi a-i spune hotărârea cea luar ca să-l elibereze din lagăr, însă să facă o cerere arătând că este bolnav de piepit şi să i se dea domiciliu obligator la Poiana Tapului, apoi cererea cu referatul favorabil al subsemnatului să-i fie înaintată oficial.

Acestea s'au petrecut pela finele lunei Iunie 1943 şi BARBULESCU a executat comisionul, a luat contact cu PATRASCANU ia spus cele ce vrea PIKI - însă PATRASCANU a refuzat să facă cererea, spre marea mirare a lui BARBULESCU care nu ştia cum să interpreteze această atitudine.

Mai târziu câteva săptămâni, când a venit GELEP la lagăr şi PATRASCANU a refuzat să facă cerere de eliberare la spusele lui GELEP, ca mai apoi sfătuit de mine să se hotărască s'o facă, în aceaşi zi la orele 17 când m'am întâlnit cu GELEP în biroul lui JEAN BARBULESCU, i-am arătat cererea lui PATRASCANU.

De faţă fiind şi JEAN BARBULESCU, GELEP a citit-o şi mi-a spus s'o înaintez oficial cu referat favorabil, aşa cum îmi spusese deja PIKI VASILIU.

Peste 3-4 zile am primit ordin telefonic dela GELEP de punerea în libertate a lui PATRASCANU la Poiana Tapului şi comunicând şi lui BARBULESCU aceasta, a rămas mirat de rapiditatea cu care s'a lucrat.

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau, o susţin şi semnez propriu.

ss/LEOVEANU SERBAN

3 Noembrie 1953.

3 Noembrie 1953
Dată în faţa noastră
Lt. Maj. de Sec. [signature]

Urmare:

Declaraţie

Subsemnatul Leoreanu Şerban născut la 18 Septembrie 1889 în Craiova fiul lui Grigore şi al Lucreţiei pensionar militar cu ultimul domiciliu în Tg-Jiu str. Sf. Treime No 3, declar următoarele:

Pe ziaristul Ioan Bărbulescu îl cunosc din anul 1919, dată când am fost mutat în garnizoana Tg. Jiu şi locuia pe str. Sf. Nicolae, ocupându-se cu un magazin în care se vindea lichioruri.

În anul 1920 a început profesia de ziarist, scoţând ziarul local "Gorjanul" care a apărut în continuu până în anul 1948 permis, când a fost suspendat. Ziar care apărea săptămânal şi se bucura de multă popularitate.

Din anul 1930 dacă nu mă înşel asupra datei, a avut şi "Tipografia Gorjanul" care odată cu suspendarea ziarului a fost naţionalizată, tipografie care aducea patronului un venit destul de bun.

Ca beneficiu al veniturilor de la gazetă şi tipografie s'a construit o casă la Tg. Jiu, modestă din [illegible] şi a cumpărat o vilă (3 camere) la Tismana.

Este căsătorit cu fosta D-ra Veroiu Lucreţia din Craiova copii nu are.

Atât subsemnatul cât şi fostul colonel magistrat Gelep Vasile eram prieteni foarte buni cu Ioan Bărbulescu în oraş a fost cununat de către Gelep când s'a căsătorit religios cu D-ra Veroiu Lucreţia.

Pe generalul Piki Vasile de asemenea Bărbulescu îl cunoştea bine şi se găsea în relaţiuni f. bune cu el, Piki ştiind că este finul şi prietenul lui Gelep

Semnătura,
Leoreanu Şerban

Mod. 142

Urmare: Pe baza acestor raporturi de prietenie cu Gelep și relațiilor
ce avea cu Piki, acesta a avut încrederea de a transmite
prin Bărbulescu lui Pătrășcanu, hotărârea luată de a-l
elibera din lagăr.
Bărbulescu a fost la București la Gelep și văzând și pe
Piki acesta l-a rugat să-i facă comisionul de a vorbi
cu Pătrășcanu la lagăr să-i spună hotărârea ce s-a luat
ca să-l elibereze din lagăr, însă să facă o cerere arătând
că este bolnav de piept și să i se dea domiciliu obligator
la Poiana Țapului, apoi cererea cu referatul favorabil
al subsemnatului să-i fie înaintată oficial.
Acestea s-au petrecut pe la finele lunei Iunie 1943 - și Bărbu-
lescu a executat comisionul, a luat contact cu Pătrășcanu
i-a spus cele ce voia Piki - însă Pătrășcanu a refuzat
să facă cererea, spre marea mirare a lui Bărbulescu
care nu știa cum să interpreteze această atitudine -.
Mai târziu câteva săptămâni când a venit Gelep la lagăr
și Pătrășcanu a refuzat să facă cerere de eliberare la sfaturile
lui Gelep, ca mai apoi sfătuit de cine știe, s-a hotărât
s-o facă, în aceeași zi la ora 17 când m-am întâlnit
cu Gelep în biroul lui Jean Bărbulescu, i-am arătat
cererea lui Pătrășcanu -.
De față fiind și Jean Bărbulescu, Gelep a citit-o
și mi-a spus s-o înaintez oficial cu referat favorabil,
așa cum îmi spusese deja Piki Vasilu.
Peste 3-4 zile am primit ordin telefonic de la Gelep de punerea
în libertate a lui Pătrășcanu la Poiana Țapului și comunicând
și lui Bărbulescu aceasta, a rămas mirat de rapiditatea
cu care s-a lucrat.
Aceasta îmi este declarația pe care o dau o susțin
și semnez propriu.

3. Noembrie 1953

Semnătura,
Leoveanu Șerban

Urmare :

Declaratie

Subsemnatul Jean Bărbulescu, născut la 11 Iulie 1890 în com. Bogati jud. Dâmbovita, fiul lui Ioan și Dumitra (morti), de profesiune ziarist, cu ultimul domiciliu în Tg. Jiu str. C.A.Rosetti 57, declar următoarele:

Imi iau angajamentul fată de organele Securitătii că nu voi discuta cu nimeni, nimic, despre tot ceeace am fost întrebat.—

De asemenea nu voi spune la nimeni, nimic, de cine am fost cercetat.

In caz de nerespectarea prezentului angajament, consimt să suport rigorile legilor în vigoare.—

Acesta îmi este angajamentul pe care mi-l iau, îl sustin și semnez propriu.—

J. Bărbulescu

Bucuresti 14 Nov. 1953

Semnătura,

Mod. 135

6. Noembrie 1953
Dată în fața noastră
Lt. Maj. de Sec. [illegible]

Urmare :

Declarație

Subsemnatul Leoveanu Șerban născut la 18 Septembrie 1889 în Craiova fiul lui Grigore și al Luxiței pensionar militar cu ultimul domiciliu în Tg-Jiu str. Sf. Treime No 3 declar următoarele:

Declar în fața organelor de anchetă că în ce privește cazul Pătrășcanu am fost sincer și am declarat tot ceea ce am știut.

De asemenea în această problemă am arătat toate persoanele prin care se poate verifica ceea ce eu am declarat.

La încheiere arăt încă odată că nu mai am nici o cunoștință cu privire la Pătrășcanu, iar în cazul că mi se va dovedi contrariul consimt și suport orice pedeapsă.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau o susțin și o semnez propriu.

6 Noembrie 1953. Leoveanu Șerban

Semnătura,

Proces-Verbal de interogatoriu

Arestatul Leoveanu Serban, nascut la 18 Sept. 1889, in Craiova, fiul lui Grigore si Lucita, pensionar militar, (Date de stare civilă, ultimul domiciliu) cu ultimul domiciliu in Tg. Jiu str. Sf. Treime No. 3.

6. Noembrie 1953.

Orașul Bucuresti.

Interogatoriul a început la ora 9 și min. 00.
s'a terminat „ „ 13 „ 30.

Intrebare: In procesul Verbal de interogator din 8 Sept. ac. ai declarat că în timpul cât ai fost Dta comandantul lagarului Tg. Jiu, a existat o delegatie formata din trei comunisti din cadrul grupei a doua, care venea la Dta in fiecare Sâmbătă? Arata Dta când a luat fiinta aceasta delegatie.?

Răspuns: Această delegatie, a celor trei comunisti, a luat fiinta în luna Februarie 1943, după internarea în lagăr a lui Pătrășcanu.

Intrebare: Din cine era formată aceasta delegatie?

Răspuns: Delegatia era formată din: L. Pătrășcanu, Neagu Andrei și Stanciu Dumitru.

Intrebare: Din initiativa cui a luat fiinta aceasta delegatie.?

Răspuns: Nu-mi mai aduc aminte precis, cine mi-a făcut propunerea pentru infiintarea acestei dele-

Iscălitura,
Leoveanu Serban

Urmare: gați, însă, în fruntea delegației era L. Pătrășcanu, care întotdeauna vorbea cel mai mult.

Intrebare: Ce atribuțiuni avea această delegație formată din cei trei comuniști din grupa II-a în frunte cu Pătrășcanu?

Răspuns: Atribuțiunile acestei delegații era de a susține anumite cereri ale internaților din grupa doua, în legatură cu îmbunătățirea situației lor, în lagăr.

Intrebare: Cât timp a durat această delegație din cadrul grupei a doua, în frunte cu Pătrășcanu?

Răspuns: Această delegație formată din cei trei comuniști din grupa doua, în frunte cu Pătrășcanu a durat până pe la sfârșitul lunei Martie 1943.

Intrebare: Care au fost motivele încetării acțiunii acestei delegații?

Răspuns: Nu știu precis motivele desființării acestei delegații, însa după venirea în lagăr a D-lui Gheorghiu Dej și Chivu Stoica, această delegație a încetat a mai exista și am fost anunțat de către Neagu Andrei și L. Bogdan, că delegația a fost desființată, iar în ce privește anumite cereri ale internaților vor fi rezolvate personal, sau prin comandantul grupei a doua. L. Bogdan.

Tot Neagu și L. Bogdan mi-au spus că momentan cerințele internaților s-au rezolvat în întregime, iar cele ce se vor ivi, vor fi rezolvate personal, sau prin comandantul grupei.

Iscălitura,
Teoharie Serban

c. 5305

Urmare: Intrebare: Inainte de venirea lui Pătrăşcanu în lagăr a mai existat o asemenea delegaţie care să susţină anumite cereri ale internaţilor din grupa doua.?

Răspuns: Inainte de venirea în lagăr a lui Pătrăşcanu, nu a mai existat nicio delegaţie care să vină la comandant pentru rezolvarea anumitor cereri ale internaţilor din grupa doua.

Intrebare: Aţi ştiţi că până la venirea în lagăr a lui Pătrăşcanu nu a existat nicio delegaţie a internaţilor din grupa doua care să le susţină anumite ceri:? Dar până la acea dată internaţii din grupa doua nu aveau nicio cerere.?

Răspuns: Inainte de venirea în lagăr a lui Pătrăşcanu, erau cereri din partea internaţilor din grupa doua, însă erau rezolvate de fiecare personal, eşind la raportul meu.

Intrebare: Care a fost atitudinea lui Pătrăşcanu după desfiinţarea acelei delegaţii din cadrul grupei a doua, al cărei conducător era el.?

Răspuns: După desfiinţarea delegaţiei, Pătrăşcanu era mereu agitat şi preocupat.

Eu întrebându-l că de ce nu mai vine pe la mine, Pătrăşcanu mi-a răspuns că el nu mai are niciun rol, deoarece delegaţia a fost desfiinţată, iar conducerea comuniştilor din grupa doua a luat-o D-l Gheorghiu Dej; care este muncitor şi simpatizat mai mult de internaţii din grupa doua.

Cu altă ocazie Pătrăşcanu mi-a mai spus, că la început a avut unele neînţelegeri cu D-l Gheorghiu Dej., însă acuma lucrurile s-au lămurit, D-l Gheorghiu Dej este recunoscut de toţi ca şef, iar el (Pătrăşcanu)

Semnătura,
Zeveleanu Şerban

Urmare: își vede de trebuirile lui.-

Întrebare: Ce alte discuții ai mai avut cu L. Pătrașcanu, privitoare la internații din grupa doua?

Răspuns: Discuții deosebite cu Pătrașcanu, nu am mai avut, în afară de faptul că îmi spunea că internații din grupa a doua sunt nemulțumiți de faptul că au fost sancționați odată pentru ideologia lor, și acum au fost sancționați din nou și sunt ținuți în lagăr fără termen.

De altfel, Pătrașcanu era foarte prudent și se ferea să vină la comandament.

Întrebare: Cui ai comunicat Dta mai departe cele ce ți-au fost spuse de Pătrașcanu?

Răspuns: Cele ce mi-au fost spuse de Pătrașcanu nu le-am comunicat nimănui, deoarece le-am considerat neimportante.

După ce am citit prezentul proces-verbal de interogator cuvânt cu cuvânt și am constatat că corespunde în totul cu cele declarate de mine, îl susțin și-l semnez propriu.—

Anchetator:
Lt. Major de Sec.
[signature]

Anchetat:
[signature]

Semnătura,

10 Noembrie 1951

D E C L A R A T I E

Subsemnatul MORARU ALEXANDRU, născut în anul 1905, luna Mai, ziua 18, în comuna Sângearz-Băi jud. Năsăud, fiul lui Ioan și al Savetei, de profesie fost plot. maj. șef de miliție, actualmente agricultor, cu ultimul domiciliu în comuna Maieru Raionul Năsăud Regiunea Rodna, declar:

Pe tot timpul cât am avut pe LUCRETIU PATRASCANU, cu domiciliul obligatoriu, în Poiana Tapului, am folosit de informator, la domiciliul acestuia, pe locuitorul COSNEANU .Petru. . . în vârstă de circa 50 ani, căsătorit, nu are copii, profesia muncitor cărăuș, vecin cu vila lui PATRASCANU, adică casa acestui COSNEANU este ultima spre pădure, din cartierul Zamora.-

L-am angajat în felul următor:

Intr'una din zile, prin 1941, m'am prezentat la domiciliul lui COSNEANU . . . . și printre altele, l-am rugat, dacă vrea, să supraveghere îndeaproape casa PATRASCANU, spre a vedea ce anume persoane ar veni să-l viziteze pe LUCRETIU PATRASCANU. A acceptat propunerea și mi-a promis că mă va servi. Rezultatul urma să mi-l dea când ne întâlnim pe stradă. Angajarea a fost benevolă, nu a fost retribuit cu nimic. Am ținut legătura cu el și totdeauna îmi comunica când venea și plecau membrii familiei lui PATRASCANU, lucru despre care deja știau dela sosirea lor în gară. Nu mi-a dat nici o informație, că ar fi fost vreodată vizitat de persoane străine. Am constatat sau mai mult am bănuit că nu ar fi prea sincer, nu puneam mare preț pe spusele lui.-

Acest COSNEANU, avea acces în casa lui PATRASCANU, fiindcă el era îngrijitorul vilei. El le vindea lemne și mi se pare și lapte.

Mai declar în continuare următoarele:

Nu-mi amintesc precis până la ce dată l-am folosit pe acest COSNEANU ca informator, fiindcă, după cum am arătat mai sus - văzând că nu-mi dă nimic de valoare, l-am lăsat în voia lui.-

Avea frate pe COSNEANU CONSTANTIN, ce avea prăvălie pe Zamora lângă podul de peste Prahova și încă peunul pe care nu știu cum îl chiamă.-

Aceasta-mi este declarația, pe care o dau, susțin și semnez propriu. ss. Moraru Alex.

Declaraţie

Subsemnatul Moraru Alexandru, născut în anul 1905, luna Mai, ziua 18, în comuna Sângeorz-Băi judeţul Năsăud, fiul lui Ion şi al Dochiei, de profesie: fost plut. maj. şef de Miliţie, actualmente agricultor, cu ultimul domiciliu în comuna Maieru, Raionul Năsăud, Regiunea Rodna, declar=

Pe tot timpul cât am avut pe Lucreţiu Pătrăşcanu cu domiciliu obligatoriu, în Poiana Ţapului, am folosit de informator, la domiciliul acestuia, pe locuitorul Cosneanu........ în vârstă de cca 50 ani, căsătorit, are copii, profesie muncitor cărăuş, vecin cu Vila lui Pătrăşcanu, adica casa acestui Cosneanu, este ultima spre pădure, din cartierul Janura.

L'am angajat în felul următor=

Într'una din zile, prin 1941, m'am prezentat la domiciliul lui Cosneanu..... şi printre altele, l-am rugat, dacă vrea, să supravegheze îndeaproape casa Pătrăşcanu, spre a vedea ce anume persoane ar veni să-l vizitaze pe Lucreţiu Pătrăşcanu. A acceptat propunerea şi mi-a promis că, mă va servi. Rezultatul urma să mi-l dea când ne întâlnim pe stradă. Angajarea a fost benevolă, nu a fost retribuit cu nimic. Am ţinut legătura cu el şi tot deauna îmi comunica când veneau şi plecau membrii familiei lui Pătrăşcanu - lucru despre care deja ştiam dela sesizarea lor în gară. Nu mi-a dat nici o informaţie că, ar fi fost vreodată vizitat de persoane străine. Am constatat sau mai mult am bănuit că, nu ar fi prea sincer, nu puneam mare preţ pe spusele lui. Acest Cosneanu, avea acces în casa lui Pătrăşcanu, fiindcă, el era îngrijitorul vilei= El le vindea lemne şi mi-se pare şi lapte. Atât declar şi semnez propriu.

[signature] 10 Nov. 1951.

Mai declar în continuare următoarele:
- Nu-mi amintesc precis până la ce dată l-am folosit pe acest Casneanu ca informator, fiindcă, - după cum am arătat mai sus - văzând că, nu-mi dă nimic de valoare l-am lăsat în voia lui.-
- Avea frate pe Casneanu Constantin, ce avea prăvălie pe Janurea lângă podul de peste Prahova.
și încă pe unul pe care nu știu cum îl cheamă.- Aceasta-mi este declarația pe care o dau susțin și semnez propriu.- 10 Noiembrie 1951.-

UNITATEA D.G.S.S.

S/1

Sef Nr. 128

PROCES VERBAL Nr. 1171

DE DEPUNERE ŞI PERCHEZIŢIE CORPORALĂ

Făcut astăzi, 24 Noembre 1951 *ora* 16 *în* Bucureşti

Noi, Lt. Tudor Ion *din* D.G.S.S.

în virtutea drepturilor ce ne sunt acordate, dispunem depunerea în arest în interesul cercetărilor a numitului Cozmeanu C. Petre *născut la* 17 Nov. 1897 *în comuna* Voinea Tapului *judeţul* Praova *fiul lui* Constantin † *şi* Frusina † *de profesiune* Morar fot. Hoţie *căsătorit cu* Elena *domiciliat în* Voinea Tapului *Str.* Zamorei *Nr.* 2 *primit conform ordinului/raportului* Hotă *N* *din* .

Procedând la percheziţia corporală a susnumitului, am găsit asupra lui următoarele obiecte şi valori :

una pr. gomplori, una cureá cu una cheie, un braţ, una tabachere, patruzeci şi una ţigari, una oglindă, nouăsprezece lei, 1 batistă, etc. —

Drept care am încheiat prezentul proces verbal.

OFIŢER DE SERVICIU,

Lt. [signature]

Percheziţionat,

Cozmeanu C. Petre

Transferat la ______ **conform Ordinului Nr.** ______ **din** ______

Am predat,
OFIŢER DE SERVICIU,

Am primit,
reţinutul şi obiectele menţionate în prezentul proces verbal.

D O V A D Ă

Am primit obiectele şi valorile menţionate în prezentul proces verbal.

Data : ______

Nr. 8-II.

FIŞA PERSONALĂ

Intocmită de Direcţia, Serv. Judeţean D.S.S.S.
Numele şi pronumele: COZNEANU - C - PETRE.
Cu porecla: —
Nume fals:
Semnătura infractorului: Cozneanu C. Petre

Felul infracţiunii:
Ocupaţiunea: Morar.
Origina socială:
Apartenenţa politică: —
Avere:
Vârsta: 54 ani.
Anul naşterii, comuna, judeţul, ţara: 17-XI-1897- Poiana-Ţapului.
Ultimul domiciliu: comuna, judeţul, ţara: Com. Poiana. Ţapului. Sta - Jamoli N. 2, Raion -, Sinaia, Regi. Prahova
Domicilii anterioare
Naţionalitatea: Rom.
Cetăţenia: "
Religiunea

A fost	Fotografiat de	Bölöny Clişeul Nr. 3138
	Dactiloscopiat de	

Studii: Nimic
Limba ce posedă: Rom.
Situaţia militară: Satisfăcut.
Specialitatea ca infractor:

Starea civilă	Expunerea rezumativă a infracţiunii
Tata Costantin +	
Mama Eufrosina +	
Soţ(ţia) Elena.	
Copii 1	
Rude	

Formula dactiloscopică:

A

SEMNALMENTELE

1. Talia: m. 1 cm. 76
f. mic, mic, mijlociu, înalt, f. înalt.

2. Corpolența Potrivit.
~~slab, s~~velt, potrivit, bi~~ne făcut, mare~~.

3. Fața { culoarea roz. / forma ovală.
culoarea: roză, pa~~lidă, brună~~.
forma: ~~rotundă,~~ ovală, patrată~~, plină sau slabă~~

4. Fruntea mijlocie
~~mică~~, mijlocie, ~~mare, turtită, plină sau slabă~~

5. Părul { neted / culoarea castaniu
~~onduiat~~, neted, ch~~elie~~.
culoarea: blond~~, roșu~~, castaniu, ~~negru, sur, alb~~

6. Ochii albaștri.
albaștri, ~~cenușii, galbeni, portocalii, castanii deschis, castanii închis,~~ particularități.

7. Sprâncene { forma drepte. / culoarea
forma: drepte, ~~arcuite, îmbinate~~.
culoarea: se notează când diferă de a părului capului.

8. Nasul { profil / fața rectilin.
pirectilin, ~~concav, convex~~.
~~f. drept, onduiat, turtit, scobit, boltit~~.

9. Gura mijlocie buze subțiri.
~~mică~~, mijlocie, ~~mare~~, buze ~~groase~~, subțiri, ~~resfrânte~~.

10. Bărbia subțire.
subțire, ~~lată, dublă, cu gropiță~~

11. Urechile mijlocii depărtate.
~~mici~~, mijlocii, ~~mari~~, depărtate, lipite, ~~găurite~~

12. Semne particulare (cicatrice, pigmentări ale pielei, tatuaj, fracturi, anchiloze, picioare în X sau O, ghebos, amputări, etc.) —

Legături politice	Caracterizări speciale asupra individului

Impresiunile digitale a mânei stângă

Mare	Index	Mijlociu	Inelar	Mic

Ziua arestării și comportarea la arestare	Rezultatul percheziției		Antecedente	Condamnat Prin sentință sau decizie
22-XI-1951				
				Locul unde se execută pedeapsa

Observațiuni și note oficiale	Semnătura celui ce a făcut foaia
	Sigiliul
	Semnătura ofițerului de poliție unde s'a fotografiat și dactiloscopiat Bölen
	Sigiliul

Impresiunile digitale a mânei drepte

Mare	Index	Mijlociu	Inelar	Mic

13

Declarație.

- Subsemnatul Cosneanu C. Tătu, născut la 7 Noemb. 1897, în com. Poiana Țapului – Prahova, fiul lui Constantin (+) și Florina (+). carte nu știe, căsătorit cu un copil adoptiv, în trecut nu a făcut politică, în prezent membru de partid în P.M.R. (din 1946), sunt proprietarul unei case cu două camere, în comuna Poiana-Țapului, unde și locuesc, condamnat sau judecat nu am fost niciodată, sunt de profesiune muncitor moror la fabrica de hârtie. Susțin, la cele întrebate, declar următoarele:

Întrebare:

- În ce împrejurări, șeful de Post de Jandarmi, Moraru Alexandru, ți-a cerut să-i furnizezi anumite informații despre comportarea lui Pătrășcanu Lucrețiu!

Răspuns.

- Nu mi reamintesc anul dar era în timpul când, Dl. Pătrășcanu locuia la Poiana-Țapului, și din cele am auzit eu în acea vreme că domnul era cu domiciliu fortat.

- Într-o zi a venit la mine șeful de post Moraru, găsindu-mă pe stradă, m-a întrebat; că ce face Dl Pătrășcanu, iar eu i-am răspuns că citește în curte sub un pom, și scrie, și se mai plimbă și prin comuna, probabil după împrejurări.

- L'am întâlnit pe șeful de post Moraru de vreo 2-3 ori, pe stradă, care tot la fel mă întreba. despre Pătrășcanu, iar eu îi spuneam că stă acasă și nu am văzut nimic altceva.

- Nu mi-a făcut nici un fel de propuneri să-i dau informații, ci întotdeauna mă întreba ca de la om la om. nespunându-mi niciodată intenția lui care o avea de a urmări pe Pătrășcanu –

- Eu de altfel nici nu stam tot timpul acasă deoarece eram cărăuș și eram angajat pentru transportarea de lemne, bușteni și altele.!

tiu să mai arăt că în timpul războiului am fost concentrat câte 6. luni pe an, la unități de P.S.-

Întrebare
- Care erau relațiile ce le-ați avut cu Pătrășcanu în timpul Războiului.

Răspuns.
- În timpul cât Dl. Pătrășcanu a locuit la vila sa din Poiana, eu îi vindeam lemne, lapte, și soția mea făcea curățenie prin vila unde locuia mama Dlui Pătrășcanu.
- Când Dna Pătrășcanu pleca din com. îmi lăsa mie cheile dela vila sa, pentru a avea grijă de ea-

Întrebare
- Când și în ce perioadă a plecat Pătrășcanu, din domiciliu Obligatoriu.

Răspuns.
- Nu știu luna și anul când a plecat din Poiana, dar știu că în momentul când a plecat, el și-a vândut lemnele și deatunci nu s-a mai întors, decât atunci când era Ministru.

- Aceasta îmi este declarația pe care o dau o susțin și o semnez propriu, care mi-a fost citită în fața mea.-

- 24. Noemb. 1951. Cosmeanu C. Petre

26.XI.951

Rog să se aprobe prop. de a fi pus în libertate întrucât nu s'a putut stabili să fi avut angajament de informator ci numai că plt. Moraru a încercat să-l folosească și nu a reușit.

24 Noembrie 1951

R E F E R A T

Luând în cercetare pe numitul COSNEANU PETRE, născut în anul 1897, în comuna Poiana Tapului-Prahova, nu știe carte, căsătorit, cu un copil adoptiv, nu a fost condamnat niciodată, în trecut nu a făcut politică iar în prezent este membru de partid, profesia muncitor necalificat la fabrica de hârtie Bușteni, cu ultimul domiciliu în Poiana Tapului;

Susnumitul este învinuit că în anii 1941-1944, ar fi fost folosit ca informator de către seful de post Poiana Tapului anume MORARU ALEXANDRU, în legătură cu supravegherea lui PĂTRASCANU LUCRETIU, în timpul cât acesta avea domiciliul obligatoriu în comuna Poiana Tapului-Prahova.-

REZULTATUL CERCETARILOR:

COSNEANU PETRE în declarația sa verbală (deoarece nu știe carte), declară că până în timpul războiului el avea grijă de vila lui PATRASCANU dela P.Tapului, fiind chiar și vecin.

Când PATRASCANU venea la vila sa, COSNEANU îl aproviziona cu lemne și lapte iar soția sa făcea curățenie în vilă

In 1941-1944, perioadă când PATRASCANU era în domiciliu obligatoriu, numitul COSNEANU declară că de câte ori a venit la poarta sa plot. MORARU ALEXANDRU șeful Postului de Jand. și l-a întrebat ce face PATRASCANU, cu ce se ocupă zilnic, el i-a răspuns că citește și se plimbă prin comună.

Aceata susține că în afară de aceste întrebări sporadice, el nu a fost niciodată la postul de jandarmi și nici nu i-a cerut nimeni vre'un angajament cu privire la supravegherea lui PATRASCANU și nici nu i s'a propus vre'odată vre'o răsplată pentru lămuririle ce i s'au cerut de către șeful de post MORARU ALEXANDRU.-

24.XI.951

Rog să se aprobe propunerea.

S'a pus în libertate astăzi 28-Nov. 1951
ofițer de serviciu
Lt. [illegible]

./.

Susţinerile de mai sus ale lui COSNEANU,concordă cu ceeace declară MORARU ALEXANDRU,în declaraţia sa din lo Noembrie 1951 şi anume:

> "...l-am rugat dacă vrea să supravegheze pe PATRASCANU. Rezultatul să mi-l dea când ne întâlnim pe stradă..
> Angajarea a fost benevolă,nu a fost retribuit cu nimic.. Nu mi-a dat nici o informaţie că PATRASCANU ar fi fost vre'odată vizitat de persoane străine.
> Am constatat că nu era sincer şi nu puteam pune preţ pe spusele lui.- Nu-mi amintesc precis până la ce dată l-am folosit...fiindcă după cum am arătat mai sus - văzând că nu-mi dă nimic de valoare, l-am lăsat în voia lui".-

C O N C L U Z I I :

Coroborând declaraţiile verbale ale susnumitului cu declaraţia mai sus citată a plot.MORARU ALEXANDRU,rezultă că COSNEANU PETRE nu a fost informatorul postului de jandarmi. I s'a propus numai de către şeful de post să dea informaţii asupra lui PATRASCANU,lucru pe care COSNEANU l-a promis că îl va face.-

Din extrasul menţionat mai sus rezultă însă că COSNEANU nu a dat nici un fel de informaţii,motiv pentru care MORARU ALEXANDRU a şi renunţat la serviciile lui.-

Ţinând seama că este şi un om sărac,muncitor la fabrica de hârtie Buşteni şi membru de partid verificat,

P R O P U N E M :

Ca numitul COSNEANU PETRE,să fie pus în libertate.

CAPITAN DE SECURITATE
[semnătură]
Marinache Dumitru

230

23

Declarație

Subsemnatul Cosneanu Petre muncitor domiciliat în comuna poiana țapului Declar:
îmi iau angajamentu că nu voi vorbi la nimeni despre cele ce am văzut. și despre cele ce am fost intrebat în timpul cât eu am fost arestat.

Declar susțin și semnez.

Cosneanu C. Petre

28 Noembrie. 1951

1 Octombrie 1953.
234 Dată în fața noastră
Lt. Maj. de Sec. [illegible]

Declarație.

Subsemnatul Radu Lecca, fost comisar general al guvernului pe lângă Centrala Evreilor în anii 1942-44, fiul lui Dimitrie și Alice, născut la Barău în 1890, cu ultimul domiciliu în comuna Otopeni Nr. 17, declar următoarele:

În anii 1941-1944, am avut aproape în permanență biroul meu în palatul Președinției Consiliului de Miniștri din Piața Victoriei. Aveam deci zilnic contact cu tot personalul din care se forma cabinetul lui Mihai Antonescu, vice președinte al Consiliului, și cu Ovid Vlădescu, secretar general la P.C.M. Îmi aduc aminte, că în cursul acestor ani mi s'a adus la cunoștință, că Mihai Antonescu a avut o întâlnire secretă cu Lucrețiu Pătrășcanu în oraș. Nu țin minte cine anume mi-a vorbit despre această întâlnire, căci în memorie mi-a rămas întipărit doar faptul. Ținând însă seama de persoanele pe care le frecventam în acel timp, este probabil că am aflat despre întâlnirea susmenționată de la una din

R D Lecca

următoarele persoane:

Ovid Vlădescu secretar general la P.C.M.

Colonel Galin director de cabinet al lui Mihai Antonescu.

Colonel Tutuleanu director de cabinet al lui Mihai Antonescu.

Simionescu director general la P.C.M.

Voiculeț fost secretar general la ministerul Economiei naționale, prieten cu Mihai Antonescu.

Pe lângă aceste persoane, dintre care una probabil a vorbit cu mine, mai sunt următoarele persoane, care prin funcția care o ocupau, și prin relațiile care le întrețineau cu Mihai Antonescu sunt poate în măsură să dea relații mai amănunțite despre întrevederea Antonescu - Pătrășcanu.:

Stenograful din cabinetul lui Mihai Antonescu, al cărui nume îmi scapă, și care lucra în biroul lui Simionescu, director general la P.C.M., care și el fusese stenograf. Mihai Antonescu avea obiceiul să dicteze după fiecare convorbire, unui stenograf, rezumatul convorbirii.

[signature]

√ Dna Ropală, secretara lui Mihai Antonescu.

~~Gheorghe Brătianu~~, ~~cu~~ care Mihai Antonescu, ca fost partizan, avea obiceiul să discute mai toate problemele politice.

Lăzărescu Bibiță, șef de cabinet lu Mihai Antonescu, care îl utiliza în chestiuni unde se cerea discrețiune mare.

În 1946 era liber

√ Barbu șef de cabinet la Mihai Antonescu, om de încredere, fiind fiul Dnei Barbu, prietena Dnei Maria Antonescu.

Dra Nasta, fost secretara lui Mihai Antonescu în 1941, bucurându-se de toată încrederea lui și fiind foarte inteligentă.

~~Zaharia Boilă~~, ~~care~~ întreținea relații cu partidele de stânga și era nepotul lui Maniu. Boilă era prieten cu Ritgen de la legația germană și nu este exclus ca el să fie comentat în vre-o convorbire cu aceasta, întâlnirea Mihai Antonescu - Pătrășcanu.

[signature]

Ritgen era însărcinat din partea serviciului de
informații al legației germane, cu supravegherea
și spionarea partidelor de stânga și al parti-
dului național-țărănist. El, fiind prieten bun
cu mine, de câte ori avea dificultăți cu
autoritățile române, mi se jeluia. De sigur, că
legația germană nu ar fi tolerat ca Pătrăș-
canu să fie lăsat în libertate în spatele
frontului, dacă Killinger, Ritgen, Gestapoul
și Abwehrul, nu ar fi avut garanții
serioase despre orientarea politică a lui Păt-
rășcanu. Pe chestia lăsarei în libertate a
lui Pătrășcanu nu a existat conflict între
serviciile germane și cele române de informație.
Un astfel de conflict ar fi ajuns la cunoș-
tința mea fie prin Ritgen, fie prin Killin-
ger, ministrul Germaniei. Pentru a ajunge,
ca comunist într-o situație atât de privilegiată
atât la nemți ca la români, în anii 1941-44,
Pătrășcanu a trebuit să abdice cu totul la ideile
sale comuniste punându-și activitatea în
serviciul guvernelor fasciste.
Aceasta îmi este declarația, care o susțin și subscriu
propriu București 1. oct. 53. [illegible]

Prezentul proces-verbal de interogatoriu, este identic cu originalul.-

238

161

PROCES VERBAL DE INTEROGATOR

ROPALA SCHARLOTA, născută la 14 Iunie 1909 în Tg.Jiu, fiica lui HARALAMBIE (decedat) şi SMARANDA, de profesiune contabilă actualmente muncitoare la Cooperativa Tehnica Modernă, cu dom. în Bucureşti Bd.Mărăşti Nr.51, Raionul Stalin.

21 Octombrie 1953, Bucureşti
Interog. a început la ora 18,3o
" s'a terminat " 22,oo

Intrebare
Cât timp ai făcut dta serviciul în cadrul Preşedenţiei Cons.de Miniştrii?

Răspuns
In cadrul Preşedenţiei Cons.de Miniştri, am făcut serviciul, începând din Februarie 1941 şi până în luna Noembrie 1943, în calitate de şefă de cabinet a lui MIHAI ANTONESCU.

Intrebare
Cum ai ajuns dta şefă de cabinet a lui M.ANTONESCU?

Răspuns
Am ajuns şefă de cabinet a lui M.ANTONESCU datorită faptului că eram rudă cu el (adică cu M.ANTONESCU) eram vară cu el.

Intrebare
Ce atribuţiuni aveai în calitate de şefă de cabinet?

Răspuns
In funcţia de şefă de cabinet, aranjam audienţele dintre M.ANTONESCU şi diferite persoane.

Intrebare
Despre ce persoane din partidele politice de aici din ţară ai dta cunoştinţă că au venit în audienţă la M.ANTONESCU?

Răspuns
Stiu că în timpul cât eu am fost şefă de cabinet, au venit în audienţă la M.ANTONESCU, ION MIHALACHE, GEORGE BRATIANU, MIHAI POPOVICI.

./. ss/C.ROPALA

Intrebare

Ce persoane fruntaşe din PCR ai cunoscut dta în timpul cât ai făcut serviciul la cabinetul lui M.ANTONESCU?

Răspuns

Personal nu am cunoscut pe nimeni din conducerea PCR, însă din anumite documente care veneau la M.ANTONESCU,am cunoscut pe PATRASCANU.

Intrebare

Când ai văzut dta asemenea documente în legătură cu PATRASCANU şi ce anume cuprindeau?

Răspuns

Asemenea documente în legătură cu PATRASCANU,am văzut după câte îmi amintesc în cursul anului 1943,vara. Nu pot să-mi aduc bine aminte în ce timp era.

Aceste documente erau un fel de note informative,venite dela serviciul secret,în care se arată că lui PATRASCANU i s'a aprobat să vină în Bucureşti,dela Poiana Ţapului,unde avea domicilul obligator.

Intrebare

Cine în afară de M.ANTONESCU mai primea asemenea note în legătură cu venirea lui PATRASCANU în Bucureşti?

Răspuns

Nu ştiu precis,însă cred că asemenea note îi veneau şi lui ION ANTONESCU deoarece orice lucrare venea întâi la I. ANTONESCU şi după aceia la MIHAI ANTONESCU şi chiar dacă venea numai la M.ANTONESCU,acesta îl încunoştinţa şi pe ION ANTONESCU.

Intrebare

Ce şti dta cu privire la internarea în lagărul dela Tg.Jiu a lui PATRASCANU?

Răspuns

Nu am nicio cunoştinţă cu privire la internarea în lagărul dela Tg.Jiu a lui PATRASCANU.

Intrebare

Ce alte cunoştinţe mai ai dta în legătură cu PATRASCANU?

Răspuns

După ce am văzut acele note în legătură cu PATRASCANU ştiu că a venit cineva la mine în cabinet,însă nu pot preciza cine anume şi mi-a spus că l-a văzut pe PATRASCANU plimbându-se pe stradă în Bucureşti.

Impreună cu acea persoană am discutat despre venirea în Bucureşti a lui PATRASCANU şi eu mi-am dat părerea că PATRAS

./. ss/C.ROPALA

CANU vine în Bucureşti pentru a aranja o înţelegere cu guvernul ANTONESCU.

Intrebare

Pe ce anume te-ai bazat dta când ai afirmat faţă de persoana despre care nu-ţi aduci aminte,că PATRASCANU venea în Bucureşti pentru a aranja o înţelegere cu guvernul ANTONESCU?

Răspuns

Aceasta a fost o deducţie a mea,datorită faptului că PATRASCANU venea în Buc.din Prahova,de unde avea domiciliul obligator.

Intrebare

Ce discuţii ai avut dta cu RADU LECA privitoare la PATRASCANU?

Răspuns

Nu-mi aduc aminte să fi avut vreodată vreo discuţie cu RADU LECA despre PATRASCANU.

Intrebare

Dta nu eşti sinceră în răspunsurile pe care le dai în legătură cu PATRASCANU şi organele de anchetă îţi cer să arăţi adevărul în legătură cu PATRASCANU?

Răspuns

Sunt sinceră şi îmi asum răspunderea că în legătură cu PATRASCANU am arătat tot ceiace am ştiut.

După ce am citit prezentul proces-verbal de interogator,cuvânt cu cuvânt şi am constatat că corespunde în totul cu cele declarate de mine,îl susţin şi semnez propriu.

ss/C.ROPALA

Anchetator
Lt.maj.de Sec.
T.Drăghici

14.X.1953.
Dată în fața noastră
Lt.maj.de Securitate
T.Drăghici

DECLARATIE
==========

Subsemnata ROPALA CHARLOTA născută la Târgu Jiu,anul 1909,luna Iunie ziua 14,fiica lui HARALAMBIE OGREZEANU - decedat- şi a SMARANDEI OGREZEANU casnică,de profesie contabilă,actualmente muncitoare la Coop.Tehnica Modernă,cu domiciliul în Bucureşti Bd.Mărăşti 51,Raion Stalin,declar următoarele:

Imi iau angajamentul faţă de organele Securităţii Statului că nu voi spune la nimeni nimic din ceace am fost întrebată.

Deasemeni nu voi spune nimănui nimic unde am fost şi de cine am fost cercetată.

In caz de nerespectare a prezentului angajament,consimt să suport rigorile legii în vigoare.

ss/C.ROPALA

14.X.1953

Proces-Verbal de interogator

Ropală Scharlota născută la 14 Iunie 1909, în Tg. Jiu, fiica lui Haralambie (decedat) și Smaranda, de profesiune contabilă, actualmente muncitoare la Cooperativa Tehnica Modernă, cu dom. în București Bd. Mărăști No. 51. Raionul Stalin.

zi. Octombrie 1953.
București.
Interogatorul a început la orele 18 30
— " — s-a terminat la orele 22. 20

Întrebare: Cât timp ai făcut dta serviciul în cadrul Presedenției Cons. de Miniștri?

Răspuns: În cadrul Pres. Cons. de Miniștri, am făcut serviciul, începând din Februarie 1941; și până în în luna Noembrie 1943.-, în calitate de șefă de cabinet a lui Mihai Antonescu.

Întrebare: Cum ai ajuns dta șefă de cabinet a lui M. Antonescu?

Răspuns: Am ajuns șefă de cabinet a lui M. Antonescu datorită faptului că eram rudă cu el (adică cu M. Antonescu) eram vară cu el.

Întrebare: Ce atribuții aveai în calitate de șefă de cabinet?

Ch Ropală

Răspuns: În funcția de șefă de cabinet, aranjam audiențele dintre M. Antonescu și diferite persoane.

Întrebare: Despre ce persoane din partidele politice de aici din țară ai altă cunoștință că au venit în audiență la M. Antonescu?

Răspuns: Știu că în timpul cât eu am fost șefă de cabinet, au venit în audiență la M. Antonescu, Ion Mihalache, George Brătianu, Mihai Popovici.

Întrebare: Ce persoane fruntașe din P.C.R. ai cunoscut d-ta în timpul cât ai făcut serviciul la cabinetul lui M. Antonescu?

Răspuns: Personal nu am cunoscut pe nimeni din conducerea P.C.R., însă din anumite documente care veneau la M. Antonescu am cunoscut pe Pătrășcanu.

Întrebare: Când ai văzut d-ta asemenea documente în legătură cu Pătrășcanu și ce anume cuprindeau?

Răspuns: Asemenea documente în legătură cu Pătrășcanu, am văzut după cât îmi amintesc în cursul anului 1943, vara. Nu pot să-mi aduc bine aminte în ce timp era.

Aceste documente erau un fel de note informative, venite de la Serviciul Secret, în care se nota că lui Pătrășcanu i s-a aprobat să vină în București, de la Poiana Țapului, unde avea domiciliul obligatoriu.-

[signature]

Intrebare: Cine în afară de M. Antonescu mai primea asemenea note în legătură cu venirea lui Patrascanu în Bucuresti?

Răspuns: Nu știu precis, însă cred că asemenea note îi veneau și lui Ion Antonescu deoarece orice lucrare venea întâi la I. Antonescu și după aceia la Mihai Antonescu și chiar dacă venea mai întâi la M. Antonescu, acesta îl încunoștința și pe Ion Antonescu -

Intrebare: Ce știi Dta cu privire la internarea în lagărul dela Trg. Jiu a lui Patrascanu?

Răspuns: Nu am nicio cunoștință cu privire la internarea în lagărul dela Trg. Jiu a lui Pătrășcanu.

Intrebare: Ce alte cunoștințe mai ai Dta în legătură cu Patrascanu?

Răspuns: După ce am văzut acele note în legătură cu Patrascanu știu că a venit cineva la mine în cabinet, însă nu pot preciza cine anume, și mi-a spus că l-a văzut pe Pătrășcanu plimbându-se pe strada în Bucuresti -

Impreună cu acea persoană am discutat despre venirea în Bucuresti a lui Patrascanu și eu mi-am dat părerea că Patrascanu vine în Bucuresti pentru a aranja o înțelegere cu guvernul Antonescu.

Intrebare: Pe ce anume te-ai bazat Dta când ai afirmat față de persoana despre care mi-ai vorbit adineauri, că Patrascanu venea în Bucuresti pentru a aranja o înțelegere cu guvernul Antonescu?

Răspuns: Aceasta a fost o deducție a mea, datorită faptului că Pătrășcanu venea în Buc. din Prahova, de unde avea domiciliul obligator.

Întrebare: Ce discuții ai avut dta cu Radu Lecca privitoare la Pătrășcanu?

Răspuns: Nu-mi aduc aminte să fi avut vreodată vreo discuție cu Radu Lecca despre Pătrășcanu -

Întrebare: Dta nu ești sinceră în răspunsurile și care le dai în legătură cu Pătrășcanu și organele de anchetă îți cer să spui adevărul în legătură cu Pătrășcanu.?

Răspuns: Sunt sinceră și îmi asum răspunderea că în legătură cu Pătrășcanu am arătat tot ceea ce am știut -

După ce am citit prezentul proces-verbal de interogator, cuvânt cu cuvânt și am constatat că corespunde în totul cu cele declarate de mine îl susțin și semnez propriu -

Anchetator
Lt. Maj. de Sec.
[illegible signature]

[illegible signature]

14. I. 1953.
241
Dată în fața noastră
Lt. Maj. de Securitate
[signature]

Declarație

Subsemnata Ropală Charlota născută la Târgu-Jiu anul 1909 luna Iunie ziua 14, fiica lui Haralambie Ogrezeanu -decedat- și a Smarandei Ogrezeanu casnică, de profesie contabilă actualmente muncitoare la Coop. Tehnica Modernă, cu domiciliul în București, Bd Mărăști și Raion Stalin, declar următoarele

Îmi iau angajamentul față de organele Securității Statului că nu voi spune la nimeni nimic din ceace am fost întrebată.

Deasemenea nu voi spune nimănui nimic unde am fost și de cine am fost arestată.

În caz de nerespectare a pre-

prezentului angajament, consimt să suport rigorile legii în vigoare.

[signature]

14. X. 953

Prezentul proces-verbal de interogatoriu, este identic cu originalul.-

212

PROCES VERBAL DE INTEROGATOR

SIMIONESCU DUMITRU, născut la 18 Ianuarie 1904 în București, fiul lui NICOLAE și MARIA (decedați) de profesiune stenograf, actualmente strungar la Cooperativa Electromecanica din Cal. Griviței Nr. 259 A, Unitatea Nr. 2 din str. Rotarului Nr. 4, cu domiciliul în Buc. str. Petru Maior Nr. 6, raionul Grivița Roșie.

21 Octombrie 1953, București

Intrebare

Ce ocupație ai avut dta înainte de 23 Aug. 1944?

Răspuns

Incepând din anul 1924, am funcționat ca stenograf la parlament.

In ultimul timp, adică din anul 1941 și până la 23 Aug. 1944, am fost stenograf pe lângă MIHAI ANTONESCU și primeam salariu pe funcția de director de cabinet.

Intrebare

Cum ai ajuns dta director de cabinet și stenograf pe lângă MIHAI ANTONESCU?

Răspuns

Am ajuns în această funcție, datorită faptului că eu am fost coleg de liceu cu M. ANTONESCU și în plus de aceasta, eu mai stenografiasem pentru M. ANTONESCU, în timp ce acesta era asistent la "Drept Internațional" la Academia Comercială.

Intrebare

In timpul cât ai fost director de cabinet și stenograf al lui M. ANTONESCU ce persoane fruntașe din partidele politice, de aici din țară, ai cunoscut dta?

Răspuns

In timpul cât am fost la Președenția Cons. de Miniștrii pe lângă M. ANTONESCU, am cunoscut pe următoarele persoane politice de aici din țară: GEORGE BRATIANU, Dr. N. LUPU, I. MIHALACHE și PAMFIL SEICARU.

Intrebare

Ce fel de legături erau între M. ANTONESCU și persoanele

./.ss/D. SIMIONESCU

arătate mai sus?

Răspuns

Stiu că în cel priveşte pe GEORGE BRATIANU, acesta avea legături cu M.ANTONESCU pe linia P.N.L., deoarece şi M.ANTONESCU înainte, făcuse parte din P.N.L.

In cei priveşte pe I.MIHALACHE, Dr.N.LUPU şi PAMFIL SEICARU, nu cunosc legăturile acestora cu M.ANTONESCU.

Intrebare

Ce persoane fruntaşe din PCR ai cunoscut dta în timpul cât ai fost la cabinetul lui M.ANTONESCU?

Răspuns

In timpul cât am făcut serviciul la cabinetul lui M.ANTONESCU, nu am cunoscut nici-o persoană din PCR, în afară de PETRE BALACEANU, pe care l-am cunoscut în timp ce eram la cabinetul lui M.ANTONESCU din Ministerul Justiţiei. In acel timp, ştiu că PETRE BALACEANU a lucrat la verificarea fondurilor timbrului judiciar, dela cabinetul lui M.ANTONESCU. BALACEANU a făcut aceste verificări împreună cu ROPALA SCHARLOTA-LOTTY. In acel timp nu ştiam că PETRE BALACEANU era comunist.

Intrebare

Dta nu eşti sincer şi organele de anchetă îţi atrag atenţia să arăţi toate persoanele pe care le-ai cunoscut dta ca făcând parte din PCR?

Răspuns

Sunt sincer şi precizez că în afară de PETRE BALACEANU nu am mai cunoscut nicio persoană ca făcând parte din PCR.

Intrebare

Despre ce persoane fruntaşe din PCR ai discutat dta cu RADU LECA şi când?

Răspuns

Nu-mi amintesc să fi discutat cu RADU LECA despre vreo persoană fruntaşă din PCR.

Intrebare

Dta l-ai cunoscut pe L.PATRASCANU?

Răspuns

Pe L.PATRASCANU nu l-am cunoscut niciodată şi nici înainte de 23 Aug.1944, nu am auzit nimic despre el.

Intrebare

Din nou ţi se atrage atenţia că nu eşti sincer şi ţi se pune în vedere că organele de anchetă posedă informaţii din care rezultă că dta ai o serie de cunoştinţe cu privire la PATRASCANU dinainte de 23 Aug.1944 şi deci organele de anchetă

./. ss/D.SIMIONESCU

îţi cer să arăţi adevărul în această privinţă?

Răspuns

Sunt sincer şi declar încă odată că nu am nicio cunoştinţă cu privire la PATRASCANU.

După ce am citit prezentul proces-verbal de interogator şi am constatat că corespunde în totul cu cele declarate de mine, îl susţin şi semnez propriu.

ss/D.SIMIONESCU

Anchetator
Lt.maj.de Securitate
T.Drăghici

Proces Verbal de interogator

Simionescu Dumitru născut la 18 Ianuarie 1904 în București, fiul lui Nicolae și Maria (decedați), de profesiune stenograf, actualmente strungar la Cooperativa Electromecanica din Cal. Griviței No: 259 A - Unitatea No: 2 din Str. Retorului No: 4, cu ~~actual~~ domiciliul în Buc. Str. Petru Maior No: 6. Raionul Grivița Roșie.

21. Octombrie 1953.
București.

__Întrebare__: Ce ocupație ai avut dta înainte de 23 Aug. 1944.?

__Răspuns__: Începând din anul 1924, am funcționat ~~în mai multe locuri~~ ca stenograf.. la Parlament.

Șters de mine. Simionescu

În ultimul timp, adică din anul 1941 și până la 23 Aug. 1944, am fost stenograf pe lângă Mihai Antonescu și primeam salariu pe funcția de director de cabinet.

__Întrebare__: Cum ai ajuns dta director de cabinet și stenograf pe lângă Mihai Antonescu?

__Răspuns__: Am ajuns în aceasta funcție, datorită faptului că eu am fost coleg de liceu cu M. Antonescu și în plus de aceasta, cu

Simionescu

mai stenografiasem pentru M. Antonescu, în timp ce acesta era asistent de Drept Internațional la Academia Comercială –.

Întrebare: În timpul cât ai fost director de cabinet și stenograf al lui M. Antonescu ce persoane fruntașe din partidele politice, de aici din țară, ai cunoscut dta.?

Răspuns: În timpul cât am fost la Președenția Cons. de Miniștri pe lângă M. Antonescu, am cunoscut pe următoarele persoane politice de aici din țară: George Brătianu, Dr. N. Lupu, I. Mihalache și Pamfil Seicaru.

Întrebare: Ce fel de legături erau între M. Antonescu și persoanele arătate mai sus?

Răspuns: Știu că în ceeace privește pe George Brătianu, acesta avea legături cu M. Antonescu, pe linia P.N.L. deoarece și M. Antonescu, înainte, făcuse parte din P.N.L.

În ceeace privește pe I. Mihalache, Dr. N. Lupu și Pamfil Seicaru, nu cunosc legăturile acestora cu M. Antonescu.

Întrebare: Ce persoane fruntașe din P.C.R. ai cunoscut dtă în timpul cât ai fost la cabinetul lui M. Antonescu?

Răspuns: În timpul cât am făcut serviciul la cabinetul lui M. Antonescu, nu am cunoscut nici o persoană din P.C.R., în afară de Petre

[signature]

Bălăceanu, pe care l-am cunoscut în timp ce eram la cabinetul lui M. Antonescu din Ministerul Justiției. - În acel timp, știu că Petre Bălăceanu a lucrat ~~...~~ la verificarea fondurilor timbrului judiciar, dela cabinetul lui M. Antonescu. Bălăceanu, a făcut aceste verificări, împreună cu Rozalo Scharlotta - Lotty. - În acel timp nu știam că Petre Bălăceanu era comunist. -

Întrebare: Dta nu ești sincer și organele de anchetă îți atrag atenția să arăți toate persoanele pe care l-ai cunoscut Dta ca făcând parte din P.C.R. ?

Răspuns: Sunt sincer și precizez că în afară de Petre Bălăceanu nu am mai cunoscut nicio persoană ca făcând parte din P.C.R.

Întrebare: Despre ce persoane fruntașe din P.C.R. ai discutat Dta cu Radu Leca și Când. ?

Răspuns: Nu-mi amintesc să fi discutat cu Radu Leca despre vreo persoană, fruntașe, din P.C.R. ?

Întrebare: Dta l-ai cunoscut pe L. Pătrășcanu?

Răspuns: Pe L. Pătrășcanu nu l-am cunoscut niciodată și nici înainte de 23 Aug. 1944, nu am auzit nimic despre el.

Simionescu

Întrebare: Din nou ți se atrage atenția că nu ești sincer și ți se pune în vedere că organele de anchetă posedă informații din care rezultă că știi o serie de cunoștințe cu privire la Pătrășcanu dinainte de 23 Aug. 1944, și deci organele de anchetă îți cer să spui adevărul în această privință?

Răspuns: Sunt sincer și declar încă odată că nu am nici o cunoștință cu privire la Pătrășcanu.

După ce am citit prezentul p.V. de interogator și am constatat că corespunde în totul cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu –

[signature] Dumitrescu

Anchetator
Lt. Maj. de Sec.
[signature]

21 Octombrie 1953
Dată în fața noastră
Lt.Maj.de Sec.
T.Drăghici

DECLARAȚIE

Subsemnatul SIMIONESCU DUMITRU,născut și ziua de 18 Ianuarie,anul 1904 în București,fiul lui NICOLAE și al MARIEI, cu domiciliul în Buc.str.Petru Maior 6,raionul Grivița Roșie, declar următoarele:

Imi iau angajamentul față de organele Securității Statului că nu voi discuta cu nimeni nimic și nu voi spune la nimeni nimic despre ceeace am fost cercetat.

Deasemeni,nu voi spune la nimeni nimic de locul,unde am fost cercetat și de cine am fost cercetat.

In caz de nerespectare a prezentului angajament,consimt să suport rigorile legilor în vigoare.

Acesta îmi este angajamentul pe care mi-l iau,îl susțin și semnez propriu.

21 Oct.1953
ss/D.SIMIONESCU

21 octombrie 1953.
Dată în fața noastră
Lt. Maj. de Sec. [signature]

248

Declarație.

Subsemnatul Simionescu Dumitru, născut în ziua de 18 Ianuarie, anul 1914 în București fiul lui Nicolae și al Mariei, cu domiciliul în Buc. Str. Petru Maior 6, raionul Grivița Roșie declar următoarele:

Îmi iau angajamentul față de organele Securității Statului că nu voi discuta cu nimeni nimic și nu voi spune la nimeni nimic despre ceeace am fost cercetat.

Deasemenea nu voi spune la nimeni nimic de locul, unde am fost cercetat și de cine am fost cercetat.

În caz de nerespectare a prezentului angajament, consimt să suport rigorile legilor în vigoare.

Acesta îmi este angajamentul pe care mi-l iau, il susțin și semnez propriu.

21 Oct 1953

Simionescu [signature]

Prezentul proces-verbal de interogatoriu, este identic cu originalul.- 243

PROCES VERBAL DE INTEROGATOR

GHIURCUTA VASILE, născut la 7 Februarie 1914 în com. Cehal-Sălaj, fiul lui IOAN şi FLOAREA, de profesie conducător auto, cu domiciliul în Bucureşti str. Marcel Andreescu Nr. 36, Răionul Stalin.

2 Iunie 1953, Bucureşti
Interog. a început la ora 20,30
" s'a terminat " 23,00

Intrebare

Cât timp ai făcut dta serviciul la RADU XENOPOL în calitate de conducător auto?

Răspuns

Am făcut serviciul la RADU XENOPOL în calitate de conducător auto, începând din luna Octombrie 1945 şi până în luna Ianuarie 1946, timp de numai trei luni.

Trebue să arăt că eu am făcut serviciul la RADU XENOPOL încă din anul 1941, în calitate de om de serviciu. In 1945, am urmat Şcoala de conducători auto şi am obţinut carnetul. Imediat după absolvirea şcolii am intrat la XENOPOL pe maşină.

Intrebare

Ce conducător auto a fost înaintea Dtale pe maşina lui XENOPOL?

Răspuns

Inaintea mea a făcut serviciul pe maşina lui XENOPOL, CETEANU VASILE cu domiciliu în Bucureşti str. Olga Bancic Nr. 16.

Intrebare

Care au fost motivele pentru care dta nu ai rămas ca conducător auto la XENOPOL?

Răspuns

Am plecat din serviciu dela XENOPOL pentru motivul că nu-mi convenea cu leafa.

Intrebare

Cine te-a înlocuit pe dta, după ce ai plecat dela XENOPOL.

./. ss/GHIURCUTA VASILE

Răspuns

Când eu am plecat dela XENOPOL am fost înlocuit de un anume IULIAN despre care știu că până în anul 1950, a locuit pe str. Hala Lifșit, Nr. nu-l știu.

Intrebare

Arată dta unde obișnuia XENOPOL să-l duci mai des cu mașina?

Răspuns

In timpul de trei luni cât am făcut serviciul la XENOPOL l-am dus pe acesta de mai multe ori la biroul lu din str. Gh. Asan, pe str. Antim, unde avea o iubită și de vreo două-trei ori l-am dus la PATRASCANU acasă în str. V. Lascăr Nr. 100

Intrebare

Când îl duceai pe XENOPOL cu mașina la PATRASCANU acasă, mai mergea cineva în mașină în afară de dta și XENOPOL?

Răspuns

De câte ori l-am dus pe XENOPOL la PATRASCANU acasă, mergeam numai noi doi în mașină, adică eu și XENOPOL.

Intrebare

Arată dta dacă ai fost trimis vreodată de către XENOPOL cu mașina, să duci anumite persoane undeva?

Răspuns

Pela sfârșitul lunei Octombrie, începutul lunei Noembrie 1945, am fost trimis de RADU XENOPOL acasă la PATRASCANU, de unde l-am luat cu mașina și l-am dus undeva pe o stradă în cartierul Vatra Luminoasă. Nu-mi aduc bine aminte strada și casa unde l-am dus pe PATRASCANU la acea dată.

PATRASCANU a mers atunci împreună cu soția.

Intrebare

Arată dta dacă ai mai fost trimis de către XENOPOL și altă dată să-l mai duci pe PATRASCANU undeva?

Răspuns

Altă dată în afară de locul unde am arătat mai sus, nu l-am mai dus nicăeri pe PATRASCANU, ca fiind trimis de XENOPOL sau de altcineva.

Intrebare

Dta mai sus ai arătat că XENOPOL l-a vizitat de câteva ori pe PATRASCANU acasă. Arată dta dacă și PATRASCANU îl vizita pe XENOPOL?

Răspuns

Știu că PATRASCANU a venit în vizită la XENOPOL de două ori.

./. ss/GHIURCUTA VASILE

-Odată la începutul anului 1945,cu care ocazie au mai venit la XENOPOL şi Dr.PETRU GROZA,TEOHARI GEORGESCU, ANA PAUKER şi alte persoane pe care nu le-am cunoscut.Toate aceste persoane au stat la mese în holul locuinţei lui XENOPOL din str.Dimitrie Racoviţă.

Mesele în hol au fost aranjate de mine.

A doua oară,PATRASCANU a venit la XENOPOL în luna Octombrie,sfârşit,sau începutul lunei Noembrie 1945,împreună cu soţia.

Nu am cunoştinţă pentru ce anume a venit PATRASCANU şi celelalte persoane la XENOPOL şi la fel nu am cunoştinţă pentru ce a venit PATRASCANU numai cu soţia la XENOPOL.

Altă dată nu l-am mai văzut pe PATRASCANU în vizită la XENOPOL.

Menţionez că XENOPOL,de multe ori pleca şi singur cu maşina în oraş,fiind condusă de el.

<u>Intrebare</u>

Mai ai ceva de declarat în legătură cu XENOPOL şi PATRASCANU,în afară de cele arătate mai sus?

<u>Răspuns</u>

Nu.

După ce am citit prezentul proces-verbal şi am constatat că corespunde în totul cu cele declarate de mine,îl susţin şi semnez propriu.

Anchetator
Lt.de Securitate
T.Drăghici

ss/GHIURCUTA VASILE

Prezentul proces-verbal de interogatoriu, este identic cu originalul.-

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU

HRICINIC MIHAI, născut la 13 Octombrie 1914 în com. Dersca-Dorohoi, fiul lui PETRE (decedat) și MARGHITA, de profesie conducător auto la Uniunea Regională a Cooperativelor Meșteșugărești, cu domiciliu în București str. Munții Tatra Nr. 16, Raionul Stalin.

3 Iunie 1953, București
Interog. a început la ora 8,00
" s'a terminat " 9,30

Intrebare

Cât timp ai făcut dta serviciul la numitul RADU XENOPOL în calitate de conducător auto?

Răspuns

La XENOPOL am făcut serviciul în calitate de conducător auto maxim patru luni de zile în toamna anului 1943.

Intrebare

După 23 Aug. 1944 ai mai făcut serviciul la RADU XENOPOL?

Răspuns

După 23 Aug. 1944, nu am mai făcut serviciul la XENOPOL și nici nu l-am mai văzut de atunci.

Intrebare

Cine te-a înlocuit pe dta când ai plecat dela XENOPOL

Răspuns

Știu că după mine a lucrat pe mașina lui XENOPOL, STOENESCU VASILE timp de câteva luni, fiind și el concentrat. După acesta știu că XENOPOL a angajat un alt conducător auto al cărui nume nu-l știu.

Deasemeni nu am cunoștință de conducători auto cu lucrat la XENOPOL după 23 Aug. 1944.

După ce am citit prezentul proces-verbal de interogatoriu cuvânt cu cuvânt și am constatat că corespunde în totul cu cele declarate de mine îl susțin și-l semnez propriu.

Anchetator
Lt. de Securitate
T. Drăghici

ss/HRICINIC

Declaratie

Subsemnatul Ceteanu Vasile născut 29 Aprilie 1915 în Com Lonaroma jud Alba Iulia fiul lui Vasil si al Irinei de profesie Sofer cu domiciliul în Bucuresti Str Olga Bancic N. 16 declar următoarele:

Imi iau angajamentul fată de Organele Securităti Statului căci nu voi spune la nimeni nimic despre ceia ce am fost întrebat.

Deasemeni nu voi spune unde am fost cercetat și de cine anume.

In caz de nerespetarea prezentului Angajament înteleg să suport orice consecintă conform legilor în vigoare.

Declar și sustin si semnez propriu

Ceteanu Vasile

4 Mai 1953.

S. 1.

254

UNITATEA M.A.I.

Sef Nr. valiză

64

PROCES VERBAL Nr. 64

DE DEPUNERE ȘI PERCHEZIȚIE CORPORALĂ

Făcut astăzi, 26. II. 953 *ora* 13 *în* București

Noi, Horcha Ctin *din*

în [virtutea] *drepturilor ce ne sunt acordate, dispunem depunerea în arest în interesul cercetărilor a numitului* PENESCU NIC. *născut la* 28. II. 1897 *în comuna* Pitești

Raionul Argeș *fiul lui* Niculae + *și* Maria +

de profesiune Avocat *căsătorit cu* Fulvia *domiciliat în* București

St. Anghel Ioanson *Nr.* 16. *primit conform* ordinului / raportului 2047 000/170.

Nr. ______ *din* 26. II. 953.

Procedând la percheziția corporală a susnumitului, am găsit asupra lui următoarele obiecte și valori:

1. costum de haine, 1 pantalon pijama, 1 pulovăr, 1 traistă, 1 sac sigilat cu bagaj, 1 valiză sigilată, 1 periuță de dinți și 1 pastă

Drept care am încheiat prezentul proces verbal.

OFIȚER DE SERVICIU,
Lt. [semnătură]

[semnătură]
Perchezitionat

Transferat la ______ **conform Ordinului Nr.** ______ **din** ______

Am predat,
OFIȚER DE SERVICIU,

Am primit,
reținutul și obiectele menționate în prezentul proces verbal.

D O V A D A

Am primit obiectele și valorile menționate în prezentul proces verbal.

Data ______

S1

Mr. S.S.   255

Sel Nr. *una valiză un palton*

PROCES VERBAL Nr. *70*

DE DEPUNERE ȘI PERCHEZIȚIE CORPORALĂ

Încheiat astăzi, *5 Feb. 1953* ora *17* în *București*

Noi, *Lt. Mutut(?) Andrei* din *M.S.S.*

în virtutea drepturilor ce ne sunt acordate dispunem depunerea în arest în interesul cercetărilor a numitului *PENESCU NELLIE* născut la *28 Feb. 1897* în comuna *Pitești* Raionul *Pitești* fiul lui *Niculae +* și *Maria +* de profesiune *fost avocat* căsătorit cu *Fulvia* domiciliat în *București* Str. *Andrei Mureșanu* Nr. *16* primit conform ordinului / raportului ______

Nr. ______ din ______

Procedând la percheziția corporală a susnumitului, am găsit asupra lui următoarele obiecte și valori: *una servietă(?), două ceasuri(?), una pernă, 7 (șapte) cămăși, nouă chiloți, patru fețe de perină, șase prosoape, șase batiste, una pijama completă, una bluză pijama, treisprezece perechi ciorapi, un …, două …, una pereche pantofi, … sandale, una pereche papuci de casă, una … , una …, un …, un …, un …, una vestă, una pereche pantaloni …,*

Drept care am încheiat prezentul proces verbal.

OFIȚER DE SERVICIU,   **Percheziționat**

Lt. [signature]   *[signature]*

Transferat la ______ **conform Ordinului Nr.** ______ **din** ______

Am predat,
OFIȚER DE SERVICIU,

Am primit,
reținutul și obiectele menționate în prezentul proces verbal.

D O V A D A

Am primit obiectele și valorile menționate în prezentul proces verbal.

______   *Data* ______

D E C L A R A T I E

Subsemnatul NICOLAE PENESCU,fost secretar general al Partidului Național Țărănesc,de profesiune avocat,condamnat la 5 ani,rezultați din contopirea a trei condamnări a cinci ani fiecare,declar următoarele:

Intrebare:

In anii războiului 1941 până la 23 August 1944,câte întâlniri ai avut cu LUCRETIU PATRASCANU,cine v'a organizat aceste întâlniri,cine a asistat la aceste întâlniri,care au fost discuțiile ce le-ați purtat și ce hotărâri s'au luat?

Răspuns:

Intre lunile Noembrie 1943 - Martie 1944,dl.MANIU mi-a cerut să se întâlnească acasă la mine,în str.Andrei Mureșanu nr.16,cu dl.LUCRETIU PATRASCANU,pe care nu-l putea primi la dânsul din cauza agenților ce-l urmăreau. Intâlnirea a avut loc într'o seară. Dl.PATRASCANU a venit mai înainte.A schimbat cu dânsul câteva cuvinte fără importanță.Dl.MANIU i-a vorbit de necesitatea unei acțiuni comune contra lui ANTONESCU,fără să intre în amănunte. Dl.PATRASCANU a fost de acord.Dl.MANIU i-a arătat că este necesar ca Partidul Comunist să ia poziție în problema Basarabiei și să intervină pe lângă Soviete în sensul ca această provincie să rămână României. Dl.PATRASCANU a răspuns că Partidul Comunist nu poate lua această inițiativă. Conversația s'a oprit aci.S'a hotărât ca ulterior să mai aibă și alte întâlniri.Eu n'am mai participat la acestea și nu știu când și unde au avut loc. Mi-aduc aminte însă că d l.MANIU a primit dela d-nii STIRBEI și VISOIANU dela Cairo,că este necesar să se facă o acțiune împreună cu comuniștii și socialiștii.In vederea acestei acțiuni s'au început discuțiuni între reprezentanții desemnați de partidele național țărănesc,liberal, comunist și social-democrat.Am fost împreună cu dl.GHITA POP și ION HUDITA,reprezentant al partidului meu,am luat parte la două ședințe la dl.GHITA POP prin luna Mai 1944.-

La aceste şedinţe au venit domnii: CONST.BRATIANU din partea liberalilor, VOITEC şi încă cineva dela socialişti. Nu îmi aduc aminte cine reprezenta pe comunişti.Dl.PATRASCANU n'a luat parte la aceste şedinţe,când eram şi eu. Reprezentanţii socialişti susţineau punctul de vedere al partidului comunist.Cred că dl.VOITEC vorbea şi în numele acestuia.Această comisie a ajuns la un acord. S'a creiat Blocul Naţional Democrat între cele patru partide. Pactul a fost semnat pela sfârşitul lui Mai,început al lui Iunie. S'a hotărât strângerea de fonduri în vederea acţiunei. M'am întâlnit cu dl.doctor ENACHESCU MARIN,care era trimes de dl.PATRASCANU ca delegat al partidului comunist. Am hotărât ca fiecare partid să strângă fonduri,prin mijloace proprii,şi să se creieze apoi fondul comun. N'a mai fost însă nevoie,evenimentele luând alt curs. Până la 23 August nu l-am mai întâlnit.-

Intrebare:

După 23 August câte întâlniri aţi avut cu LUCRETIU PATRASCANU,unde le-aţi avut,cine a asistat şi ce discuţii au avut loc cu aceste ocazii?

Răspuns:

Prin Octombrie 1944,am rugat pe dl.NICOLAE PASCU să ~~tre~~ transmită d-lui PATRASCANU,invitaţia mea la un prânz la restaurantul Flora dela şosea. Dl.PATRASCANU a primit invitaţia.A luat parte la masă şi dl.PASCU.Scopul iniţiativei mele era ca să obţin consimţământul d-lui PATRASCANU ca reprezentant al partidului comunist - nu cunoşteam pe altcineva - pentru numirea mea într'un post diplomatic,eu neavând intenţiunea să continui a participa la politica internă. Dl.PATRASCANU mi-a dat un răspuns categoric negativ,motivat în sensul că nu se va putea face decât politica externă a Uniunii Sovietice,deci nu aşi avea ce face în străinătate şi n'aşi avea consinţământul Sovietelor ca să ies din ţară.-

Dl.PATRASCANU ne-a sugerat să ne despărţim de dl.MANIU, cu care nu se poate colabora şi să participăm ca reprezentanţi ai partidului nostru,ramura sa stângă,la acţiunea de guvern. N'am dat un răspuns afirmativ.Ne-am despărţit deci fără rezultate pozitive.-

Inainte de formarea celui de al doilea guvern SANATESCU, l-am văzut pe dl.PATRASCANU la locuinţa sa din cartierul Vasile Lascăr. Eram însoţit de dl.N.PASCU,care a intermediat întâlni-

./.

rea solicitată de mine. Nu-mi amintesc exact obiectul conversației. Au fost desigur chestiuni în legătură cu situația de atunci. Cam la aceiaş epocă, am fost însărcinat de dl.MANIU să transmit d-lui PATRASCANU, punctul de vedere al partidului național țărănesc, aşa cum el fusese stabilit într'o consfătuire care a avut loc la dl.MIHAI POPOVICI, către d-nii MANIU, MIHALACHE, dr. LUPU şi acesta, de față fiind şi alți fruntaşi ; relativ la participarea partidului în Frontul Național Democrat şi la constituirea unui guvern de colaborare. Partidul nu vroia să-şi piardă **individualitatea**, intrând în acest front şi revendica anumite ministere. Am transmis această hotărâre d-lui PATRASCANU, pe care l-am vizitat la Preşedinția Consiliului de Miniştrii, unde avea un cabinet. Am fost însoțit de dl.PASCU. Dl.PATRASCANU a fost rău impresionat de această comunicare. Dl.PETRE GROZA a continuat conversațiile cu dl.MANIU, după ce conducerea partidului comunist fusese informată de către dl.PATRASCANU. Stiu aceasta dela dl.MANIU.

Am mai văzut pe dl.PATRASCANU în ziua când am dus d-lui MANIU lista miniştrilor național-țărănişti. In cabinetul acestuia erau dl.PATRASCANU şi GROZA. Cel dintâi era nemulțumit de prezența d-lui SOLOMON pe lista miniştrilor.-

După constituirea guvernului dela 6 Martie 1945, am cerut d-lui PATRASCANU o audiență la Ministerul Justiției. N'a mai luat nimeni parte la conversație. L-am rugat să dea dispozițiuni pentru a se cerceta cu obiectivitate situația unui frate vitreg al meu, care era judecător la Trib. Ilfov şi avea unele dificultăți. M'a primit distant şi nu mi-a făcut nici o promisiune. Fratele meu a demisionat.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin şi semnez.-

ss. Nicolae Penescu

19 Oct. 1951.-

Declarație

Subsemnatul Nicolae Penescu, fost secretar general al partidului Național-Țărănesc, de profesiune avocat, condamnat la 5 ani, rezultat din contopirea a trei condamnări a cinci ani fiecare, declar următoarele:

Întrebare:
În anii războiului 1941-1944 (până la 23 August) ce întâlniri ai avut cu Lucrețiu Pătrășcanu, cine v-a organizat aceste întâlniri, cine a asistat la aceste întâlniri, care au fost problemele ce le-ați discutat și ce hotărâri s'au luat?

Răspuns:
Între lunile Noembrie 1943 - Martie 1944, d-l Maniu mi-a cerut să se întâlnească acasă la mine, în strada Andrei-Mureșanu Nr. 16, cu d-l Lucrețiu Pătrășcanu, pe care nu-l putea primi la dânsul din cauza agenților ce-l păzeau. Întâlnirea a avut loc într'o seară. D-l Pătrășcanu a venit mai înainte. Am schimbat cu dânsul câte-va cuvinte fără importanță. D-l Maniu i-a vorbit de necesitatea unei acțiuni comune contra lui Antonescu, fără să intre în amănunte. D-l Pătrășcanu a fost de acord. D-l Maniu i-a arătat că este necesar ca partidul comunist să ia poziție în problema Basarabiei și să se intereseze pe lângă Soviete în sensul ca această provincie să rămână României. D-l Pătrășcanu a răspuns că partidul comunist nu poate lua această inițiativă. Conversația s'a oprit aici. S'a hotărât ca ulterior să mai aibe și alte întâlniri. Eu n'am mai participat la acestea și nu știu când și unde au avut loc. Îmi aduc aminte însă că d-l Maniu a primit de la domnii Știrbey și Cretzianu, de la Cairo, că este necesar să se facă o acțiune în comun cu comuniștii și socialiștii. În vederea acestei acțiuni s'au început discuțiuni între reprezentanții delegați de partidele Naț. Țărănesc, Liberal, Comunist și Social-Democrat. Am fost, împreună cu domnii Ghiță Pop și Ion Hudiță, ca reprezentant al partidului meu. Am luat parte la două-trei ședințe la d-l Ghiță Pop prin luna Mai 1944.

N. Penescu

La aceste ședințe au venit domnii: Const. Brătianu, din partea liberalilor, Voitec și încă cineva de la socialiști, [illegible] care reprezenta pe comuniști d-l Pătrășcanu n'a luat parte la aceste ședințe, când eram și eu. Reprezentanții socialiști susțineau punctul de vedere al partidului comunist. Cred că d-l Voitec vorbea și răspundea acestuia. Această comisie a ajuns la un acord. S'a creat blocul național democrat între ale patru partide. Pactul a fost semnat pe la sfârșitul lunii mai, începutul al lunii Iunie. S'a hotărât strângerea de fonduri în vederea acțiunii. M'am întâlnit cu d-l doctor [illegible], care era trimis de d-l Pătrășcanu, ca delegat al partidului comunist. Am hotărât că fiecare partid să strângă fonduri, prin mijloace proprii, să se verse apoi fondul comun. N'a mai fost nevoie, evenimentele luând alt curs. Până la 23 August nu l-am mai întâlnit.

<u>Întrebare</u>

După 23 August, câte întâlniri ați avut cu Lucrețiu Pătrășcanu, unde le-ați avut, care a fost [illegible] și ce discuții au avut loc cu aceste ocazii:-

<u>Răspuns:</u>

Prin octombrie 1944, am rugat pe d-l Nicolae Penescu să transmită domnului Pătrășcanu invitația mea la un prânz la restaurantul Flora de la Șosea. D-l Pătrășcanu a primit invitația. A luat parte la masă și d-l Penescu. Scopul inițiativei mele era ca să obțin consimțământul d-lui Pătrășcanu, ca reprezentant al partidului comunist – nu cunoșteam pe altcineva – pentru numirea mea [illegible] post diplomatic, nu având intenția să continui a participa la politica internă. D-l Pătrășcanu mi-a dat un răspuns categoric negativ, motivând în general că nu se poate face decât politică externă a Uniunii Sovietice, deci nu [illegible] Statele Unite și n'aș avea consimțământul Sovietelor ca să [illegible].

D-l Pătrășcanu mi-a sugerat să mă despart de d-l Maniu, cu care nu se poate colabora, și să particip ca ~~străin~~ reprezentanții partidului nostru, oamenii [illegible], la acțiunea de guvernare. N'am dat un răspuns afirmativ. Ne-am despărțit deci fără rezultate pozitive. [illegible]

IV Înainte de formarea celui de al doilea guvern Sănătescu,
l-am rugat pe dl Pătrășcanu la locuința sa din
cartierul Vasile Lascăr. Eram însoțit de domnul N.
Pascu, care a intermediat întâlnirea, solicitată de
mine. Nu'mi amintesc exact obiectul convorbirii;
a fost desigur chestiuni în legătură cu situația de atunci.
Cam la aceeași epocă, am fost însărcinat de dl Maniu să
transmit d-lui Pătrășcanu, punctul de vedere al partidului
național-țărănesc, așa cum el fusese stabilit într-o consfătuire
care a avut loc la dl Mihai Popovici, între d-nii Maniu,
Mihalache, și după aceasta, de față fiind și alți fruntași;
relativ la participarea partidului în Frontul Național-
democrat și la constituirea unui guvern de colaborare.
Partidul era gata să își piardă individualitatea,
intrând în acest front și renunțând anumite ministere.
Am transmis această hotărâre d-lui Pătrășcanu, pe care
l-am vizitat la Președinția Consiliului de Miniștri, unde
avea un cabinet. Am fost însoțit de dl Pascu. Dl Pătrăș-
canu a fost rău impresionat de această comunicare. Dl
Petre Groza a continuat conversațiile cu dl Maniu, după
ce conducerea partidului comunist fusese informată
de către dl Pătrășcanu. Am aceasta de la dl Maniu.
Am mai văzut pe dl Pătrășcanu în ziua când am
dus d-lui Tătărescu lista cu miniștrii național-
țărăniști. În cabinetul acestuia erau d-nii Pătrășcanu
și Groza. Cel dintâi era nemulțumit de prezența d-lui
Salomon pe lista miniștrilor.
După constituirea guvernului de la 6 martie 1945, am
cerut d-lui Pătrășcanu o audiență la ministerul
Justiției. N'a mai luat nimeni parte la conversație.
L-am rugat să dea dispozițiuni pentru a se cerceta la-
[illegible] unui frate vitreg al meu, care
[illegible] judecata la Trib. Ilfov, și avea unele dificultăți.
M-a primit distant și nu mi-a făcut nicio promisi-
une. Fratele meu a decedat.
Aceasta mi-este declarația pe care o dau, și [illegible] și
semnez.

Gr. Niculescu-Buzești

19 octombrie 1951.

26. II

D E C L A R A T I E

Subsemnatul NICOLAE PENESCU, condamnat, fost avocat, la cele întrebate declar următoarele:

Discuţiunile între Partidul Naţional Tărănesc şi Comunist, pentru formarea unui guvern politic, care să înlocuiască guvernul de militari numit la 23 August, mergeau greu. Aveam impresiunea că unele iniţiative personale ale unor fruntaşi naţional - ţărănişti, care discutau această problemă cu domnul CONSTANTINESCU IASI şi alte personalităţi comuniste, nu erau de natură să uşureze situaţia. Dl. MANIU se orienta prin mijlocirea domnilor PETRE GROZA şi - uneori - RADU XENOPOL. Am discutat cu domnul PASCU necesitatea ca eu să iau contact cu dl. PATRASCANU pentru a mă orienta. Atunci nu eram încă secretar general al partidului şi nu aveam mandat dela conducerea lui să duc tratative cu partidul comunist. Am arătat într'o declaraţie anterioară când am vorbit ca delegat al partidului. Am rugat pe domnul PASCU să ceară d-lui PATRASCANU o întrevedere. Am apelat la dl. PASCU, fiindcă acesta lucra în Ministerul Justiţiei unde putea să ajungă mai uşor la Ministru. Nu cunoşteam atunci pe un alt fruntaş comunist şi consideram pe dl. PATRASCANU ca un purtător de cuvânt al partidului său. Intâlnirea a avut loc la dl. PATRASCANU acasă într'o după amiază, fiind prezent şi dl. PASCU. Mai probabil la sfârşitul lunei Octombrie 1944, decât în Noembrie, fiindcă aceasta se întâmpla înainte de formarea celui de al doilea guvern SANATESCU. Nu-mi amintesc în amănunt ce am vorbit. Eu eram atunci partizanul unei colaborări cu partidul comunist. Am examinat deci posibilităţile acestei colaborări şi soluţiunile cele mai potrivite pentru atingerea acestui scop. Dl. PATRASCANU insista asupra necesităţii adeziunei partidului meu la frontul naţional democrat şi xla platforma acestuia. Eu am căutat să-l conving că pe această bază, colaborarea nu este posibilă, fiindcă partidul naţional ţărănesc nu-şi poate pierde individualitatea sa. Dl. MIHALACHE şi cu mine redactasem manifestul-program al partidului care nu era mult deosebit de platforma partidelor ce aderaseră la frontul naţional democrat. Aşa dar o înţelegere

./.

pe baza unui program ninimal de guvernare era posibilă.Partidul nostru nu admitea însă participarea la guvern a unor fracţiuni fără importanţă politică,cum era de pildă gruparea d-lui RALEA sau Uniunea Patriotică. Noi ceream continuarea colaborării începută în blocul naţional democrat.Insfârşit,marea greutate era atribuirea ministerelor,fiecare din partide revendicând pentru sine ministerele chee.Noi n'am discutat însă atunci în detaliu această problemă,cum nici pe aceea a primului ministru.Conversaţia s'a mărginit la generalităţi.M'am despărţit de dl.PATRASCANU cu impresiunea că se poate găsi formula unei colaborări şi am comunicat domnilor MANIU,MIHALACHE şi POPOVICI această conversaţie. S'au continuat tratativele de către dl.MANIU - cred în primul rând prin domnul GROZA - şi s'a ajuns la guvernul din 5 Noembrie 1944,prezidat de generalul SANATESCU,având pe dl. GROZA vice preşedinte.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o susţin şi o semnez.-

ss.N.Penescu

26 Noembrie 1951.-

Declarație

Subsemnatul Nicolae Penescu, condamnat, fost [illegible], la cele întrebate declar următoarele:
Discuțiunile între partidele național-țărănesc și comunist, pentru formarea unui guvern politic, care să înlocuiască guvernul de militari format imediat la 23 August, mergeau greu. Aveam impresia că unele susceptibilități personale ale unor fruntași național-țărăniști, care discutau această problemă cu domnul Constantinescu-Iași și alte personalități comuniste, nu erau de natură să ușureze situația. Dl Maniu se orienta prin mijlocirea domnului Petre Groza și anume - Radu Xenopol.
Am discutat cu domnul Pascu necesitatea ca eu să iau contact cu domnul Pătrășcanu, pentru a mă orienta. Atunci nu eram încă secretar general al partidului și nu aveam mandat de la conducerea lui să port duce tratative cu partidul comunist. Am arătat într-o declarațiune anterioară când am vorbit ca delegat al partidului. Am rugat pe domnul Pascu să ceară domnului Pătrășcanu o întrevedere. Am apelat la dl Pascu, fiind-că acesta lucra în Ministerul Justiției, unde putea să ajungă mai ușor la Ministru. Nu cunoșteam atunci pe un alt fruntaș comunist și consideram pe dl Pătrășcanu ca un purtător de cuvânt al partidului său. Întâlnirea a avut loc la dl Pătrășcanu acasă, într-o după amiază, fiind prezent și dl Pascu, mai probabil la sfârșitul lunii Octombrie 1944, decât în Noembrie, fiind-că aceasta se întâmpla înainte de formarea celui de al doilea guvern Sănătescu. Nu-mi amintesc în amănunt ce am vorbit. Eu eram atunci partizanul unei colaborări cu partidul comunist. Am examinat deci posibilitățile acestei colaborări, și anume soluțiunile cele mai potrivite pentru atingerea acestui scop. Dl Pătrășcanu sugera

asupra necesității adeziunii partidului meu
la frontul național democrat și la platforma
acestuia. Eu am căutat să-l conving că pe
această bază, colaborarea nu este posibilă, fiind-că
partidul național țărănesc nu 'și poate pierde
individualitatea sa. Dl. Mihalache și cu mine
redactasem manifestul-program al partidului
care nu era mult deosebit de platforma parti-
delor ce aderaseră la frontul național democrat.
Așa dar o înțelegere pe baza unui program
minimal de guvernare era posibilă. Partidul
nostru nu admitea însă participarea la guver-
nare a unor fracțiuni fără importanță politică,
cum era de pildă, gruparea d-lui Ralea
din Uniunea Patriotică. Noi ceream
continuarea colaborării și aceptarea în blocul
național-democrat. In sfârșit, o mare
greutate era atribuirea ministerelor, fie-
care din partide revendicând pentru
sine ministerele cheie. Noi n'am discutat
nici atunci în detaliu această problemă,
cum nici pe aceea a primului Ministru.
Conversația s'a mărginit la generalități —
Ne-am despărțit de dl. Pătrășcanu cu impresia
că se poate găsi formula unei colaborări și am
comunicat domnilor Maniu, Mihalache și Popovici
această conversație. S'au continuat
tratativele de către dl. Maniu — cred în
primul rând prin domnul Groza — și s'a
ajuns la guvernul din 5 Noembrie 1944,
prezidat de generalul Sănătescu, având pe
dl. Groza vice-președinte. —

Aceasta 'mi este declarația pe
care o susțin și o semnez.

[illegible signature]

26. Noembrie 1951

Prezentul proces-verbal de interogatoriu, este identic cu originalul.-

PROCES VERBAL DE INTEROGATOR

Arestatul PENESCU NICOLAE, născut la 28 Februarie 1897 în Pitești, fiul lui NICOLAE și MARIA (decedați) de profesiune avocat, cu ultimul domiciliu în Buc. str. Andrei Mureșanu Nr.16.

13 Februarie 1953, București
Interog. a început la ora 8,oo
" s'a terminat " 24,oo

Intrebare:

Ce funcție ai avut dta în PNT, în timpul războiului?

Răspuns:

Incepând din anul 1938 și până în Decembrie 1944, în cadrul PNT am îndeplinit funcția de casier central. In Decembrie 1944, am fost numit secretar general al PNT, în care calitate am funcționat până la 14 Iulie 1947, când am fost arestat.

Intrebare:

In ce consta activitatea Dtale politică în timpul războiului?

Răspuns:

Activitatea mea de casier era foarte limitată. După moartea lui MADGEARU, am fost rugat de MIHALACHE să mă ocup de problemele economice și de toate problemele de stat, care ar surveni după încetarea războiului. In acest scop am organizat un "cerc de studii" care a funcționat în ilegalitate la mine acasă, în cursul anilor 1941-1943 toamna, când casa mea a fost percheziționată de Parchetul Militar iar eu am fost pus în urmărire.

La acest cerc de studii au participat elementele cele mai competente din partid în materie economică și juridică, s'au făcut referate asupra chestiuni agrare, unei noi constituții, organizării administrative a statului,

./.   ss/N.PENESCU

asupra industriei noastre,a bugetului şi a finanţelor private, deasemenea asupra măsurilor economice şi financiare de luat imediat după încetarea războiului.

Scopul activităţii cercului de studii era ca partidul să aibă soluţiuni în aceste probleme,când ar primi răspunderea guvernării.

Intrebare:

Cu cine dintre conducătorii PNT erai Dta în legături mai strânse şi în ce constau aceste legături?

Răspuns:

Dintre conducătorii PNT,am avut legături de prietenie îndeosebi cu Dni I.MIHALACHE şi M.POPOVICI de cari eram ataşat sufleteşte şi aveam deci nu numai raporturi politice ci şi personale.Cu dl.MANIU am avut întotdeauna bune raporturi ele fiind însă distanţate de diferenţa de vârstă şi situaţiune.

Intrebare:

Cu cine dintre alţi conducători politici din alte partide aveai dta legături?

Răspuns:

La liberali am avut legături politice sau personale cu următorii:DINU BRATIANU,CTIN (BEBE) BRATIANU ,GH. BRATIANU,GH.FOTINO,MIHAIL RALEA... CTIN ZAMFIRESCU,BENTOIU AURELIAN,SLAVESCU VICTOR şi alţii.Cu toţi aceştia,înainte de 23 Aug.1944 nu am avut vreo colaborare politică.Aceasta a început în Martie 1944,când s'au iniţiat conversaţiile pentru formarea "Blocului Naţional Democrat".

La social-democraţi am avut legături personale înainte de 23 Aug.1944,cu TITEL PETRESCU,LOTAR RADACEANU, GHERMAN ŞTEFAN,FLUERAS ION,JUMANCA şi alţii.După 23 Aug. 1944,am avut legături politice cu Dnii TITEL PETRESCU,VOITEC, ROMULUS DAN şi DIMITRIU ADRIAN,care au constat în discuţii pentru formarea "Blocului Naţional Democrat" până la formarea guvernului din 4 Nov.1944.Legăturile au fost întrerupte până la sciziunea din P.S.D. Am avut câteva conversaţii cu Dnii TITEL,ADRIAN DIMITRIU şi ROMULUS DAN,în epoca alegerilor din 1946.

Cu dl.TITEL PETRESCU m'am întâlnit de vreo câteva ori în anii 1946-1947 (după căderea P.S.D.I.) cu care prilej i-am prezentat proecte de memorii ce urmau să fie prezentate celor 3 mari puteri.

Din PCR,am cunoscut înainte de 23 August 1944,pe
./.   ss/N.PENESCU

L.PATRASCANU, pe dl.CONSTANTINESCU IASI, VLADESCU RACOASA şi cu prilejul procesului din 1933, a incidentelor dela Griviţa am cunoscut pe dl.GHEORGHIU-DEJ. După 23 Aug.1944 am cunoscut pe membrii guvernului din 1944.

Intrebare:

Pe cine dintre fruntaşii comunişti ai cunoscut dta în perioada războiului?

Răspuns:

Am cunoscut pe L.PATRASCANU prin anul 1925-1926, în casa avocatului NICU STANESCU la care era secretar. Am aflat că PATRASCANU este fruntaş comunist numai cu prilejul întâlnirii sale la mine acasă cu dl.MANIU spre sfârşitul anului 1943. Această întâlnire a fost fixată între dânşii, fără amestecul meu. Am fost rugat de dl.MANIU să accept ca să se întâlnească într'o seară cu dl.PATRASCANU în casa mea.

Dl.PATRASCANU a venit cel dintâi şi a plecat cel din urmă. Până la venirea Dlui MANIU, PATRASCANU mi-a povestit că are domiciliu obligatoriu undeva pe Valea Prahovei şi este autorizat să vină la Bucureşti pentru îngrijiri medicale, fără a-mi spune de cine anume era autorizat. Cu acest prilej se întâlneşte cu diferite persoane fiindcă ştie să scape de urmărirea Siguranţei.

Intrebare:

Ce scop a avut această întâlnire dintre MANIU şi L.PATRASCANU, în casă la dta?

Răspuns:

Această întâlnire la care eu am participat efectiv, a avut drept scop să se ia un prim contact pentru discutarea colaborării cu PCR la acţiunea de răsturnare a regimului ANTONESCU.

Acordul asupra acestui punct s'a făcut imediat. Dl. MANIU a voit să ştie ce forţe dispune PCR, în special în capitală, la care dl.PATRASCANU a dat răspuns vag, evitând precizări.

Dl.MANIU a pus ca condiţiune a colaborării cu PCR, o declaraţie a acestuia în favoarea Basarabiei.

Dl.PATRASCANU nu a acceptat această condiţiune. Atunci dl.MANIU a cerut ca cel puţin PCR să intervină pe lângă P.C. al URSS în favoarea Basarabiei, la care dl.PATRASCANU nu a dat un răspuns afirmativ. Deaceia conversaţiunea nu a avut rezultat.

Despre această întâlnire a mai ştiut şi dl.NICOLAE PENESCU, însă nu ştiu de unde anume.

./. ss/N.PENESCU

Intrebare:

Ce discuţii ai avut Dta cu unele persoane din anturajul Dtale privitor la PCR?

Răspuns:

Inainte de 23 Aug.1944 nu am avut cunoştinţe precise despre PCR şi despre conducătorii lui, până în Martie 1944 când am participat la tratativele pentru creerea B.N.D. cu care ocazie am cunoscut pe dl.CONSTANTINESCU IASI şi am avut informaţiuni asupra forţei PCR.

La acea epocă am considerat pe dl.PATRASCANU ca purtător de cuvânt al PCR.

Atunci am auzit despre dl.BODNARAS care ar organiza eventual pe muncitori pentru lupta de stradă.

După 23 Aug.1944, am discutat foarte mult despre PCR care mă interesa în cel mai înalt grad.

Am privit cu satisfacţie divergenţele dintre dl. PATRASCANU şi PCR, care s'au manifestat public prin nealegerea lui la Secretariatul partidului şi prin discursul dela Cluj. Consideram pe dl.PATRASCANU drept un comunist moderat care doreşte colaborarea încă câtva timp cu PNT şi s'ar putea opune exigenţelor prea mari ale sovietelor.

In cercurile noastre se discuta că cu prilejul conferinţei dela Paris dl.PATRASCANU ar fi arătat Dlui MOLOTOV necesitatea unei colaborări prelungite cu PNT, până când PCR prinde rădăcini adânci în simpatia şi încrederea poporului român.

Se mai vorba la noi că dl.MOLOTOV l-a lăsat să creadă că împărtăşeşte acest punct de vedere, dar în urma acestei conversaţii a fost pus sub supraveghere.

In cercurile noastre se mai discuta că în eventualitatea unui acord între Soviete şi Anglo-Americani, o destindere trebue să aibe loc şi la noi în ţară. Aceasta ar face necesare schimbări atât în conducerea PNT, cât şi la PCR.

In această ipoteză, noi socoteam că PATRASCANU va avea un rol important. Aceste discuţiuni au avut loc în timpul conferinţei de pace dela Paris şi până la primele arestări din 1947, făcute în rândurile PNT.

Cu prilejul nealegerii Dlui PATRASCANU, în secretariatul PCR, cineva dela redacţia "Dreptatea" (nu-mi aduc aminte cine) a întrebat pe dl.MANIU de faţă fiind şi eu, dacă poate să scrie în Dreptatea ceva în sensul dorinţelor dlui PATRASCANU, care sugerase un articol în favoarea sa.

Dl.MANIU a refuzat sugestia dlui PATRASCANU. Erau

./. ss/N.PENESCU

fruntaşi din conducerea PNT,care credeau că PCR nu vrea să colaboreze cu noi.

Erau alţi fruntaşi însă care aveau alte păreri. Dar toţi doream această colaborare.

Cum dl.PATRASCANU era considerat partizan al colaborării cu PNT-ul,era firesc ca el să fie simpatizat şi sprijinit de ziarul "Dreptatea".Eu am dat indicaţiuni în acest sens conducerii ziarului "Dreptatea".

Intrebare:

Ce ştiai dta de PATRASCANU în perioada războiului?

Răspuns:

Până când dl.PATRASCANU s'a întâlnit acasă la mine cu dl.MANIU la sfârşitul anului 1943,nu am ştiut absolut nimic despre activitatea lui şi despre el în general.

Din conversaţiunile mele cu reprezentanţii PCR şi sociali-democraţi,cu prilejul tratativelor pentru B.N.D.,am rămas cu impresiunea că dl.PATRASCANU este un factor important în P.C.R.Aceasta era şi impresia Dlui MANIU.

Intrebare:

Cu cine anume dintre fruntaşii PNT avea legături L.PATRASCANU?

Răspuns:

Stiu că dl.PATRASCANU avea legături cu următoarele persoane fruntaşe în PNT:MANIU,LEUCUTIA,HUDITA,subsemnatul, PASCU NICOLAE,ALEXANDRU A.STAN,fost preşedinte al Consiliului superior al avocaţilor publici,GHITA POP.

Intrebare:

În ce au constat legăturile dintre L.PATRASCANU şi persoanele arătate mai sus?

Răspuns:

Dl.PATRASCANU a colaborat cu unele din aceste persoane înainte de 23 Aug.1944,pentru crearea B.N.D. şi formarea primului guvern politic după 23 Aug.1944.

Intrebare:

Ce discuţii aţi avut dta cu persoanele arătate mai sus despre persoana lui PATRASCANU?

Răspuns:

Am auzit pe dl.MANIU vorbind favorabil despre dl. PATRASCANU până la colaborarea lor din guvernul dela 23 Aug. 1944.

./. ss/N.PENESCU

Intrebare:

Ce discuţii ai avut dta cu persoanele arătate mai sus despre persoana lui PATRASCANU?

Răspuns:

Am auzit pe dl. MANIU vorbind favorabil despre dl. PATRASCANU până la colaborarea lor din guvernul dela 23 Aug. 1944.

Dl. LEUCUTIA mi-a vorbit despre colaborarea lui cu PATRASCANU înainte de 23 Aug.1944. După întoarcerea mea şi a Dlui LEUCUTIA dela Sibiu, unde l-am vizitat pe dl. MANIU, în Februarie 1947, dl. LEUCUTIA considera că sunt şanse pentru o colaborare cu PCR fiindcă sovietele o cred necesară şi în PCR sunt persoane, ca dna ANA PAUKER şi PATRASCANU care au aceiaş opinie.

Cu dl. PASCU NICOLAE am vorbit de multe ori despre PATRASCANU. Aveam amândoi părerea că dl. PATRASCANU crede în necesitatea unei colaborări mai lungi cu P.N.T.

Din manifestările Dlui PATRASCANU, prin broşurile sale sau cursul dela Universitate, rezultă că Dsa considera ca o greşală introducerea sistemului de colhoz în locul proprietăţii individuale ţărăneşti, în România.

Această transformare ţinând să se facă cu mult mai târziu. Cu celelalte persoane nu am discutat în mod special despre PATRASCANU.

Intrebare:

Cum a ajuns PATRASCANU să aibă contact cu persoanele arătate mai sus?

Răspuns:

Dl. PATRASCANU a avut legături cu dl. PASCU înainte de întâlnirea cu dl. MANIU din casa mea. Pe Dnii LEUCUTIA, GHITA POP şi HUDITA i-a întâlnit în perioada discuţiunilor pentru crearea B.N.D.

Pe dl. LEUCUTIA ştiu că l-a întâlnit şi altă dată până la 23 Aug.1944, acasă la LEUCUTIA.

Intrebare:

Ce discuţii ai avut dta cu dl. MANIU despre dl. PATRASCANU şi ce ţi-a comunicat dl. MANIU în legătură cu dl. PATRASCANU

Răspuns:

Prima mea discuţie cu dl. MANIU despre PATRASCANU a avut loc în Septembrie 1944 cu prilejul încetării interimatului acestuia la Ministerul de Justiţie şi numirea unui titular. Dlui MANIU nu-i plăcea politica lui PATRASCANU la Ministerul de Justiţie. In decursul timpului am vorbit de multe ori cu

./. ss/ P. PRIMBCU

MANIU despre PATRASCANU, dar niciodată de vreo acţiune a PNT-ului cu PATRASCANU.

Am discutat cu dl.MANIU despre poziţia politică a lui dl.PATRASCANU bazat pe discursul dela Cluj. Treptata lui îndepărtare dela conducerea PCR-ului şi pe ce se vorbea în anturajul său imediat.

Intrebare:

Care era punctul de vedere al lui PATRASCANU privitor la aliaţi în timpul războiului?

Răspuns:

Nu cunosc opinia Dlui PATRASCANU despre aliaţi şi nu am auzit niciun fruntaş PNT-ist vorbind despre aceasta.

Intrebare:

Ce legături aveai dta în timpul războiului, cu ALEX.STEFANESCU?

Răspuns:

Nu am avut nicio legătură cu ALEX.STEFANESCU. L-am cunoscut în timpul alegerilor din 1946, în casa Dlui V.SERDICI, unde locuia atunci dl.MANIU. De atunci nu l-am mai văzut niciodată până la arestarea mea. Nu ştiu pentru ce a venit atunci ALEX.STEFANESCU în casă la SERDICI.

Intrebare:

Ce ştiai dta de legăturile dintre STEFANESCU ALEX. şi PATRASCANU?

Răspuns:

Nu am cunoştinţă de nicio legătură dintre ALEX. STEFANESCU şi dl.PATRASCANU.

Intrebare:

Ce legături avea MANIU cu ALEX.STEFANESCU?

Răspuns:

Nu cunosc legăturile Dlui MANIU cu ALEX.STEFANESCU încă cred că STEFANESCU venise în casa lui SERDICI pentru dl. MANIU. Dl.MANIU nu mi-a vorbit niciodată de ALEX.STEFANESCU.

Intrebare:

Când l-ai cunoscut dta pe SERGIU (KOPLER REMUS) în timpul războiului?

Răspuns:

Nu am cunoscut niciodată vreo persoană cu numele de SERGIU sau KOPLER REMUS.

Intrebare:

In ce loc se întâlnea MANIU cu PATRASCANU în timpul războiului?

./. ss/N.PENESCU

Răspuns:

Cred că se întâlneau la LENUŢIA acasă în str. Spanitu Măgureanu, fiindcă LENUŢIA mi-a spus că la 23 Aug. 1944, PATRASCANU a stat acasă la el. Alte amănunte nu mi-a mai spus.

Intrebare:

Cine şi cum aranja aceste întâlniri?

Răspuns:

Nu ştiu cine şi cum aranja aceste întâlniri.

Intrebare:

L-ai cunoscut Dta pe HERBERT ZILBER în timpul războiului?

Răspuns:

Când am fost student în Franţa (1918-1920) am avut coleg la Doctoratul Economic pe un anume ZILBER, nu ştiu dacă este acelaş persoană cu cel care a condus Institutul de Conjunctură Economică format de MADGEARU. Nu l-am întâlnit niciodată după venirea mea în ţară.

Intrebare:

Cu cine dintre fruntaşii PNŢ întreţinea PATRASCANU legături după 23 Aug. 1944?

Răspuns:

Până la 5 Decembrie 1944 dl. PATRASCANU a avut legături cu mine şi cu dl. NICOLAE PASCU. După această dată l-am văzut spre sfârşitul anului 1945 sau începutul anului 1946 la Ministerul de Justiţie, nu însă în chestiune politică.

După eşirea mea din guvern a avut legături foarte bune cu dl. VISOIANU şi a continuat legăturile cu dl. PASCU.

Intrebare:

In ce au constat legăturile dintre dta, N. PASCU, VISOIANU şi PATRASCANU?

Răspuns:

Legăturile mele cu PATRASCANU au fost de ordin politic dela întâlnirea lui cu MANIU acasă la mine, până la eşirea mea din guvern. Ele au avut de obiect, problemele politice actuale atunci. Dl. PASCU a intermediat trei întâlniri între mine şi dl. PATRASCANU până la eşirea mea din guvern şi anume: Prima întâlnire între mine şi dl. PATRASCANU a avut loc la restaurantul "Flora" în prezenţa Dlui PASCU. Scopul acestei întâlniri a fost ca eu să obţin adeziunea Dlui PATRASCANU, pentru numirea mea, ca reprezentant diplomatic în străinătate. PATRASCANU a dat un răspuns negativ. A doua întâlnire a avut

./.   ss/N. PENESCU

loc la dl.PATRASCANU acasă pe str.V.Lascăr. Această întâlnire a fost cerută de mine prin intermediul Dlui PASCU care a asistat la ea. Ea a avut drept scop, formarea unui guvern de colaborare între partidele democratice şi înlăturarea dificultăţilor care stăteau în cale.

A treia întâlnire a avut loc în Cabinetul Dlui PATRASCANU la Preşedenţia Consiliului de Miniştri, în prezenţa Dlui PASCU. Am fost însărcinat de biroul PNT să transmit PCR prin dl.PATRASCANU răspunsul la invitaţia PCR de a participa la F.N.D. şi care era negativ.

Deasemenea i-am comunicat în mod oficial condiţiunile PNT pentru formarea unui guvern de colaborare. Dl.PATRASCANU mi-a răspuns că va transmite conducerii PCR această comunicare a mea din partea PNT.

Din raporturile între Dnii VISOIANU şi PATRASCANU în Consiliul de Miniştri şi din felul elogios în care dl.VISOIANU mi-a vorbit despre dl.PATRASCANU trag concluzia că între dânşii existau legături. Intr'o conversaţie pe care am avut-o cu dl.VISOIANU acesta mi-a spus că singurul om din PCR care vorbeşte cu limbaj european şi cu care te poţi înţelege este dl.PATRASCANU, dar din nenorocire el este majorat de ceilalţi conducători comunişti.

<u>Intrebare:</u>

Care era atitudinea PNT faţă de PATRASCANU personal şi pe ce conta PNT în divergenţele dintre PCR şi PATRASCANU?

<u>Răspuns:</u>

Atitudinea cercurilor conducătoare ale PNT faţă de dl.PATRASCANU au fost favorabile până la 23 Aug.1944. După această dată şi până la discursul dela Cluj, noi nu am făcut vreo diferenţă între PATRASCANU şi ceilalţi comunişti, pe care nu-i cunoşteam înainte de 23 Aug.1944.

După discursul dela Cluj a început să se facă această diferenţă, dl.PATRASCANU fiind privit cu oarecare simpatie de cercurile noastre conducătoare. Treptata înlăturare a dlui PATRASCANU dela conducerea PCR şi informaţiile care ne parveneau despre cauzele acestei înlăturări, pe care le-am expus mai sus, au făcut să crească şi mai mult buna noastră părere despre dl.PATRASCANU.

<u>Intrebare:</u>

Ce combinaţiuni i s'au propus lui PATRASCANU de către MANIU şi cum ai aflat dta despre acestea?

<u>Răspuns:</u>

Dl.MANIU nu mi-a vorbit niciodată de vreo combinaţie propusă de el lui PATRASCANU.

Intrebare:

Ce urmărea PNT prin atitudinea oficiosului "Dreptatea" ce o lua față de PATRASCANU?

Răspuns:

Voiam să arătăm opiniei publice că în PCR există și un alt curent decât acela reprezentant de către Dnii I.GEORGESCU, V.LUCA, ANA PAUKER și BODNARAS; pe care îi consideram principalii răspunzători ai tensiunii între cele două partide, până când am avut informațiuni (prin Februarie 1947) că și Dna ANA PAUKER ar fi de părerea dlui PATRASCANU.

Intrebare:

Cum era apreciat PATRASCANU de către conducătorii PNT?

Răspuns:

Poziția politică a lui PATRASCANU era bine apreciată în cercurile PNT.

Intrebare:

Din partea cui i s'au făcut lui PATRASCANU propuneri de aderare la PNT, când PATRASCANU avea o situație grea în PCR?

Răspuns:

Nu cunosc ca cineva să-i fi făcut asemenea propuneri dlui PATRASCANU din partea PNT. Interesul nostru era ca dl. PATRASCANU să impună punctul său de vedere în PCR.

Intrebare:

Cum a exploatat PNT atitudinea naționalistă a lui PATRASCANU?

Răspuns:

Poziția naționalistă a lui PATRASCANU, a fost folosită de PNT, în felul arătat mai sus.

Intrebare:

Ce serviciI personale i-ai cerut dta lui PATRASCANU

Răspuns:

Nu am cerut niciodată niciun serviciu personal dlui PATRASCANU.

După ce am citit prezentul proces-verbal de interogatoriu cuvânt cu cuvânt și am constatat că corespunde în totul cu cele declarate de mine, îl susțin și-l semnez propriu.

Anchetat:
ss/N. PENESCU

Anchetator:
Lt. de Securitate
I. Draghici

Sef. 112

274

C-7-II-

343

PROCES VERBAL

Astăzi 17 luna Mai anul 1950

Noi Moise Gheorghe de securitate în Direcțiunea Generală a Securității Poporului;

Constatăm prin prezentul proces verbal că, percheziționând pe numit Margulis Samoil de ani 65 de profesie Topitor originar din Jud Dâmbovița domiciliul în Buc. Calea Șerban Vodă 33 trimis de Jilava cu raportul Nr.

S'au găsit asupra sa următoarele:

ochelari vedere, un preș vechi,

Drept pentru care am încheiat prezentul proces verbal, spre cele legale.

[signature] de securitate.

Asistenti:

Reținut Margulis

DOVADA

Am primit banii și obiectele prevăzute în prezentul proces verbal.

Reținut

T/M.

Tov Petre

D_E_C_L_A_R_A_T_I_E_

Subsemnatul MARGULES SAMUEL de profesie tapiţer, născut în anul 1885, luna August 2, în Găeşti Jud.Dâmboviţa, cu domiciliul în Bucureşti Cal.Serban Vodă No.33, declar următoarele cu privire la activitatea Ing.HERBERT SILBER ca informator al fostei Siguranţe Generale şi Serviciul Secret al Armatei sub trecutul regim:

Legătura cu Siguranţa Generală şi cu S.S. al Armatei, respectiv cu inspectorul VINTILA IONESCU şi MORUZOV, SILBER le-a stabilit cu ocazia procesului organizaţiei de spionaj a lui VICTOR ARADI - Ing.SOLOMON, în care a fost implicat. Prin 1926-27 apare în Bucureşti VICTOR ARADI, publicist maghiar din Cluj, venit din străinătate, şi începe recrutarea de membrii şi activitatea unei organizaţii denumită A.M.R. (Ajutorul Muncitoresc Român) dar care de fapt, după cum s'a dovedit în urmă, acoperea o organizaţie de spionaj.

SILBER a fost utilizat de VICTOR ARADI pentru câte-va călătorii la Viena şi pentru a primi la biroul lui corespondenţa din străinătate. Partidul, având bănueli asupra activităţii lui ARADI, a interzis membrilor săi să activeze în A.M.R. Tovarăşii cu răspundere şi disciplinaţi s'au conformat ordinului partidului, alţii însă ca avocaţii PETRE ZISU şi D.GROZEA au călcat disciplina şi s'au încadrat în A.M.R.

Din proces SILBER ese cu o condamnare de 5 ani.

Până la recurs este ţinut la Jilava în care timp,după propria lui mărturisire, are două intrevederi cu MORUZOV, şeful în acel timp al Serviciului Secret al Armatei. La recurs atât SILBER la Bucureşti cât şi ARADI la Iaşi sunt achitaţi. SILBER susţine că intrevederile cu MORUZOV au avut de obiect un larg şi documentat raport al lui asupra fabricelor de armament. Trebue de ştiut că în acel timp la ordinea zilei era chestiunea Skoda şi că Guvernul era preocupat cu problema înarmării ţării. Raportul luiSILBER a folosit mult scopului de înarmare.

./.

Tot SILBER susţine că achitarea lui se datoreşte nu unui angajament faţă de MORUZOV ci unei importante sume de bani, cam 1 milion şi jumătate ce ar fi fost oferită membrilor Consiliului de revizie pentru achitare.

După achitare, după cum am aflat la Securitatea Generală, SILBER face din nou o călătorie la Viena însoţit de un ofiţer dela S.S. al Armatei, în ce scop nu ştiu.

Trebue să adaug că toate ziarele care au relatat desbaterile procesului au remarcat atât inteligenţa cât şi abilitatea cu care s'a apărat, calităţi evidenţiate şi în ancheta la care a fost supus în 1948 la Securitate.

x x x

Prima mea bănuială că SILBER dă informaţii Siguranţei, am avut-o în următoarea împrejurare:

La o întâlnire cu VINTILA IONESCU, acesta îmi supune spre control un raport neiscălit, în manuscris, al unui informator asupra activităţii P.C, în legătură cu situaţia politică generală.

Unele idei şi aprecieri, cu deosebire cele asupra situaţiei economice, mi l'au adus în minte pe SILBER. Le auzisem cu vre-o 2 săptămâni mai înainte, chiar din gura lui, într'o vizită ce-i făcusem. Fără să-i spun nimic lui VINTILA IONESCU de bănuiala ce aveam, am conchis că raportul este excelent şi n'are nevoie de nici-o modificare. El nu mi-a spus cine a redactat raportul şi nici eu nu l-am întrebat, însă amândoi ne gândeam la aceiaşi persoană, aveam numele lui pe buze. Conversaţia ce a urmat a alunecat, fără să vrem, asupra persoanei lui SILBER. VINTILA IONESCU nu înceta să-i laude inteligenţa şi competenţa în materie economică şi adăuga că are intense legături în lumea politică. In acel timp SILBER redacta Buletinul de conjunctură economică şi colabora la ziarul "Prezentul" al lui MADGEARU, ceia ce-i dădea posibilitatea să fie bine informat.

x x x

Bănuiala mea depe vremuri a devenit certitudine cu ocazia discuţiilor ce am avut cu SILBER în cele 3 luni şi jumătate cât am stat în aceiaşi cameră la Securitate.

In mijlocul lunei Decemvrie 1948 sunt adus la Securitatea din Bucureşti dela Aiud, unde eram internat în lagăr şi mi să dă misiunea să constat dacă SILBER a fost informator al Siguranţei şi dacă e posibil să-l determin să mărturisească.

./.

SILBER era arestat de vre-o 10 luni, după ce în prealabil fusese exclus din partid şi nega cu îndârjire orice legătură cu fosta Siguranţă sau S.S. al Armatei. SILBER mi-a relatat până în cele mai mici amănunte întreaga anchetă la care fusese supus, cum şi de cine a fost anchetat şi la ce concluzii au ajuns anchetatorii.

SILBER afirma că este victima răzbunării Dlor MIRON CONSTANTINESCU şi MAURER şi în parte a d.BODNARAS, că totul nu este decât o înscenare criminală montată cu intenţia de a-l compromite şi a-l distruge.

SILBER îşi mai bizuia negarea şi pe înprejurarea că Comisia de anchetă a partidului nu a reţinut acuzarea de informator al Siguranţei şi că a fost exclus pe cu totul alte motive. Mai mult încă: Nici măcar acest verdict nu l'ar fi dat Comisiunea ci i-ar fi aplicat o pedeapsă mult mai uşoară dacă Dl.MIRON CONSTANTINESCU nu ar fi insistat să fie exclus.

x x x

SILBER ar fi fost într'adevăr de o naivitate copilărească, ceiace nu e cazul, dacă s'ar fi recunoscut vinovat că a făcut servicii de informator Siguranţei atunci când anchetatorii i-au declarat că "la dosar nu se găseşte nici-o piesă care să-l acuze" iar ei personal, din ancheta întreprinsă "nu şi-au putut forma convingerea aceasta".

"Aceste declaraţii mi-a spus SILBER, nu au fost făcute întâmplător şi discret la ureche numai ca să mă linişteascǎ pe mine ci faţă de multe alte persoane din Securitate".

SILBER spunea că cerea necontenit anchetatorilor ca să caute în notele zilnice ale lui VINTILA IONESCU şi MORUZOV şi dacă se va găsi o cât de mică însemnare, un indiciu cât de slab, el se va recunoaşte vinovat. Insă, continua SILBER, aceasta nu se va întâmpla de oarece el nu a fost informator.

SILBER afirma şi mai multe, anume că însăşi Dl. colonel DULGHERU, când l-au audiat şi căruia i-a pus aceiaşi întrebare, i-a declarat că:"în notele lui VINTILA IONESCU nu există nici-o indicaţie de nici-un fel, relativă la SILBER".

x x x

Din cele relatate de SILBER se vede cât de abil era în a produce alibiuri şi a da explicaţii în aparenţă logice punctelor de acuzare ale anchetatorilor. Ast-fel SILBER a afirmat la anchetă că după proces a vorbit numai de două ori cu

./.

VINTILA IONESCU. Odată a fost chemat de acesta la Siguranță prin comisarul ANTONESCU și a doua oară pe stradă când s'au întâlnit întâmplător. "Nu am ascuns aceste lucruri ci le-am adus la cunoștința partidului prin legătura mea care era PATRASCANU spune SILBER, "și-am relatat cuvânt cu cuvânt tot ce am discutat".

Nu e greu de priceput dece SILBER a adus la cunoștința partidului aceste fapte.

a.= Comisarul ANTONESCU s'a dus să-l cheme nu acasă ci la biroul Buletinului de Conjuctură unde erau și alți tovarăși membrii de partid, care au văzut că a fost chemat la Siguranță.

b.= Intânirea pe stradă în centrul orașului, în mijlocul zilei, putea fi văzută de multe persoane.

c.= Stiindu-se bănuit și că va fi odată tras la răspundere, dădea dovadă de sinceritate față de partid și-și creia un excelent alibiu.

x x x

Ancheta s'a întins mult asupra chestiunei de ce SILBER nu a fost internat în lagăr și dacă această lăsare în libertate nu se datorește cumva legăturii lui cu Siguranța.

La această întrebare SILBER a prezentat și chiar activiști de partid care deasemenea au fost lăsați liberi.

Argumentul este sofistic deoarece motivele pentru care unele persoane nu au fost internate nu sunt aceleași pentru toți cei lăsați în libertate ci diferă dela caz la caz. Or pentru SILBER cauza neinternării a fost numai faptul că a fost acoperit de Siguranță.

Cotizant principal la Partid și Mopr, cunoscut în cercurile ziaristice și politice ca comunist, având adesea ori misiuni de încredere printre intelectuali și oameni politici din partea partidului, în permanență legătură cu conducătorii din acel timp ai partidului ca: PATRASCANU, FORIS, PINTILIE, este posibil oare de a primi argumentul lui SILBER că din simplă întâmplare a fost omis?

Dar SILBER mai aduce o "dovadă" a stat ascuns pe la rude. Dacă afirmația este adevărată se poate vedea și în aceasta grija lui SILBER de a-și creia alibiuri "solide" pentru ziua răspunderii.

./.

In realitate SILBER nu a fost căutat acasă de poliţie care nici nu avea intenţia să-l aresteze, aşa că de fapt nici el nu avea nevoie să se ascundă. Oare ce dovadă temeinică aduce SILBER că a fost căutat de poliţie pentru a fi arestat şi internat?

x x x

O altă dovadă de vinovatele legături ale lui SILBER cu Siguranţa este şi voiajul la Paris cu MADGEARU în 1939. In acel an a avut loc la Paris un congres al Institutelor de Conjuctură economică din lume la care a fost invitat şi Institutul român.

Deşi Europa era de acum sub arme, războiul gata să izbucnească, burghezia română ceda terenul hitlerismului pas cu pas, primul val de arestări (sub exregele Carol) înghiţise peste 2.000 antifascişti internaţi la Miercurea Ciuc, SILBER obţine paşaport şi participă la Congresul sus amintit dela Paris.

Inapoierea lui SILBER în ţară în aceste împrejurări, când poliţiile, jandarmeria şi Siguranţa turbau în goana lor după comunişti şi antifascişti care se ascundeau cum şi pe unde puteau, nu poate avea decât o singură explicaţie reală şi logică.

SILBER s'a înapoiat pentru că ştia în mod sigur că nu va fi internat.

In relatările sale asupra anchetei, SILBER revenea foarte des şi insista asupra faptului că în notele zilnice ale lui VINTILA IONESCU ce pretindea că ar fi în posesia Securităţii, nu se găseşte nici-un indiciu, nici-o însemnare cât de mică despre el şi că deci neexistând nici-o probă materială nu poate fi invinuit numai pe vagi prezumţii că ar fi fost informator.

Dar, se pune întrebarea, există oare un caet cu notele zilnice ale lui VINTILA IONESCU, ştie cineva de existenţa lui şi dacă există, dela cine a aflat SILBER aceasta?

Eu personal nu cred în existenţa vre-unui caet cu note zilnice întrucât VINTILA IONESCU nu era omul unor astfel de preocupări. Că V.I. îşi nota, când era în serviciu pe bucăţi de hârtie vârâte prin toate buzunarele unele însemnări, este foarte posibil, însă nu caet cu note înscrise metodic, în ordine cronologică, un fel de memorial care să fie lăsat posterităţii ca să-i cunoască activitatea lui de poliţist,

./.

după cum îl cunosc eu pe V.I. nervos, nerăbdător, dezordonat, grăbit să părăsească serviciul ca să se ducă la o bodegă sau la o prietenă - de un astfel de efort nu-l văd capabil.

Caetul cu note este o invenţie a lui SILBER tocmai pentrucă ştia că nu există.

Chiar dacă ar exista un astfel de caet, este absurd să se creadă că un conducător al unui astfel de serviciu care cere ca primă calitate cea mai desăvârşită discreţie să scrie cu majuscule numele întreg al informatorilor săi. Un caet se poate pierde, poate fi furat, rătăcit, să ajungă sub ochi care nu trebue să-i cunoască conţinutul, să-i cunoască "secretele" şi mai cu seamă sursele de informare. Nu ar fi un conducător inteligent al unui serviciu de informaţie acela care ar încredinţa unui caet personal şi intim numele informatorilor săi.

VINTILA IONESCU nici nu a însemnat în note aceste nume nici nu le-a spus cuiva, mai ales superiorilor lui, ci le păstra cu multă grijă numai pentru el. De altfel el nu era obligat să divulge sursele de informaţie ci să dea informaţii. Pe de altă parte SILBER era un informator benevol, nu primea nici-o plată, el nu figura în vre-un stat de plată.

Aşa se explică de ce EUGEN CHRISTESCU fost subdirector general al Siguranţei şi deci superiorul lui V.I., întrebat la Securitate a răspuns că " nu ştie dacă SILBER era sau nu informatorul acestuia".

Adevărul este că SILBER a creat o chestie a caetului cu note, pentru ca în dosul lipsei vreunei însemnări cu privire la persoana lui să împingă ancheta într'un impas.

x x x

Am afirmat mai sus că SILBER era un informator benevol, adică nu primea nici-o plată pentru serviciile ce făcea Siguranţei.

SILBER făcea parte din categoria informatorilor ocazionali. La răstimpuri, când se ivea o împrejurare deosebită, era solicitat să facă rapoarte, cum a fost, de pildă, acela citit de mine pentru V.I. sau acela asupra fabricelor de armament pentru MORUZOV.

Nici V.I. nici M. nu cereau şi nu aşteptau dela SILBER denunţarea caselor clandestine, predarea unui gestetner sau darea de seamă a unei şedinţe de celulă din suburbanele Capitalei. Pentru acest fel de informaţii Siguranţa avea

./.

destui informatori plătiţi.

SILBER nu era întrebuinţat în chestiunile mărunte, la bucătărie, ca să mă exprim astfel şi la cele mari.

Iar dacă SILBER nu cerea şi nu primea vreun salariu - de altfel nu avea nevoie căci câştiga suficient pentru întreţinere - este că ştia că ori cheltuială, salariu, etc. făcută de vre-o autoritate este necesarmente trecută pe un stat de plată şi înregistrat cu forme, că astfel va rămâne o dovadă materială de activitatea lui de informator.

x x x

Cum se explică grija obsedantă a lui SILBER de aşi creia alibiuri cu mulţi ani înainte de a fi chemat la răspundere? Cred că în această privinţă procesul prin care a trecut i-a servit de lecţie.

SILBER se aştepta ca conflictul ideologic între fascism şi comunism să se transforme într'unul armat, că între statele conduse de aceste ideologii să izbucnească un război în care vor fi atrase toate statele Europei şi deci şi România şi că fascismul va fi înfrânt.

Transformările ce ar urma nu erau greu de prevăzut. Pentru răspunderea la care se temea ca va fi chemat într'o zi, îşi pregătea SILBER alibiurile. De aceia, deşi poliţia nu-l căutase pe acasă, joacă comedia ascunderii pela rude, după ce s'au făcut arestările pentru internare, de aceia îl pune pe MADGEARU să-i scoată paşaport pentru Paris ca şi când lui personal Siguranţa i l'ar fi refuzat, de aceia găzduieşte din timp în timp tovarăşi urmăriţi de Siguranţă şi cărora nu li se întâmplă nimic, de aceia anunţă, fără necesitate reală, o întâlnire banală cu omul cu care are legături vinovate.

Dar chiar dacă SILBER nu s'a gândit aşa departe, creierea alibiurilor din vreme avea, în intenţia lui, să-i folosească la o eventuală judecată a partidului. Căci trebue să se ştie că despre activitatea de informator a lui SILBER, mulţi tovarăşi vorbiau deschis şi încă depe atunci îl arătau ca atare.

Dacă la Securitate s'ar fi aprofundat chestiunea sumei pretinsă de SILBER ca fiind acordată membrilor Consiliului de revizie, s'ar fi descoperit că şi aceasta era un alibi dibaci pregătit din vreme. De ce? Mai întâi nu cred că suma să fie reală. In acel timp un milion şi jumătate era o sumă care nu se găsea la răspântie.

./.

Nici SILBER nici rudele lui apropiate la care putea apela fratele sau cumnatul lui, nu aveau avere. Apoi cum se face că ARADI în aceiaşi situaţia ca SILBER este achitat la Iaşi fără să ofere milioane Consiliului?

Explicaţia achitării lor trebuie căutată în angajamentele ce şi-au luat de a face servicii utile Siguranţei şi S.S. al Armatei. Că SILBER, ca să fie mai sigur, a oferit şi o oarecare modestă sumă de bani e posibil, însă el a obţinut achitarea numai în schimbul angajamentului. Prea a insistat, prea a făcut caz la anchetă de achitarea lui prin conruperea Consiliului ca explicaţia să fie cea adevărată. Prin insistenţa lui, SILBER a urmărit scopul ca să ancoreze în mintea anchetatorilor ideia că el a fost achitat numai datorită banilor oferiţi, să ascundă realitatea în dosul acestei explicaţii.

x x x

SILBER mărturisea o temă atroce ca va fi implicat într'un proces cu PATRASCANU ca unul din prietenii cei mai apropiaţi ai acestuia. Pretindea că ştie că PATRASCANU, după ce a fost deţinut la Securitate împreună cu soţia lui HERTA, în timpul verii, a fost trimis la arestul Preşedenţiei.

In lungi desbateri examina motivele care ar determina guvernul şi conducerea de partid să deschidă o acţiune publică contra lui P., într'un caz eventual chiar împreună cu TATARASCU - şi ajungea la concluzia că un astfel de proces, fără o bază reală, ar fi mai curând o înscenare, o diversiune a unui regim gata de prăbuşire. In caz că nu-i face proces, guvernul mărturiseşte teama de a veni cu cazul P, în faţa opiniei publice şi că în înlăturarea lui P. din guvern şi Comitetul Central se datoreşte influenţei zilnic crescânde a acestuia în păturile largi populare, influenţă datorită nu atât meritelor personale ale lui P. cât mai ales grosolanelor erori atât politice cât şi economice ale regimului actual.

Dar el, SILBER, ce avea să caute, ce rol avea să joace într'un proces PATRASCANU-TATARASCU, întru cât el n'a deţinut nici o funcţie publică de răspundere?

" E posibil, spunea SILBER, ca să mă vâre în proces nu ştiu pe ce chestie. Insă cum aş fi compromis pe chestia legăturii mele cu Siguranţa, calificat ca trădător, l-aş comprimite şi pe P.". "Cel mai bun prieten al lui P. va

./.

scrie presa guvernamentală, este un trădător, un fost agent al Siguranţei".

"Precum este posibil, continua SILBER, ca având mărturisirea mea la dosar să mă oblige să apar în proces ca martor contra lui ceiace nu aş face în ruptul capului, cu toate că el nu a mişcat un deget ca să mă apere deşi putea să o facă".

Zile şi nopţi, în interminabile desvoltări, problema era reluată şi reexaminată sub toate feţele. El susţinea că după cât ştie el şi-l cunoaşte pe P. nu i se poate reproşa nimic acestuia. "Este un om care are teamă de răspundere şi totalmente fără iniţiativă. Nu face nimic nici bine nici rău", l-a caracterizat SILBER pe P.

"Unele vechi divergenţe de păreri, spunea SILBER, cu unii membri din guvern sau C.C.au fost în ultimul timp aplanate şi altele nu s'au mai ivit", spunea SILBER. "L-a o întrebare ce i-am făcut lui P. puţin timp înainte de a fi arestat; "Cum stai cu partidul?" P.mi-a răspuns: "Slava Domnului, de un an şi jumătate nu s'a mai produs nici-un conflict. Sunt în bune relaţii cu toţi".

In toată această chestiune un lucru nu-mi apărea clar: dece se temea SILBER, realmente se îngrozea de a fi amestecat într'un proces cu P., decât de unul în care ar apare singur?

Ce se ascunde în dosul acestei temeri e o ciudăţenie pe care nu mi-am putut-o explica.

x x x

In cele 3 luni şi jumătate cât am locuit cu SILBER aceiaş cameră la Securitate, am avut prilejul să ascult adesea părerile lui asupra stărilor din Uniunea Sovietică, viitorul război, arma atomică, asupra conducătorilor partidului,etc.

SILBER susţinea că în U.S. domneşte teroarea cea mai crâncenă. Dictatura proletariatului s'a transformat în dictatura unui comitet. Libertate nu există: nici politică, nici ştiinţifică. O teorie ştiinţifică, ca să fie acceptată trebuie să aibe aprobarea partidului. Literaţii,artiştii, savanţii, stau în permanenţă sub controlul partidului. Operile lor trebuie necesarmente să reflecte, să înfăţişeze opinia oficială. Sub presiunea teroarei, lumea culturală a renunţat de a mai gândi independent. Toată lumea este silită să accepte părerea partidului fără discuţie; cine nu se supune riscă să crape de foame, este înlăturat fără milă.

In U.S. clasa muncitoare este mai exploatată ca în ţările capitaliste. Rata plusvaloarei stoarsă din munca muncitorilor este în U.S. mai mare ca în orice ţară capitalistă. Muncitorii nu sunt liberi să se organizeze şi să lupte ca să-şi îmbunătăţească viaţa. Sindicatele nu sunt organizaţii independente autonome ci organe administrative sub controlul direct al partidului.

Muncitorii refractori ordinelor partidului sunt excluşi din câmpul muncii, ceiace echivalează cu pieirea lui şi a familiei prin foame sau este deportat în Siberia. Muncitorii şi funcţionarii îşi întregesc salariul neîndestulător prin furt.

"Toţi fură,dela muncitor la director".

"In Rusia spune SILBER, toţi fură afară de STALIN şi MOLOTOV".

In U.S. randamentul lucrătorului este cu mult inferior celui din apusul Europei cu toată groaznica epuizare fizică la care este expus.

Pentru o muncă egală lucrătorul sovietic primeşte o plată mai mică decât colegul lui din ţările capitaliste.

Tărănimea este şi mai sângeros exploatată.

"Ea plăteşte gloabă"! obişnuia SILBER să spuie.

Toată producţia agricolă, minus strictul necesar pentru hrana muncitorilor, intră în magaziile statului.

Statisticile sovietice care afirmă mari progrese în diferite domenii sunt mincinoase şi nici nu sunt luate în serios în luma ştiinţifică din străinătate. Producţia sovietică este cu mult întrecută de cea americană în petrol, oţel, cărbune,etc.

După ce recunoaşte totuşi că s'au realizat unele progrese şi s'au executat mari lucrări, că şosele şi căi ferate numeroase şi excelente brăzdează imensul teritoriu al U.S., SILBER încheie;

"Dar cât costă toate acestea? Modestul progres al Sovietelor a fost plătit de clasa muncitoare cu valuri de sânge!" Iar mai departe: "Colectivizarea agrară a fost şi ea plătită cu moartea sau deportarea în Siberia a 12 milioane de ţărani".

Referitor la conflictul dintre Soviete şi statele capitaliste coalizate în pactul Atlanticului, SILBER spunea: "Numai războiul va încheia conflictul dintre statele capitaliste şi Uniunea Sovietelor şi rezultatul nu poate fi îndoelnic; Uniunea Sovietelor şi statele democrate aliate vor fi înfrânte de puternica coaliţie sub conducerea americanilor".

De unde avea atât de mărginită lucrare la dimpotrivă? ...

" Adversarii Uniunei, continua SILBER, posedă o armă formidabilă: armele atomice, în fața cărora nu există apărare. Bomba atomică, cu mult mai perfecționată decât cea întrebuințată contra orașelor japoneze în ultimul război, va produce distrugeri fantastice pe care mintea omenească nu le poate cuprinde.

La obiecția că e posibil ca și Rusia să aibe bomba atomică întru cât posedă materia primă, SILBER răspunde că Sovietele nu au capacitatea technică și industrială cerută de fabricarea lor.

SILBER era ferm convins că războiul va izbucni încă în cursul primăverii și actualmente el trebuie să fie tare dezamăgit că previziunea lui nu s'a realizat.

"Regimul democrat din România va rezista în cazul unei agresiuni imperialiste? Cum se va comporta masa partidului, este ea destul de conștientă, va apăra regimul?" Ca să-și răspundă la aceste întrebări, SILBER a întreprins o mică anchetă printre membrii de partid deținuți în arestul Securității pentru diverse vini.

In camera noastră au fost aduși, mai întâi un oarecare mic funcționar la primăria din Timișoara, C.MIHOC, acuzat că a găzduit doi legionari, apoi un tânăr VICTOR ARSENE mic slujbaș la casieria centrală C.F.R. acuzat de complicitate la un furt, ambii membrii recenți de partid. Din răspunsurile acestora ca și din răspunsurile primite anterior dela alții, SILBER conchide că " nici 10 la sută din membrii de partid nu vor apăra regimul democrat în caz de pericol".

Părerile lui SILBER despre conducătorii partidului nu sunt de fel favorabile acestora. Din contră. Se exprimă cu ură și dispreț aproape despre toți. Analfabeți, agramați, "sfertodocți" (adică mai puțin ca semidocți), aceste sunt expresiile curente cu care SILBER califică pe tovarășii din conducere.

Ironia și-o îndreaptă cu deosebire asupra tov.GHEORGHIU-DEJ care " nu este nici măcar elev de clasă primară în materie economică" și asupra tov.MIHAIL ROLLER, autorul unui manual de istorie " care va rămâne o pată rușinoasă a regimului".

Furia și ura și-o îndreaptă mai ales asupra tov.MIRON CONSTANTINESCU "canalia sinistră care s'a cocoțat în fruntea partidului dând din coate, fără merite reale, prin protecția tov.PAUKER".

Deasemeni și asupra tov.MAURER "speculant ordinar" (SILBER susține că ura tov.MAURER a fost prilejuită de faptul că la denunțat lui PATRASCANU că a preschimbat 30 milioane ruble prin samsarul GLUGACI).

Tov.B.ZAHARESCU este pentru SILBER un "lamentabil marxist iar tov.BODNARAS o mediocritate crasă" în timp ce tovii CHISINEVSCHI şi MORARU sunt nişte "iresponsabili culturali", sfertodocţi".

La conducerea de partid stăpâneşte "prostia, intriga şi favorurile" încheie SILBER aprecierile lui.

x x x

In urma sfaturilor mele SILBER se hotărăşte la un moment dat să cedeze să-şi recunoască vina " Iscălesc cu ochii închişi tot ce îmi vor cere, numai să plec de aci", mi-a spus de câte-va ori. Ideia că va fi internat în lagăr nu-l speria. Din contră, îl bucura. "Cel puţin voi avea o libertate relativă voi lucra ceva, îmi voi aduce cărţi şi voi studia. Cât va mai ţine deţinerea? Câteva luni până vor veni americanii şi ne vor elibera pe toţi!" Si aştepta să fie chemat sus ca să iscălească.

Această dispoziţie i-a pierit treptat lui SILBER pe măsură ce discuta cu diferiţi legionari aduşi la Securitate pentru cercetări. E nevoie să explic că closetul camerei 12 în care eram deţinuţi, comunica cu o carceră alăturată printr'o gaură de aerisire ce se găsea jos în peretele despărţitor. Cum era adus cine-va în carceră, SILBER intra în vorbă cu el. Se recomanda ca inginer la "Malaxa" şi că este cercetat de Securitate pentru sabotaj.

Dela aceşti legionari, băgaţi la carceră pentru refuz de mărturisire SILBER afla multe lucruri cari îl bucurau peste măsură şi care l-au determinat să renunţe la hotărârea de a-şi mărturisi vina.

" In ţară s'au intensificat acţiunile partizanilor iar americanii sunt pe punctul de a intra în acţiune. Guvernul a primit un ultimatum ca să pue în libertate pe toţi politicii. O comisie a O.N.U.-ului soseşte în curând".

Aceste ştiri - şi multe altele de aceiaşi valoare furnizate de cei vre-o 7-8 legionari câţi au trecut prin carceră, precum şi veştile aflate dela un avocat VASILESCU, introdus între timp în camera noastră, îl fac nervos pe SILBER şi foarte nerăbdător. Vrea să fie afară, vrea să fie liber. Iată-l de acum hotărât să obţie libertatea cu ori ce preţ, printr'o acţiune "tare".

"Vreau ca războiul să mă găsească afară", spunea SILBER. "Aici viaţa îmi este în pericol. O bombă atomică ne arde pe toţi ca pe nişte şoareci. Sau dacă nu, sau suntem

./.

deportaţi în Siberia sau ne împuşcă ca pe câini. Dacă reuşesc să fac partidul să creadă că sunt hotărât să merg cu greva foamei până la capăt, voi fi eliberat".

"In această fierbere şi agitaţie a ţării" continua SILBER, cu o bază atât de nestabilă precum o are, nu cred că guvernul să vrea să aibe un cadavru în braţe. Toată problema este ca să-i conving pe cei de sus ca la nevoie, sunt hotărât să mor!".

Eu doream să aduc la cunoştiinţă conducerii Securităţii această hotărâre a lui SILBER, ca să ia măsuri din vreme, însă toate insistenţele de a fi primit sus, nu sunt luate în consideraţie. In a cincea zi de grevă a lui SILBER sunt în fine chemat să dau relaţii. Conducerea Securităţii credea că SILBER va renunţa la grevă în scurt timp în vară SILBER mai făcuse o grevă la care a renunţat după 5 zile, în urma promisiunii medicului că "chestia se va aranja".

Văzând că greva tinde să se prelungească, conducerea Securităţii părăseşte atitudinea aparentă de indiferenţă, începe să se intereseze mai de aproape şi manifestă vădit neplăcerea ce-i produce această chestiune.

Ca să-l determine pe SILBER să înceteze greva, s'au întreprins cele mai variate forme de intervenţii. Gardienii toţi cu şeful lor, un dom locotenent au fost mobilizaţi pe lângă SILBER, i se oferea cele mai alese şi bune mâncăruri, i se aducea ţigări,etc. numai să înceteze. Deasemeni şi medicii - deacum veneau trei medici - îi ofereau medicamente, îi făceau injecţii, şi-l sfătuiau de zor să mănânce că-şi distruge sănătatea.

Cu cât se insista mai mult cu atât SILBER se încăpăţâna să prelungească greva, convins prin aceste stăruitoare intervenţii că însuşi Ministrul de Interne,tov.TEOHARI GEORGESCU, căruia toată această chestiune îi stă pe cap", se interesează acum de el, că vrea să se termine şi că rezultatul va fi eliberarea.

SILBER credea că dacă duce greva 14-15 zile va reuşi să obţină libertatea şi era hotărât să o ducă chiar 20 zile. Insă nu mai mult. Peste 20 zile de grevă nu ar fi trecut în ruptul capului ca să nu-şi puie sănătatea în pericol.

Se îngrozea la ideia că după grevă ar putea rămâne cu o boală de rinichi.

Toată vremea nu făcea decât să ne întreţie, pe mine şi pe avocatul VASILESCU, despre reacţiile organismului şi să ne consulte dacă nu sunt cumva semnele vreunei afecţiuni grave.

Din a 12 zi au început să se manifeste primele semne de şovăială şi dacă n'ar fi fost intervenţiile asidue ale conducerii Securităţii, mai ales prin Dl.Lt.şeful personalului de pază, sunt convins că în a 15 sau a 16 zi, SILBER ar fi încetat greva.

Când am venit să comunic constatările mele m'am găsit din nou în faţa aceloraş uşi închise: ceream zadarnic să fiu primit sus.

In seara zilei de a 14 zi de grevă, SILBER este chemat la Dl.Col.DULGHERU, de unde se întoarce foarte vesel. A doua zi dimineaţa eu sunt, în cea mai mare grabă, transportat la Jilava.

Acolo am aflat ştirea fără să o pot controla, că după încetarea grevei, SILBER ar fi avut o convorbire cu tov. Ministru TEOHARI GEORGESCU.

x x x

Ca încheere, rezumez această declaraţie în următoarele puncte:

1.= SILBER îşi însuseşte o sumă de bani a Mopr-ului.

2.= In procesul de spionaj V.ARADI, este achitat la recurs, în schimbul angajamentului de a face servici Siguranţei Generale şi Serviciului Secret al Armatei.

3.= Face un apreciat raport lui MORUZOV, şeful S.S. al Armatei asupra fabricilor de armament.

4.= Face un raport documentat asupra activităţii partidului lui VINTILA IONESCU, inspectorul Sig.

5.= SILBER îşi bizue apărarea pe lipsa din notele lui VINTILA IONESCU, a vreunei însemnări cu privire la el.

6.= Afirmă că anchetatorii au ajuns la un rezultat negativ.

7.= SILBER prezintă alibiuri ca să explice :

a.= dece nu a fost internat

b.= dece nu a rămas la Paris în 1939

c.= Cum de a obţinut paşaport.

8.= "Caetul cu Note" a lui VINTILA IONESCU este o invenţie a lui SILBER.

9.= SILBER era un informator benevol.

10.= Si-a creat alibiuri din vreme.

11.= Achitarea în recurs prin conruperea Consiliului este tot, un alibi.

12.= SILBER exprimă păreri calomnioase asupra Uniunei Sovietice, regimului democrat din România, partidului,etc.

13.= SILBER face aprecieri -batjocoritoare la adresa conducătorilor din partid.

14.= De ce a declarat şi cum a decurs greva foamei.

Aceasta fiindu-mi declaraţia o susţiu şi o semnez propriu.

ss.S.MARGULES

D E C L A R A T I E

Subsemnatul MARGULES SAMUEL de profesie tapiţer, născut la 1885 August 2 în Găeşti Jud.Dâmboviţa, domiciliat în Bucureşti, Cal.Serban Vodă No.33, declar următoarele cu privire la activitatea inginerului HERBERT SILBER de informator al fostei Siguranţe Generale şi Serviciul Secret al Armatei sub trecutul regim:

L-am cunoscut pe inginerul H.SILBER în casa Dr.GHELERTER şeful fracţiunei socialiste-unitariste desprinsă din partidul- social-democrat, prin anul 1924-25 când venise din Franţa unde terminase studiile. Apoi îl întâlneam întâmplător pe stradă şi din discuţiile fugitive ce aveam reeşea că politiceşte avea o orientare comunistă. Organizatoric însă nu era încadrat în partid.

In timpul acela eu activam în Mopr, în funcţiunea de secretar central. Din comitet mai făceau parte tovii: JAC MENDELOVICI, RIVA VASILESCU-VASIA, LOTTI FORIS şi soţul ei STEFAN FORIS delegat al Comitetului Central al P.C.

Având nevoie de o persoană care să se ducă la Viena să aducă o sumă de bani, subsidia ce ne acorda Centrala Mopr-ului, tov.SOLOMON SAIU, membru în C.C. al P.C. ne recomandă ca om de încredere pe Ing.SILBER. Având un birou tehnic în tovărăşie cu un alt inginer al cărui nume nu-mi reamintesc, se putea deplasa în străinătate fără să stârnească bănuieli şi în acelaş timp să acopere suma de bani ce o aducea.

In urma raportului meu Comitetul Central al Mopr-ului hotărăşte ca SILBER să ne facă serviciul de care aveam nevoie.

De două ori se duce SILBER la Wiena şi ne aduce sume care se ridicau până la 5-6 sute mii lei.

A treia oară când l-am trimis avea de adus circa 1 milion lei. Această sumă nu ne-a mai predat-o pretextând că a fost oprită la Banca Naţională de către o casă creditoare. Insistenţele noastre de a intra în posesia cel puţin a unei părţi din suma de bani fiind zadarnice, după numeroase amânări, am renunţat şi am rupt relaţiile cu SILBER.

./.

Până ne-am refăcut finanţele, multe luni aprovizionarea închisorilor a avut mult de suferit, familiile celor închişi nu au mai putut fi ajutate, procesele au rămas în restanţă, salariile secretarilor regionali nu au putut fi achitate, lipsuri de care s'a resimţit în general întreaga activitate a Mopr-ului. Insăşi partidul a avut de suferit în activitatea lui de oarece o parte din bugetul lui era, în timpul acela, acoperit de Mopr.

Câţi-va ani mai târziu SILBER mi-a afirmat că a achitat datoria şi că poate fi considerat din nou ca om cinstit. Eu personal n'am putut controla veracitatea acestei afirmaţii, nici cât şi nici cui a plătit suma datorată.

Aceasta fiindu-mi declaraţia semnez.

ss.MARGULES SAMUEL

D E C L A R A T I E

Subsemnatul MARGULES SAMUEL, de profesie tapiţer, născut în anul 1885, luna August 2, în Găeşti, Jud.Dâmboviţa, cu locuinţa în Bucureşti, Cal.Serban Vodă No.33, declar următoarele : cu privire la activitatea mea de informator al fostei Siguranţe Generale de sub trecutul regim:

1.= Am intrat în mişcarea muncitorească prin anul 1905 şi am activat cu cinste şi devotament timp de 20 de ani.

In 1924 sunt arestat împreună cu o parte din Comitetul Central al partidului: BORIS STEFANOV, PAVEL TCACENCO, IMRE PETRE, G.ALEXIU,etc.

In epoca aceia activam în mişcarea sindicală şi aveam ca lăgătură pe H.STERNBERG.

La Siguranţă suntem cu toţii groaznic maltrataţi ca să facem declaraţii cât mai împovărătoare pentru noi, între altele că organizam atentate teroriste. Eu eram ameninţat că voi primi o condamnare de 20 ani.

Când a văzut că fiziceşte sunt epuizat complect şi cu desăvârşire demobilizat, inspectorul VLADIMIRESCU mi-a propus să devin agentul lor şi mă va pune în libertate.

Având soţie şi doi copii mici, părinţi bătrâni în sarcina mea, lipsit de avere care să-i susţină în cazul unei condamnări, am avut slăbiciunea să primesc.

Am primit târgul mârşav de a-mi trăda tovarăşii cu gândul că între timp se va întâmpla ceva, "ceva" care să se distrugă angajamentul criminal ce mi-l luasem, "ceva" care să mă elibereze din ghiara Siguranţei. O activitate de 20 de ani te leagă cu mii de fire de oameni, de lucruri, de evenimente şi a veni/tu însuţi ca, după ce ţi-ai sacrificat o parte din viaţă să le creezi, să le distrugi ca cel mai înverşunat duşman, este îngrozitor de dureros. Mişcarea muncitorească era în parte, copilul meu şi eu ticălos şi criminal, am lovit-o.

./.

Legătura am stabilit-o cu inspectorul VLADIMIRESCU la locuinţa căruia mergeam săptămânal să dau raportul.

2.= Ca informator al Siguranţei primeam însărcinările dela inspectorul VLADIMIRESCU. Eram obligat să dau relaţii despre activitatea şi hotărârile partidului şi organizaţiilor de masă de sub influenţa sau în legătură cu partidul: Liga Muncii; Blocul Muncitoresc, ţărănesc, sindicatele unitare, asociaţii de meseriaşi, Biroul juridic, cercuri culturale, Comitetul de Amnistie,etc. despre relaţiile partidului cu celelalte partide politice, ce discută şi ce hotărăsc, ce acţiuni pun la cale, cine sunt delegaţi să trateze, acestea mai ales în epoca alegerilor, cine pleacă şi cine vine din străinătate, să avertizez din vreme când se organiza o demonstraţie sau o grevă, să procur material de partid; manifeste, broşuri,teze,etc.

Deasemeni eram obligat câte odată să controlez raportele altor informatori şi să examinez exactitatea lor.

Trebue să menţionez că unele din aceste rapoarte aveau un caracter foarte alarmant, că prezenta partidul ca o organizaţie teroristă în permanentă preocupare de a comite atentate, că sunt pe drum să sosească din Rusia Sovietică emisari cu geamantanul plin de bombe,etc. Intr'unul din aceste rapoarte se afirma că partidul a hotărât crearea de grupe de expropriere şi că se vor produce spargeri la câte-va bănci din Capitală pentru a procura fonduri partidului. Bine înţeles că desminţiam şi respingeam toate aceste invenţii mincinoase.

Cu prilejul atentatului lui AVRAM GOLDENBERG contra lui VAIDA VOEVOD pe atunci Ministru de Interne, îmi reamintesc că am avut aprinse discuţii cu inspectorul VLADIMIRESCU ca să-l conving că atentatul n'a fost organizat de partid ci este un act izolat al unui exaltat, ceia ce la urmă am reuşit să-l conving să nu amestece partidul în atentatul lui GOLDENBERG.

Adaug ca încheere că deşi lucram după indicaţiile partidului, nu eram membru de partid, că n'am făcut parte din nici-un comitet cât de modest al partidului şi că după ce am fost exclus din Comitetul Central al Mopr-ului de către PAUKER pe atunci secretar al partidului, ca oportunist, am activat exclusiv în rândurile sindicatelor de lucrători şi meseriaşi aşa că informaţiile mele cu privire la partid erau necesarmente foarte restrânse.

După moartea lui VLADIMIRESCU survenită în 1928 am continuat a face servicii Siguranţei colaborând cu inspectorul VINTILA IONESCU până la 1938 când a părăsit serviciul fiind scos la pensie. ./.

3.= In afară de legătura mea directă mai ştia că sunt informator doi inspectori din Siguranţă:

BANCIULESCU şi STRATILESCU şiun comisar PRAFEN în casa căreia mă întâlneam cu VINTILA IONESCU să-i dau raportul.

4.= Rolul meu în cazul ARADI-SILBER a fost acela de a-l supraveghea pe ARADI să văd cu cine vine în contact, dacă şi de unde primeşte corespondenţă şi bani,etc. să exercit o supraveghere din interior.

Exterior, ARADI era în permanenţă urmărit de agenţii Siguranţei. El ştia aceasta însă o punea pe seama activităţii lui la A.M.R. ARADI era destul de precaut ca să-mi vorbească de chestiuni în legătură cu activitatea lui de spionaj.

Ca să acopere această acţiune ARADI a înfiinţat o organizaţie de ajutor muncitoresc, A.M.R. (Ajutorul Muncitoresc Român). Partidul neavând încredere în ARADI a interzis membrilor săi să se înscrie sau să activeze în rândurile A.M.R.-ului.

Că avea legături cu SILBER nu am ştiut. Am aflat mult mai târziu din relatarea ziarelor cu ocazia procesului. Nu eu, care fusesem de acum înşelat de SILBER cu care nu mai aveam relaţii personale, l'aş fi recomandat lui ARADI ca să-l trimeată la Viena să-i aducă bani.

Aceasta fiindu-mi declaraţia o semnez propriu.

ss.S.MARGULES

D E C L A R A T I E

Subsemnatul MARGULES SAMUEL, de profesie tapiţer, născut în 1885 în Găeşti,Jud.Dâmboviţa, căsătorit, având 2 copii, cu domiciliul în Bucureşti Cal.Serban Vodă 33, declar următoarele:

Pe LUCRETIU PATRASCANU l-am cunoscut prin 1924-25 în împrejurări de care nu-mi amintesc. In anii ce au rumat ne vedeam adesea ori acasă la mine sau la el sau la Palatul de Justiţie. Eu fiind în Comitetul Central al Moprului şi el fiind în Biroul Juridic trebuia să ne întâlnim ca să aranjăm procesele şi să lichidăm socotelile băneşti.

Activitate mai apropiată de PATRASCANU am avut în Comitetul de Amnistie format sub preşedenţia lui G.COSTAFORU.

Din acest Comitet mai făceau parte: profesorul PARHON, DEM.DOBRESCU, Dr.GHELERTER, ST.VOITEC, AL.MIHAILEANU,etc. Astfel de comitete s'au format în oraşele mai principale ale ţării compuse din muncitori şi intelectualii democraţi.

Prin întruniri, manifeste, placarde, broşuri,etc. aceste comitete au întreprins o intensă activitate pentru amnistirea deţinuţilor politici. Amnistia a fost obţinută în primăvara anului 1929.

O altă împrejurare când am activat alături de PATRASCANU a fost cu ocazia primului Congres antifascist care a avut loc la Berlin în 1931.

La acest Congres am participat eu din partea Moprului şi PATRASCANU din partea Partidului.

La Berlin s'au alăturat la delegaţia noastră şi alţi tovarăşi din emigraţie: ST.FORIS, BERGER, SASA MARGULIS,etc.

Desbaterile Congresului au avut loc sub preşedenţia Contelui MIHAIL KAROLY, fostul Preşedinte al Republicei Maghiare.

In calitate de Consilier Juridic al Moprului,PATRASCANU asista câteodată la şedinţele Comitetului Central al Moprului.

Aceasta fiindu-mi declaraţia o semnez propriu.

ss.MARGULES SAMUEL

290

DECLARATIE

Subsemnatul MARGULES SAMUEL,născut la 1 August 1885,la Găeşti-Dâmboviţa,de profesiune tapiţer,domiciliat în Bucureşti Calea Serban Vodă Nr.33,asupra celor întrebate declar următoarele:

In Decembrie 1948 şi Ianuarie,Februarie şi Martie 1949 fiind deţinut în arestul Securităţii în celula nr.12,împreună cu inginerul HERBERT SILBER,deţinut şi el,am stabilit de comun acord o convenţie şi anume: acela care va fi pus în libertate să comunice celui rămas arestat ştiri despre familia lui prin diverse mijloace adică: să desfacă o mucă şi să introducă un bilet în locul miezului,să scrie pe rufe, etc.

Aceasta îmi este declaraţia pe care o semnez propriu.

ss.Margules Samuel

10 Mai 1951.

297

Declarație

Subsemnatul Margulies Samuel, născut la 1 Aug. 1895 la Găești, Dâmbovița, de profesie tapițer, domiciliat în București, calea Șerban Vodă Nr. 33, asupra celor întrebate declar următoarele:

In Decembrie 1948 și Ianuarie, Februarie și Martie 1949 fiind deținut în arestul Securității în celula Nr. 12 împreună cu inginerul Herbert Silber deținut și el, am stabilit de comun acord o convenție și anume: acela care va fi pus în libertate să comunice celui rămas arestat știri despre familia lui prin diverse mijloace adică: să introducă un bilet în săpun, să desfacă o nucă și să introducă un bilet în locul miezului, să scrie pe rufe, etc.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez propriu

S. Margulies

10 Mai 1951.

D E C L A R A T I E

Subsemnatul MARGULES SAMUEL, de profesie tapiţer, născut la 1 August 1885 la Găeşti-Dâmboviţa, domiciliat în Bucureşti Calea Serban Vodă 33, asupra celor întrebate declar următoarele :

Intrebare :

Când şi de cine aţi fost recrutat în Siguranţa Generală ca informator ?

Răspuns :

Innanul 1924 fiind împreună cu BORIS STEFANAS, PAVEL TKACENCO şi alţii pentru activitate politică interzisă, am fost schingiuit îngrozitor şi nemai putând suporta chinurile la care eram supus şi în faţa perspectivei de a mă implica într'un proces din care aşi fi ieşit cu o grea condamnare, am acceptat propunerea inspectorului VLADIMIRESCU de a deveni informator al Siguranţei.-

Intrebare :

Dela recrutarea Dvs. în ce probleme aţi informat Siguranţa până în anul 1928 ?

Răspuns :

Am informat Siguranţa în toate chestiunile care priveau mişcarea muncitorească şi anume : Partidul Comunist, sindicatele muncitoreşti, MOPRUL (Ajutorul Roşu) şi alte organizaţiuni de masă ca : cercuri culturale, artistice, etc., precum şi despre conducătorii acestor organizaţiuni.-

Intrebare :

Descrieţi împrejurările în care aţi aflat de organizaţia VICTOR ARADI ?

Răspuns :

In anul 1928 VICTOR ARADI, a venit dela Viena şi a întreprins organizarea unei asociaţii de ajutor pentru muncitori aşa cum exista în străinătate şi pe care a denumit-o A.M.R.(Ajutorul Muncitoresc Român).-

In acelaş timp VICTOR ARADI, paralel cu organizarea

A.M.R.-ului, a format o organizaţie care se ocupa cu strângerea de informaţii militare,pentru a fi transmise în străinătate.-

VICTOR ARADI dorind ca să activez şi eu în A.M.R. mi-a făcut o vizită la atelier şi mi-a solicitat concursul.-

Intrebare :

Când aţi semnalat pe VICTOR ARADI lui VINTILA IONESCU?

Răspuns :

In urma morţii lui VLADIMIRESCU a venit în locul lui inspectorul VINTILA IONESCU cu care am continuat să colaborez.-

Am semnalat Siguranţei activitatea lui VICTOR ARADI din primul moment al venirii lui în ţară.-

Intrebare :

Ce elemente v'a cerut VICTOR ARADI pentru organizaţia de spionaj ?

Răspuns :

Adesea ori VICTOR ARADI mi-a cerut să recomand ofiţeri activi din armată.- Necunoscând însă pe nimeni, nu am putut să-i fac acest serviciu.-

Mai târziu mi-a cerut să-i recomand pe cineva care ar avea posibilitatea să plece în străinătate la Viena,să-i aducă o sumă de bani.-

Cunoscând pe inginerul HERBERT SILBER, care cu câtiva ani înainte mi-a adus de 2 ori sume de bani dela Viena, pentru Mopru,l-am recomandat lui ARADI.-

Intrebare :

A acceptat ing.SILBER HERBERT propunerea Dvs.de a merge la Viena să aducă fonduri pentru ARADI ?

Răspuns :

In urma convorbirii avută cu ARADI, m'am dus la biroul lui SILBER din Str.Lipscani şi i-am expus propunerea lui ARADI,adică dacă este dispus să meargă la Viena să-i aducă o sumă de bani.-

Inginerul SILBER a acceptat propunerea făcută şi

./.

l-am pus în legătură cu ARADI.-

Ulterior întâlnindu-mă cu ARADI mi-a comunicat că SILBER l-a vizitat și că a acceptat să se ducă la Viena să-i aducă bani.-

Intrebare :

A îndeplinit HERBERT SILBER misiunea primită dela ARADI ?

Răspuns :

ARADI mi-a comunicat că SILBER și-a îndeplinit misăunea cu exactitate și că este foarte mulțumit de resultat, ceeace l-a determinat să-l mai roage să-i mai facă și a doua oară acelaș serviciu.-

Intrebare :

Când ați comunicat lui VINTILA IONESCU că HERBERT SILBER a acceptat propunerea lui ARADI de a pleca la Viena să-i aducă fonduri ?

Răspuns :

I-am comunicat lui VINTILA IONESCU din primul moment când HERBERT SILBER a acceptat propunerea mea de a se întâlni cu VICTOR ARADI în vederea îndeplinirii misiunei ce avea să primească.- Deasemenea i-am semnalat lui VINTILA IONESCU și data plecării lui SILBER la Viena.-

Intrebare :

Ați întâmpinat vreo rezistență din partea lui SILBER la propunerea ce i-ați făcut de a intra în organizația lui ARADI ?

Răspuns :

Inginerul SILBER a acceptat fără nici o obiecție sau rezistență propunerea de a intra în organizația lui ARADI și fără să ceară vre-o recompensă.-

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și o semnez.-

ss/. S.MARGULES

25 Mai 1951.-

Declaraţie

Subsemnatul Margulis Samuel de profesie tapiţer, născut la 1 Aug. 1885 la Găeşti, Dâmboviţa, domiciliat în Bucureşti, calea Şerban Vodă 33, asupra celor întrebate declar următoarele:

Întrebare: Când şi de cine aţi fost recrutat de Siguranţa Generală ca informator?

Răspuns: In anul 1924 fiind arestat împreună cu Boris Ştefanov, Pavel Tkacenco şi alţii pentru activitate politică interzisă, am fost schingiuit îngrozitor şi nemai putând suporta chinurile la care eram supus, şi în faţa perspectivei de a mă implica într-un proces din care aşi fi ieşit cu o grea condamnare, am acceptat propunerea inspectorului Vladimirescu de a deveni informator al Siguranţei.

Întrebare: De la recrutarea Dv. în ce probleme aţi informat Siguranţa până în anul 1928?

Răspuns: Am informat Siguranţa în toate chestiunile care priveau

S. Margulis

mişcarea muncitorească şi anume partidul comunist, sindicatele muncitoreşti; Mopr-ul (ajutorul roşu) şi alte organizaţiuni de masă ca: cercuri culturale, artistice etc., precum şi despre conducătorii acestor organizaţiuni. (descrieţi)

Adăugat de mine Smarghes

Întrebare: Împrejurările în care aţi aflat de organizaţia Victor Aradi?

Răspuns: În anul 1928 Victor Aradi a venit de la Viena şi a întreprins organizarea unei Asociaţii de ajutor pentru muncitori aşa cum existau în străinătate şi pe care a denumit-o A.M.R. (Ajutorul muncitoresc român). În acelaş timp Victor Aradi, paralel cu organizarea A.M.R.-ului, a format o organizaţie care se ocupa cu strângerea de informaţii militare pentru a fi transmise în străinătate. ~~Întrebare~~ Victor Aradi dorind ca să activez şi eu în A.M.R. mi-a făcut o vizită la atelier şi mi-a solicitat concursul.

Şters de mine Smarghes

Întrebare: Când aţi semnalat pe Victor Aradi lui Vintilă Ionescu?

Răspuns: În urma morţii lui Vladimirescu a venit în locul lui inspectorul Vintilă Ionescu cu care am continuat să colaborez.

Smarghes.

Am semnalat Siguranței activitatea lui Victor Aradi din primul moment al venirii lui în țară.

Întrebare: Ce elemente v'a cerut Victor Aradi pentru organizația de spionaj?

Răspuns: Adesea ori Victor Aradi mi-a cerut să-i recomand ofițeri activi din armată. Necunoscând însă pe nimeni nu am putut să-i fac acest serviciu.

Mai târziu mi-a cerut să-i recomand pe cine-va care ar avea posibilitatea să plece în străinătate, la Viena, să-i aducă o sumă de bani.

Cunoscând pe inginerul Herbert Silber care cu câți-va ani înainte mi-a adus de 2 ori sume de bani de la Viena, (pentru Mopru) l'am recomandat lui Aradi

Adăugat de mine Dimargules

Întrebare: A acceptat ing. Herbert Silber propunerea DV. de a merge la Viena să aducă fonduri pentru Aradi?

Răspuns: În urma convorbirei avută cu Aradi m'am dus la biroul lui Silber din strada Lipscani și i-am expus propunerea lui Aradi, adică dacă este dispus să meargă la Viena să-i aducă o sumă de bani.

Dimargules.

Inginerul Silber a acceptat propunerea făcută şi l'am pus în legătură cu Aradi.
Ulterior întâlnindu-mă cu Aradi acesta mi-a comunicat că Silber l'a vizitat şi că a acceptat să se ducă la Viena să'i aducă bani.
Intrebare: A îndeplinit Herbert Silber misiunea primită de la Aradi?
Răspuns: Aradi mi-a comunicat că Silber şi-a îndeplinit misiunea cu exactitate şi că este foarte mulţumit de rezultat, ceia ce l'a determinat să-l mai roage să'i facă şi a doua oară acelaş serviciu.
Intrebare: Când aţi comunicat lui Vintilă Ionescu că Herbert Silber a acceptat propunerea lui Aradi de a pleca la Viena să'i aducă fonduri?
Răspuns: I-am comunicat lui Vintilă Ionescu din primul moment când Herbert Silber a acceptat propunerea mea de a se întâlni cu Victor Aradi în vederea îndeplinirii misiunii ce avea să primească. Deasemenea i-am semnalat lui Vintilă Ionescu şi data plecării lui Silber la Viena.

Gh. Mangulea.

Intrebare: Ați întâmpinat ~~vre-~~ rezistență din partea lui Silber la propunerea ce i-ați făcut de a intra în organizația lui Aradi?

Răspuns: Inginerul Silber a acceptat fără nici o obiecție sau rezistență propunerea de a intra în organizația lui Aradi și fără să ceară vr-o recompensă.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și o semnez

Smarandes

25 Mai 1957. -

300

D E C L A R A T I E

Subsemnatul MARGULES SAMUEL, născut în anul 1885 1 August la Găeşti-Dâmboviţa, cu domiciliul în Bucureşti,Calea Serban Vodă 33, declar următoarele :

In cursul anilor 194042 am continuat a avea legături cu VINTILA IONESCU, fost inspector în Siguranţa Generală cu care colaborasem timp de vreo 10 ani şi care acum era pensionar.-

VINTILA IONESCU venea adesea ori pe la atelierul meu din Calea Serban Vodă şi câteodată mă chema la comisarul ANTONESCU ca să stăm de vorbă.-

In cursul acestor convorbiri îi dădeam informaţiile pe care le obţineam dela diferite persoane din mişcarea muncitorească.-

Dictatura lui ANTONESCU desfiinţând Sindicatele de meseriaşi,pentru a păstra contactul cu ele,m'am gândit că ar fi bine să scot un buletin de informaţii cu caracter antifascist.- Expunând această ideie şi altor persoane cu care aveam relaţiuni ca : avocatul MAURER, Dr.OERIU,Dr.VASILIU, ATANASE JOJA,etc., ei au aprobat-o.-

Deşi în acel timp nu mai făceam parte din Partidul Comunist, aveam totuşi calitatea de responsabil la sindicatele de meseriaşi câte mai rămăseseră nedizolvate.-

Această situaţie m'a obligat să informez secţiunea Bucureşti a P.C. despre intenţiunea mea,ceeace am şi făcut.-

Am cerut o întâlnire lui MATEI SOCOR,i-am expus intenţiunea mea de a scoate un buletin informativ cu caracter antifascist pentru meseriaşi, că între timp am strâns suma necesară cumpărării unui aparat de reprodus Gestetner şi că dacă secţiunea aprobă sunt gata să scot buletinul.-

MATEI SOCOR a cerut să stea de vorbă cu persoanele indicate de mine ca colaboratori ai buletinului.-

.//.

In acest scop am fixat o zi când să se întrunească comitetul de redacţie al buletinului şi l-am adus pe MATEI SOCOR la Dr.OERIU acasă unde avea loc şedinţa.-

La şedinţă au participat pe lângă SOCOR şi OERIU,JOJA, Dr.VASILIU şi eu.-

Intre timp eu cumpărasem aparatul, o maşină de scris, materiale şi hârtie şi un coş mare în care le-am băgat pe toate şi le-am dus la mine acasă.-

Neputând ţine aparatul prea mult timp la mine, am rugat pe POPESCU-DOREANU şi pe fiul său MIHAIL să-mi recomande pe cineva unde aşi putea să ţin coşul cu aparat.-

POPESCU-DOREANU mi-a recomandat pe un tânăr anume PAVEL,funcţionar la Ministerul Industriei ca o persoană de toată încrederea.-

Am fixat o întâlnire pe Calea Văcăreşti în dosul primăriei,am venit cu coşul într'un camion şi l-am predat lui PAVEL care a plecat cu el acasă.-

După un scurt timp cam vreo 3 săptămâni, se produse cutremurul din Noembrie 1940 şi în camera în care locuia PAVEL se crapă un zid.- Proprietarul chemând poliţia să facă constatările,PAVEL de teamă să nu i se scotocească prin cameră şi să se descopere coşul cu apartul, mă anunţă prin MIHAIL POPESCU că nu mai poate ţine aparatul şi să-l iau dela el.-

Am luat acum aparatul şi l-am dus la un lucrător frizer anume BORIS care locuia pe Calea Văcăreşti,dar nici aici n'a stat decât câteva zile şi mi-a cerut să-l ridic, deoarece proprietăreasa este foarte curioasă să ştie ce are în coş.-

Am luat şi de aici coşul şi l-am dus din nou la mine acasă.-

Cumpărarea aparatului a fost făcută de un tovarăş MOISI FINKELSTEIN, care urma ca să lucreze cu aparatul la tipărirea bubtinului.- La cumpărare el primise instrucţiuni cum trebue să procedeze pe care însă n'a fost în stare să le execute.- Toate încercările de a scoate o foaie au dat greş.-

In această situaţie am avut o consfătuire cu MATEI SOCOR, căruia i-am adus la cunoştinţă că neavând o persoană care să cunoască mânuirea aparatului,sunt în imposibilitate de a scoate buletinul.- Pe de altă parte SOCOR a fost de părere să renunţăm la scoaterea buletinului şi că ar fi mai practic

./.

să-i cedez lui pentru nevoile secţiunii,aparatul.-

Fiind de acord cu propunerea lui SOCOR, i-am cedat aparatul.-

Am fixat împreună ziua şi ora când să vie cineva la mine să ia aparatul.-

Intr'adevăr după câteva zile au venit 2 tineri care au ridicat aparatul.-

Am arătat mai sus că uneori mă întâlneam cu VINTILA IONESCU în casa comisarului ANTONESCU de pe Str.Spătarului şi care asista şi participa la convorbirile dintre mine şi VINTILA IONESCU.-

Lui VINTILA IONESCU i-am spus despre cumpărarea aparatului, că l-am cumpărat în scopul de a tipări un buletin de informaţii,că s'a format un comitet de redacţie şi din ce persoane anume ,despre ce se discuta la şedinţele acestui comitet,unde aveau loc şedinţele,despre insuccesul meu de a tipări buletinul şi în sfârşit l-am informat când am predat aparatul secţiunii Bucureşti.-

Raportul scris cu creionul care mi s'a arătat şi care cuprinde informaţii cu privire la aparatul Gestetner, nu este scris de mine ci de VINTILA IONESCU.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o susţin şi o semnez.-

ss/. S.MARGULES

26 Mai 1951

302

37

Declarație

Subsemnatul Margules Samuel, născut în anul 1885 1 August la Găești, Dâmbovița, cu domiciliul în București, Calea Șerban Vodă 33, declar următoarele:

In cursul anilor 1940-42 am continuat a avea legături cu Vintilă Ionescu fost inspector în Siguranța Generală cu care colaborasem timp de vre-o 10 ani și care acum era pensionar.

Vintilă Ionescu venea adeseaori pe la atelierul meu din Calea Șerban Vodă și câteodată mă chema la comisarul Antonescu ca să stăm de vorbă.

In cursul acestor convorbiri îi dădeam informațiile pe care le obțineam de la diferite persoane din mișcarea muncitorească.

Dictatura lui Antonescu desființând sindicatele de meseriași, pentru a păstra contactul cu ele, m'am gândit că ar fi bine să scot un buletin de informații cu caracter antifascist. Expunând această ideie și altor

S. Margules

persoane cu care aveam relaţiuni ca: avocatul Maurer, dr. Ocrin, Dr. Vasiliu, Atanase Joja, etc., şi au aprobat'o.
Deşi în acel timp nu mai făceam parte din partidul comunist, aveam totuşi calitatea de responsabil la sindicatele de meseriaşi câte mai rămă seseră nedizolvate.
Aceasta situaţie m'a obligat să informez secţiunea Bucureşti a p.c. despre intenţiunea mea, ceia ce am şi făcut.
Am cerut o întâlnire lui Matei Socor, i-am expus intenţiunea mea de a scoate un buletin informativ cu caracter antifascist pentru meseriaşi, că între timp am strâns suma necesară cumpărări unui aparat de reprodus Gestetner şi că dacă secţiunea aprobă sunt gata să scot buletinul.
Matei Socor a cerut să stea de vorbă cu persoanele indicate de mine ca colaboratori ai buletinului.
În acest scop am fixat o zi când să se întrunească comitetul de redacţie al buletinului şi l'am adus pe Matei Socor la dr. Ocrin acasă unde avea loc şedinţa.

Gmargules.

La ședință au participat pe lângă Lucu și Ocrin, Joja, Dr. Vasiliu și eu.
Intre timp eu cumpărasem aparatul, o mașină de scris, matrița și hârtie și un coș mare în care le-am băgat pe toate și le-am dus la mine acasă.
Neputând ține aparatul prea mult timp la mine am rugat pe Popescu-Dorcanu și pe fiul său Mihail să-mi recomande pe cine va unde aș putea să țin coșul cu aparat.
St. Popescu-Dorcanu mi-a recomandat pe un tânăr anume Pavel, funcționar la ministerul industriei ca o persoană de toată încrederea.
Am fixat o întâlnire pe calea Văcărești în dosul primăriei, am venit cu coșul într'un camion, și l'am predat lui Pavel care a plecat cu el acasă.
După un scurt timp, cam vreo 3 săptămâni, se produce cutremurul din Noembrie 1940 și în camera în care locuia Pavel se crapă un zid. Proprietarul chemând poliția să facă constatările, Pavel de teamă să nu i se scotocească prin cameră și să se descopere coșul cu aparat, mă anunță prin Mihail Popescu că nu mai poate ține aparatul și să-l iau de la el.

Gheorghiu[?] (semnătură)

Am luat acum aparatul şi l'am dus la un lucrător-frizer anume Boris care locuia pe calea Văcăreşti, dar nici aici n'a stat de cât câte-va zile şi mi-a cerut să-l ridic de oare ce proprietăreasa este foarte curioasă să ştie ce are în coş.

Am luat şi de aci coşul şi l'am dus din nou la mine acasă.

Cumpărarea aparatului a fost făcută de un tovarăş Moise Finkelştein care urma ca să lucreze cu aparatul la tipărirea buletinului. La cumpărare el primise instrucţiuni cum trebuie să procedeze pe care însă n'a fost în stare să le execute. Toate încercările de a scoate o foaie au dat greş.

În această situaţie am avut o consfătuire cu Matei Socor căruia i-am adus la cunoştinţă că neavând o persoană care să cunoască mânuirea aparatului, sunt în imposibilitate de a scoate buletinul. Pe de altă parte Socor a fost de părere să renunţăm la scoaterea buletinului şi că ar fi mai practic să-i cedez lui, pentru nevoile secţiunii, aparatul.

Fiind de acord cu propunerea lui

Margulies

Socor, i-am cedat aparatul.
Am fixat împreună ziua şi ora când să vie cine-va la mine să ia aparatul.
Intr'adevăr după câte-va zile au venit 2 tineri care au ridicat aparatul.
Am arătat mai sus că uneori mă întâlniam cu Vintilă Ionescu în casa comisarului Antonescu de pe strada Spătarului şi care asista şi participa la convorbirile dintre mine şi Vintilă Ionescu.
Lui Vintilă Ionescu i-am spus despre cumpărarea aparatului, că l'am cumpărat în scopul de a tipări un buletin de informaţii, că s'a format un comitet de redacţie şi din ce persoane anume, despre ce se discuta la şedinţele acestui comitet, unde aveau loc şedinţele, despre insuccesul meu de a tipări buletinul şi în sfârşit l'am informat când am predat aparatul secţiunii Bucureşti.
Raportul scris cu creionul, care mi s'a arătat, ~~[illegible]~~ şi care cuprinde informaţii cu privire la aparatul Gestetner, nu este scris de

Dimargules

rnire ci de Vintilă Ionescu.
Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și o semnez.-

Simargules

26 Mai 1951.-

D E C L A R A T I E

Subsemnatul MARGULES SAMUEL, născut la 1 August 1885 la Găeşti-Dâmboviţa, de profesie tapiţer, domiciliat în Bucureşti Calea Serban Vodă Nr.33, declar următoarele :

Devenind informatorul Siguranţei în împrejurările arătate în declaraţiile mele anterioare, începând din anul 1925, mă duceam săptămânal la inspectorul VLADIMIRESCU acasă, căruia îi făceam verbal rapoartele, iar în lipsa lui îi lăsam o notă scrisă.-

Rapoartele mele se refereau la activitatea tovarăşilor alături de care activam ca şi la activitatea tovarăşilor cu care veneam în contact.- La câtva timp după stabilirea legăturii cu inspectorul VLADIMIRESCU am fost cooptat în Comitetul Central al MOPRULUI.-

In această situaţie am dat relaţiuni despre activitatea tovarăşilor JAC MENDELOVICI, RIVA VASILESCU şi LOTI FORIS, cu care eram în Comitet cât şi despre STEFAN FORIS care era delegat al C.C. al Partidului pe lângă Mopru şi care asista la şedinţele noastre.-

Notele mele se mai refereau şi la activitatea Biroului Juridic,condus în acel timp de PATRASCANU şi care avea misiunea să organizeze apărarea în procesele ce se intentau comuniştilor.-

Alte note priveau activitatea lui SOLOMON SAIU pe atunci secretar al Org.biroului din C.C. al Partidului, precum şi la activitatea altor tovarăşi ca DAVID AVRAMESCU, B.LEBLI, POPESCU-DOREANU, CONSTANTIN AGIU, MIHAIL CIOBANU şi alţii.-

Fiind casier al Moprului am avut nevoie la un moment dat să trimit o persoană de încredere la Viena să-mi aducă fonduri de acolo.-

./.

Adresându-mă lui SOLOMON SAIU, el mi-a răspuns că are pe cineva de încredere pe inginerul HERBERT SILBER pe care şi eu îl cunoşteam mai dinainte.-

Impreună cu SOLOMON SAIU, m'am dus la biroul lui SILBER din Str.Lipscani.- SAIU l-a întrebat pe SILBER dacă este dispus să facă un voiaj până la Viena să aducă deacolo o sumă de bani pentru mine.-

Ing.SILBER a acceptat şi după câteva zile i-am adus într'un plic un raport pentru organizaţia din Viena.- In acelaş timp i-am dat şi adresa.-

SILBER a adus şi mi-a dat echivalentul a 4.ooo dolari.-

Peste câteva luni l-am rugat din nou pe SILBER să se ducă la Viena tot în scopul de a-mi aduce fonduri.-

S'a dus din nou, aducându-mi o sumă foarte importantă, peste o jumătate milion de lei.- Aceşti bani însă nu mai mi-a dat, motivând că i-au fost blocaţi de Banca Naţională pentru nişte plăţi ce avea de făcut către casele străine cu care avea legături de afaceri.- Cu ţârâita după un lung timp mi-a dat o parte din bani, iar restul l-a dat Partidului.-

Despre ambele aceste călătorii ale lui SILBER la Viena, l-am informat pe VLADIMIRESCU după ce ele se efectuaseră.-

După moartea inspectorului VLADIMIRESCU care s'a întâmplat în 1929, am continuat legătura cu Siguranţa prin inspectorul VINTILA IONESCU pe care-l cunoşteam încă din copilărie.-

Cu VINTILA IONESCU mă întâlneam în casa comisarului ANTONESCU când îi făceam un raport verbal sau îi lăsam o notă scrisă când nu venea.-

In legătură cu VINTILA IONESCU aveam numele conspirativ de "GHERASE".-

La luarea legăturii cu el în câteva convorbiri i-am făcut o situaţie rezumativă de ansamblu atât asupra problemelor cât şi asupra situaţiei mele în mişcarea muncitoare şi asupra persoanelor cu care eram în contact.-

Intre alte persoane am reamintit şi de HERBERT SILBER în legătură cu aducerea fondurilor din străinătate.-

După câtva timp, VICTOR ARADI care organizase Ajutorul Muncitoresc Român (A.M.R.) şi făcea parte în acelaş timp dintr'o

./.

organizaţie de spionaj,având nevoie de o persoană de încredere care să aducă fonduri dela Viena, i-am recomandat pe SILBER.- Acesta a acceptat ducându-se de două ori la Viena, aducând lui ARADI sumele de bani.-

Despre toate demersurile şi faptele în legătură cu aceste călătorii ale lui SILBER l-am ţinut în curent pe inspectorul VINTILA IONESCU.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o susţin şi o semnez propriu.-

ss/. MARGULES SAMUEL

13 Iunie 1951

Declaraţie

Subsemnatul Margulies Samuel născut la 1 Aug. 1885 la Găeşti, Dâmboviţa, de profesie tapiţer, domiciliat în Bucureşti, calea Şerban Vodă Nr. 33. declar următoarele:

Devenind informatorul Siguranţei în împrejurările arătate în declaraţiile mele anterioare, începând din anul 1925, mă duceam săptămânal la inspectorul Vladimirescu acasă, căruia îi făceam verbal rapoartele iar în lipsa lui îi lăsam o notă scrisă.

Rapoartele mele se refereau la activitatea tovarăşilor alături de care activam ca şi la activitatea tovarăşilor cu care veniam în contact.

La cât-va timp după stabilirea legăturii cu inspectorul Vladimirescu am fost cooptat în comitetul central al Mopr-ului.

In această situaţie am dat relaţiuni despre activitatea tov. Jac Mendelowici, Riva Vasilescu şi Kati Foriş cu care eram în comitet cât şi despre Ştefan Foriş care era delegat al C.C. al partidului pe lângă Mopru şi care asista la şedinţele noastre

SMargulies

Notele mele se mai refereau şi la activitatea Biroului juridic, condus în acel timp de Pătrăşcanu, şi care avea misiunea să organizeze apărarea în procesele ce se intentau comuniştilor.

Alte note priveau activitatea lui Solomon Şaim pe atunci secretar al Orgbirou-ului din C.C. al partidului, precum şi la activitatea altor tovarăşi ca: David Avramescu, B. Lebli, Popescu Dorcanu, Const. Agiu, Mihail Ciobanu şi alţii.

Fiind casier al Moprului, am avut nevoie la un moment dat să trimet o persoană de încredere la Viena să-mi aducă fonduri de acolo.

Adresându-mă lui Solomon Şaim el mi-a răspuns că are pe cineva de încredere, pe inginerul Herbert Silber, pe care şi eu îl cunoşteam mai dinainte.

Împreună cu Solomon Şaim m'am dus la biroul lui Silber din strada Lipscani. Şaim la întrebat pe Silber dacă este dispus să facă un voiaj până la Viena să aducă de acolo o sumă de bani pentru mine.

Inginerul Silber a acceptat şi după câteva zile i-am adus într'un plic un raport pentru organizaţia din Viena.

Smarguler

In acelaş timp i-am dat şi adresa. Silber a adus şi mi-a dat echivalentul a 4000 dolari.
Peste câte-va luni l'am rugat din nou pe Silber să se ducă ~~la~~ la Viena tot în scopul de a-mi aduce fonduri.
S'a dus din nou ~~[illegible]~~ adresându-o sumă foarte importantă; peste o jumătate milion de lei. Aceşti bani însă nu mai mi-a dat, motivând că i-au fost blocaţi de Banca Naţională pentru nişte plăţi ce avea de făcut către casele străine cu care avea legături de afaceri.
Cu tărăita, după un lung timp mi-a dat o parte din bani iar restul l'a dat partidului.
Despre ambele aceste călătorii ale lui Silber la Viena, l'am informat pe Vladimirescu după ce ele se efectuaseră.
După moartea inspectorului Vladimirescu care s'a întâmplat în 1929, am continuat legătura cu Siguranţa prin inspectorul Vintilă Ionescu pe care îl cunoşteam încă din copilărie.
Cu Vintilă Ionescu mă întâlniam în casa comisarului Antonescu când îi făceam un raport verbal sau îi lăsam o notă scrisă când nu venia.

Gheorghiu [signature]

4

În legătura cu Vintilă Ionescu aveam numele conspirativ de Gherase.
La luarea legăturii cu el, în câte-va convorbiri i-am făcut o situație rezumativă de ansamblu atât asupra problemelor cât și asupra situației mele în mișcarea muncitoare și asupra persoanelor cu care eram în contact.
Între alte persoane am reamintit și de Herbert Silber în legătură cu aducerea fondurilor din străinătate.
După cât-va timp, Victor Aradi care organizase Ajutorul Muncitoresc Român, (A.M.R.) și făcea parte în acelaș timp dintr'o organizație de spionaj, având nevoie de o persoană de încredere care să'i aducă fonduri de la Viena, i-am recomandat pe Silber. Acesta a acceptat, ducându-se de două ori la Viena, aducând lui Aradi sumele de bani.
Despre toate demersurile și faptele în legătură cu aceste călătorii ale lui Silber, l'am ținut în curent pe inspectorul Vintilă Ionescu.
Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și o semnez propriu

Jenargules

13 Iunie 1951

D E C L A R A T I E

Subsemnatul MARGULES SAMUEL, născut la 1 August 1885 la Găeşti-Dâmboviţa, de profesie tapiţer, domiciliat în Bucureşti,Calea Serban Vodă 33, asupra celor întrebate declar următoarele :

Intrebare :

Din ce motive n'aţi recunoscut scopul întâlnirii cu RADU LECCA în prezenţa lui VINTILA IONESCU ?

Răspuns :

Pentrucă nu vroiam ca Dvs.să luaţi cunoştinţă de infamia ce intenţionam să fac prin propunerea mea,care deşi respinsă şi fără consecinţe, nu rămâne mai puţin, un act infam.-

Propunerea mea era ca prin intervenţia lui RADU LECCA să fie eliberată LOTI FORIS din lagăr şi în schimb ofeream autorităţilor posibilitatea de a aresta pe STEFAN FORIS şi pe CONST.AGIU, ambii membrii în Comitetul Central al P.C.R.-

Intrebare :

Ce v'a determinat să nu recunoaşteţi că aţi fost informatorul Siguranţei după pensionarea lui VINTILA IONESCU

Răspuns :

Dintr'un firesc sentiment de teamă de a vedea mărindu-se vinovăţia mea, crezând că această perioadă va rămâne necunoscută Securităţii.-

Intrebare :

Eşti hotărât să mărturiseşti adevărul în legătură cu informaţiile ce le-ai dat Siguranţei ?

Răspuns :

Tot ce am spus până acum în declaraţiile mele anterioare este adevărat,dar poate incomplet în unele locuri.-

.//.

Sunt hotărât ca în declaraţiile mele de acum înainte să spun tot adevărul.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o susţin şi o semnez.-

ss/. S,MARGULES

26 Mai 1951.-

Declaraţie.

Subsemnatul Marghules Samuel născut la 1 Aug. 1885 la Găeşti-Dâmboviţa, de profesie tapiţer, domiciliat în Bucureşti, calea Serban Vodă 37, asupra celor întrebate declar următoarele:

Întrebare: Din ce motive n'aţi recunoscut scopul întâlnirii cu Radu Lecca în prezenţa lui Vintilă Ionescu?

Răspuns: Pentru că nu vroiam ca d-voastră să luaţi cunoştinţă de infamia ce intenţionam s'o fac prin propunerea mea, care deşi respinsă şi fără consecinţe, nu rămâne mai puţin, un act infam.

Propunerea mea era ca prin intervenţia lui Radu Lecca să fie eliberată Lati Foris din lagăr şi în schimb ofeream autorităţilor posibilitatea de a aresta pe Ştefan Foriş şi pe Ernst Agiu, ambii membri în Comitetul central al P.C.R.

S. Marghules.

Intrebare: Ce v'a determinat ~~să~~ să nu recunoașteți că ați fost informatorul Siguranței după pensionarea lui Vintilă Ionescu?

Răspuns: Dintr'un firesc sentiment de teamă de a vedea mărindu-se vinovăția mea, crezând că această perioadă va rămâne necunoscută Securității.

Intrebare: Ești hotărât să mărturisești adevărul în legătură cu informațiile ce le-ai dat Siguranței?

Răspuns: Tot ce am spus până acum în declarațiile mele anterioare este adevărat, dar poate incomplet în unele locuri.

Sunt hotărât ca în declarațiile mele de acum înainte să spun tot adevarul.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și o semnez.

Amargules

26 Mai 1951

324

D E C L A R A T I E

Subsemnatul MARGULES SAMUEL, născut la 1 August 1885, la Găeşti-Dâmboviţa, de profesie tapiţer, domiciliat în Bucureşti Calea Serban Vodă 33, declar următoarele :

Fiind informatorul Siguranţei, mă duceam săptămânal la inspectorul VLADIMIRESCU acasă să-i fac raport.- El locuia în casa proprie pe Str.Palade, la întretăere cu Str.Romană.-

In casă la inspectorul VLADIMIRESCU, l-am cunoscut şi pe fiul lui anume COSTICA, un tânăr de vreo 23 ani.- Acesta îmi cunoştea numele şi adresa unde locuesc şi am atelierul.-

In anul 1929, sau 1930, murind inspectorul VLADIMIRESCU vre-o 2-3 luni nu am mai avut legătura cu Siguranţa.-

Intr'o zi vine la mine la atelier COSTICA VLADIMIRESCU şi mă cheamă afară să-mi spue ceva.- Am eşit din atelier şi tânărul VLADIMIRESCU îmi spune că VINTILA IONESCU venind la Siguranţă în locul tatălui său decedat, vrea să-mi vorbească.-

Mi-a dat întâlnire pe Sos.Jianu vis-a-vis de atelierele Leonida, seara la ora 10.-

M'am dus la întâlnire la ora fixată şi după scurt timp vine şi VINTILA IONESCU pe care îl cunoşteam mai dinainte.-

Acesta îmi spune că-mi cunoaşte situaţia şi îmi cere să continui cu el colaborarea ca informator, ceeace am acceptat.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o susţin şi o semnez propriu.-

ss/. MARGULES SAMUEL

14 Iunie 1951.-

Declarație

Subsemnatul Margules Samuel născut la 1 Aug. 1885 la Găești, Dâmbovița, de profesie tapițer, domiciliat în București, calea Șerban Vodă 33, declar următoarele.

Fiind informatorul Siguranței, mă duceam săptămânal la inspectorul Vladimirescu acasă să-i fac raport. El locuia în casă proprie pe strada Palade, la întretăerea cu str. Romană. În casă la inspectorul Vladimirescu l'am cunoscut și pe fiul lui anume Costică, un tânăr de vr-o 23 ani. Acesta îmi cunoștea numele și adresa unde locuiesc și am atelierul.

În anul 1929 sau 30 murind inspectorul Vladimirescu vr-o 2-3 luni nu am mai avut legătura cu Siguranța.

Într'o zi vine la mine la atelier Costică Vladimirescu și mă cheamă afară să-mi spuie ceva. Am eșit din atelier și tânărul Vladimirescu îmi spune că Vintilă Ionescu venind la Siguranța în locul tatălui său

S.Margules

elecedat, vrea să-mi vorbească.
Mi-a dat întâlnire pe șoseaua
Jianu, vis-a-vis de atelierele Leonida
seara la ora 10.
M'am dus la întâlnire la ora fixată
și după scurt timp vine și Vintilă Ionescu
pe care îl cunoșteam mai dinainte.
Acesta îmi spune că-mi cunoaște
situația și-mi cere să continuu cu el
colaborarea ca informator, ceia
ce am acceptat.
Aceasta îmi este declarația
pe care o susțin și o semnez
propriu
Imargules

14 Iunie 1951

DECLARATIE

Subsemnatul MARGULES SAMUEL, născut la 1 August 1885, la Găeşti-Dâmboviţa,de profesiune tapiţer, domiciliat în Bucureşti, Calea Serban Vodă Nr.33, declar următoarele :

Odată cu eşirea la pensie a inspectorului VINTILA IONESCU în anul 1939, a încetat şi îndeletnicirea mea de informator al Siguranţei.-

După un scurt răstimp în care nu l-am mai văzut,în cursul verei anului 194o, VINTILA IONESCU a început să mă viziteze la atelier.-

Atelierul îl aveam atunci pe calea Serban Vodă la Nr. 29, în casele bisericei Sft.Spiridon, în tovărăşie cu un alt meşter, IOSIF COHN, astăzi decedat.-

VINTILA IONESCU mă vizita de obicei de dimineaţă înainte de venirea tovarăşului meu sau a lucrătorului,iar când venea mai târziu, mă chema afară şi mergeam la o bodegă din apropiere.-

Intr'una din aceste întrevederi, VINTILA IONESCU îmi spune că situaţia lui se va schimba în bine şi că el va avea un post mai mare decât în trecut,deoarece un prieten al lui anume RADU LECCA, va fi numit director al Siguranţei, iar el VINTILA IONESCU va deveni subdirector al Siguranţei.-

In această eventualitate, a continuat el, ar fi bine ca şi eu să fac cunoştinţă cu LECCA, aceasta în vederea unei reluări a colaborării mele cu Siguranţa.-

Peste câteva zile într'adevăr,VINTILA IONESCU a venit şi m'a luat cu un taxi, ducându-mă la hotel Splendid.- M'a introdus în hallul de jos al hotelului iar el s'a dus la portar să-l anunţe pe LECCA.-

.//.

După vreo 10 minute, se prezintă un domn înalt, bine îmbrăcat, cam de vreo 45-5o ani, îi întinde lui VINTILA IONESCU mâna şi apoi mie.-

VINTILA IONESCU a făcut în acest timp prezentările.-

După un schimb de cuvinte, LECCA mă întreabă care este situaţia partidelor de stânga.-

I-am răspuns făcându-i un scurt rezumat, arătând că partidul social-democrat a renunţat cu totul dela orice fel de activitate, că fracţiunea socialiştilor unitarişti (GHELERTER) este neînsemnată şi că partidul Comunist, este decimat de internările masive de membrii în lagăre,că este în perioada de organizare şi că deocamdată are o activitate cu totul redusă.-Am încheiat cu aprecierea că situaţia partidelor de stânga este dezastruoasă.-

Convorbirea a durat cam vreo 15 minute, LECCA fiind grăbit să plece.- Si-a luat rămas bun,după care am părăsit şi noi holul hotelului.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o susţin şi o semnez propriu.-

ss/. MARGULES SAMUEL

19 Iunie 1951.

323 LX

Declarație.

Subsemnatul Margules Samuel născut la 1 Aug. 1885, la Găești, Dâmbovița, de profesie tapițer, domiciliat în București, calea Șerban Vodă Nr. 33, declar următoarele:

Odată cu ieșirea la pensie a inspectorului Vintilă Ionescu în anul 1939, a încetat și îndeletnicirea mea de informator al Siguranței.

După un scurt răstimp în care nu l'am mai văzut, în cursul verei anului 1940, Vintilă Ionescu a început să mă viziteze la atelier.

Atelierul îl aveam atunci tot pe calea Șerban Vodă la Nr. 29, în casele bisericii Sft. Spiridon, în tovărășie cu un alt meșter, Iosif Cohn, astăzi decedat.

Vintilă Ionescu mă vizita de obicei de dimineață înainte de venirea tovarășului meu sau a lucrătorului iar când venia mai târziu mă chema afară și mergeam la o bodegă din apropiere.

Margules

Intr'una din aceste întrevederi, Vintilă-Ionescu îmi spune că situația lui x va schimba în bine și că el va avea un post mai mare decât în trecut deoarece ce un prieten al lui, anume Radu Leca, va fi numit director al Siguranței iar el, Vintilă Ionescu va deveni subdirector al Siguranței.

In această eventualitate, a continuat el, ar fi bine ca și eu să fac cunoștință cu Leca, aceasta în vederea unei reluări a colaborării mele cu Siguranța.

Peste câte-va zile într'adevăr, Vintilă Ionescu a venit și m'a luat cu un taxi ducându-mă la hotelul Splendid. M'a introdus în holul de jos al hotelului iar el s'a dus la portar să-l anunțe pe Leca.

După vre-o 10 minute se presintă un domn înalt, bine îmbrăcat, cam de vre-o 45-50 ani, îi întinde lui Vintilă mâna și apoi mie.

Vintilă Ionescu a făcut în acest timp presentările.

După un schimb de cuvinte, Leca mă întreabă care este situația partidelor de stânga.

I-am răspuns făcându-i un scurt rezumat

Gemarzuler.

arătând că partidul social-demo-
crat a renunțat cu totul la orice
fel de activitate, că fracțiunea socia-
liștilor unitariști (Ghelerter) este ne-
însemnată și că partidul comunist
este decimat de internările masive
de membri în lagăre, că este în
perioadă de organizare și că deo-
camdată are o activitate cu totul
redusă. Am încheiat cu aprecierea
că situația partidelor de stânga este
dezastruoasă.

Convorbirea a durat cam vreo
15 minute, Leca fiind grăbit să
plece. Și-a luat rămas bun, după
care am părăsit și noi holul hotelului.

Aceasta îmi este declarația
pe care o mențin și o semnez propriu

Gmarguleș

19 Iunie 1951

Prezentul proces-verbal
de interogatoriu,este
identic cu originalul.-

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU

Arestatul MARGULIUS SAMOIL,născut la 1 August 1885 în com.Găeşti-Dâmboviţa,fiul lui HERMAN şi FANI,de prof.tapiţer,cu ultimul domiciliu în Buc.Cal.Serban Vodă Nr.33.

22 Octombrie 1952,Bucureşti
Interogatorul a început la ora 17,oo
" s'a terminat " " 2o,oo

Intrebare:

Cu cine dintre poliţişti ai lucrat dta?

Răspuns:

Incepând din anul 1925,am lucrat cu inspectorul VLADIMIRESCU,până în anul 1929.

Din anul 1929 şi până în 1939 am lucrat cu VINTILA IONESCU şi PARIZIANU VASILE.

-La Siguranţă,adică cu V.IONESCU,am lucrat sub numele conspirativ de "Gherase",iar cu PARIZIANU am lucrat sub numele de "Bucur Anton".

Intrebare:

Ce alţi informatori mai avea PARIZIANU?

Răspuns:

Nu cunosc ce alţi informatori mai avea insp.PARIZIANU VASILE.

Insă precizez un lucru pe care până acuma nu l-am spus la nimeni şi anume că în tot timpul cât eu am lucrat cu PARIZIANU şi când acesta îmi dădea salariu din partea Prefecturei Poliţiei Capitalei,venea cu o listă pe care în afară de mine mai erau trecute încă vreo 12-14 persoane şi care purtau tot nume conspirative.Lista în tot timpul cuprindea acelaş număr de persoane,care primeau salariu.Eu întotdeauna eram primul pe listă.

./. ss/S.MARGULIUS

Intrebare:

Când ai aflat Dta că BELLU ZILBER este informator al Siguranţei?

Răspuns:

Prin anul 1936-37 am făcut o vizită împreună cu AVRAMESCU, lui ZILBER. Acolo am găsit încă două persoane şi anume CONSTANTINOVSCHI şi PETRE NAVODARU. La acea întâlnire s'a discutat despre diferite chestiuni expuse în tezele P.C.R. care tocmai apăruseră:

-Tezele combăteau intenţiunea guvernului de atunci, de a înfeuda economia Românească, capitalului imperialist.

-BELLU ZILBER în deosebire de celelalte persoane, susţinea părerea că, economia românească are nevoe de capitalul străin.

-Eu m'am întâlnit cu VINTILA IONESCU, în casa comisarului ANTONESCU şi i-am comunicat vizita mea la ZILBER, precum şi discuţiunea avută acolo.

Cu acest prilej, VINTILA lăuda mult inteligenţa şi capacitatea lui ZILBER. Convorbirea mea cu VINTILA IONESCU a trecut la alt subiect, când după vreo 15 minute, VINTILA a scos din buzunar două foi scrise cu creionul şi mi le-a dat să citesc şi să-mi dau o părere asupra conţinutului.

-Raportul cuprindeà o expunere a punctului de vedere a P.C.R. în problemele la ordinea zilei.

Ceiace m'a frapat pe mine este aceia că în raport era expus identic cu punctul de vedere exprimat de ZILBER, cu ocazia vizitei ce-i făcusem.

-VINTILA nu mi-a spus cine este autorul, raportului, însă din amănuntele discuţiunei reeşea, că raportul era făcut de ZILBER.

-BELLU ZILBER era cunoscut foarte bine de VINTILA IONESCU.

-Stiu că BELLU ZILBER mai avea legături şi cu MORUZOV, în care sens dau următoarele amănunte:.

-In 1931 când au fost arestările în problema ARADI, ZILBER se afla la Paris, la un congres.

-Deşi luase cunoştinţă de arestările în problema ARADI, el fiind implicat în această organizaţie ca element important, totuşi a venit în ţară, bizuindu-se pe legăturile lui cu MORUZOV, care l-ar feri de arestare.

./. ss/S.MARGULIUS

-Stiu din convorbirile avute cu ZILBER,că după condamnarea în procesul ARADI,MORUZOV l-a vizitat la Jilava în timpul prevenției și ca urmare a acestei convorbiri,la recurs,ZILBER a obținut achitarea.MORUZOV a venit la Jilava,la cererea lui ZILBER.

-ZILBER nu mi-a spus adevăratul caracter al discuțiilor dintre el și MORUZOV la Jilava.

-Cu privire la achitarea în recurs,ZILBER mi-a spus că se datorește unor importante sume de bani acordate membrilor Consiliului de Revizie.Mi-a spus că suma se ridică peste 1 1/2 milion.

Intrebare:

Ce anume ai discutat dta cu insp.PARIZIANU VASILE,despre numitul BELLU ZILBER?

Răspuns:

Cu PARIZIANU,nu am discutat niciodată despre BELLU ZILBER.

Intrebare:

Arată dta toate înțelegerile pe care le-ai avut cu BELLU ZILBER,în timpul cât ați stat împreună în aceiaș celulă?

Răspuns:

Singura înțelegere între mine și ZILBER a fost aceia ca în cazul că ne vom elibera unul din noi,să comunicăm la familie știri.Altă înțelegere,nu am avut.

După ce am citit prezentul proces-verbal de interogatoriu cuvânt cu cuvânt și constatând că corespunde în totul cu cele declarate de mine,îl susțin și-l semnez propriu.

Anchetat:
ss/S.MARGULIUS

Anchetator
Lt.de Securitate
T.Drăghici

333

Proces-Verbal de interogatoriu

Arestatul Margulius Samoil, născut la 1 Aug. 1885 în Com. Găești Sâmbovița, fiul lui Herman și Toni, de prof. Tapiter, cu ultimul domiciliu în Buc. Cal. Șerban Vodă Nr. 63.
(Date de stare civilă, ultimul domiciliu)

22 Octombrie 1952.

Orașul București

Interogatorul a inceput la ora 17 și 00 minute

" s'a terminat la " ...... și ...... "

Intrebare: Cu cine dintre poliţişti ai lucrat Sta?

Răspuns: Începând din anul 1925, am lucrat cu Inspectorul Vladimirescu, până în anul 1929 - din anul 1929 și până în 1939 am lucrat cu Vintilă Ionescu și Parizianu Vasile.

- La Siguranță, adică cu V. Ionescu, am lucrat sub numele conspirativ de "Gherase", iar cu Parizianu am lucrat sub numele de "Bucur Anton".

Intrebare: Ce alți informatori mai avea Parizianu?

Răspuns: Nu cunosc ce alți informatori mai avea Insp. Parizianu Vasile.

Însă precizez un lucru pe care până acuma nu l-am spus la nimeni și anume că: în tot timpul cât eu am lucrat cu Parizianu, și când acesta îmi dădea salariu din partea Prefecturii Poliției Capitalei, venea cu o listă

Mod. 185

Semnătura,

Margulius.

Urmare: pe care în afară de mine mai erau trecute încă vreo 12-14 persoane și care purtau tot nume conspirative. Lista în tot timpul cuprindea acelaș număr de persoane, care primeau salariu. Eu întodeauna eram primul pe listă.

Întrebare: Când ai aflat Dta că Bellu Zilbert este informator al Siguranței?

Răspuns: Prin anul 1936-37, am făcut o vizită împreună cu Avrămescu, lui Zilbert.

Acolo am găsit încă două persoane și anume Constantinovschi și Petre Năvodaru. La acea întâlnire s'a discutat despre diferite chestiuni expuse în tezele P.C.R., care tocmai apăruseră:

- Tezele combăteau intențiunea guvernului de atunci, de a înfeuda economia Românească, capitalului Imperialist.
- Bellu Zilber în deosebire de celelalte persoane, susținea părerea că, economia românească are nevoe de capitalul străin.
- Eu mam întâlnit cu Vintilă Ionescu, în casa Comisarului Antonescu și i-am comunicat vizita mea la Zilbert, precum și ~~discuțiunea~~ discuțiunea avută acolo.

Cu acest prilej, Vintilă lăuda mult inteligența și capacitatea lui Zilbert. Convorbirea mea cu Vintilă Ionescu a trecut la alt subiect, când după vreo 15 minute Vintilă a scos din buzunar două foi scrise cu creionul și mi-le-a dat să citesc și să-mi dau o părere asupra conținutului.

- Raportul cuprindea o expunere a punctului de vedere a P.C.R. în problemele la ordinea

Semnătura, [signature: Margulis]

Urmare: Zilber.

Ceiace m-a frapat pe mine este aceia că în raport era expus indentic, cu punctul de vedere exprimat de Zilbert, cu ocazia vizitei ce-i făceam.

- Vintilă nu mi-a spus cine este autorul, raportului, însă din amănuntele discuției, reesea că raportul era făcut de Zilbert –.

- Bellu Zilbert era cunoscut foarte bine de Vintilă Ionescu –.

- Știu că Bellu Zilbert mai avea legături și cu Moruzov, în care sens dau următoarele amănunte:

- În 1931, când au fost arestările în problema Aradi. Zilbert se afla la Paris, la un Congres.

- Deși luase cunoștință de arestările în problema Aradi, el fiind implicat în această organizație ca element important, totuși a venit în Țară, bizuindu-se pe legăturile lui cu Moruzov, care l-or feri de arestare.

- Știu din convorbirile avute cu Zilbert, că după condamnarea în procesul Aradi, Moruzov, l-a vizitat la Jilava în timpul prevenției, și ca urmare a acestei convorbiri, la recurs, Zilbert a obținut achitarea – Moruzov a venit la Jilava, la cererea lui Zilbert –.

- Zilbert nu mi-a spus adevăratul caracter al discuților dintre el și Moruzov, la Jilava –

- Cu privire la achitarea în recurs, Zilbert mi-a spus că se datorește unor importante sume de bani acordate membrilor Consiliului de revizie. – Mi-a spus că suma se ridica peste 1½ milion –.

Semnătura,
Margules

Urmare: Întrebare. Ce anume ai discutat Dta cu insp. Parizianu Vasile, despre numitul Bellu Zilbert?

Răspuns. Cu Parizianu, nu am discutat niciodată despre Bellu Zilbert.

Întrebare. Arată Dta toate înțelegerile pe care le-ai avut cu Bellu Zilbert, în timpul cât ați stat împreună în aceiaș celulă?

Răspuns: Singura înțelegere între mine și Zilbert a fost aceia ca în cazul că ne vom elibera unul din noi, să comunicăm la familia știri. – Altă înțelegere, nu am avut.

După ce am citit prezentul proces verbal de interogatoriu cuvânt cu cuvânt și constatând că corespunde în totul cu cele declarate de mine, îl susțin și-l semnez propriu.

Anchetator.
Lt. de Securitate
T. Drăghici

Anchetat.
[semnătură]

Observație: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscălește de către arestat sau martor, iar ultima pagină și de către anchetator.

Prezentul proces-verbal
de interogatoriu,este
identic cu originalul.-

PROCES VERBAL DE INTEROGATOR
==============================

Arestatul MARGULIUS SAMOIL,născut la 1 August 1885 în com.Găeşti-Dviţa,fiul lui HERMAN şi TANNI,de profesiune tapiţer,cu ultimul domiciliu în Buc.Cal. Serban Vodă Nr.33

28 Octombrie 1952,Buc.
Interog.a început la ora 17,3o
" s'a terminat " " 2o,oo

Intrebare:
Dta îl cunoşti pe BELLU ZILBER?
Răspuns:
Da.
Intrebare:
Arată când şi în ce împrejurări l-ai cunoscut?
Răspuns:
L-am cunoscut în cursul anului 1924-25,nu-mi aduc bine aminte unde şi prin cine,însă nu am avut niciun fel de relaţii cu el.Mai bine l-am cunoscut în anul 1927 în timp ce eu eram casier la C.C. al M.O.P.R. (Comitetul de ajutorare al deţinuţilor),având nevoe de adus fonduri dela Viena,m'am dus împreună cu SOLOMON SCHAIN la biroul lui şi l-am rugat să meargă la Viena, pentru a aduce suma respectivă de bani.

ZILBER a acceptat şi a îndeplinit această însărcinare.

La primul drum făcut la Viena,a adus toată suma de bani primită de acolo.

Peste câteva luni,mergând din nou la Viena,cu aceiaş însărcinare,banii pe care i-a primit,în total un milion,un milion douăsute de mii,nu mi-a mai dat motivând că banii au fost confiscaţi de Banca Naţională în contul unei datorii pe care o avea biroul lui,în străinătate.

Intrebare:
Cum ai veritificat Dta,pentru a stabilii,dacă
./. ss/S.MARGULIUS

BELLU ş'a însuşit acea sumă de bani sau nu?

Răspuns:

Nu am verificat acest lucru,însă eu ducându-mă de mai multe ori la el după bani,în cele din urmă mi-a spus că banii au fost opriţi de Banca Naţională.

Intrebare:

Ce legături ai avut Dta cu BELLU ZILBER,după aceia în continuare,până la 23 Aug.1944?

Răspuns:

Până la 23 Aug.1944,m'am întâlnit cu BELLU ZILBER de vreo 5-6 ori,în atelier la mine şi acasă la el,cu ocazia unor comenzi de tapiţerie.Prin 1935-36, l'am invitat la o conferinţă în cadrul sediului Asociaţiei de Meseriaşi,unde s'a ţinut o conferinţă cu subiect economic,el fiind conferenţiar.In continuare l'am văzut foarte rar,însă nu am avut nici-o legătură cu el.

Intrebare:

Arată Dta,când l-ai întâlnit ultima dată pe BELLU ZILBER şi unde?

Răspuns:

Ultima dată l'am întâlnit pe BELU ZILBER,în luna Decembrie 1949,în arestul M.A.I. unde am stat împreună în aceiaş cameră,până la 15 Martie 1950.

Intrebare:

Ce discuţii ai purtat dta în această perioadă cu BELU ZILBER,în legătură cu arestarea sa?

Răspuns:

In toată perioada cât am stat împreună,BELU ZILBER,mi-a spus că este nevinovat şi va declara greva foamei,pentru a fi pus în libertate.

Intrebare:

Arată Dta în mod sincer,cum motiva BELU ZILBER că el este nevinovat,fapt pentru care va declara greva foamei şi va cere să fie pus în libertate?

Răspuns:

Declar în mod sincer şi fără nicio rezervă că în tot timpul cât am stat în aceiaş cameră,BELLU ZILBER mi-a spus că el este nevinovat şi chiar ancheta a ajuns la un rezultat negativ.

De mai multe ori,mi-a declarat că domnii anchetatorii i-au spus că din dosarul său nu rezultă nicio

./. ss/S.MARGULES

probă de vinovăţie,contra sa.

-Că în notele rămase dela VINTILA IONESCU,nu s'a găsit nicio însemnare cu privire la el.

Mi-a spus că a fost anchetat de doi dni anchetatori,dintre care mi-a spus că pe unul îl cheamă SFETCU,sau SFETCOVICI.

In urma faptului că ancheta a avut un rezultat negativ,s'a hotărât să declare greva foamei,lucru pe care l-a şi făcut,iar în cazul că nu va fi pus în libertate,va cere să meargă mai sus şi să ceară eliberarea,Ştiu că a stat în greva timp de 14 zile.

După ce am citit prezentul proces verbal de interogatoriu cuvânt cu cuvânt şi constatând că corespunde în totul cu cele declarate de mine,îl susţin şi-l semnez propriu.

Anchetat
ss/S.MARGULIUS

Anchetator:
Lt.de Securitate
T.Drăghici

338

Proces-Verbal de interogator

Arestatul Margulius Samoil, născut la 1 Aug. 1885 în Com. Găești-Dvița, fiul lui Herman și Tanni, de profesiune tapiter, cu ultimul domiciliu în Buc. Cal. Serban Vodă No 83.

(Date de stare civilă, ultimul domiciliu)

28 Octombrie 1952.

Orașul București.

Interogatoriul a inceput la ora 17 și 30 min.
" s'a terminat la " 20 și 00 "

Intrebare: Dumneata îl cunoști pe Bellu Zillbert?

Răspuns: Da.

Intrebare: Arată când și în ce împrejurări l-ai cunoscut?

Răspuns: L-am cunoscut în cursul anului 1924-25, nu-mi aduc bine aminte unde și prin cine, însă nu am avut niciun fel de relații cu el. Mai bine l-am cunoscut în anul 1927, în timp ce eu eram casier la C.C. al M.O.P.R. (Comitetul de ajutorare al deținuților), având nevoie de adus fonduri dela Viena, m-am dus împreună cu Solomon Schain, la biroul lui și l-am rugat să meargă la Viena pentru a aduce suma respectivă de bani. Zillbert a acceptat și a îndeplinit această însărcinare.

La primul drum făcut la Viena, a adus

Semnătura,
Margules

Mod. 185

Urmare: toată suma de bani primită de acolo.
Peste câteva luni, mergând din nou la Viena, cu aceiaş însărcinare, banii pe care i-a primit, în total un milion, un milion două sute de mii, nu mi-a mai dat, motivând că banii au fost confiscaţi de Banca Naţională, în contul unei datorii pe care o avea biroul lui, în străinătate.
Intrebare: Cum ai verificat d-ta, pentru a stabili, dacă Bellu şi-a însuşit acea sumă de bani sau nu?
Răspuns: Nu am verificat acest lucru, însă eu ducându-mă de mai multe ori la el după bani, în cele din urmă mi-a spus că banii au fost opriţi de Banca Naţională.
Intrebare: Ce legături ai ~~mai~~ avut d-ta cu Bellu Zilbert după aceia în continuare, până la 23 Aug. 1944?
Răspuns: Până la 23 Aug. 1944, m-am întâlnit cu Bellu Zilbert de vreo 5-6 ori, în atelier la mine şi acasă la el, cu ocazia unor comenzi de tapiterie. Prin 1935-36, l-am invitat la o conferinţă în cadrul sediului Asociaţiei de Meseriaş, unde s-a ţinut o conferinţă cu subiect economic, el fiind conferenţiar.
In continuare l-am văzut foarte rar, însă nu am avut nici-o legătură cu el.
Intrebare: Arată d-ta, când l-ai întâlnit ultima dată pe Bellu Zillbert, şi unde?
Răspuns: Ultima dată l-am întâlnit pe Bellu Zilbert, în luna decembrie 1949, în arestul

Semnătura, Margules

Urmare: MAI, unde am stat împreună în aceiaş cameră, până la 15 Martie 1950.

Intrebare: Ce discuţii ai purtat D-ta în această perioadă cu Belu Zilbert, în legătură cu arestarea sa?

Răspuns: In toată perioada cât am stat împreună, Belu Zilbert, mi-a spus că este nevinovat şi va declara greva foamei, pentru a fi pus în libertate -

Intrebare: Arată D-ta în mod sincer, cum motiva Belu Zilbert că el este nevinovat, fapt pentru care va declara greva foamei şi va cere să fie pus în libertate?

Răspuns: Declar în mod sincer şi fără nici o rezervă, că în tot timpul cât am stat în aceiaş cameră, Bellu Zilbert mi-a spus că el este nevinovat şi chiar ancheta a ajuns la un rezultat negativ.

De mai multe ori, mi-a declarat că Domnii anchetatori i-au spus că din dosarul său nu rezultă nici o probă de vinovăţie, contra sa -

- Că în notele rămase dela Vintilă Ionescu, nu s'a găsit nici o însemnare cu privire la el -

- Mi-a spus că a fost anchetat de doi D-nii anchetatori, dintre care mi-a spus că pe unul îl chiamă Sfetcu, sau Sfetcovici.

: In urma faptului că ancheta a avut un rezultat negativ, s'a hotărât să declare greva foamei, lucru pe care l-a şi făcut, iar în cazul că nu va fi pus în libertate, va cere să meargă mai sus şi să ceară eliberarea -.

Semnătura,
[signature]

Urmare: Știu că a stat în greva timp de 14 zile.

După ce am citit prezentul proces verbal de interogatoriu cuvânt, cu cuvânt și constatând că corespunde în total cu cele declarate de mine, il susțin și-l semnez propriu-

Anchetator
Lt. de Securitate
[signature]

Anchetat
[signature]

13 Mai 1954
Dos Lucrețiu Pătrășcanu
Vol. VI conține un număr de 339 trei sute treizeci și nouă de file.
[signature]

Prezentul dosar conține 339 file + fila I, un total de 340 file și a fost verificat de Laura Stoncu
19.05.2003

Semnătura, [signature]